

ΠΟΛΙΤΙΚΗ
ΔΙΚΟΝΟΜΙΑ ΙΙ

Κλιμάκιο Δεληκωστόπουλος, Τσικρικάς, Τριανταφύλλου

Σημαντικές παρατηρήσεις για πολιτική 2 από πολιτική 1:

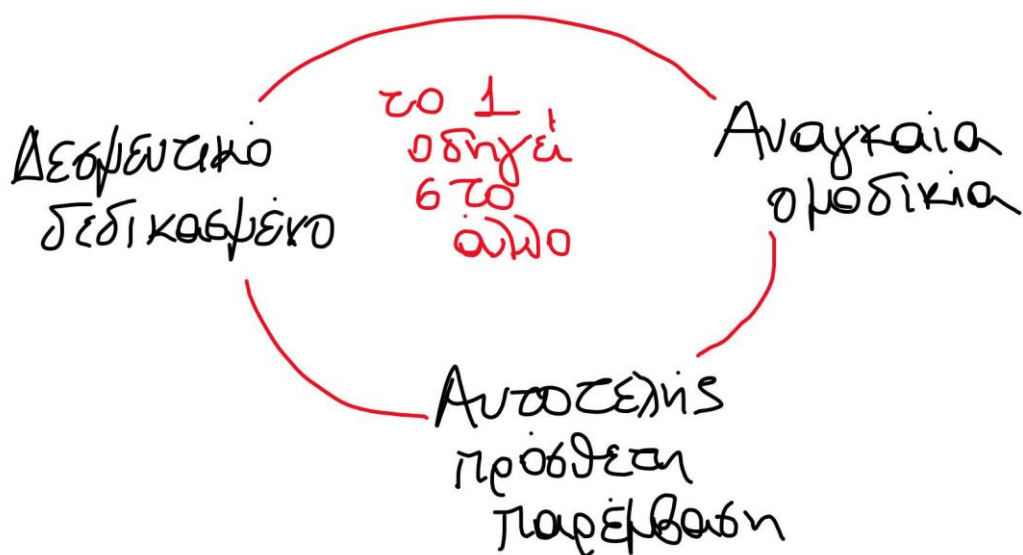
A)

ΟΜΟΔΙΚΊΑ

ΑΠΛΗ	ΑΝΑΓΚΑΙΑ
Συγκύριοι	Πρωτοφειλέτης και εγγυητής
Ενοχή εις ολόκληρον	ΟΕ και εταίροι της
Συγκληρονόμοι	Αγωγή διανομής
	Υπομισθωτής και μισθωτής σε δίκη εκμισθωτή

Γενικά για να βρω τι είδους ομοδικία έχω, σκέφτομαι: Ρεαλιστικά, μπορώ να έχω διαφορετική απόφαση για τον έναν από ότι για τον άλλον; Πχ ότι ο ένας φταίει και ο άλλος όχι ή ότι ο ένας χρωστά και ο άλλος όχι. Αν όχι τότε έχω αναγκαστική ομοδικία.

B)

Γ)

ΕΝΣΤΑΣΕΙΣ

ΚΑΤΑΧΡΗΣΤΙΚΕΣ	ΓΝΗΣΙΕΣ ΑΥΤΟΤΕΛΕΙΣ	ΓΝΗΣΙΕΣ ΜΗ ΑΥΤΟΤΕΛΕΙΣ
Εξόφληση	Ένσταση παραγραφής	Ένσταση επισχέσεως, 325 ΑΚ
Άφεση χρέους		Ένσταση του 1095 για δικαίωμα χρήσης
Ένσταση ακυρότητας λόγω μη τήρησης του συστατικού τύπου		Ένσταση του μη εκπληρωθέντος συναλλάγματος κατά 374 ΑΚ
Ένσταση συνυπαιτιότητας		Ένσταση συμψηφισμού, 442 ΑΚ (ιδιαιτερότητα ότι προβάλλεται σε κάθε στάδιο της δίκης)
Ένσταση εικονικότητας		Ένσταση υπαναχώρησης
Ένσταση καταχρηστικής άσκησης δικαιώματος (ΑΚ 281)		

Σημειώσεις:

- Με τις καταχρηστικές ενστάσεις επικαλούμαι ένα πραγματικό γεγονός ενώ με τις γνήσιες επικαλούμαι ένα δικαίωμα μου που θα μου επιτρέψει να αμυνθώ. Οι γνήσιες αυτοτελείς με την σειρά του στηρίζονται σε πραγματικό γεγονός/ δεν εξαρτώνται από άλλο δικαίωμα, πχ του χρόνου (παραγραφής) ενώ οι μη αυτοτελείς στηρίζονται σε άλλο δικαίωμα/ μπορούν να ασκηθούν και με αγωγή μόνες τους (πχ του μη εκπληρωθέντος συναλλάγματος).
- Οι καταχρηστικές λαμβάνονται υπόψιν αυτεπαγγέλτως αρκεί τα γεγονότα που τις στηρίζουν να έχουν προβληθεί (αντίθετα με παλαιότερη νομολογία).

ΤΡΙΑΝΤΑΦΥΛΛΟΥ – ΑΝΑΓΚΑΣΤΙΚΗ ΕΚΤΕΛΕΣΗ

13/3/2023

Έχω εκτελεστό τίτλο → λαμβάνω απόγραφο → επιδίδω επιταγή προς εκτέλεση [αντίγραφο του απογράφου με επιταγή προς εκτέλεση] [η διαδικασία της αναγκαστικής εκτέλεσης είναι η εξής: έχω αρχικά τον εκτελεστό μου τίτλο, μετά πάω και εκδίδω το απόγραφο (που δεν είναι κάτι άλλο από τον εκτελεστό τίτλο μαζί με αυτό για τον ελληνικό λαό) και μετά επιδίδω αντίγραφο αυτού του απογράφου με επιταγή προς εκτέλεση].

Εκτελεστός τίτλος - 904 ΚΠολΔ:

1. Αναγκαστική εκτέλεση μπορεί να γίνει μόνο βάσει εκτελεστού τίτλου.

2. Εκτελεστοί τίτλοι είναι

- α) οι τελεσίδικες αποφάσεις καθώς και οι αποφάσεις κάθε ελληνικού δικαστηρίου που κηρύχθηκαν προσωρινά εκτελεστές,
- β) οι διαιτητικές αποφάσεις,
- γ) τα πρακτικά ελληνικών δικαστηρίων που περιέχουν συμβιβασμό ή προσδιορισμό δικαστικών εξόδων,
- δ) τα συμβολαιογραφικά έγγραφα,
- ε) οι διαταγές πληρωμής και απόδοσης της χρήσης μισθίου ακινήτου που εκδίδουν Έλληνες δικαστές,
- στ) οι αλλοδαποί τίτλοι που κηρύχθηκαν εκτελεστοί,**
- ζ) οι διαταγές και πράξεις που αναγνωρίζονται από το νόμο ως τίτλοι εκτελεστοί.

Εκτελεστός τίτλος μπορεί να είναι και μια προσωρινή δικαστική απόφαση κατά το 907επ.. Ωστόσο, το πρόβλημα με την προσωρινή εκτελεστότητα είναι ότι μετά μπορεί να ανατραπεί με έφεση (αφού ουσιαστικά η προσωρινή εκτελεστότητα δίνεται σε οριστικές αποφάσεις και όχι τελεσίδικες). Πολυσημαντικό είναι ότι η απόφαση οι τελεσίδικες που θέλω, πρέπει να είναι **ΚΑΑΨΗΦΙΣΤΙΚΕΣ** και όχι αναγνωριστικές, οι οποίες και είναι εφοδιασμένες μόνο με την πρόκληση δεδικασμένου και όχι και εκτελεστότητας.

Όσον αφορά τις διαταγές πληρωμής, πρέπει η χρηματική απαίτηση να αποδεικνύεται με έγγραφο. Ο αιτών προσκομίζει έγγραφα που αποδεικνύουν την χρηματική απαίτησή του και εκδίδεται διαταγή πληρωμής. Κατά 624 ΚΠολΔ μπορώ να αποκτήσω ισχύ δεδικασμένου.

στ) Οι αλλοδαποί τίτλοι που κηρύχθηκαν εκτελεστοί.

Λόγω διασυνοριακών σχέσεων. Πολλοί κανονισμοί [πχ Βρυξέλλες 1..] προβλέπουν την αναγνώριση και εκτέλεση αλλοδαπής απόφασης. Σε αυτές τις περιπτώσεις, εφαρμόζεται ο αντίστοιχος κανονισμός. Αυτά που λέμε τώρα αφορούν τις περιπτώσεις εκτός των περιπτώσεων των κανονισμών, πχ αν έχουμε κάτοικο σε τρίτα κράτη, όπου και θα εφαρμοστεί ο ΚΠολΔ, εκτός αν υπάρχει ειδικότερη ειδική

διακρατική σύμβαση. Αν εφαρμόζεται ο κανονισμός των Βρυξελλών, απλά δεν εφαρμόζεται ο κώδικας πολιτικής δικονομίας.

Μας ενδιαφέρει λοιπόν, αρχικά το αν υπάρχει δεδικασμένο. Πώς έχω δεδικασμένο από αλλοδαπή απόφαση; 323 ΚΠολΔ. Σχετικά με την εκτέλεση: 905 ΚΠολΔ. Ενώ το δεδικασμένο ισχύει αυτοδικαίως (= σε μια άλλη δίκη μπορείς να το επικαλεστείς/ η δεσμευτικότητά του εξάλλου προκύπτει σε μια άλλη δίκη). Στην αναγκαστική εκτέλεση πρέπει να τον κηρύξει πρώτα εκτελεστό (βασισμένη σε αλλοδαπό τίτλο από τότε που θα τον κηρύξει εκτελεστό απόφαση του μονομελούς πρωτοδικείου της περιφέρειας όπου βρίσκεται η κατοικία – 905 ΚΠολΔ). Για να είναι εκτελεστή πρέπει να κηρυχθεί από ελληνικό δικαστήριο, σε αντίθεση με το δεδικασμένο που κηρύσσεται αυτόματα. Ο λόγος είναι ότι αποτελέσματα και επέμβαση στην σφαίρα του άλλου είναι πιο άμεσα στην εκτέλεση από ότι είναι στο δεδικασμένο. Έχουμε βίαιη επέμβαση στην περιουσία του ανθρώπου, που δεν μπορεί να γίνει με εντολή αλλοδαπού οργάνου, αφού αυτό θα ήταν αντίθετο στην ελληνική κυριαρχία μας. Στην ευρωπαϊκή έννομη τάξη, μόνο πριν λίγα χρόνια καταργήθηκε το ex equator, δηλαδή μια απόφαση της Γαλλίας, είναι εκτελεστή στην Ελλάδα. Τώρα, η ΕΕ θεωρείται ένας ενιαίος νομικός χώρος.

Το μονομελές πρωτοδικείο δικάζει κατά τη διαδικασία των άρθρων 740 έως 781: εκούσια διαδικασία για να είναι και πιο σύντομη.

Προϋποθέσεις:

1. 2. Το μονομελές πρωτοδικείο κηρύσσει εκτελεστό τον αλλοδαπό τίτλο, εφόσον είναι εκτελεστός κατά το δίκαιο του τόπου όπου εκδόθηκε και δεν είναι αντίθετος προς τα χρηστά ήθη ή προς τη δημόσια τάξη. [905 ΚΠολΔ]
 - a. Είναι εκτελεστός κατά το δίκαιο του τόπου που εκδόθηκε; Πώς το μαθαίνουμε αυτό; 337 ΚΠολΔ: το αλλοδαπό δίκαιο δεν είναι αντικείμενο απόδειξης. Για αυτό και όταν παραβιάζεται ισχύει ο λόγος αναίρεσης που ισχύει και όταν παραβιασθεί το ελληνικό δίκαιο. Για αυτό, χρειάζεται όχι να το αποδείξει αλλά να το πληροφορηθεί ο Έλληνας δικαστής το αλλοδαπό δίκαιο. Συνήθως, ζητούν νομική πληροφορία οι δικαστές από το Ινστιτούτο Ελληνικού και Διεθνούς δικαίου.
 - b. Δεν είναι αντίθετος προς τα χρηστά ήθη και δημόσια τάξη: [θυμήσου, είναι το τελευταίο στάδιο πριν εισαχθεί μια απόφαση/ γενικά πριν την αναγνώριση στην ελληνική δημόσια τάξη]. Η έννοια της δημόσιας τάξης αναφέρεται στο ΑΚ 3 [σύνολο κανόνων αναγκαστικού δικαίου]. ΑΚ 33! που αναφέρεται στην διεθνή δημόσια τάξη → πολύ πιο σοβαρό και αυστηρό: σύνολο κανόνων που διέπουν το οικονομικό/ πολιτικό/ κοινωνικό .. σύνολο κανόνων που αποτελούν τα θεμέλια του οικονομικού και κοινωνικού βίου. Εδώ θα υπολογίσω το ΑΚ33 και όχι το ΑΚ3.

Σειρά: να μην εφαρμόζεται κανονισμός → να μην υπάρχει διακρατική συμφωνία ☐ κώδικας ΚΠολΔ. Επίσης 905.2.

Δεδικασμένο από αλλοδαπή απόφαση.

323 ΚΠολΔ. Αφού στην δική μου χώρα θα εκτελεστεί η απόφαση. Δεν θέλω υπερβολικές και μη ανεκτές δικαιοδοτικές βάσεις. Αφού θα δεχθώ κάτι ξένο στην χώρα μου, χρειάζεται να είμαι προσεκτικός.

1. ο διάδικος που νικήθηκε δεν στερήθηκε το δικαίωμα της υπεράσπισης και γενικά της συμμετοχής στη δίκη, εκτός αν η στέρηση έγινε σύμφωνα με διάταξη που ισχύει και για τους υπηκόους του κράτους στο οποίο ανήκει το δικαστήριο που εξέδωσε την απόφαση,
 - α. Σε σύγκριση με τους υπηκόους της χώρας προέλευσης// αρχική σκέψη του νομοθέτη. Όμως μπορεί να πρόκειται για κράτος που εξασφαλίζει πολύ λίγα δικαιώματα, όπου πχ σε πιο ανατολικές χώρες μπορεί να απαιτούν να απαντήσει ο διάδικος σε μια αγωγή σε 2 μόνο μέρες// όχι δкм άμυνας// αντίθετο κιόλας στην δικονομική δημόσια τάξη.
2. δεν είναι αντίθετη προς απόφαση ελληνικού δικαστηρίου που εκδόθηκε στην ίδια υπόθεση και αποτελεί δεδικασμένο για τους διαδίκους μεταξύ των οποίων εκδόθηκε η απόφαση του αλλοδαπού δικαστηρίου
 - α. Εδώ λέει, όταν έχει εκδοθεί απόφαση. Φέρνεις μια απόφαση αλλοδαπή που είναι αντίθετη. Κάθε απόφαση που συγκρούεται, επικρατεί πάντα η ελληνική απόφαση.

Η αναγνώριση δεδικασμένου και η αναγνώριση εγγράφου ως πλαστού, μπορεί να εγερθεί για αυτά αναγνωριστική αγωγή. Πχ επειδή συντρέχουν οι προϋποθέσεις του 323, θέλω να αποφασιστεί –με απόφαση ελληνικού δικαστηρίου πλέον- να αναγνωριστούν τα υποκειμενικά και αντικειμενικά όρια του δεδικασμένου. Με τον τρόπο αυτό, αν μετά βγει άλλη απόφαση θα έχουμε σύγκρουση 2 ελληνικών αποφάσεων και όχι μιας ελληνικής και μιας αλλοδαπής [→ αναψηλάφηση/ αυτό νομίζω είπε].

3. δεν είναι αντίθετη προς τα χρηστά ήθη ή προς τη δημόσια τάξη.

⇒ Το 905 μας έστειλε στο δεδικασμένο. Για το δεδικασμένο, που αναγνωρίζεται αυτοδικαίως, έρχεται το 905 και λέει πως αν η απόφαση αφορά προσωπική κατάσταση (πχ γάμος, υιοθεσία κλπ) για να αναγνωριστεί δεδικασμένο πρέπει να συντρέχουν και αυτές οι προϋποθέσεις του α. 905 (905.4 ΚΠολΔ: 4. Οι διατάξεις των παραγράφων 1 έως 3 εφαρμόζονται και για την αναγνώριση δεδικασμένου από απόφαση αλλοδαπού δικαστηρίου που αφορά την προσωπική κατάσταση). Όταν πρόκειται για τόσο σοβαρά θέματα, δεν θα έχω αυτομάτως δεδικασμένο αλλά θα πρέπει να αναγνωριστεί με απόφαση από το Μονομελές Πρωτοδικείο. Το δικαστήριο θα βγάλει απόφαση ελληνικού δικαστηρίου.

Εκτελεστοί τίτλοι, προσωρινή εκτελεστότητα:

Ωστόσο, πολύ πιο σημαντική φαίνεται να είναι η προσωρινή εκτελεστότητα. όταν σε μια οριστική απόφαση, κάποιος καταφέρει να αποκτήσει προσωρινή εκτελεστότητα, μπορεί να επισπένσει αναγκαστική εκτέλεση γνωρίζοντας όμως πως όταν ασκήσει έφεση ο καθού μπορεί να χρειαστεί να δώσει πίσω ό,τι πήρε.

Ο καθού λοιπόν, φυσικά και μπορεί να ασκήσει έφεση κατά της απόφασης που είναι οριστική και επιτρέπει την προσωρινή εκτέλεση. ΜΑΖΙ ΜΕ την έφεση (ή ανακοπή ερημοδικίας) που θα ασκήσει (η οποία κατά το 521.2 ΔΕΝ έχει αυτόματο ανασταλτικό αποτέλεσμα) μπορεί κατά το 912 να υποβάλει και αίτηση **ΑΝΑΣΤΟΛΗΣ** της προσωρινής εκτέλεσης μέχρι την επιδίκαση της έφεσης. Σε αντίθεση λοιπόν με τις τελεσίδικες αποφάσεις, όπου η αναστολή προέρχεται από τον ανακόπτον κατά το 933 (933 + 938) εδώ, έχουμε 512 + 912. Φυσικά δεν έρχεται ποτέ μόνη της η αναστολή αλλά πρέπει να την ζητήσει ο καθού.

*1. Αν ασκηθεί εμπρόθεσμα ανακοπή ερημοδικίας ή έφεση κατά της απόφασης που κηρύχθηκε προσωρινά εκτελεστή σύμφωνα με τα άρθρα 908 ή 910 μπορεί έως τη συζήτηση στο ακροατήριο της ανακοπής ερημοδικίας ή της έφεσης να διαταχθεί, αν το ζητήσει ο διάδικος που νικήθηκε, και εφόσον **πιθανολογείται η ευδοκίμηση** της ανακοπής ερημοδικίας ή της έφεσης, να ανασταλεί ολικά ή εν μέρει, ώσπου να εκδοθεί οριστική απόφαση, με τον όρο να δοθεί εγγύηση, η οποία ορίζεται από την απόφαση που διατάσσει την αναστολή ή και χωρίς εγγύηση.*

Ενώ ο εκτελεστός τίτλος είναι οι τελεσίδικες αποφάσεις, μπορεί μια οριστική απόφαση [απόφαση εναντίον της οποίας μπορεί να ασκηθεί έφεση ή ανακοπή ερημοδικίας] να κηρυχθεί ως προσωρινώς εκτελεστή. - **Πώς μπορεί να αμυνθεί ο ηττηθείς διάδικος που βλέπει να του έρχεται η αναγκαστική εκτέλεση; Αφού κηρυχθεί προσωρινώς εκτελεστή; 912 ΚΠολΔ.**

⇒ Η αναστολή δεν υπάρχει ποτέ από μόνη της! Είναι παρεπόμενη! **Το 912** είναι η σοβαρότερη μορφή προστασίας γιατί **αποδυναμώνει τον ίδιο τον εκτελεστό τίτλο**= αναστολή της εκτελεστότητας = δεν μπορεί να την κάνει τίποτα αυτό την προσωρινή εκτελεστή απόφαση.

Χρόνοι: εάν σήμερα [Δευτέρα] του κοινοποιήσει επιταγή, σε 3 μέρες¹¹ [την Παρασκευή] μπορεί να τον αποβάλλει από το μίσθιο. Μέσα σε 3 μέρες πρέπει να ασκήσει έφεση, να ζητήσει αναστολή. Αυτή λέει, έχω ασκήσει έφεση με το τάδε περιεχόμενο [912: πιθανολόγηση], έτσι ώστε αν κερδίσει την έφεση να μην υποστεί τρομερά μεγάλη ζημία. Λες επειδή θα καταστραφώ [την βλάβη που θα πάθεις] και όσα λέει το 912. Υπάρχει η δυνατότητα να πάρεις προσωρινή διαταγή [το ασφαλιστικό μέτρο του ασφαλιστικού μέτρου]. **Ασκό το ένδικο μέσο: έφεση – 912** + επειδή με ασφαλιστικά μέτρα δικάζεται, μπορώ να ζητήσει προσωρινή διαταγή μέχρι να υπάρξει απόφαση περί της αναστολής.

Το 913: όλα αυτά μπορείς να τα κάνεις αν δεν έχει εκτελεστεί η απόφαση. **Η αναστολή σημαίνει σταματώ κάτι που ΔΕΝ ΕΧΕΙ ΓΙΝΕΙ.** Έτσι, όταν έχει ολοκληρωθεί η αναγκαστική εκτέλεση, αν δηλαδή αυτός δεν πάρει προσωρινή διαταγή και πάει ο άλλος και τον αποβάλλει την Παρασκευή και η δικάσιμος της αναστολής ήταν την επόμενη Τετάρτη, αυτή θα απορριφθεί ως άνευ αντικειμένου- τι να δικάσεις; Αυτό που τελείωσε;

¹¹ το νόημα είναι ότι χρειάζεται να περιμένει να περάσει η προθεσμία του 926 έτσι ώστε να τηρήσει την διαδικασία. Αν δεν την τηρήσει, η εκτέλεσή του πάσχει.

20/3/2023

Όργανα: ο δικαστικός επιμελητής [που μπορεί να λειτουργεί και σαν όργανο εκτελέσεως και όχι απλά επιδόσεως αλλά και ο **συμβολαιογράφος**, αφού ενώπιον αυτού γίνεται ο πλειστηριασμός.

Πώς θα γίνει/ **τρόπος:** κανόνες αναγκαστικού δικαίου, όχι ελευθερία συμβάσεως και δικονομικές συμβάσεις [ναι μεν υπάρχουν συμβάσεις όπως η σύμβαση διαιτησίας]. Επιτρέπονται όμως οι συμφωνίες που είναι προς όφελος του οφειλέτη, αφού ο καθού έχει απέναντί του όλη την πολιτεία. Ποιες είναι αυτές; Τα μέρη μπορούν να συμφωνήσουν ότι για να ξεκινήσει αναγκαστική εκτέλεση χρειάζεται τελεσίδικη απόφαση και όχι πχ απόφαση που έχει κηρυχθεί προσωρινώς εκτελεστή.

Δύο ακόμα **προϋποθέσεις για αναγκαστική εκτέλεση: 915, 916 – απαίτηση βέβαιη και εκκαθαρισμένη**

- **Απαίτηση βέβαιη:**
 - **να μην τελεί υπό αναβλητική αίρεση.** Αν όμως, πώς θα αποδειχθεί η πλήρωση της αιρέσεως; Πχ στις αμφοτεροβαρείς συμβάσεις. Συχνά, στα συμβολαιογραφικά έγγραφα συμβαίνει αυτό, και έχουμε εκεί απαιτήσεις υπό αίρεση. Η πλήρωση της αίρεσης πρέπει να αποδεικνύεται με έγγραφο που έχει αποδεικτική δύναμη.
 - Για αυτό θέλω δημόσιο ή ιδιωτικό έγγραφο. Αυτό το έγγραφο με το οποίο αποδεικνύεται η πλήρωση της αιρέσεως, πρέπει να κοινοποιείται στον καθού μαζί με τον εκτελεστό τίτλο.
 - **Ζήτημα:** τι συμβαίνει όταν ο όρος της αίρεσης, εξαρτάται από το ότι δεν έγινε ένα γεγονός. Πώς θα αποδείξει κάποιος ένα αρνητικό γεγονός; Στην περίπτωση αυτή δεν έχουμε έγγραφο, δεν έχει πληρωθεί η αίρεση. Θα ξεκινήσει η διαδικασία και θα μπορεί να ασκήσει ανακοπή ο καθού.
- **Απαίτηση εκκαθαρισμένη:**
 - **= να προκύπτει από τον ίδιο τον εκτελεστό τίτλο το ποιόν και το ποσόν της.** Πχ σε ακίνητα, γίνεται τόσο ακαθάριστος προσδιορισμός των ορίων του και δεν μπορεί να γίνει κατάσχεση.
 - Επίσης, συχνά οι οφειλέτες επικαλούνται ανεκκαθάριστη απαίτηση γιατί περιέχει όρους αντίθετους προς τις συναλλαγές, κλπ. Άλλο όμως αν οι όροι είναι καταχρηστικοί. Το αν δεν έπρεπε είναι άλλο θέμα, εμείς κοιτάμε το ποσόν και το ποιόν της απαίτησης και αν μπορεί να γίνονται αντιληπτές από τον οφειλέτη.

Προδικασία αναγκαστικής εκτέλεσης:

918 ΚΠολΔ:

1. θέλω **απόγραφο**, αυτό που λέει εν ονόματι του ελληνικού λαού. Όταν έχω μια προσωρινώς εκτελεστή απόφαση [κατά της οποίας μπορεί να ασκηθεί έφεση], την παίρνει ο νικητής διάδικος και πάει να εκδώσει απόγραφο. Ο υπάλληλος το κοιτάει, βλέπει ότι είναι εκτελεστός τίτλος και του δίνει απόγραφο. [απόγραφο = περιαφή του εκτελεστηρίου τύπου = του επισυνάπτει αυτό το εν

ονόματι του ελληνικού λαού και έτσι περιάπτει τον εκτελεστήριο τύπο στον εκτελεστό τίτλο]. Αυτός ο εκτελεστήριος τύπος είναι η έκδοση στο όνομα του ελληνικού λαού και η διαταγή προς όλα τα αρμόδια όργανα να εκτελέσουν την απόφαση.

2. αυτό το απόγραφο το δίνεις στον αντίδικο. Μαζί με αυτό, του δίνεις και επιταγή να συμμορφωθεί.
3. Μετά την επίδοση της επιταγής δεν μπορεί να γίνει καμία άλλη επίδοση για 3 μέρες. **Αν όμως γίνει προ 3 ημερών**, ο μισθωτής πχ, μπορεί να ασκήσει **ανακοπή του 933**. Όμως τι ισχύει αναφορικά με τις ακυρότητες; Ⓢ159 επ. // η ακυρότητα πάντα κηρύσσεται από το δικαστήριο. Δεν επέρχεται αυτοδικαίως! Το 159 : μέχρι το δικαστήριο να την πει άκυρη, παραμένει έγκυρη μια διαδικαστική πράξη. **Εάν δεν μιλήσει ο καθού, δεν πάσχει από ακυρότητα.** [159.1 Ⓢ926].

Μίνι πρακτικό: Αν γίνουν αυτά 1 Φλεβάρη και στις 15 Μαρτίου, ασκεί έφεση ο καθού. Έχουν περάσει προφανώς οι 30 μέρες. Του έχει επιδώσει αντίγραφο απογράφου ο δανειστής, επιταγή προς συμμόρφωση και ό,τι επιτάσσει το 918. Εμπρόθεσμα ή εκπρόθεσμα ασκείται η έφεση; Έγινε επίδοση του απογράφου αλλά όχι της απόφασης. ☐ προσοχή! Το απόγραφο είναι ουσιαστικά η απόφαση, η απόφαση, ο εκτελεστός τίτλος και η επιταγή προς εκτέλεση. Όταν επιδίδεται η απόφαση, τρέχουν οι προθεσμίες και για τα τακτικά ένδικα μέσα και όλα, αφού ουσιαστικά έχω επίδοση της απόφασης!!!

ΑΡΑ: **επίδοση απογράφου με επιταγή... = επίδοση απόφασης!**

Αρα η προδικασία είναι η ακόλουθη: έχω εκτελεστό τίτλο ☐ πάω και βγάζω απόγραφο ☐ και το επιδίδω αυτό μαζί με επιταγή για εκτέλεση στον δανειστή. Αν δεν έχω επιταγή προς εκτέλεση, δεν έχει ξεκινήσει και η εκτέλεση.

Όρια εκτελεστότητας – υποκειμενικά όρια:

Τα βασικά αποτελέσματα μιας απόφασης ποια είναι; Το δεδικασμένο και η εκτελεστότητα. Αυτά συνήθως τώρα πάνε χέρι χέρι. Άμα σε δεσμεύει το δεδικασμένο σε δεσμεύει και η εκτελεστότητα γιατί ακριβώς η εκτελεστότητα προϋποθέτει το δεδικασμένου μέσω της απαίτησης μιας τελεσίδικης απόφασης. = Τα όρια της εκτελεστότητας και ειδικά τα υποκειμενικά όρια αυτής, καθορίζονται από το δεδικασμένο. Όταν παράγεται μια απόφαση που έχει δεδικασμένο, αυτό έχει σημασία για την αναγκαστική εκτέλεση. Πάω στις διατάξεις δεδικασμένου, και κυρίως στο 325-327 ΚΠολΔ.

- Η διάταξη **περί ομόρρυθμων εταίρων (920)**, θα μπορούσε να είχε παραληφθεί αφού το 919 μας παραπέμπει στα άρθρα του δεδικασμένου, 329 ΚΠολΔ, άρα όντως χρειάζεται το 920 ΚΠολΔ; Στο άρθρο αυτό, στο 920, γίνεται λόγος μόνο για **ομόρρυθμες ή ετερόρρυθμες εταιρείες** και όχι γενικά για νομικά πρόσωπα. Μια ακόμα σημαντική διαφορά τους είναι πως το δεδικασμένο του 329 δεν επεκτείνεται στον ετερόρρυθμο εταίρο ενώ το 920 επεκτείνεται και σε αυτούς. Ο ετερόρρυθμος δεν ευθύνεται για τα χρέη της εταιρείας, δεν μπορούμε να ασκήσουμε εναντίον του αναγκαστική

εκτέλεση για όλα τα χρέη της εταιρείας, αλλά μόνο για το ποσό που ευθύνεται. Με το 920, δεν χρειάζεται να εκδοθεί άλλη απόφαση.

- Κατά των **κληρονόμων**; ΚΠολΔ921. + 915 σε συνδυασμό με 921
 - Σχετικά με το κληρονομητήριο : ποιος μπορεί να αρχίσει την διαδικασία αναγκαστικής εκτέλεσης. Σημειώνεται πως το κληρονομητήριο πιστοποιεί τα δικαιώματα του κληρονόμου. Ο δανειστής αν έχει εκδώσει κληρονομητήριο και έχει εκδώσει βάσει αυτού πράξεις αναγκαστικής εκτέλεσης, είναι προστατευμένος. Κληρονομητήριο μπορεί να ζητήσει –ως έχων έννομο συμφέρον- και ο δανειστής.
 - Σχετικά με τους κληρονόμους επίσης: χρειάζεται να έχουν αποδεχτεί την κληρονομία ενώ ακόμα χρειάζεται να γίνει σε αυτούς εκ νέου επίδοση της επιταγής προς εκτέλεση.
- 925 ΚΠολΔ: αν ο θάνατος ή η ειδική διαδοχή επήλθε από πλευράς του επισπεύδοντος δανειστή. // μεριά δικαιούχου της αναγκαστικής εκτέλεσης μετά την δημιουργία του εκτελεστού τίτλου. Πχ μπορεί να ζητήσει το παιδί το ακίνητο; Θα πρέπει να κοινοποιήσει στον οφειλέτη τα έγγραφα που τον νομιμοποιούν. Το θέμα αυτό έχει σημασία για τις σημασίες των εταιρειών διαχείρισης [funds], με 2 νόμους ρυθμίστηκαν οι εξουσίες αυτών, στις οποίες οι ειδικοί διάδοχοι [funds] ανέθεσαν την διαχείριση των υποθέσεών τους. Ενώ στον ν.2015 λέει ρητά πως και μπορούν να διεξάγουν δίκες δικαιούχου και να ενεργούν αναγκαστική εκτέλεση, τέθηκε το ζήτημα αν χωρίς να είναι όντως δικαιούχοι, μπορούν να κάνουν αυτές τις πράξεις. Αν δεν πάει τα έγγραφα που αποδεικνύουν την νομιμοποίηση, πάσχει από άποψη νομιμοποίησης η διαδικασία αναγκαστικής εκτέλεσης.

27/3/2023

Προσωρινώς εκτελεστή απόφαση – 912 ΚΠολΔ:

Μπορεί να προσβληθεί με **ανακοπή ερημοδικίας ή έφεση**. Άρα, είναι οριστική απόφαση. Γιατί χρειάζεται να κηρυχθεί προσωρινώς εκτελεστή; Δεν μπορεί να γίνει εκτέλεση με αυτή χωρίς να κηρυχθεί και προσωρινά εκτελεστή; **Καταρχήν με τελεσίδικη απόφαση έχουμε εκτελεστό τίτλο**. Όμως στο 904 εκτελεστός τίτλος είναι και η απόφαση που έχει κηρυχθεί προσωρινώς εκτελεστή. Ο δικαστής μπορεί να πει ότι κηρύσσεται προσωρινώς εκτελεστή.

Τι θα πει όμως προσωρινώς; Προσωρινά θα μου πάρουν το σπίτι μου; **Σημαίνει ότι μπορεί να ανατραπεί**. Όμως και η τελεσίδικη μπορεί να ανατραπεί. Σε τι διαφέρει μια αναγκαστική κατάσχεση που επιβάλλεται ύστερα από οριστική και ύστερα από προσωρινή; **Η τελεσίδικη προσβάλλεται μόνο με έκτακτα ένδικα μέσα και η οριστική με τακτικά**. □ η λέξη προσωρινή ΔΕΝ έχει περιεχόμενο όπως το νοούμε στην καθημιλούμενη. Είναι πιο εύκολο να ανατραπεί η απόφαση, εδώ βρίσκεται το προσωρινό. Πιο εύκολα ασκώ τα τακτικά ένδικα μέσα από τα έκτακτα. Η έφεση είναι ένα ένδικο μέσο ευρείας εμβέλειας. Η αναίρεση όμως, είναι δύσκολο να γίνει δεκτή όπως και η αναψηλάφηση. Ακριβώς επειδή πρόκειται για ένα έκτακτο ένδικο μέσο,

που ανατρέπει το δεδικασμένο, πιο δύσκολο να γίνει δεκτό και ανατρέπεται η τελεσίδικη απόφαση.

(ΘΥΜΑΜΑΙ: αναστολή προσωρινής απόφασης= τακτικό ένδικο μέσο + αίτηση για αναστολή του 912)

Ανακοπή του ΚΠολΔ933:

Το μοναδικό ένδικο βοήθημα με το οποίο μπορεί να ζητηθεί η **ακύρωση**, έχει **ακυρωτικό αίτημα**.

Α) Εισαγωγικά:

Τι είναι η ακυρότητα; : 159// έχουμε δύο είδη ακυρότητας. Δεν υπάρχει αυτοδίκαιη ακυρότητα. Λόγοι: είτε την απαγγέλει ρητά ο νόμος την ακυρότητα [πχ 926 «με ποινή ακυρότητας» για το 3ήμερο] , είτε χωρίς ποινή ακυρότητας, επικαλούμενος κάποια βλάβη [συντριπτική πλειονότητα για αναγκαστική εκτέλεση]. **Αν δεν επικαλεστεί κάποια βλάβη, η ανακοπή του θα απορριφθεί**. Δεν υπάρχει γενική βλάβη. Θέλουμε επειδή παραβιάστηκε η συγκεκριμένη βλάβη, τι βλάβη επήλθε. **Στην αναγκαστική εκτέλεση λαμβάνεται υπόψιν και η περιουσιακή βλάβη και όχι μόνο η δικονομική**.

Αν δεν προσβληθεί υπό τους όρους και τις προϋποθέσεις που πρέπει [πχ προθεσμία] μια διαδικαστική πράξη, παραμένει έγκυρη. Η ανακοπή πάντως του 933 μιλά για αντιρρήσεις [σαν τις ενστάσεις] εκείνου κατά του οποίου στρέφεται η εκτέλεση. Ενώ είναι αμυντική κατά την λειτουργία της, δεν παύει να είναι και ένα εισαγωγικό της δίκης δικόγραφο. Επομένως ο ανακόπτων ανοίγει μια διαδικασία και αυτός. Για αυτό και η ανακοπή πρέπει να είναι συγκεκριμένη αλλά να έχει και ιστορική βάση, όπως και η αγωγή. Αυτές οι αντιρρήσεις [και ιδίως αυτές που αφορούν τη απαίτηση] μοιάζουν με τις ενστάσεις που υπάρχουν στην εισαγωγική δίκη.

Β) Η ανακοπή του 933:

3 λόγοι/ κατηγορίες για ανακοπή. Αν δεν είναι ένας από αυτούς τους λόγους, τότε πρόκειται για **απαράδεκτο λόγο ανακοπής**. Παραδείγματος χάριν, δεν μπορείς να προβάλλεις την αναρμοδιότητα του δικαστηρίου που δίκασε την απόφαση - εκτελεστό τίτλο με ανακοπή αφού είναι κάτι άσχετο με την εκτελεστική διαδικασία! Για αυτά θα χρειαστεί να ασκήσεις έφεση.

Α) Έγκυρότητα του τίτλου

Αν ο τίτλος έχει σφάλμα; Ο τίτλος πρέπει να μην είναι έγκυρος. **Δεν αναφέρεται σε σφάλματα της απόφασης, αυτά ελέγχονται με ένδικα μέσα**. Αν η απόφαση είναι ανύπαρκτη □ πρώτη ομάδα/ κατηγορία □ άκυρη η αναγκαστική εκτέλεση. Μια απόφαση πάντως κηρύσσεται προσωρινά εκτελεστή και άλλες φορές το δικαστήριο υποχρεώνεται άλλοτε έχει την διακριτική ευχέρεια και άλλοτε του απαγορεύεται. Τα λάθη της απόφασης δεν είναι λόγοι ανακοπής της εκτέλεσης αλλά ένδικα μέσα. Η ανακοπή θέλει άλλους λόγους. Πχ λάθος απόφασης είναι να πει το δικαστήριο πως δεν υπάρχει υπαιτιότητα ενώ υπάρχει. Αυτό είναι σφάλμα απόφασης και πρέπει να κάνεις ένδικα μέσα.

Σημαντικό είναι να μην έχουν γίνει τυπικά ελαττώματα [πχ να μην έχει γίνει καθόλου περιαφή και ο δικαστικός επιμελητής να πάει και να κάνει εκτέλεση ή να μην έχεις πάρει το απόγραφο], γιατί **αυτό εννοεί το 933 με τα ελαττώματα του τίτλου, τα τυπικά**. Περιαφή του εκτελεστήριου τύπου είναι η αναγραφή «εν ονόματι του ελληνικού λαού». Οι τυπικές ελλείψεις δεν αφορούν την ουσία της απόφασης αλλά την υπόστασή της ως εκτελεστό τίτλο [πχ διαδικασία του 918~ αντίγραφο εξ απογράφου...].

281AK & καταχρηστικότητα: κατάχρηση που να αφορά την ίδια την αναγκαστική εκτέλεση κάθε αυτήν. Η ίδια λοιπόν η διαδικασία πρέπει να ασκείται καταχρηστικά. Ενώ έχω τόσα περιουσιακά στοιχεία, να επιλέγεις να πλειστηριάσεις το ακίνητο που έχω διαμορφώσει έτσι για να με βοηθά στην αναπηρία μου, αυτό είναι καταχρηστικό. Έχει κριθεί πως όταν η κατάχρηση αφορά το ουσιαστικό δκμ σου σε έννομη προστασία [ουσιαστικό δκμ, δημοσίου δικαίου], μπορούμε να εφαρμόσουμε και εκεί το 281. Εδώ, ο λόγος για τον οποίο έγινε δεκτή η ανακοπή: εφαρμόζεται και το 281 και αφορά το δκμ του επισπεύδοντος να ζητεί την παροχή έννομης προστασίας με αναγκαστική εκτέλεση [δεν μιλάμε για την απαίτηση αλλά για την επιβολή της αναγκαστικής εκτέλεσης, εκεί αναφέρεται το 281]. **Η καταχρηστική επίσπευση, είναι ελάττωμα του τίτλου**. Επίσης εντάσσονται στην πρώτη ομάδα και όλοι οι λόγοι που αφορούν την **νομιμοποίηση** [ενεργητικά – παθητικά, νομιμοποίηση κληρονόμων, υποκειμενικά όρια της εκτελεστότητας...].

Στην ομάδα αυτή ανήκει και **το μη εκκαθαρισμένο και βέβαιο της απαίτησης**. Αν δεν είναι βέβαιη και εκκαθαρισμένη η απαίτηση, ανήκει αυτή η περίπτωση στην κατηγορία του σφάλματος του τίτλου.

Β) Διαδικασία

Παράβαση οποιασδήποτε διάταξης. Οι λόγοι αυτοί υπο-κατηγοριοποιούνται σε λόγους που χρειάζεται να γίνει επίκληση βλάβης και σε αυτούς που δεν χρειάζεται να γίνει [πχ αν αυτός που απεβλήθη δεν του γνωστοποιήθηκε μέσα σε 30 μέρες, επειδή δεν είναι αυτό επί ποινής ακυρότητας, πρέπει να επικαλεστείς την βλάβη που έχεις υποστεί].

Γ) Απαίτηση

Όλοι οι λόγοι που αντλούνται από το ουσιαστικό δίκαιο, πχ την **εικονικότητα** της απαίτησης του επισπεύδοντος. Για να έχει ο καθού λόγο τέτοιας κατηγορίας, πρέπει να επικαλείται πχ **εξόφληση, παραγραφή, άφεση** χρέους, αντίθετη στα χρηστά ήθη. Όλες τις ενστάσεις που θα μπορούσε να έχει προβάλλει στην διαγνωστική δίκη.

2 εμπόδια: παρα.4 & 5. ΣΟΣΟΣΟΣ!

4. *Αν ο εκτελεστός τίτλος είναι δικαστική απόφαση ή διαταγή πληρωμής, οι αντιρρήσεις είναι απαράδεκτες στην έκταση που ισχύει το δεδικασμένο σύμφωνα με τα άρθρα 330 και 633 παράγραφος 2 εδάφιο γ', αντίστοιχα.*

5. *Οι ισχυρισμοί που αφορούν την απόσβεση της απαίτησης, πρέπει να αποδεικνύονται μόνο με έγγραφα ή με δικαστική ομολογία.*

Θέλω τελεσίδικη απόφαση για να παραχθεί δεδικασμένο. Αδιάφορο πχ αν υπάρχουν **συμβολαιογραφικά** έγγραφα. Έτσι, αν δούμε σε ένα πρακτικό ότι κάποιος επισπεύδει αναγκαστική εκτέλεση βάσει συμβολαιογραφικού εγγράφου, ξέρουμε ότι δεν τίθεται θέμα δεδικασμένου εκεί και έτσι βάσει του 933.4 μπορεί να προβάλει όποια ένσταση / αντίρρηση θέλει χωρίς να δεσμεύεται από το δεδικασμένο [και καταχρηστικές και γνήσιες αυτοτελείς].

Αν έχω όμως **τελεσίδικη απόφαση**, βλέπω το α. 330 και ποιες ενστάσεις καλύπτονται από το δεδικασμένο. Το δεδικασμένο εδώ θα υποδείξει ποιες αντιρρήσεις μπορείς να προβάλλεις στην αναγκαστική εκτέλεση κατά των απαιτήσεων. Έτσι, πχ έχουμε τελεσίδικη απόφαση και με λόγο ανακοπής ισχυρίζεται ο καθού ότι η απαίτηση είχε παραγραφεί (γνήσια αυτοτελής ένσταση). Είναι παραδεκτός λόγος ανακοπής αυτός; **Καλύπτεται από το δεδικασμένο;** Αν δεν προβλήθηκε και δεν στηρίζεται σε αυτοτελές δκμ που μπορεί να ασκηθεί με κύρια αγωγή, τότε καλύπτεται. Η κύρια αγωγή το 330 είναι μόνο διαπλαστική ή καταψηφιστική.

ΑΡΑ 330 & οι ενστάσεις που καλύπτει:

- ενστάσεις οι οποίες προτάθηκαν στην διαγνωστική δίκη, τελειώνουν και καλύπτονται και δεν μπορούν να προβληθούν κατά της αναγκαστικής εκτέλεσης στο 933. Καταλαβαίνουμε ότι εξετάζουμε 2 στάδια. 1- προβλήθηκε στην κύρια δίκη η ένσταση αυτή; ΝΑΙ: δεν γίνεται όποια ένσταση και να είναι, 2- ΟΧΙ: καλύπτονται μόνο οι καταχρηστικές και οι γνήσιες αυτοτελείς.
- Αν μπορούσαν να προταθούν και δεν προτάθηκαν, καλύπτονται [εξαίρεση: μόνο αν μπορούν να ασκηθούν αυτοτελώς με κύρια αγωγή]. Πχ ένσταση συμψηφισμού ☺ η απαίτηση αυτή μπορεί να επιδιωχθεί με την άσκηση καταψηφιστικής αγωγής, σε αντίθεση πχ με την παραγραφή ή την εξόφληση. Πχ για αυτό η παραγραφή καλύπτεται από το δεδικασμένο.
- Αν δεν μπορούσαν να προταθούν: κάτι μεταγενέστερο που εξ αντικειμενικών λόγων δεν μπορούσε να το γνωρίζει, δεν είχαν γεννηθεί τα θεμελιωτικά πραγματικά περιστατικά αυτής της ένστασης. Πχ εγώ έχω εξοφλήσει 100 χιλ. από τα 150 χιλ. μου έστειλε όμως επιταγή για 150. **Φυσικά δεν θα καλύπτεται από το δεδικασμένο.** Πχ βρήκα στο συρτάρι του πεθαμένου γονιού, μια εξοφλητική απόδειξη του δανείου και η απόφαση είναι τελεσίδικη. Είναι αυτό παραδεκτός λόγος που αφορά την απαίτηση; ΟΧΙ, δεν είναι. Δεν μπορεί να ασκήσει ανακοπή γιατί ο πατέρας δεν είχε ασκήσει ανακοπή [η εξόφληση δεν γεννήθηκε μετά - μπορούσε να προταθεί].

3/4/2023

ΣΟΣ. 933.4.5: όταν θέλω να μιλήσω για απόσβεση της απαίτησης πρέπει να ελέγχω και τα 2!

Πρέπει να ελέγχω **σωρευτικά** δηλαδή και να μην καλύπτεται το δεδικασμένο και να αποδεικνύεται με έγγραφο ή δικαστική ομολογία (περιορισμός του δικαιώματος απόδειξης) – «προστατεύει τον τίτλο» και οδηγεί σε γρήγορη διαδικασία.

Παρα.5:

Απόσβεση απαίτησης: □ διασταλτική ερμηνεία. Για αυτό στην απόσβεση περιλαμβάνονται και οι λόγοι εξαιτίας των οποίων δεν έχει γεννηθεί η απαίτηση ή δεν μπορεί να ασκηθεί (π.χ. ένσταση της ΑΚ281 ή του μη εκπληρωθέντος συναλλάγματος).

Παρα.4:

Δεδικασμένο της απόφασης επί της ανακοπής, αλλά αν ο καθού δεν είχε την δυνατότητα απόδειξης (933.5) απορρίπτεται ο λόγος ανακοπής ως απαράδεκτος. Άρα, σε μια άλλη δίκη αυτός ο λόγος δεν καλύπτεται από το δεδικασμένο, ακόμη και αν δεν έχει προβληθεί.

ΚΠολΔ 935:

Πχ ανακοπή κατά της επιταγής, προχωρά η διαδικασία και επιβάλλεται κατάσχεση. Οι λόγοι ανακοπής δεν μπορούν να προβληθούν εδώ. Σύστημα συγκέντρωσης των λόγων ανακοπής. Δεν είναι απαραίτητη ανακοπή για κάθε πράξη. Πχ μπορεί να ασκηθεί ανακοπή και κατά της επιταγής και κατά της κατάσχεσης.

Ουσιαστικά πρόκειται εδώ για μια επιβεβαίωση του ό,τι δεν προβάλλεται από τον καθού θεραπεύεται. Έτσι, δεν μπορεί να έχει ήδη γεννηθεί το ζήτημα της μη εγκυρότητας της επιταγής προς εκτέλεση και ο καθού - αντί να το προβάλλει εκείνη την στιγμή- να έρθει και να το προβάλλει όταν γίνεται κατάσχεση ή όταν έχει γίνει ήδη πλειστηριασμός με ανακοπή του.

ΚΠολΔ 933:

Πρόσθετοι λόγοι ανακοπής : μέσα σε 8 μέρες πριν την συζήτηση

ΚΠολΔ 937.1.γ: προσοχή!

ΚΠολΔ 938.2: χρονικό διάστημα από την κατάσχεση μέχρι τον πλειστηριασμό. Δυνατότητα της αναστολής της εκτέλεσης από το 2βάθμιο δικαστήριο (πιθανολόγηση ευδοκίμησης του ένδικου μέσου ~ έφεση κατά της ανακοπής~ και βλάβη).

ΚΠολΔ 938.1: πιθανολόγηση ευδοκίμησης της ανακοπής και βλάβη □ αναστολή της εκτέλεσης από τον α' βαθμό

Κατάσχεση εις χείρας τρίτου: με μία μόνο πράξη.

Προθεσμίες ανακοπής:

Προθεσμίες ανάλογα με το ποια πράξη προσβάλλεται //ΚΠολΔ 934. Παράγραφος : άμεση εκτέλεση και απόδοση κινητού ή ακινήτου που γίνεται με μία πράξη (για αυτό ανακοπή κατά επιταγής). Δηλαδή, μετά από 3 μέρες ο εκμισθωτής μπορεί να «βγάλει» τον μισθωτή [926 ΚΠολΔ].

Προσοχή γενικά στις προθεσμίες σε σχέση με το ποιον λόγο επικαλείσαι του 933. Διαδικασία και απαίτηση αλλά και εγκυρότητα του τίτλου: 45 μέρες - εγκυρότητα τελευταίας πράξης (πλειστηριασμός για έμμεση εκτέλεση όπου έχεις χρηματικές απαιτήσεις και αποβολή πχ από ακίνητο σε άμεση εκτέλεση όπου η αναγκαστική εκτέλεση γίνεται με μια πράξη μπαμ και κατω): 30 μέρες.

ΚΠολΔ 939: γνωστοποίηση της αναστολής στον συμβολαιογράφο

24/4/2023

Έχουμε 933 και 938. Με άλλα λόγια, για να προστατευθεί ο καθού από την εκτέλεση δεν αρκεί να ασκήσει ανακοπή αφού θα αργήσει να εκδικασθεί. Αντίθετα, χρειάζεται και αίτηση αναστολής εκτελέσεως η οποία και θα αποδυναμώσει τον τίτλο και θα προστατέψει τον καθού. Όταν έχω τελεσίδικη απόφαση : ανακοπή + 938.

ΑΝΑΚΟΠΗ ΕΚΤΕΛΕΣΕΩΣ

Πρέπει αρχικά κατά το 933 να μην καλύπτεται από κάποια ένσταση. Μετά, χρειάζεται να τηρηθούν οι προθεσμίες. Αλλά και το 935 προσέχω.

Αναστολή αναγκαστικής εκτέλεση όταν ασκείται ανακοπή:

Η ανακοπή δεν ήταν ανασταλτικό ένδικο βοήθημα. Έτσι, συνέχισε να είναι μην είναι ανασταλτικό ένδικο βοήθημα. Πριν το 2015 δινόταν δυνατότητα να ζητηθεί αναστολή της αναγκαστικής εκτέλεσης μέχρι να εκδοθεί απόφαση επί της ανακοπής [=δεν γινόταν εκτέλεση για όλο αυτό το διάστημα]. Το 2015 καταργήθηκε εντελώς το 938 που μίλαγε για την αναστολή. Ο νομοθέτης του 2015 το έκανε αυτό για να τρέξει τους πλειστηριασμούς [μνημονιακή απαίτηση]. Λέει ότι από τότε που δίνεται η επιταγή προς εκτέλεση, η εκτέλεση θα γίνεται σε 7 με 8 μήνες. Και έτσι είναι σαν εκ του νόμου να σου δίνει μια αναστολή. Δηλαδή ο πλειστηριασμός γίνεται μετά από 7 με 8 μήνες (993). Σε αυτό το 7μηνο 8μηνο δεν χρειάζεται να ανησυχείς. Μέσα σε αυτό το διάστημα, λέει το 933.2 πως η συζήτηση της ανακοπής συζητείται υποχρεωτικά μέσα σε 60 μέρες από την κατάθεσή της. Στην συνέχεια το 933.6: μέσα σε 60 μέρες η απόφαση. **ΑΡΑ: μέσα σε 60 μέρες προσδιορίζεται η συζήτηση και μέσα σε άλλες 60 εκδίδεται απόφαση επί αυτής**

Ακόμα και να κάνεις έφεση στις δίκες τις σχετικές με την εκτέλεση δεν αναστέλλεται η εκτέλεση της απόφασης! [937]. μπορείς να ζητήσεις την αναστολή της εκτέλεσης μόνο στον δεύτερο βαθμό [στα ακίνητα στον δεύτερο βαθμό: Με εξαίρεση την κατάσχεση ακινήτων, ...].

Προσοχή στην **κατάσχεση εις χείρας τρίτου** [πχ κατάσχεση των λογαριασμών μου στις τράπεζες] που **επίσης γίνεται με μία πράξη**. Μπορεί να υπάρξει εδώ αναστολή; Πιο ειδικές κατασκευές.

Η ΑΝΑΣΤΟΛΗ ΤΟΥ 938:

Χρειάζονται 2 πράγματα: ¹ να **πιθανολογείται** ότι θα γίνει **δεκτή** η ανακοπή αλλά ² και ότι θα υπάρξει **ανεπανόρθωτη βλάβη** [= μην τυχόν γίνει δεκτή η ανακοπή ή η έφεση πχ και εσύ μετά **δεν έχεις από πού να αποκαταστήσεις τα πράγματα**]. Για αυτό συχνά, μπορεί να δοθεί αναστολή εκτέλεσης στον εργοδότη, όπου αν γίνει δεκτή η αναστολή και δώσει λεφτά στους εργάτες, μετά πώς θα μπορεί να τα πάρει πίσω αν γίνει δεκτή η ανακοπή της εκτελέσεώς του; Αφού είναι εργάτες, φτωχοί και όχι πλούσιοι. Ο εργαζόμενος θα τα χρησιμοποιήσει για τις ανάγκες του τα λεφτά. Αλλά εγώ θα κερδίσω την ανακοπή. *Δηλαδή, πες έχουμε μια δίκη των εργατών εναντίων του εργοδότη για μισθούς- τελεσίδικα κερδίζουν- ο εργοδότης ασκεί ανακοπή αλλά και αναστολή εκτέλεσης μέχρι να εκδικαστεί η ανακοπή.* = Αυτή είναι η έννοια της ανεπανόρθωτης βλάβης. Να εξηγήσει τι βλάβη θα υποστεί αν γίνει δεκτή η ανακοπή.

ΜΕΧΡΙ ΕΔΩ Η ΑΝΑΣΤΟΛΗ ΤΟΥ 938 ΧΡΕΙΑΖΕΤΑΙ: 1) άσκηση ανακοπής, 2) να μην αφορά προσωρινώς εκτελεστή απόφαση, 3) πιθανολόγηση ευδοκίμησης της ανακοπής, 4) ανεπανόρθωτη βλάβη του καθού σε περίπτωση που γίνει η εκτέλεση

Μέχρι να εκδοθεί απόφαση επί της αναστολής, σταματάει η εκτέλεση.

4: αναστολή του πλειστηριασμού. Για να μην καταθέτεις την τελευταία στιγμή, λέει η παρα.4 πως είναι απαράδεκτη αν δεν κατατεθεί το αργότερο 5 μέρες πριν τον πλειστηριασμό.

5. Η αναστολή των παρ. 1 και 2 ή η εγγυοδοσία μπορεί να διαταχθεί μόνο μέχρι να εκδοθεί η οριστική απόφαση επί της ανακοπής, ή η απόφαση επί του ενδίκου μέσου.

Το 933 και 938 είναι μεταξύ τους αρκετά κακότεχνες για να βρεθεί ο συνδυασμός τους. ΣΥΓΚΕΝΤΡΩΤΙΚΑ: πλειστηριασμός ακινήτων: παρα. 2 για την αναστολή και στις άλλες περιπτώσεις έχει αναγκαστεί να δώσει την αναστολή. Μέχρι πότε; Μέχρι να εκδοθεί οριστική απόφαση επί της ανακοπής του 933. Οριστική απόφαση μπορεί να είναι και αυτή του δευτεροβάθμιου δικαστηρίου, η οποία είναι οριστική αλλά και τελεσίδικη [εκτός αν υπόκειται σε ανακοπή ερημοδικίας].

ΕΜΠΛΟΚΗ ΤΡΙΤΩΝ ΣΤΗΝ ΑΝΑΓΚΑΣΤΙΚΗ ΕΚΤΕΛΕΣΗ - ΑΝΑΚΟΠΗ ΤΡΙΤΟΥ, ΚΠΟΛΔ 936:

Επιβάλλεται κατάσχεση σε ένα ακίνητο που πιστεύεται πως ΚΑΤΑ ΚΥΡΙΟΤΗΤΑ ανήκει στον καθού ενώ δεν ανήκει στην πραγματικότητα. Μπορεί πχ να έχει μεταβιβαστεί κατά την διάρκεια της δίκης (κάτι το οποίο μπορεί να γίνει βάσει του 225 ΚΠολΔ). Πρέπει να έχει γίνει λάθος για παράδειγμα από τον δικαστικό επιμελητή σε αυτή την περίπτωση. Πώς μπορεί όμως να μην έχει γίνει λάθος; Μία περίπτωση είναι να μην έχει γίνει ακόμα η μεταγραφή ή να έχει αποκτήσει κυριότητα με χρησικτησία. Εφόσον υπάρχει αυτός ο θεσμός μπορεί ένα ακίνητο που φαίνεται σαν να ανήκει στον Β να ανήκει στον Α.

Τι μπορεί να κάνει ο τρίτος; Αρχικά, τρίτος είναι αυτός που δεν είναι καθού και δεν φαίνεται ως παθητικά νομιμοποιούμενο πρόσωπο. Ο τρίτος είναι **οποιοσδήποτε δεν είναι υποκείμενο της διαδικασίας της αναγκαστικής εκτέλεσης**. Τι γίνεται με τον τρίτο και τις εμπράγματα αγωγές; Μπορεί να το κάνει! Όμως δεν σταματά η εκτέλεση και μέχρι να εκδικασθούν θα έχει γίνει ο πλειστηριασμός. □ τελικό αίτημα της ανακοπής του 936 είναι να ακυρωθεί η διαδικασία της αναγκαστικής εκτέλεσης. Έχουμε μια ανακοπή που ως αίτημα έχει την ακύρωση. Ο λόγος δεν ανευρίσκεται ούτε σε ακυρότητες του τίτλου, ούτε στην απαίτηση, αλλά στο δικαίωμα του τρίτου. Επειδή είναι δικό μου κάτι.

Δικαιώματα: θα πρέπει να έχει ένα δκμ **αντιτάξιμο**. Ο κύριος έχει ένα δκμ αντιτάξιμο έναντι όλων. Α) περίπτωση: **ο κύριος έχει ανώτερο δκμ του νομέα ή του κατόχου**. Ο νομέας είναι ισχυρότερος υπέρ του κατόχου (Έχει, επίσης, δικαίωμα να ασκήσει ανακοπή και ο νομέας, εκτός αν εκείνος υπέρ του οποίου γίνεται η εκτέλεση αποδείξει πως εκείνος κατά του οποίου στρέφεται έχει επάνω στο αντικείμενο που έχει κατασχεθεί εμπράγματο δικαίωμα επικρατέστερο από τη νομή). Συγκρίνουμε τι δκμ έχει

ο καθού και ποιο έχει ο τρίτος. Αν έχει ισχυρότερο, έχουμε βάσιμο λόγο ανακοπής. Και δεύτερον, αν υπάρχει απαγόρευση διάθεσης.

Τι γίνεται με την χρησικτησία: Αν πλησιάζει ο χρόνος συμπλήρωσης της χρησικτησίας, θα μπορούσε να πει ότι βάσει του 281, καταχρηστικά λέει ότι είναι κύριος. Τίθεται το ερώτημα: αν επιβληθεί αναγκαστική εκτέλεση σε αυτό το ακίνητο που ο τρίτος θεωρεί πλέον ότι του ανήκει. Μπορεί αυτόν τον ισχυρισμό να τον επικαλεστεί κατά του επισπεύδοντος; Ο τρίτος δεν έχει καμία σχέση, κατά του Β (του καθού) πρέπει να βρούμε περιουσιακά στοιχεία. Ο Γ (τρίτος) δεν έχει σχέση και δεν ξέρει. Ένσταση κατάχρησης δικαιώματος? Μπορεί να το αντιτάξει αυτό κατά του καθού? Δεν έχει συμπληρωθεί ο χρόνος χρησικτησίας υπενθυμίζεται, αφού αν είχε συμπληρωθεί, δεν θα υπήρχε καν θέμα, θα είχε μεταβιβαστεί η κυριότητα. Ποιο θα ήταν το αποτέλεσμα αν η ένσταση γινόταν δεκτή; **Τι θα έλεγε το δικαστήριο που θα έκανε δεκτή την καταχρηστική ένσταση;** (Τονίζεται πως, φυσικά, το δεδικασμένο θα ισχύει στις σχέσεις των διαδίκων. Αν ο Γ προβάλλει την ένσταση, στην σχέση των δύο ο Γ είναι κύριος. Αν έρθει άλλος, ο Δ, και επίσης αμφισβητήσει την κυριότητα, θα γίνει άλλο δικαστήριο και θα δούμε μεταξύ τους τι είναι. Το δεδικασμένο είναι στις σχέσεις των διαδίκων).

- ⇒ **Επικράτησε τελικά πως ο τρίτος μπορεί να αντιτάξει την ένσταση κατάχρησης δικαιώματος.**
- ⇒ **Δικαιώματα προσδοκίας και ανακοπή τρίτου:** Γενικότερα σε όλα τα δικαιώματα προσδοκίας, **πχ στην κυριότητα με παρακράτηση κυριότητας, 532, μέχρι την αποπληρωμή.** Αα ο επισπεύδων έρθει και κατάσχει πχ το ψυγείο ενώ εσύ έχεις μια δόση ακόμα να αποπληρώσεις, μπορείς να ασκήσεις την ανακοπή του 936 αντιτάσσοντας αυτά που θα αντέτασες κατά του πωλητή αν πήγαινε αυτός να στο πάρει. Το κριτήριο κατά την νομολογία είναι πως ό,τι θα μπορούσε ο τρίτος να προβάλλει κατά του καθού μπορεί να το προβάλλει και κατά του δανειστή.
- ⇒ Αντικείμενο της δίκης: το δκμ κυριότητας του τρίτου. Αυτό είναι το προδικαστικό ζήτημα, ενώ το κύριο ζήτημα της δίκης είναι η ακύρωση της κατάσχεσης [αίτημα της ανακοπής].

Το 936 έχει διπλό χαρακτήρα. Επειδή αντικείμενο της δίκης είναι δκμ τρίτου, θα πας στο αρμόδιο καθύλην δικαστήριο του τρίτου. Πχ αν το ακίνητο κάνει 15χιλ. θα πας στο Ειρηνοδικείο και **όχι στο δικαστήριο του 933**, αφού τώρα θα μιλάμε για το δκμ του τρίτου με σκοπό να δημιουργηθεί δεδικασμένο.

Η ανακοπή πρέπει να απευθύνεται κατά του δανειστή και κατά του οφειλέτη. Εδώ έχουμε **αναγκαία ομοδικία** μεταξύ του δανειστή και του καθού. Δεύτερη περίπτωση αναγκαστικής ομοδικίας: *όταν οι ομόδικοι μόνο από κοινού μπορούν να ασκήσουν αγωγή ή να εναχθούν.* Είναι και η πρώτη, λογικό, αλλά εδώ έχουμε κλασική περίπτωση, επειδή το λέει ο νόμος, για αυτό μπορούν να εναχθούν μαζί από τον τρίτο.

8/5/2023

ΜΕΣΑ ΤΗΣ ΑΝΑΓΚΑΣΤΙΚΗΣ ΕΚΤΕΛΕΣΗΣ

Ανάλογα με το αίτημα της αγωγής κάθε φορά, ζητείται και διαφορετικό πράγμα. Κάθε αγωγή που έχει καταψηφιστικό αίτημα μπορεί να εκτελεστεί, πχ απόδοση μισθίου, εκπλήρωση παροχής, απόδοση δανείου (κλασικό με χρηματική απαίτηση) κλπ. Δηλαδή δεν είναι πάντα χρηματική η απαίτηση! Ανάλογα με το τι ζητείται θα έχω και διαφορετική εκτέλεση και αυτό το βλέπω στα 943 επόμενα. Προϋπόθεση βέβαια είναι να έχω πάντα κάποιον εκτελεστό τίτλο, γιατί αλλιώς τι αναγκαστική εκτέλεση θα επισπεύσω;

Θα δω λοιπόν πρώτα τι είναι αυτό που ζητείται με την αγωγή [ή γενικά που ζητείται με τον εκτελεστό τίτλο] → και θα το υπαγάγω σε μια από τις περιπτώσεις των 943 επόμενα. → Τώρα, μέσα από αυτά τα άρθρα, μπορώ να δω ποια μέσα μπορώ να χρησιμοποιήσω για να ικανοποιήσω την απαίτησή μου.

Άμεση εκτέλεση:

Μπαμ και κάτω με μία πράξη, όταν αυτό που μου χρωστάς και θέλω να μου δώσεις είναι κάτι συγκεκριμένο. Πχ είναι το 943 όταν ασκώ αγωγή για απόδοση μισθίου όπου έρχομαι και σε πετάω έξω. Σου δίνω την επιταγή προς εκτέλεση και σε πετάω έξω. Πρώτη = και τελευταία πράξη του πλειστηριασμού.

Εδώ δεν θα γίνει πλειστηριασμός, αφού το όλο point του πλειστηριασμού είναι ότι δεν μπορώ να πάρω αυτό που σου έδωσα. Σου έδωσα πχ λεφτά για δάνειο και εσύ τα χρησιμοποίησες και δεν μου δίνεις το δάνειο πίσω! Εδώ, θα σου κατάσχω κάτι που έχεις για να το εκπλειστηριάσω και να ικανοποιηθώ από το πλειστηρίασμα, δηλαδή από το τίμημα που θα δώσουν οι αγοραστές για να αγοράσουν αυτό σου το πράγμα. Αυτή είναι κιόλας η έμμεση εκτέλεση].

Αναπληρωματική εκτέλεση

Πχ. έχει εκδοθεί μία απόφαση που καταδικάζει έναν από του συνιδιοκτήτες για να φτιάξει κάτι σωλήνες και αυτός αρνείται. Πώς μπορούμε να τον εξαναγκάσουμε; Τι θα κάνουμε στην περίπτωση που πχ αναλαμβάνει ένα συγκρότημα να τραγουδήσει και τελικά λέει από πριν ότι εγώ δεν πρόκειται να έρθω να τραγουδήσω. □ 945 -947 ΚΠολΔ.

945: πάντοτε πρέπει να έχουμε εκτελεστό τίτλο για να τον εξαναγκάσουμε. ή όταν δεν έχει σημασία το πρόσωπο από το οποίο θα γίνουν μπορεί να τις επιχειρήσει ο δανειστής και να τις ζητήσει από τον οφειλέτη [πχ για συνιδιοκτήτες]. Ο δανειστής μπορεί να ζητήσει να καταδικαστεί πχ ο εργολάβος να αποπερατώσει το έργο. Σε περίπτωση που δεν το κάνει ο ίδιος, να μου επιτραπεί να το ενεργήσω εγώ και να μπορώ να του ζητήσω 50 χιλιάδες. Πρέπει η απόφαση πχ να το λέει αυτό, το σε περίπτωση που. Αυτός είναι ένας τρόπος εκτέλεσης όπου και για αυτό λέγεται **αναπληρωματική**.

Μετά, ο δανειστής θα έχει χρηματική αξίωση, τις 50 χιλιάδες πχ. Θα έχει μετατραπεί στο «μου χρωστάς». Ο εργολάβος αφού δεν συμμορφώνεται, θα οφείλει χρηματικό ποσό στο οποίο καταδικάστηκε.

946: 1. Αν ο οφειλέτης δεν εκπληρώνει την υποχρέωσή του να επιχειρήσει πράξη που δεν μπορεί να γίνει από τρίτο πρόσωπο και η επιχείρησή της εξαρτάται αποκλειστικά από τη βούληση του οφειλέτη, το δικαστήριο τον καταδικάζει να εκτελέσει την πράξη και στην περίπτωση που δεν την εκτελέσει τον καταδικάζει αυτεπαγγέλτως σε χρηματική ποινή έως πενήντα χιλιάδες (50.000) ευρώ υπέρ του δανειστή και σε προσωπική κράτηση έως ένα έτος.

Προσοχή στην δεύτερη παράγραφο. Δεν εφαρμόζεται λέει αν δεν αφορά την δυστροπία του. Πχ συγγαφείς και εκδοτικός οίκος. **Καταργήν και πάλι θέλουμε πρώτα να υπάρξει εκτελεστός τίτλος**, να έχει καταδικαστεί. Εάν, δεν μπορεί να θεωρηθεί ως δυστροπία, δεν μπορεί να γίνει λόγος για αυτή την παράγραφο.

947: παράδειγμα που κάποιος έχει υποχρέωση να παραλείψει ή να ανεχθεί πράξη. Εδώ υπάγονται σχεδόν όλες οι διατάξεις του γειτονικού δικαίου. Πχ να ανέχομαι κάτι, να παραλείπω να κάνω θόρυβο, πχ η προσβολή της προσωπικότητας, όλο το δίκαιο του αθέμιτου ανταγωνισμού (δίκαιο ανταγωνισμού και αναγκαστική εκτέλεση είναι εδώ). Το δικαστήριο, εφόσον έχει διαπιστώσει ότι υπάρχει αυτή η υποχρέωση, εδώ απλώς **απειλεί** για κάθε παράβαση. Πάντα, χρειάζεται εκτελεστός τίτλος. στην προηγούμενη περίπτωση, το δικαστήριο θα καταδίκασε. Καλύπτει και το φάσμα της πνευματικής ιδιοκτησίας. **Θέλω αρχική απόφαση, απειλή, και μετά να εκδοθεί μια δεύτερη βεβαιωτική της παράβασης απόφαση. Αυτή η καταδικαστική μετά θα είναι ο εκτελεστός τίτλος** για τα χρήματα ή για προσωπική κράτηση.

⇒ 945 και 946 είναι υποχρέωση για **ενέργεια** πράξης. 945 πράξη που μπορεί να γίνει από όποιον να' ναι αν δεν συμμορφωθεί αυτός που αναγκάζει η απόφαση, πχ ζητώ να μου βάψεις τον τοίχο ή να μου φτιάξεις το ρεύμα. Το ίδιο και το 946. Μία καταδικαστική απόφαση. ΑΝΤΙΘΕΤΑ, πάμε στο 947 όπου έχουμε 2 αποφάσεις. Η μία, η πρώτη, διαγιγνώσκει την υποχρέωση για ανοχή ή παράλειψη, η οποία και είναι απειλητική απλώς και η δεύτερη, που ακολουθεί και η οποία βεβαιώνει ότι έγινε η παράβαση, ότι συνέχισε πχ να μην ανέχεται αυτό που υποχρεωνόταν να ανεχθεί.

⇒ Οι διατάξεις αυτές δεν αποτρέπουν τον δανειστή να ζητήσει και την αποζημίωση που δίνει το ουσιαστικό δίκαιο, 948 ΚΠολΔ.

Καταδίκη σε δήλωση βουλήσεως, 949 ΚΠολΔ.

Πχ επί **προσυμφώνου**. Ούτε χρηματικές ποινές τον ικανοποιούν ούτε τίποτα. Έτσι λοιπόν, όταν υπάρχει υποχρέωση λόγω προσυμφώνου πχ, εκπληρώνεται η υποχρέωση με την απόφαση. Για παράδειγμα, ασκεί αγωγή ο αγοραστής και ζητεί ο πωλητής να καταβληθεί σε δήλωση βουλήσεως λόγω προσυμφώνου. Αν το δικαστήριο πι μάλιστα, τον καταδικάζω, αν η απόφαση γίνει τελεσίδικη, έληξε το ζήτημα. Έτσι, στο υποθηκοφυλακείο λόγω μεταγραφής θα μεταγράψω το συμβολαιογραφικό έγγραφο που περιέχει τις δηλώσεις βουλήσεως. Έτσι **θα μεταγράψω και τις 2 δηλώσεις βουλήσεως, και αυτή εκείνου που οικειοθελώς υπέγραψε** αλλά **και την τελεσίδικη απόφαση που επέχει θέση της υπογραφής του άλλου.**

950: έγινε αναφορά και σε αυτή την διάταξη. Περιπτώσεις συναινετικού διαζυγίου; ☐ ο νομοθέτης ίσως δεν θέλει ακόμα να αφαιρέσει τελείως τον δικαστή από την διαδικασία του διαζυγίου.

15/5/2023

Έχεις εκτελεστό τίτλο, έχεις βγάλει το απόγραφο, έχεις επιδώσει επιταγή ρπος εκτέλεση, έχουν περάσει 3 μέρες και θες επιτέλους να ικανοποιήσεις την απαίτησή σου. Συνήθως μιλάμε [και στα πρακτικά θα δούμε] ικανοποίηση χρηματικών απαιτήσεων.

Τα επόμενα άρθρα [953 επ.] αναφέρονται στ εξής σενάριο: αφού έχεις δει τι είδους εκτέλεση έχεις και ποια μέσα μπορείς να χρησιμοποιήσεις και έχεις δει ότι μπορείς να ικανοποιηθείς μέσω κατάσχεσης περιουσίας. Πχ έχεις χρηματική απαίτηση. Τότε θα πας να δεις τι ορίζει ο νόμος σχετικά με τις κατασχέσεις, έτσι ώστε να κατασχέσεις περιουσία του οφειλέτη νομίμως και μετά να την εκπλειστηριάσεις ώστε να ικανοποιηθείς από το εκπλειστηρίασμα. Άλλα είναι τα άρθρα τα σχετικά με την κατάσχεση κινητών πραγμάτων και άλλα σχετικά με την κατάσχεση ακινήτων, αν και παρόμοια.

Σχετικά με τα κινητά αξίζει να σημειωθεί πως μπορεί να γίνει κατάσχεση σε ό,τι βρίσκεται στα χέρια του οφειλέτη αφού φαίνεται ότι είναι κύριος έχοντας την νομή [αν δεν είναι ας κάνει ανακοπή τρίτου ο κύριος!].

Ποια πράγματα εξαιρούνται από την κατάσχεση;

Πράγματα που για λόγους πχ προστασίας του οφειλέτη, η κατάσχεση φτάνει ως ένα σημείο, πχ πράγματα απαραίτητα για εργασία όπως τα εργαλεία του ξυλουργού. Αυτό δεν μπορεί να το πει πχ κάποιος μεγάλος επιχειρηματίας που έχει πολλά μηχανήματα.

Αν όμως κατασχεθεί κάτι που είναι απαραίτητο, θα ασκήσει ανακοπή του 933 και ο λόγος θα αφορά την διαδικασία.

Πώς θα γίνει η κατάσχεση, 954 ΚΠολΔ;

Δεν υπάρχει πράξη κατάσχεσης χωρίς έκθεση, έκθεση κατάσχεσης που συντάσσεται από τον δικαστικό επιμελητή ή από τον συμβολαιογράφο αργότερα. Αλλιώς, θα ζητήσει την ακύρωση της πράξης, της κατάσχεσης που περιέχεται στην συγκεκριμένη έκθεση. Στην παράγραφο 2 βλέπουμε τι πρέπει να περιέχεται στην έκθεση. Επίσης πάμε στο 955.

Ο πλειστηριασμός δεν μπορεί να γίνει χωρίς να τηρηθούν οι διατυπώσεις των προηγούμενων εδαφίων, διαφορετικά είναι άκυρος. ☐ χρειάζεται ο καθού να κάνει **ανακοπή για λόγο που αφορά την διαδικασία!** Δεν είναι τίποτα αυτοδικαίως άκυρο στην αναγκαστική εκτέλεση. Εξασφαλίζεται έτσι η δημοσιότητα.

Τι θα τα κάνει τώρα αυτά τα πράγματα ο δικαστικός επιμελητής;

956. κάνει λόγο για την ευθύνη του μεσεγγυούχου, αλλά δεν μείναμε πολύ σε αυτό.

Τι μπορούμε να κατάσχουμε;

Παραδείγματα εμπράγματων δικαιωμάτων: **επικαρπία**. Η υποθήκη δεν μετράει, αφού δεν έχει σχέση το αν έχει σε άλλο ακίνητο ο καθού υποθήκη. Πιο συγκεκριμένα για την **επικαρπία**: τι πρέπει να σκεφτεί ο δανειστής για να δει αν αξίζει να εκπλειστηριάσει την επικαρπία; Πχ πόσο ενοίκιο λαμβάνει ο επικαρπωτής, ώστε να το μισθώσει αλλά και κυρίως πόσο χρόνων είναι ο επικαρπωτής, αφού η επικαρπία αποσβέννυται με τον θάνατο του επικαρπωτή και έτσι θα επιστραφεί στον ψιλό κύριο = ο επισπεύδων θα πάρει όσα νοίκια θα εισέπραττε ο επικαρπωτής// αν πεθάνει δεν θα πάρει νοίκια και έτσι δεν τον συμφέρει αν έχει μεγάλη απαίτηση και ο επικαρπωτής είναι πχ 90 ετών.

Για το β' εδάφιο, ακόμα και αν στο υποθηκοφυλακείο φαίνεται ότι το ακίνητο είναι μεταβιβασμένο, ο δανειστής όμως το κατάσχει από τα χέρια του οφειλέτη αν έχει πετύχει την διάρρηξη. Αυτό είναι δύσκολο γενικά, αφού ως προς τον δανειστή τον συγκεκριμένο θα είναι άλλος ο κύριος από αυτόν που είναι για τους υπόλοιπους. Έτσι έναντι των δανειστών αυτού στον οποίο έχει μεταβιβαστεί κύριος είναι αυτός.

Παρα 3, 993 ΚΠολΔ: αν καεί το εργοστάσιο η κατάσχεση εκτείνεται εκ του νόμου και στην ασφαλιστική αποζημίωση.

Η κατάσχεση γίνεται με την **σύνταξη της έκθεσης** [993 και 954]. *Η κατάσχεση του ενυπόθηκου κτήματος μπορεί να γίνει είτε κατά του οφειλέτη είτε κατά του τρίτου κυρίου είτε κατά εκείνου που νέμεται με νόμιμο τίτλο το ενυπόθηκο κτήμα, αφού κοινοποιηθεί η επιταγή στον οφειλέτη και στον τρίτο. Η προθεσμία του άρθρου 926 αρχίζει από την τελευταία κοινοποίηση.* □ ο ενυπόθηκος δανειστής μπορεί να κατάσχει το ενυπόθηκο ακίνητο που έχει περιέλθει σε άλλον. Τρίτος ενυπόθηκος κύριος. Περίπτωση 1: Ο Β έχει ένα ακίνητο, είναι οφειλέτης και το ακίνητο του είναι υποθηκευμένο υπέρ του Α προς εξασφάλιση του οποίου εγγράφηκε υποθήκη. Όμως η περίπτωση μας εδώ είναι που ο οφειλέτης μεταβιβάζει το ακίνητο περαιτέρω στον Γ (το ενυπόθηκο ακίνητο). Περίπτωση 2: Η άλλη περίπτωση στην οποία αναφέρεται το άρθρο, είναι αυτή στην οποία ο ενοχικός οφειλέτης δεν είχε ακίνητο για να βάλει υποθήκη. Τότε, ένα τρίτο πρόσωπο, για λόγους του, παραχωρεί υποθήκη στο δικό του ακίνητο [πχ οι γονείς υποθηκεύουν το ακίνητο για να πάρει το παιδί ένα δάνειο]. Αυτός ο δεύτερος, οφείλει να ανεχθεί την υποθηκική αγωγή [1294 ΑΚ περίπου]. **Αυτό εννοεί, ότι μπορεί να ασκηθεί εναντίον τους αναγκαστική εκτέλεση, χωρίς να έχει εκδοθεί εναντίον τους εκτελεστικός τίτλος.** *Αφού κοινοποιηθεί η επιταγή στον οφειλέτη και στον τρίτο. Η προθεσμία του άρθρου 926 αρχίζει από την τελευταία κοινοποίηση.* □ όποιον επιλέξεις, πρέπει να επιδώσεις και στους δύο. Γιατί αυτό; Σκέφτεται ο δανειστής, θα έχω καθού τον οφειλέτη ή τον τρίτο. Ο δανειστής θα κάνει ένα σχέδιο και πρέπει να ξέρει ποιους άλλους δανειστές έχει ο καθένας. Αν δει πως ο ενοχικός οφειλέτης ως καθού έχει πολλούς δανειστές, θα κατέβει το ποσό που θα πάρει. Ο ενυπόθηκος όμως οφειλέτης έχει δανειστές και αυτός;

Το 994 αναφέρεται στα παρατήματα.

995 και επιδόσεις.

Ως τιμή πρώτης προσφοράς για τον πλειστηριασμό ακινήτου ορίζεται η εμπορική του αξία, όπως αυτή προσδιορίζεται κατά τον χρόνο της κατάσχεσης.

Παρα 3: η κατάσχεση έγινε κατά του τρίτου του ενυπόθηκου, και κατά του οφειλέτη. Το 995 αναφέρεται σε πολλές λεπτομέρειες σχετικά με το τι δημοσιεύεται και πού.

Συνέπειες κατάσχεσης στα κινητά [958] και στα ακίνητα [997]

Είπαμε ότι μπορεί να γίνει κατάσχεση για χρηματικές αξιώσεις. Αφού γίνει αυτή η κατάσχεση τόσο σε κινητά όσο και σε ακίνητα, πρέπει να συνταχθεί **έκθεση και αυτή η έκθεση να επιδοθεί** στον καθού! **Από την επίδοση αυτής της έκθεσης** και ύστερα **προκύπτουν τα αποτελέσματα της κατάσχεσης** του 958 και 997.

958: Ο καθού δεν μπορεί να το διαθέσει το κινητό. Είναι σχετική ακυρότητα αν το κάνει [υπέρ του επισπεύδοντος δανειστή και των αναγγελλμένων]. Αν πάει πχ και μεταβιβάσει το αυτοκίνητο τι ακυρότητα είναι; Είναι ακυρότητα του ουσιαστικού δικαίου. Εδώ, είναι αυτοδίκαιη άκυρη λόγω έλλειψης εξουσίας διαθέσεως [175] και όχι δικονομική.

Θεμελιώδης διάκριση το 997 □ σημαντικό είναι το τι γίνεται με τις **μισθώσεις**: αν δεν το επιθυμεί, σε 4 μήνες μπορεί να το έχει πίσω. Παρα. 2 για το πότε ξεκινούν αυτά τα αποτελέσματα. Τι έγινε όμως αν στα ακίνητα, παρόλο την απαγόρευση προβεί σε διάθεση μετά την επιβολή της κατάσχεσης; Δεν αντιτάσσεται! Όποια μεταβίβαση και αν γίνει στον συμβολαιογράφο δεν θα μπορεί να αντιταχθεί και δεν ενδιαφέρει. Αυτή ήταν η κλασική περίπτωση της διάθεσης. Στην παρα. 3 έχουμε το εξής: μετά την μεταβολή της κατάσχεσης, εγγράφεται υποθήκη- αυτή δεν αντιτάσσεται κατά του επισπεύδοντος δανειστή και των αναγγελλθέντων δανειστών.

Περισσότερα διαδικαστικά ζητήματα: παρα.4, παρα.5 [περίπτωση προκαταβολής εξόδων].

29/5/2023

Η ΚΑΤΑΤΑΞΗ ΤΩΝ ΔΑΝΕΙΣΤΩΝ

→ Από την στιγμή που θα επιδοθεί η έκθεση κατασχέςεως [955/ 993] έως και 15 μέρες μετά τον πλειστηριασμό, μπορούν και άλλοι δανειστές που έχουν κάποια απαίτηση κατά του καθού να την αναγγείλουν έτσι ώστε να ικανοποιηθούν (προνομιακά) από το πλειστηρίασμα. Δεν χρειάζεται αυτοί να έχουν κάποιον εκτελεστό τίτλο, αρκεί και μόνο η απαίτηση- ΜΟΝΟ ο επισπεύδων χρειάζεται να έχει εκτελεστό τίτλο αφού αλλιώς δεν μπορεί να επισπευθεί αναγκαστική εκτέλεση.

975 ΚπολΔ. Ο συμβολαιογράφος συντάσσει τον πίνακα κατάταξης. Ξέρει ποιοι είναι οι δανειστές του οφειλέτη από το 972 επ. Όπου αυτοί έχουν δkm να αναγγείλουν την απαίτησή τους στον συμβολαιογράφο που έχει οριστεί με την έκθεση κατάσχεσης. Θα πεις επίσης ποιος είσαι, έχεις προνόμιο, μήπως είσαι ενυπόθηκος δανειστής; Θα τα πεις αυτά στις προθεσμίες του 972 επόμενα.

Ο **πίνακας κατάταξης** είναι διαδικαστική πράξη της αναγκαστικής εκτέλεσης. **Προβλέπεται ανακοπή κατά αυτού**, αν ο συμβολαιογράφος έχει κάνει κάποιο λάθος, πχ αν έχει κάποιον δανειστή σε υψηλότερη θέση από αυτή που ανήκει αν δεν έχει πχ προνόμιο. Προσοχή όμως στο ποιος μπορεί να επικαλεστεί αυτό το σφάλμα και να

ασκήσει ανακοπή- χρειάζεται να έχει έννομο συμφέρον και να πάρει αυτός κάτι παραπάνω από τον πλειστηρίασμα.

Το 975 αναφέρεται σε γενικά προνόμια. Σημειώνεται πως υπάρχουν τάξεις. Τώρα βλέπουμε τους γενικούς προνομιούχους μεταξύ τους, βλέπουμε τα γενικά προνόμια. Στην τρίτη πράξη είναι που έχουμε τις περισσότερες περιπτώσεις. Αυτή έχει μέσα περισσότερες περιπτώσεις. Μεταξύ τους αυτοί στην τρίτη περίπτωση όμως πώς τα βρίσκουν; αυτοί είναι οι γενικοί προνομιούχοι. Ποιοι είναι οι ειδικοί; Το ποιοι είναι οι ειδικοί το βλέπουμε στο 976 και θα το εξετάσουμε μαζί με το 1007 που αφορά τα ακίνητα, αφού ισχύουν τα αυτά με συγκεκριμένες διαφοροποιήσεις πχ ενέχυρο υποθήκη. Πιο πολύ μας ενδιαφέρει το 1007 αφού τα κινητά μπορούν να κρυφτούν. 1007 → στην δεύτερη σειρά βλέπουμε πως μπαίνουν ενέχυρα και υποθήκες.

Φτάνουμε στο κατατάσσεται τυχαίως η **προσημείωση υποθήκης**. Τι είναι αυτό; Αυτή χρησιμοποιείται πολύ στην πράξη. Αυτή είναι η υποθήκη που τελεί υπό διπλή αναβλητική αίρεση, ότι θα **τελεσιδικήσει** η απόφαση της απαίτησης που ασφαλίζει η προσημείωση και ότι θα υπάρξει **τροπή** της προσημείωσης σε υποθήκη. Με άλλα λόγια, υποθήκη πως συνιστάται; Με συμβολαιογραφικό έγγραφο και μεταγραφή στα βιβλία του Υποθηκοφυλακείου. Η προσημείωση τώρα τι είναι; Πάμε στο 1274 του αστικού κώδικα. Θέλουμε απόφαση ασφαλιστικών μέτρων – η προσημείωση υποθήκης είναι ασφαλιστικό μέτρο. Και μπορεί να συναινεί ο οφειλέτης αλλά και μπορεί σε μεταγενέστερα στάδια η προσημείωση να λαμβάνεται ως ασφαλιστικό μέτρο όπου και πιθανολογείται η ύπαρξη της απαίτησης. Πρέπει να ακολουθήσει η **τακτική δίκη**. Η οριστική επίλυση της διαφοράς πρέπει να εκκρεμεί ακόμη. Θεωρείται ότι έχει ταχθεί η υποθήκη από την μέρα της προσημείωσης. → τελειωμένη υποθήκη στην 1 Μαρτίου ενώ υπάρχει προσημείωση υποθήκης 1 Φλεβάρη, καταρχήν προηγείται [βάσει και την αρχή της προτεραιότητας] αυτός που είναι 1 Φλεβάρη. Καταρχήν= υπό την αίρεση ότι θα επιδικαστεί τελεσίδικα η απαίτηση.

Η προσημείωση αποσβήνεται και αν μέσα σε 90 μέρες από την τελεσιδικία δεν τράπηκε σε υποθήκη. Η προσημείωση κάποια στιγμή πρέπει να τραπεί σε υποθήκη. Αν τελεσιδικήσει η απόφαση και δεν φροντίσει ο δανειστής για την τροπή, η υποθήκη εξαλείφεται. Σημειώνεται πως προβλήματα διαχρονικού δικαίου προκύπτουν σχετικά με την τελεσιδικία της απόφασης και την καταχρηστική προθεσμία άσκησης των ενδίκων μέσων- 2 ή 3 χρόνια. Πριν τον πλειστηριασμό για να μπορέσει να γίνει υποθήκη η προσημείωση θέλουμε **τελεσιδικία της απόφασης και τροπή της μέσα σε 90 μέρες σε υποθήκη**.

→ Με λίγα λόγια: όταν έχουμε προσημείωση υποθήκης, προσωρινά ο προσημειούχος δανειστής θα προηγηθεί των άλλων. Και προσωρινά όταν λέμε εννοούμε μέχρι να τελεσιδικήσει η απαίτηση του δανειστή, γιατί κάποια στιγμή με τον έναν ή με τον άλλο τρόπο θα τελεσιδικήσει. Υπό την αίρεση λοιπόν ότι τελεσιδικεί η απαίτηση και κυρίως ότι μετά την τελεσιδικία ο δανειστής θα τρέψει την προσημείωση σε υποθήκη, έχουμε την προσημείωση. Το ποσό της προσημείωσης, κατά την Φλώρα, παρακρατείται από τον συμβολαιογράφο στο ΤΠΔ και δίνεται στον προσημειούχο δανειστή μετά την τελεσιδικία και την τροπή της απαίτησής του.

(A)

Το βασικό είναι το 977. Η σειρά είναι η ακόλουθη:

$$\begin{array}{r} 975 \\ 1/3 \end{array}$$

//εργαζόμενοι
Κλπ, δημόσιο
,εφκα

$$\begin{array}{r} 976.2/3 \\ 2/3 \end{array}$$

$$\begin{array}{r} 1007 \end{array}$$

οπαθ ή
τηροδελ.)

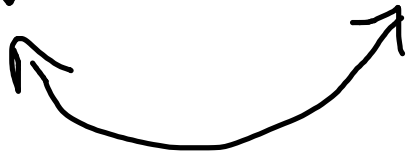
Αν περισσέψει κάτι, αυτό πηγαίνει στους προνομιούχους. Αλλιώς αν είναι τόσο μεγάλα τα χρέη και δεν περισσεύουν πάμε στα 1/3 και 2/3.

1007 // το τυχαίως είναι όρος και δεν σημαίνει τυχαία και όπου να ναι. Τυχαίως θα πει: όταν γίνεται πχ πλειστηριασμός δεν έχει κάποιος τελεσίδικη απόφαση. Θα μπει στην σειρά κατάταξης εκεί που πρέπει, δηλαδή εκεί που είναι η σειρά του με βάση την χρονική προτεραιότητα. Απλά δεν θα πάρει τα λεφτά του. Το τυχαίως σημαίνει πως δεν είναι οριστική. Ο συμβολαιογράφος θα κρατήσει τα λεφτά και όταν πάει στον συμβολαιογράφο τελεσίδικη απόφαση, τότε θα του δώσει τα χρήματα [τα δίνει στο ΤΠΔ]. **Τυχαία λοιπόν σημαίνει περίμενε και θα δούμε.** + Πάμε στο 978.

Το άρθρο 1005 μας λέει πως η καταβολή του πλειστηριάσματος επιφέρει την απόσβεση υποθηκών.

24

$$\begin{array}{r} \textcircled{B} \\ 975 \\ \hline 25\% \end{array} \quad + \quad \begin{array}{r} 976 \\ \hline 65\% \end{array} \quad + \quad \begin{array}{r} \text{ΜΗ} \\ \text{προνομιούχες} \\ \hline 10\% \end{array}$$

Αν περισσέψει κάτι πηγαίνει
μεταξύ τους και όχι στους μη
προνομιούχους

Γ

$$\begin{array}{r} 976 \\ \hline 90\% \end{array} \quad + \quad \begin{array}{r} \text{μη} \text{ προνομιοϋχες} \\ \hline 10\% \end{array}$$

Α

$$\begin{array}{r} 975 \\ \hline 70\% \end{array} \quad + \quad \begin{array}{r} \text{μη} \text{ προνομιοϋχες} \\ \hline 30\% \end{array}$$

977α: υπερπρονόμιο. Αυτές οι απαιτήσεις κατατάσσονται πρώτα 976// ενέχυρο και υποθήκη,

ΑΝΑΚΟΠΗ ΚΑΤΑ ΤΟΥ ΠΙΝΑΚΑ ΚΑΤΑΤΑΞΗΣ

Για να δούμε τώρα την ανακοπή, 979.

Πχ αν δει ότι δεν έτρεψε μέσα σε 90 μέρες την υποσημείωση σε υποθήκη. Ποιους όμως ασκεί την ανακοπή αυτή; Συνήθως είναι ο επόμενος στην σειρά αλλά όχι πάντα. Πρέπει να εξηγήσει γιατί πρέπει να φύγει ο άλλος γιατί είναι λάθος ο πίνακας. Χρειάζεται λοιπόν να έχει **ΕΝΝΟΜΟ ΣΥΜΦΕΡΟΝ** ο ανακόπτων. Πρέπει να είναι άμεσο το έννομο συμφέρον = να φύγει αυτός, να τα πάρω εγώ!.

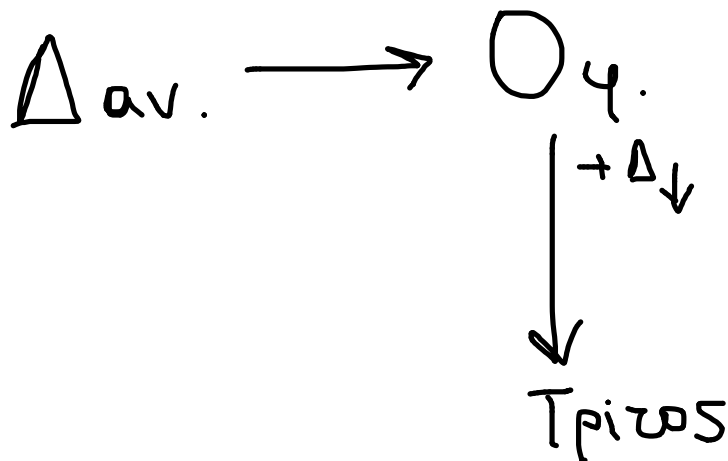
Μπορεί να στρέφονται πολλοί κατά του πίνακα → είναι αυτονόητο πως τότε μεταξύ τους έχουμε αναγκαία ομοδικία. Στην πράξη, συνήθως, με επιμέλεια των ανακοπτόντων συνεκδικάζονται οι ανακοπές για να βγει μια απόφαση που λαμβάνει υπόψη και την ανακοπή του άλλου.

Κατάσχεση εις χείρας τρίτου

Αρχικά, φυσικά και είναι διαφορετικό η κατάσχεση κάποιου δικού μου πράγματος που απλά βρίσκεται στα χέρια τρίτου [982] από την ανακοπή τρίτου, όπου εγώ έχω ένα αντικείμενο κάποιου τρίτου που κατά λάθος κατασχέθηκε [936].

982 επόμενα. Πχ το δημόσιο κατάσχει τους τραπεζικούς λογαριασμούς των οφειλετών του. Ο καθού έχει απαίτηση κατά ενός άλλου. Το πιο σύνηθες είναι η κατάσχεση εις χείρας της τράπεζας. Πώς γίνεται; **Με επίδοση του κατασχετήριου εγγράφου στον τρίτο** και επιτάσσει στον τρίτο να καταβάλλει πια όχι στον δικό του δανειστή αλλά στον δανειστή τόπου δανειστή του. Συνέπειες: 984. Η πχ στον εργοδότη λέει το κατασχετήριο μην επιδόσεις στον εργολάβο σου αλλά σε μένα το τίμημα. Αυτό όμως είναι άκυρο.

Δεν μπορείς εσύ σαν τρίτος να αδιαφορήσεις και να δίνεις στον δανειστή σου, πχ στον εκμισθωτή σου. Οφείλεις να μην δίνεις το ενοίκιο στον δανειστή σου αλλά στον κατασχόντα. Πρέπει ο τρίτος να πάει σε έναν δικηγόρο. + μέσα σε 985 δηλώσεις.

ΕΡΩΤΗΣΕΙΣ ΑΝΑΓΚΑΣΤΙΚΗΣ ΕΚΤΕΛΕΣΗΣ ΓΙΑ ΕΞΕΤΑΣΕΙΣ – προσωπικό ένθετο

Ορισμοί

1. Η αναγκαστική εκτέλεση διακρίνεται σε άμεση, έμμεση και αναπληρωματική.

α) **Άμεση** είναι η εκτέλεση όταν η αξίωση του δανειστού ικανοποιείται **αυτούσια**, με άμεσο τρόπο, π.χ., με την αφαίρεση του κινητού και την παράδοσή του στον δανειστή. Άμεση είναι η εκτέλεση στις περιπτώσεις των άρθρων **ΚΠολΔ 941 § 1 (παράδοση ή απόδοση κινητού)**, 942 εδ. α (παροχή αντικαταστατών πραγμάτων), 943 § 1 (παράδοση ή απόδοση ακινήτου), 944 εδ. α (παράδοση ή απόδοση πλοίου ή αεροσκάφους) και 949 (καταδίκη σε δήλωση βουλήσεως).

β) Έμμεση είναι η εκτέλεση η οποία επιδιώκεται με τρόπο **έμμεσο** προκειμένου ο οφειλέτης να εξαναγκασθεί να εκπληρώσει την υποχρέωσή του, π.χ., απειλή χρηματικής ποινής ή προσωπικής κρατήσεως· **κατάσχεση και πλειστηριασμός**. Έμμεση είναι η εκτέλεση στις περιπτώσεις των άρθρων ΚΠολΔ 941 § 2 (παράδοση ή απόδοση κινητού που δεν βρέθηκε), 942 εδ. β (παροχή αντικαταστατών πραγμάτων που δεν βρέθηκαν), 946 § 1 (αξίωση να επιχειρηθεί πράξη που δεν μπορεί να γίνει από τρίτο), 947 (αξίωση παραλείψεως ή ανοχής), **951 (ικανοποίηση χρηματικών απαιτήσεων)**.

γ) Αναπληρωματική είναι η εκτέλεση όταν η αξίωση του δανειστού δεν μπορεί να ικανοποιηθεί ούτε με άμεση ούτε με έμμεση εκτέλεση, οπότε η (οφειλόμενη) παροχή μετατρέπεται σε χρηματική. Πχ 945, 948.

Εκτελεστός τίτλος

Ενδεικτικές ερωτήσεις:

1. Επί τη βάσει ποιου εκτελεστού τίτλου επέσπευσε ο Α αναγκαστική εκτέλεση κατά της Β;

Απάντηση: εκτελεστός τίτλος είναι το δημόσιο έγγραφο , στο οποίο ο νόμος ρητώς προσδίδει την ιδιότητα αυτή και το οποίο βεβαιώνει την κατά το ιδιωτικό δίκαιο ουσιαστική αξίωση του δανειστή εναντίον του οφειλέτη του προς παροχή, που μπορεί να πραγματοποιηθεί μέσω αναγκαστικής εκτέλεσης.

Ο εκτελεστός τίτλος επιτρέπει να εκκινήσει η διαδικασία της αναγκαστικής εκτέλεσης όπου και η τελευταία μπορεί να γίνει είτε άμεσα [με την αποβολή του μισθωτή από το μίσθιο] είτε έμμεσα [με την κατάσχεση περιουσιακού στοιχείου και τον πλειστηριασμό αυτού] είτε αναπληρωματικά [όταν η αρχική παροχή του οφειλέτη μετατρέπεται σε χρηματική πχ 945 και 948].

Οι σημαντικότεροι εκτελεστοί τίτλοι είναι οι εξής:

- **Τελεσίδικες δικαστικές αποφάσεις,**
 - ο Τελεσίδικες είναι οι αποφάσεις που δεν μπορούν πια να προσβληθούν με ανακοπή ερημοδικίας και έφεση [είτε επειδή πέρασε η προθεσμία είτε επειδή παραιτήθηκε ο δικαιούχος τους], 321
 - ο Η κρατούσα άποψη δέχεται πως μόνο η καταψηφιστική τελεσίδικη απόφαση μπορεί να αποτελέσει εκτελεστό τίτλο².
 - ο Επισημαίνεται το εξής: εκτελεστό τίτλο αποτελεί η **πρωτοβάθμια απόφαση** που **επιδίκασε** την απαίτηση και όχι η απόφαση του δευτεροβαθμίου δικαστηρίου που τυχόν απέρριψε την έφεση και επικύρωσε την πρωτοβάθμια. Αν δηλαδή ασκήθηκε έφεση κατά της πρωτοβάθμιας απόφασης και στην συνέχεια το εφετείο απέρριψε την έφεση (ως απαράδεκτη ή ως ουσία αβάσιμη), εκτελεστό τίτλο αποτελεί η πρωτοβάθμια απόφαση- η εφετειακή αποτελεί εκτελεστό τίτλο μόνο ως προς την δικαστική δαπάνη³.
- **καθώς και οι αποφάσεις κάθε ελληνικού δικαστηρίου που κηρύχθηκαν προσωρινά εκτελεστές**
 - ο Η προσωρινή εκτελεστότητα διατάσσεται από το δικαστήριο ύστερα από αίτηση του νικητή διαδίκου κατά τους όρους των 907- 914. Επομένως δεν μπορεί ποτέ να κηρυχθεί αυτεπαγγέλτως μια απόφαση προσωρινά εκτελεστή, ενώ ακόμα το δικαστήριο άλλοτε μπορεί και άλλοτε υποχρεούται να την κηρύξει υποχρεωτικά εκτελεστή μια απόφαση, 908, 909, 910.
 - ο Χρειάζεται να είναι καταψηφιστικές αποφάσεις οι οποίες **δέχονται** την αγωγή. Αν την απορρίπτουν την αγωγή ή την ανταγωγή δεν είναι δεκτικές εκτελέσεως.
- **Τα συμβολαιογραφικά έγγραφα**
 - ο Εφόσον βέβαια περιέχουν αξίωση που είναι δεκτική αναγκαστικής εκτελέσεως, είτε η αξίωση αυτή είναι χρηματική είτε όχι.
 - ο Το συμβολαιογραφικό έγγραφο δεν αποτελεί εκτελεστό τίτλο μόνο ως προς τα πρόσωπα που συνέπραξαν στην σύνταξή του- αντίθετα,

² Η αποκλίνουσα άποψη δέχεται πως και οι αναγνωριστικές τελεσίδικες μπορούν, όταν με αυτή γίνεται τελεσίδικη διάγνωση της απαίτησης

³ Εάν η πρωτοβάθμια απόφαση, είχε δεχτεί την αγωγή στο σύνολό της και απορρίπτονταν τυχόν ένδικα μέσα, με ποιο εκτελεστό τίτλο και με ποια διαδικασία θα μπορούσε να προχωρήσει σε αναγκαστική εκτέλεση ο Ψ;

αποτελεί εκτελεστό τίτλο και ως προς κάθε πρόσωπο υπέρ ή εις βάρος του οποίου γεννά δικαιώματα ή υποχρεώσεις

- ο Προσοχή! Το συμβολαιογραφικό έγγραφο δεν γεννά δεδικασμένο

Νομιμοποίηση [παθητική – για ενεργητική δεξ επιτομή και σχεδιάγραμμα]

Ενδεικτικές ερωτήσεις:

- Νομίμως επισπεύδεται η αναγκαστική εκτέλεση κατά του Β;
- Νομίμως επισπεύδεται εκτέλεση κατά του Ε ως εγγυητή;
- Πώς θα συνεχισθεί η διαδικασία αναγκαστικής εκτέλεσης που είχε αρχίσει κατά του οφειλέτη Α; Νομίμως επισπεύδεται αναγκαστική εκτέλεση κατά του Β; [ο α είναι οφειλέτης και ο β είναι εγγυητής]
- Νομίμως επισπεύδεται εκτέλεση κατά του Β που ουδέν πράττει;

Απάντηση: στα 919 επ. ορίζονται τα υποκειμενικά όρια της εκτελεστότητας (νομιμοποίηση), δηλαδή ποιο πρόσωπο δικαιούται να κινήσει την διαδικασία της αναγκαστικής εκτέλεσης (επισπεύδων δανειστής) και ποιο πρόσωπο υποχρεούται να την υποστεί (καθού η εκτέλεση). Κατά κανόνα, τα υποκειμενικά όρια της εκτελεστότητας ταυτίζονται με τα υποκειμενικά όρια του δεδικασμένου [325].

Τα υποκείμενα που νομιμοποιούνται ενεργητικά και παθητικά, ταυτίζονται με τα πρόσωπα τα οποία, με βάση τον εκτελεστό τίτλο, είναι – αντίστοιχα- ο δικαιούχος της αξίωσης και ο υπόχρεος της παροχής. Ωστόσο, κατά τον νόμο η αναγκαστική εκτέλεση μπορεί να γίνει και κατά τρίτων προσώπων [919 – 921] τα οποία δεν προσδιορίζονται στον εκτελεστό τίτλο.

Αναγκαστική εκτέλεση υποχρεούνται να υποστούν: [ΠΑΘΗΤΙΚΗ ΝΟΜΙΜΟΠΟΙΗΣΗ]

Αρχικά, οφειλέτης ορίζεται αυτός που έχει δημόσια υποχρέωση απέναντι στον δανειστή για την εκπλήρωση της παροχής.

- Οι διάδικοι που προσδιορίζονται ως οφειλέτες της επιδικασθείσας παροχής στη δικαστική ή διαιτητική απόφαση και οι καθολικοί και οι οιονεί καθολικοί διάδοχοί τους (άρθρα 919 αριθ. 1, 325 αριθ. 1921 παρ. 1. 2 ΚΠολΔ).

- αν το πρόσωπο αυτό αποβιώσει κατά τη διάρκεια της δίκης⁴ ή μετά από αυτήν, η αναγκαστική εκτέλεση *απευθύνεται κατά των καθολικών του διαδόχων*
- αν το πρόσωπο κατά του οποίου στρέφεται η εκτέλεση αποβιώσει μετά την έναρξη της, η εκτέλεση *συνεχίζεται* κατά του κληρονόμου, εφόσον έχει ήδη αποδεχθεί την κληρονομία ή έχει παρέλθει άπρακτη η τετράμηνη προθεσμία αποποίησης της κληρονομίας (άρθρο 921 παρ. 1 ΚΠολΔ)
- αν ο κληρονόμος είναι άγνωστος ή δεν είναι βέβαιο ότι αποδέχθηκε την κληρονομία, η εκτέλεση απευθύνεται εναντίον του κηδεμόνα σχολάζουσας κληρονομίας από τον διορισμό του
- αν ο οφειλέτης αποβιώσει πριν από την έναρξη της αναγκαστικής εκτέλεσης, ο δανειστής *επισπεύδει* εκτέλεση κατά του κληρονόμου του για την απαίτηση κατά της κληρονομίας μόνο αν ο κληρονόμος έχει αποδεχθεί την κληρονομία ή έχει παρέλθει η προθεσμία αποποίησης. *Αντίθετα, δεν επιτρέπεται να επισπευσθεί αναγκαστική εκτέλεση κατά ενός κληρονόμου, όσο αυτός έχει το δικμ να αποποιηθεί την κληρονομία* [εκτός αν έχει διορισθεί κηδεμόνας σχολάζουσας – 921.2]
- τα παραπάνω ισχύουν τηρουμένων των αναλογιών και για τους οιονεί καθολικούς διαδόχους⁵

• **Οι ειδικοί διάδοχοι** εκείνου που προσδιορίζεται στην δικαστική ή τη διαιτητική απόφαση ως οφειλέτης της επιδικασθείσας παροχής (άρθρο 919 αριθ. 1325 αριθ. 2 ΚΠΟΛΔ)

- εφόσον διαδέχθηκαν τον οφειλέτη μετά την έναρξη της δίκης και κατά τη διάρκεια της εκκρεμοδικίας ή μετά το πέρας της

⁴ Μιλάμε για την δίκη στην οποία εκδόθηκε η απόφαση που πρόκειται να εκτελεστεί

⁵ Επίσης σχετικά με τα κληρονομικά:

• Ο κληροδόχος (άρθρο 919 αριθ. 1, 325 αριθ. 2 ΚΠολΔ)

- αν ο οφειλέτης αποβιώσει και το κινητό ή ακίνητο πράγμα που καταδικάστηκε με την απόφαση να αποδώσει έχει ήδη περιέλθει σε κληροδόχο

• Ο καταπιστευματοδόχος και τετιμημένος με κληροδοσία ή καταπιστευτική υποκατάσταση (άρθρα 919 αριθ. 1, 336 παρ. 2 ΚΠολΔ)

- για το αντικείμενο του καταπιστεύματος που ο εναγόμενος κληρονόμος καταδικάστηκε να δώσει στον νικητή ενάγοντα

• Ο κληρονόμος (άρθρα 919 αριθ. 1, 327 παρ. 1 ΚΠολΔ)

- για τα αντικείμενα της κληρονομίας που καταδικάστηκε να δώσει στον ενάγοντα ο εναγόμενος κηδεμόνας της σχολάζουσας κληρονομίας ή ο εναγόμενος εκκαθαριστής της κληρονομίας ή ο εναγόμενος εκτελεστής της διαθήκης

• Ο εκτελεστής διαθήκης (άρθρο 919 αριθ. 1 127 παρ. 2 ΚΠολΔ)

- για το αντικείμενο της κληρονομίας που καταδικάστηκε να δώσει στον νικητή ενάγοντα ο εναγόμενος κληρονόμος που είχε δικαίωμα διεξαγωγής της δίκης

- όχι όμως και αν αυτοί απέκτησαν την κυριότητα με βάση το άρθρο 1036 επ. ΑΚ. αγνοώντας καλόπιστα την έλλειψη της κυριότητας του μεταβιβάζοντος
- Εκείνοι που απέκτησαν νομή ή κατοχή του επίδικου πράγματος στο όνομα του **υπόχρεου** (άρθρο 919 αριθ. 1.325 αριθ. 3 ΚΠολΔ) **οποτεδήποτε** και αν απέκτησαν την νομή ή την κατοχή του πράγματος, δηλαδή είτε πριν ή μετά την δίκη στην οποία εκδόθηκε η απόφαση που πρόκειται να εκτελεστεί
 - λ.χ. όταν ο τρίτος αγόρασε το πράγμα με παρακράτηση της κυριότητας εκ μέρους του πωλητή, με παράδοση της νομής από την κατάρτιση της πώλησης, όταν ο κύριος του κινητού το παρέδωσε στον τρίτο δυνάμει σύμβασης σύστασης ενεχύρου ή δουλείας, όταν ο τρίτος απέκτησε τη χρήση του πράγματος με σύμβαση μίσθωσης, κ.α.
 - σημειώνεται πως για τον νομέα ή κάτοχο, όταν ο εκτελεστός τίτλος δεν είναι δικαστική ή διαιτητική απόφαση νομιμοποιείται παθητικά να υποστεί την αναγκαστική εκτέλεση αν απέκτησε την νομή ή της κατοχή μετά την σύνταξη του εγγράφου ή την έκδοση του εκτελεστού τίτλου [919.2, 325.3]
- Εκείνοι που απέκτησαν νομή ή κατοχή του επίδικου πράγματος κατά τη διάρκεια της δίκης ή μετά το πέρας της (άρθρο 919 αριθ. 1 ΚΠολΔ)
 - όταν ο τρίτος απέκτησε τη νομή ή την κατοχή αυτοβούλως και όχι στο πλαίσιο εμπράγματης ή ενοχικής σχέσης του με τον εναγόμενο ➔ αυτοβούλως: νομιμοποιούνται παθητικά αν απέκτησαν την νομή ή κατοχή όχι οποτεδήποτε αλλά κατά τη διάρκεια της δίκης ή μετά το πέρας της
- Το μέλος νομικού προσώπου (άρθρο 919 αριθ. 1, 328 ΚΠολΔ)
 - ως προς τις υποχρεώσεις του νομικού προσώπου, εφόσον θεμελιώνεται κατά το ουσιαστικό δίκαιο προσωπική ευθύνη του μέλους αυτού με την ατομική του παρουσία (λ.χ. ομόρρυθμοι εταίροι ο.ε ή ε.ε.)
- **Ομόρρυθμοι εταίροι** (άρθρο 919 αριθ. 1, 920 ΚΠολΔ)
 - με βάση οποιονδήποτε εκτελεστό τίτλο κατά την ομόρρυθμης ή ετερόρρυθμης εταιρίας
- Ενοχικώς ή εμπραγμάτως υπόχρεος για την ικανοποίηση ενυπόθηκης απαίτησης
 - ο ενυπόθηκος δανειστής μπορεί να στρέψει την αναγκαστική εκτέλεση είτε εναντίον του ενοχικώς υποχρέου είτε εναντίον του εμπραγμάτως υποχρέου
 - η κατάσχεση του ενυπόθηκου ακινήτου μπορεί να γίνει είτε κατά του οφειλέτη είτε κατά του τρίτου κυρίου είτε κατά εκείνου που νέμεται με νόμιμο τίτλο το

ενυπόθηκο ακίνητο, αφού κοινοποιηθεί η επιταγή στον οφειλέτη και στον τρίτο (άρθρο 993 παρ. 1 εδαφ. Β' ΚΠολΔ)

Το απόγραφο

Ενδεικτικές ερωτήσεις:

1. Παραδεκτός εκδόθηκε το απόγραφο;

Απαντήσεις:

Α- Σχετικά με το απόγραφο⁶:

Για να επισπεύσει ο δανειστής αναγκαστική εκτέλεση, δεν αρκεί να έχει απλά εκτελεστό τίτλο. Για να γίνει αυτό, πρέπει ο εκτελεστός τίτλος να περιβληθεί τον εκτελεστήριο τύπο. Μετατρέπεται σε εκτελεστήριο τύπο, όταν συνίσταται σε διαταγή [εκ μέρους της δικαστικής αρχής] προς τα αρμόδια κρατικά όργανα να προβούν σε αναγκαστική εκτέλεση εν ονόματι του ελληνικού λαού [918.1.β]. αυτή η διαδικασία [η μετατροπή του εκτελεστού τίτλου σε εκτελεστήριο τύπο] λέγεται περιαφή του εκτελεστήριου τύπου. **Αν ο εκτελεστός τίτλος δεν έχει περιβληθεί τον εκτελεστήριο τύπο τότε δεν είναι εκτελεστός και η αναγκαστική εκτέλεση που επισπεύδεται βάσει αυτού είναι άκυρη ανεξάρτητα της βλάβης του οφειλέτη [η ακυρότητα αυτή κηρύσσεται ύστερα από την άσκηση ανακοπής κατά της εκτέλεσης του 933].**

Κατά το 918.2, για τις δικαστικές αποφάσεις, υπεύθυνος για την περιαφή του εκτελεστήριου τύπου είναι ο δικαστής που εξέδωσε την απόφαση, ενώ στα συμβολαιογραφικά έγγραφα ο συμβολαιογράφος. Αρμόδιος όμως για την έκδοση του απογράφου είναι ο γραμματέας του δικαστηρίου που προέβη στην περιαφή. Αν πρόκειται για συμβολαιογραφικό έγγραφο και το απόγραφο δίνεται από τον συμβολαιογράφο.

Τώρα, η περιαφή του εκτελεστήριου τύπου [αυτή η σφραγίδα εν ονόματι...] γίνεται πάνω στον πρωτότυπο εκτελεστό τίτλο, και παραμένει στο αρχείο του αρμόδιου οργάνου. Ένα αντίγραφο/ μια φωτοτυπία αυτού είναι το απόγραφο, το οποίο και επιδίδεται στον καθού.

Αν ο δικαστικός επιμελητής εισπράξει την εκτελούμενη χρηματική απαίτηση → παραδίδει το απόγραφο στον οφειλέτη⁷.

⁶ με άλλα λόγια απόγραφο είναι το επίσημο αντίγραφο από το πρωτότυπο του εκτελεστήριου τύπου, τύπο που έχει περιβληθεί ο εκτελεστός τίτλος.

⁷ αυτό συνιστά μόνο δικαστικό τεκμήριο εξόφλησης (αν γίνει δεκτό ότι η εξόφληση είναι υλική πράξη και έτσι μπορεί να αποδειχθεί και με τέτοια) και όχι νόμιμο τεκμήριο εξοφλήσεως αφού το απόγραφο δεν είναι χρεωστικό έγγραφο.

Προϋποθέσεις έκδοσής του:

- Το αρμόδιο για την περιαφή του εκτελεστηρίου τύπου όργανο ερευνά την τυπική εκτελεστότητα του τίτλου (τελεσιδικία κ.λπ.). Πιο συγκεκριμένα, πριν χορηγήσει το απόγραφο, ερευνά το αρμόδιο όργανο:
 - a. Την ύπαρξη εκτελεστού τίτλου
 - b. Την περιαφή αυτού [= εκτελεστήριο τύπο]
 - c. Την ύπαρξη βέβαιης [915]⁸ και εκκαθαρισμένη [916]⁹ απαίτησης¹⁰
 - d. Το έννομο συμφέρον αυτού που ζητά την χορήγησή του
 - i. Την έκδοση απογράφου μπορεί να ζητήσει κατά το 918.3 όποιος έχει έννομο συμφέρον να επισπεύσει

⁸ **ΑΠΑΙΤΗΣΗ ΒΕΒΑΙΗ**, 915- *πότε η απαίτηση θεωρείται βέβαιη;*

Βέβαιη είναι η αξίωση όταν δεν εξαρτάται από κάποια αίρεση ή προθεσμία ή όρο. Αν δεν προκύπτει ημερολογιακά ή πλήρωση της αναβλητικής αίρεσης, πρέπει ο ίδιος ο επισπεύδων δανειστής [έχει το βάρος αυτός] να αποδείξει με δημόσιο ή ιδιωτικό έγγραφο [ιδιωτικό που έχει αποδεικτική δύναμη έναντι του οφειλέτη = που έχει συνταχθεί από τον οφειλέτη και εκείνο που προέρχεται από τρίτον αλλά δεν διαθέσεως/ δικαιοπρακτικό και όχι μαρτυρίας] την πάροδο της προθεσμίας ή την πλήρωση της αίρεσης αντίστοιχα. Στο παράδειγμα που έχουμε 532, οι δόσεις προκύπτουν ημερολογιακώς.

Αν έχουμε να κάνουμε με την αναγκαστική εκτέλεση μιας απαιτήσεως υπό αίρεση, χρειάζεται μαζί με την επίδοση του αντιγράφου του απογράφου να επιδοθεί και κατά το 924 και το αντίγραφο του αντίστοιχου αποδεικτικού εγγράφου πλήρωσης της αίρεσης. Αν αυτό δεν συγκοινοποιηθεί, η επιταγή και η εκτέλεση με βάση την επιταγή αυτή πάσχει ακυρότητα ανεξαρτήτως βλάβης. Η ακυρότητα αυτή προβάλλεται μέσω του 933, μέσα στην προθεσμία του 934.1.α.

Η διάταξη του άρθρ. ΚΠολΔ 915 είναι δημοσίας τάξεως. Η παράβασή της τάσσεται επί ποινή ακυρότητας. Αυτό σημαίνει ότι ο καθ' ου η εκτέλεση οφειλέτης μπορεί να ασκήσει ανακοπή προς ακύρωση της επιταγής (ΚΠολΔ 933) λόγω του ότι ο εκτελεστός τίτλος με βάση τον οποίον επισπεύδεται η εκτέλεση δεν περιέχει απαίτηση βέβαιη, χωρίς να χρειάζεται να επικαλεσθεί και αποδείξει βλάβη (ΚΠολΔ 159 αριθ. 1).

⁹ **ΑΠΑΙΤΗΣΗ ΕΚΚΑΘΑΡΙΣΜΕΝΗ**, 916- *πότε η απαίτηση θεωρείται εκκαθαρισμένη;*

Όταν είναι **ορισμένη**. Προσδιορίζεται με απόλυτη ακρίβεια στον εκτελεστό τίτλο τόσο η ποιότητα [το είδος] όσο και η ποσότητα της παροχής.

Αν το εκκαθαρισμένο της απαιτήσεως δεν προκύπτει από τον ίδιον τον εκτελεστό τίτλο, ο τίτλος δεν είναι νόμιμος και θεωρείται **ανύπαρκτος**, η τυχόν δε επισπευδόμενη αναγκαστική εκτέλεση (με βάση αυτόν τον τίτλο) είναι **άκυρη**, χωρίς να είναι αναγκαία η επίκληση και απόδειξη βλάβης. Η ακυρότητα αυτή προβάλλεται μέσω του 933, μέσα στην προθεσμία του 934.1.α.

¹⁰ Αντικείμενο της εκτελεστέας παροχής μπορεί να είναι χρηματικές απαιτήσεις ή παράδοση ή απόδοση ορισμένου κινητού πράγματος, 941.

Τον έλεγχο του αν η απαίτηση είναι βέβαιη και εκκαθαρισμένη δεν τον κάνουν τα εκτελεστικά όργανα ΑΛΛΑ ο αρμόδιος για την έκδοση του απογράφου του εκτελεστού τίτλου, 918.4. ΕΝΣΤΑΣΕΙΣ ΚΑΤΑ της εκτελούμενης αξιώσεως [πχ δεν είναι βέβαιη] προτείνονται από τον οφειλέτη με ανακοπή του 933.

αναγκαστική εκτέλεση. Αν επομένως υπάρχουν περισσότεροι δανειστές, δικαιούνται ο καθένας να ζητήσει την έκδοση του απογράφου.

- Δεν δίδεται απόγραφο αν δεν μπορεί να γίνει εκτέλεση επειδή:
 - a. η παροχή εξαρτάται από αναβλητική αίρεση, προθεσμία ή όρο (άρθρο 915 ΚΠολΔ)
 - b. δεν προκύπτει από τον εκτελεστό τίτλο η ποσότητα και η ποιότητα της παροχής (άρθρο 916 ΚΠολΔ)
 - c. δεν έχει χωρήσει προσδιορισμός της αξίας των αντικαταστατών πραγμάτων που αποτελούν το αντικείμενο της παροχής (άρθρο 917 ΚΠολΔ)

Προδικασία (και κύρια διαδικασία) αναγκαστικής εκτέλεσης

Η αναγκαστική εκτέλεση εκκινά από την βούληση του δανειστή. Βήματα:

1. έχει εκτελεστό τίτλο
2. πάει και εκδίδει απόγραφο [εις το όνομα του ελληνικού λαού...] και παίρνει αντίγραφο αυτού
3. ΕΠΙΔΙΔΕΙ στον καθού η εκτέλεση οφειλέτη το αντίγραφο του απογράφου που φέρει ΕΠΙΣΗΣ και/ μαζί με επιταγή προς εκούσια συμμόρφωση [επιταγή προς εκτέλεση βάσει του εκτελεστού τίτλου // όχι για περισσότερα από όσα επιδικάζονται] [ΠΡΟΔΙΚΑΣΙΑ]
4. με βάση αυτή την επιταγή μπορεί [και αφού περάσουν 3 εργάσιμες μέρες] να επιχειρήσει πράξη (της κύριας διαδικασίας) της αναγκαστικής εκτέλεσης (κατάσχεση), μέσα σε ένα έτος [926.2]
5. περνάνε λοιπόν οι 3 μέρες: μπορεί να δώσει εντολή προς εκτέλεση ο επισπεύδων σε συγκεκριμένο δικαστικό επιμελητή με εξουσία να ενεργήσει πράξεις εκτελέσεως. Αν ΔΕΝ έχει υπάρξει τέτοια εντολή → άκυρη η πράξη εκτελέσεως που διενεργήθηκε, εφόσον + ανεπανόρθωτη βλάβη

⇒ ΠΡΟΣΟΧΗ: παραβίαση του 924 και παράβαση της επίδοσης της επιταγής προς εκτέλεση, δεν γίνεται! Το δικαστήριο λαμβάνει υπόψη αυτή την παράβαση και αυτεπαγγέλτως [η οποία διάταξη είναι και δημοσίας τάξεως]. Αναγκαστική εκτέλεση που συνεχίζει χωρίς να έχει γίνει επίδοση αυτής της επιταγής είναι άκυρη χωρίς να χρειάζεται να αποδειχθεί κάποια βλάβη.

- ⇒ Η επιταγή προς εκτέλεση είναι ουσιαστικά προειδοποίηση πως αν δεν συμμορφωθεί εκούσια μέσα σε 3 εργάσιμες μέρες, τότε είναι που θα κινήσει αναγκαστική εκτέλεση. Πριν τις 3 μέρες είναι άκυρη η κατάσχεση. Αυτή η 3μερη προθεσμία πρέπει να τηρείται και όταν πρόκειται και για τους κληρονόμους, κατά 926.α.
- ⇒ Στην επιταγή πρέπει να αναφέρεται η απαίτηση με τρόπο σαφή, ορισμένο και αναμφίβολο
- ⇒ Μόνο από την επίδοση της επιταγής κάποιος αποκτά την ιδιότητα του καθού. Γι' αυτό, αν η επιταγή επιδόθηκε σε πρόσωπο το οποίο δεν είναι στην πραγματικότητα ο οφειλέτης της εκτελούμενης αξιώσεως, το πρόσωπο αυτό αποκτά παρ' όλ' αυτά την ιδιότητα του καθ' ου η εκτέλεση!
- ⇒ **ΣΟΣ ΣΟΣ ΣΟΣ!** → Όταν η αναγκαστική εκτέλεση άρχισε μεν κατά του οφειλέτη, αλλά πρόκειται να συνεχιστεί **κατά του κληρονόμου του οφειλέτη**¹¹, ο επισπεύδων δανειστής, για να μπορεί να συνεχίσει έγκυρα την εκτέλεση, **πρέπει να επιδώσει προηγουμένως νέο αντίγραφο του απογράφου με νέα επιταγή προς εκτέλεση** και σ' αυτούς (ΚΠολΔ 925 § 2 σε συνδ. με 926 § 1 εδ. β), μόλις πληροφορηθεί τον θάνατο του οφειλέτη¹².
 - ο Ειδικότερα, η αναγκαστική εκτέλεση που άρχισε κατά του οφειλέτη, μπορεί να συνεχισθεί μετά τον θάνατό του, **αφότου ο κληρονόμος αποδεχθεί την κληρονομία ή αφότου περάσει η προθεσμία για την αποποίηση** ή αφότου διορισθεί κηδεμόνας της σχολάζουσας κληρονομίας (ΚΠολΔ921.1).

Προστασία του καθού από την εκτέλεση

Ανακοπή + Αναστολή εκτελέσεως

1. Μπορεί ο Β να προσβάλει την εναντίον του επισπευδόμενη αναγκαστική εκτέλεση; Για ποιον λόγο και σε ποια προθεσμία; / Είναι παραδεκτός ο λόγος της ανακοπής του Β;
2. Υπάρχει τρόπος προστασίας του Γ σε σχέση με την επισπευδόμενη εκτέλεση; [ο γ είναι αγοραστής υπό το 532 που αποπλήρωνε κανονικά τις δόσεις]
3. Μπορεί ο Γ [ο οφειλέτης] να προσβάλει την εναντίον του επισπευθείσα αναγκαστική εκτέλεση; Για ποιον λόγο και σε ποια προθεσμία;
4. Πώς θα μπορούσε να είχε αποφύγει ο Ε την εναντίον του επίσπευση αναγκαστικής εκτέλεσης; [ο Ε είναι εγγυητής]

¹¹ ή του κηδεμόνα της σχολάζουσας κληρονομίας

¹² Μέχρι να τον πληροφορηθεί έγκυρα κατάσχει

Απάντηση / σχετικά με την ανακοπή:

Είναι ενδεχόμενο να επισπεύδεται συχνά αναγκαστική εκτέλεση κατά παράβαση δικονομικών διατάξεων. Αυτό δημιουργεί ακυρότητα των πράξεων εκτέλεσης. Αυτή την ακυρότητα των πράξεων ο καθού πρέπει να την προβάλλει, προσβάλλοντας τις αντίστοιχες πράξεις εκτελέσεως. Η προσβολή αυτή μπορεί να γίνει μέσω του ένδικου βοηθήματος της ανακοπής του 933, με ακυρωτικό αίτημα να ακυρωθεί συγκεκριμένη πράξη της εκτελεστικής διαδικασίας.

Όμως για να είναι παραδεκτή η ανακοπή χρειάζεται να στηρίζεται σε ορισμένους λόγους που αφορούν είτε την διαδικασία της εκτελέσεως είτε τα ελαττώματα του εκτελεστού τίτλου (εδώ αίτημα δεν θα είναι η ακύρωση του τίτλου αλλά η ακύρωση της πράξεως εκτελέσεως που έγινε που έγινε με βάση άκυρο εκτελεστό τίτλο) είτε στην ύπαρξη της απαίτησης. Ανάλογα με το τι ελάττωμα θα επικαλεστεί έχουμε και διαφορετικές προθεσμίες.

Πρώτα θα εξεταστεί αν ο λόγος είναι παραδεκτός και μετά αν είναι νόμω και ουσία βάσιμος¹³. Επίσης, αυτός που ασκεί ανακοπή πρέπει να έχει έννομο συμφέρον, συμφέρον που είναι άμεσο και παρόν, να συνδέεται δηλαδή με την ωφέλεια που θα έχει ο ανακόπτων αν ακυρωθεί η προσβαλλόμενη πράξη. Μόνο έννομο συμφέρον χρειάζεται να επικαλεσθεί στην περίπτωση του 159.1. στο 159.3 [ακύρωση λόγω βλάβης] αρκεί να επικαλεστεί την βλάβη που υπόκειται.

Μπορεί να επικαλεστεί πολλούς λόγους ανακοπής → σώρευση σε ένα δικόγραφο ή με πρόσθετους λόγους¹⁴. Κάθε λόγος ανακοπής → ξεχωριστό αντικείμενο δίκης.

Συζήτηση: σε 60 μέρες από κατάθεσή της + έκδοση απόφασης: μέσα σε 60 μέρες από την συζήτησή της. Η απόφαση είναι άμεση διαπλαστική ενέργεια → η ακύρωση ενεργεί αμέσως.

Με ανακοπή μπορεί να προσβληθεί ΚΑΘΕ πράξη της αναγκαστικής εκτέλεσης. Πχ: η επιταγή προς εκτέλεση, η κατάσχεση [εις χείρας οφειλέτου αλλά και τρίτου], η αποβολή από το ακίνητο, η αναγγελία δανειστή, ο πλειστηριασμός, ο πίνακας κατατάξεως, ανακοπή κατά της έκθεσης κατασχέσεως [// μόνο αυτή ΔΕΝ έχει ακυρωτικό αλλά διορθωτικό χαρακτήρα- πχ ως προς την περιγραφή του ακινήτου].

Νομιμοποίηση

Ενεργητική νομιμοποίηση ανακοπής: / Ανακοπή νομιμοποιούνται να ασκήσουν:

¹³ Αν κριθεί παραδεκτός νόμιμος και βάσιμος τότε ακυρώνονται οι ανακοπτόμενες πράξεις.

¹⁴ Οι πρόσθετοι λόγοι πρέπει να αφορούν την ίδια πράξη εκτελέσεως που προσβλήθηκε με την ανακοπή.

α) Ο καθ' ου η εκτέλεση **οφειλέτης**.

β) Εκείνος στον οποίον επιδόθηκε η επιταγή προς εκτέλεση, έστω κι αν δεν είναι αυτός ο οφειλέτης της εκτελούμενης αξιώσεως.

γ) Κάθε πρόσωπο που αναφέρεται στα άρθρα ΚΠολΔ **919- 921, ως παθητικώς νομιμοποιούμενο υποκείμενο** της εκτελεστικής διαδικασίας¹⁵. Νομιμοποιείται επομένως, **π.χ., ο ομόρρυθμος εταίρος ομόρρυθμης εταιρείας**, εφόσον επισπεύδεται κατ' αυτού αναγκαστική εκτέλεση με βάση απόφαση κατά της εταιρείας (ΚΠολΔ 920).

δ) Αν επισπεύδεται εκτέλεση κατά του τρίτου κυρίου ή νομέα του **ενυπόθηκου ακινήτου**, νομιμοποιείται να ασκήσει ανακοπή **τόσο ο οφειλέτης όσο και ο τρίτος κύριος ή νομέας**, ακόμα κι αν δεν επιδόθηκε σ' αυτόν επιταγή προς εκτέλεση (Νικολόπουλος, όπ.π., σελ. 177).

δ) Εκείνοι κατά των οποίων στρέφεται η εκτέλεση, ως μη υπόχρεων διαδίκων. Έτσι, νομιμοποιείται, π.χ., να ασκήσει ανακοπή ο σύνδικος της πτωχεύσεως ή ο εκκαθαριστής της κληρονομίας.

ε) Κάθε δανειστής του καθ' ου η εκτέλεση οφειλέτου, υπό την ρητή προϋπόθεση ότι έχει έννομο συμφέρον (ΚΠολΔ 933 § 1 εδ. α). Σ' αυτές τις περιπτώσεις το έννομο συμφέρον έχει νομιμοποιητική λειτουργία σε αντίθετη περίπτωση, η ανα κοπή θα απορριφθεί ως απαράδεκτη.

ΔΕΝ μπορεί να ασκήσει ανακοπή του 933:

- Ο μέτοχος μιας ΑΕ

ΙΔΙΑΙΤΕΡΗ περίπτωση:

- Ο **εγγυητής** δεν μπορεί να ασκήσει ανακοπή, αν δεν έχει καταβάλλει προηγουμένως το χρέος του πρωτοφειλέτη κατά του οποίου επισπεύδεται εκτέλεση. Αυτό γιατί κατά το άρθρο ΑΚ858 ο εγγυητής αποκτά την ιδιότητα του πρωτοφειλέτου μόνο αν έχει ικανοποιήσει τον δανειστή.

¹⁵ Μπορεί ο Μ να προσβάλλει την εναντίον του επισπευδόμενη αναγκαστική εκτέλεση, για ποιο λόγο και σε ποια προθεσμία; [ο μ είναι αυτοτελώς προσθέτως παρεμβαίνων]: λόγω του 919.1 και της ισχύς του δεδικασμένου και στον αναγκαίο ομόδικο, τότε μπορεί να ασκήσει ανακοπή.

- Ο υπερθεματιστής δεν νομιμοποιείται επίσης να ασκήσει ανακοπή κατά του πλειστηριασμού.

Παθητική νομιμοποίηση ανακοπής:

Η ανακοπή στρέφεται κατά του επισπεύδοντος. Σημειώνεται πως αν την ανακοπή ασκεί ο δανειστής που επικαλείται έννομο συμφέρον τότε η ανακοπή στρέφεται τόσο κατά του επισπεύδοντος όσο και κατά του καθού. Μάλιστα, ειδικά όταν έχει διενεργηθεί πλειστηριασμός, η ανακοπή πρέπει να απευθυνθεί (και, εννοείται, να επιδοθεί) τόσο κατά του κατασχόντος επισπεύδοντος (ή του δανειστού που τυχόν τον υποκατέστησε) όσο και κατά του υπερθεματιστού. Έτσι, μεταξύ των τελευταίων δημιουργείται, κατά την νομολογία, δεσμός αναγκαίας ομοδικίας.

ΛΟΓΟΙ ΑΝΑΚΟΠΗΣ:

3-

• στην εγκυρότητα του εκτελεστού τίτλου

- λ.χ. ακυρότητα συμβολαιογραφικού εγγράφου, μη νόμιμη έκδοση διαταγής πληρωμής, πλαστότητα εγγράφου εκτελεστού τίτλου, αναίρεση ή εξαφάνιση μετά από αναψηλάφηση τελεσίδικης απόφασης, ελαττωματική περίληψη κατακυρωτικής έκθεσης, μη νόμιμη περιαφή του εκτελεστήριου τύπου, παραβάσεις του νόμου ως προς την έκδοση και τη χορήγηση απογράφου κ.ά. , πχ εκτέλεση με βάση απόφαση που δεν είναι τελεσίδικη ή προσωρινά εκτελεστή, μη εκκαθαρισμένη απαίτηση, δεν προκύπτουν τα ενεργητικά και παθητικώς νομιμοποιούμενα πρόσωπα.

• στη διαδικασία της αναγκαστικής εκτέλεσης

- λ.χ. τήρηση του τύπου σύνταξης της επιταγής, ή των κανόνων για τη νόμιμη επίδοσή της, ή των κανόνων για την εντολή προς εκτέλεση, διατυπώσεων επιβολής κατάσχεσης, διενέργεια πλειστηριασμού κ.α., πχ δεν αναφέρονται στην επιταγή προς εκτέλεση τα κατά 924 απαραίτητα στοιχεία, ακυρότητα πλειστηριασμού λόγω μη έγκυρης καταβολής εγγύησης

• στην απαίτηση

- είτε άρνηση της ύπαρξης της απαίτησης, λ.χ. ένσταση ακυρότητας της δικαιοπραξίας λόγω εικονικότητας

- είτε επίκληση ενστάσεων που αποδυναμώνουν την απαίτηση σχετικά με τη γένεση, άσκηση ή απόσβεσή της, λ.χ. ολοσχερής καταβολή κεφαλαίου, άφεση χρέους, τόκων,

εξόδων, καταχρηστική άσκηση δικαιώματος¹⁶, ένσταση παραγραφής, ένσταση συμψηφισμού.

Αποκλεισμός λόγων ανακοπής λόγω δεδικασμένου (άρθρα 933 παρ. 4)

Αν ο εκτελεστός τίτλος είναι **δικαστική απόφαση ή διαταγή πληρωμής**¹⁷ οι αντιρρήσεις είναι απαράδεκτες **στην έκταση που ισχύει το δεδικασμένο** κατά τα άρθρα 330 και 633 παρ. 2 εδ. γ' ΚΠολΔ, αντίστοιχα :

- Από το δεδικασμένο καλύπτονται όλες οι ενστάσεις που προτάθηκαν σε προηγούμενη δίκη (γνήσιες, καταχρηστικές, αυτοτελείς, μη αυτοτελείς)

- Επίσης, οι καταχρηστικές και οι γνήσιες ενστάσεις που δεν στηρίζονται σε αυτοτελές αγωγίμο δικαίωμα που δεν προτάθηκαν. Έτσι δεν μπορούν να προταθούν παραδεκτά: ένσταση εικονικότητας, ένσταση εξοφλήσεως, ένσταση άφεσης χρέους. Προσοχή! Μπορεί να προτάθηκαν αλλά να απορρίφθηκαν για τυπικούς λόγους: τότε πάσο, μπορούν να προβληθούν ως λόγοι ανακοπής. Επίσης καλύπτονται οι γνήσιες αυτοτελείς [πχ ένσταση παραγραφής] είτε προτάθηκαν είτε όχι ενώ μπορούσαν. Εξαίρεση κάπως αποτελούν οι γνήσιες μη αυτοτελείς, γιατί καλύπτονται μόνο αν προτάθηκαν (και όχι αν μπορούσαν να προταθούν). Έτσι πχ, αν δεν προτάθηκαν μπορούν να προταθούν: ένσταση επισχέσεως 325, ένσταση μη εκπληρώσεως της

¹⁶ Καταχρηστική συμπεριφορά του επισπεύδοντος → Κατά την νομολογία, η παράβαση του άρθρ. ΑΚ 281 άλλοτε κρίθηκε ότι αποτελούσε ελάττωμα που αφορούσε στον τίτλο, λόγω αποδυναμώσεώς του εξαιτίας της αντιθέσεως στην καλή πίστη και στα χρηστά ήθη (ΑΠ 1893/2008. ΑΠ 340/2006), άλλοτε κρίθηκε ότι αποτελούσε ελάττωμα της εκτελεστικής διαδικασίας (ΜΠρΧίου 10/2012).

Το ζήτημα θα κριθεί κατά περίπτωση, εκτιμώντας τις συγκεκριμένες κάθε φορά περιστάσεις (Νικολόπουλος, όπ.π., σελ. 190). Ωστόσο, με βάση το νέο άρθρ. ΚΠολΔ 934 § 1α, τόσο οι λόγοι ανακοπής που αφορούν στα ελαττώματα του εκτελεστού τίτλου όσο και οι λόγοι ανακοπής που αφορούν στην ύπαρξη της απαιτήσεως, πρέπει να προβληθούν μέσα στην ίδια προθεσμία (βλ. παρακάτω, IV, 3, Α, δ). Κατά συνέπεια, το ζήτημα παρουσιάζει πλέον μόνο συστηματικό ενδιαφέρον.

¹⁷ ΑΡΑ ΟΧΙ ΑΝ Ο ΕΚΤΕΛΕΣΤΟΣ ΤΙΤΛΟΣ ΕΙΝΑΙ ΣΥΜΒΟΛΑΙΟΓΡΑΦΙΚΟ ΕΓΓΡΑΦΟ. ΤΟΤΕ ΠΡΟΤΕΙΝΟΝΤΑΙ ΟΛΑ, ΔΕΝ ΕΧΟΥΜΕ ΠΕΡΙΟΡΙΣΜΟΥΣ.

σύμβασης κατά 375, ένσταση συμψηφισμού 441, όχι όμως και 1095 ένσταση της δικαιωματικής νομής γιατί ντε φάκτο καταλύει το δεδικασμένο¹⁸.

- μπορούν πάντως να προταθούν οι οψιγενείς ισχυρισμοί [πχ μου κατάσχεσαν το σπίτι και εγώ από τον φόβο μου μην γίνει πλειστηριασμός πήγα και ξεχρέωσα- μετά κάνω ανακοπή η οποία και προτείνεται παραδεκτά]

- 933.5. ο οφειλέτης – καθού προτείνει τον λόγο ανακοπής του. Όμως το δικαστήριο θέλει να είναι και ουσία βάσιμος αυτός ο λόγος, δηλαδή να τους αποδείξει αλλιώς θα είναι αβάσιμος κατ' ουσίαν. ΣΟΣ αν αφορά απόσβεση της απαίτησης: 933.5. αν δεν μπορεί να αποδειχθεί η απόσβεση της απαίτησης με έγγραφα ή δικαστική ομολογία του αντιδίκου [παραχρήμα]¹⁹ → αλλιώς απορρίπτεται και αυτεπαγγέλτως ως απαράδεκτος.

* το 933.5 αφορά: ένσταση εξοφλήσεως, ένσταση άφεσης χρέους, ένσταση συμβιβασμού, ένσταση συμψηφισμού 440. Αντίθετα, ΔΕΝ απαιτείται να αποδεικνύονται εγγράφως: ισχυρισμοί σχετικοί με το κύρος του εκτελεστού τίτλου, ισχυρισμοί σχετικοί με τα ελαττώματα της διαδικασίας, πχ ότι η αξίωση είναι άκυρη λόγω εικονικότητας [αφορά 1^ο λόγο ανακοπής], ή λόγω αντίθεσης στα χρηστά ήθη, ή επειδή η αξίωση είναι ακυρώσιμη λόγω πλάνης απάτης απειλής.

* αν απορριφθεί ένας ισχυρισμός επειδή απλώς δεν αποδείχθηκε σωστά με το 933.5: το δεδικασμένο εκτείνεται μόνο στο δικονομικό ζήτημα που κρίθηκε. Επομένως μπορεί να ξαναπροταθεί και να αποδειχθεί σωστά.

- ✓ Όλα αυτά ισχύουν αν έχουμε ενστάσεις που προτείνονται, αφού αλλιώς αν έχουμε άρνηση βάρος απόδειξης δεν έχει ο ανακόπτων αλλά ο καθού η ανακοπή.

¹⁸ Με άλλα λόγια, συνοψίζοντας και ανακεφαλαιώνοντας: καλύπτονται από το δεδικασμένο κατά το άρθρ. ΚΠολΔ 330 και άρα δεν μπορούν να προταθούν παραδεκτά ως λόγος ανακοπής, όλες οι ενστάσεις (είτε γνήσιες είτε καταχρηστικές) που προτάθηκαν και εξετάστηκαν κατ' ουσίαν.

Αντίθετα, από τις ενστάσεις που δεν προτάθηκαν (ή που προτάθηκαν μεν, αλλά δεν εξετάστηκαν κατ' ουσίαν, γιατί απορρίφθηκαν για τυπικούς λόγους) οι μόνες που δεν καλύπτονται από το δεδικασμένο και άρα μπορούν να προταθούν παραδεκτά ως λόγος ανακοπής είναι οι γνήσιες μη αυτοτελείς.

¹⁹ Εάν υποθεθεί ότι η έφεση του Α απορρίπτονταν ως ουσία αβάσιμη και μετά την τελεσιδικία της απόφασης αυτός επέσπευδε αναγκαστική εκτέλεση κατά του Β ως προς την απαίτηση από ενδοσυμβατική ευθύνη, θα μπορούσε ο Β να ασκήσει ανακοπή ισχυριζόμενος και αποδεικνύοντας με μάρτυρες στο αρμόδιο δικαστήριο ότι έχει εξοφλήσει ήδη κατά την έναρξη της εκτέλεσης της απαίτησης αυτής;

[ΑΡΑ ΣΟΣ: 1^ο βήμα: μπορεί να προταθεί ο εν λόγω ισχυρισμός σαν ανακοπή; (= καλύπτεται από το δεδικασμένο;) - 2^ο βήμα: αφορά ο ισχυρισμός **απόσβεση** απαίτησης; Αν ναι, αποδείχθηκε καταλλήλως;]

Προθεσμία της ανακοπής, 934:

Ο ΚΠολΔ προβλέπει την προβολή λόγων ανακοπής εκ μέρους του ανακόπτοντος σε 2 στάδια. Αν περάσει άπρακτη η δικονομική προθεσμία ανακοπής, επέρχεται έκπτωση από το δκμ προτάσεως της ακυρότητας και η ακυρότητα θεραπεύεται.

Η προθεσμία πια δεν εξαρτάται από τον προβαλλόμενο λόγο ανακοπής, αλλά προβλέπονται 2 στάδια προσβολής πράξεων εκτέλεσης.

- Το **πρώτο στάδιο** περιλαμβάνει: α) λόγους που αφορούν στην **απαίτηση** [πχ εξόφληση], [β) **αντιρρήσεις κατά των πράξεων της προδικασίας και των ενδιάμεσων πράξεων** της κύριας διαδικασίας – από την σύνταξη της επιταγής προς εκτέλεση μέχρι και την δημοσίευση του αποσπάσματος της κατασχετήριας εκθέσεως (επί κατασχέσεως στα χέρια του οφειλέτου) ή μέχρι την επίδοση του κατασχετηρίου εγγράφου στον καθ' ου (επί κατασχέσεως στα χέρια τρίτου) και γ) λόγους που αφορούν στα **ελαττώματα του τίτλου**
 - ο ΜΕΣΑ ΣΕ 45 ΜΕΡΕΣ από την ημέρα της κατάσχεσης
 - ο Στην **έμμεση** εκτέλεση, αν επιδόθηκε επιταγή προς εκτέλεση, η προθεσμία δεν αρχίζει παρά μόνο αν γίνει η **κατάσχεση**.
- Το **δεύτερο στάδιο** αφορά στις αντιρρήσεις **ως προς την εγκυρότητα της τελευταίας πράξεως εκτελέσεως**.
 - ο ΜΕΣΑ ΣΕ 30 ΜΕΡΕΣ αφότου η πράξη ενεργηθεί
 - ο Εδώ ανήκει και η **άμεση** εκτέλεση, αφού στην άμεση δεν νοείται κατάσχεση. Η **αποβολή** πχ από το ακίνητο είναι η πρώτη και η τελευταία πράξη της κύριας εκτελεστικής διαδικασίας. Έτσι εδώ ανήκει πχ η άκυρη αποβολή από ένα ακίνητο ή η αφαίρεση κινητού.
 - ο Σε **έμμεση** εκτέλεση: αν ο καθού ισχυρίζεται ότι ο **πλειστηριασμός** είναι άκυρος → αν πλειστηριάζονται κινητά: μέσα σε 30 μέρες από την ημέρα του πλειστηριασμού – αν πρόκειται για ακίνητα: μέσα σε 60 μέρες από την μεταγραφή της περίληψης της κατακυρωτικής έκθεσης

Ανακοπή από τρίτο κατά της αναγκαστικής εκτέλεσης που γίνεται στον καθού

Πχ με παρακράτηση κυριότητας – ο δικαστικός επιμελητής παίρνει κάτι από τον αγοραστή που αυτός είναι απλά κάτοχος ενώ την κυριότητα έχει ο πωλητής.

Προσβάλλεται το δκμ της κυριότητας του πωλητή προφανώς. Ο τρίτος, του οποίου τα ουσιαστικά δκμτ προσβάλλονται με την αναγκαστική εκτέλεση, μπορεί να προστατευτεί με την ανακοπή του 936.

Η ανακοπή αυτή προϋποθέτει εκκρεμή κύρια διαδικασία αναγκαστικής εκτέλεσης. Γι' αυτό άλλωστε ο τρίτος δεν έχει έννομο συμφέρον να προσβάλει την επιταγή προς εκτέλεση, διότι με την επιταγή δεν θίγεται (ακόμα) το ουσιαστικό δικαίωμά του. Ο τρίτος δεν προσβάλλει κάποια διαδικαστική πράξη αλλά όλη την εκτελεστική διαδικασία. Λόγος ανακοπής του τρίτου είναι ακριβώς το δικαίωμα που έχει πάνω στο κατασχεθέν.

Η ύπαρξη κάποιου δικαιώματος → προδικαστικό ζήτημα. Ποιος είναι τρίτος; → αυτός που δεν είναι οφειλέτης ή δανειστής του. Ο μισθωτής ακινήτου που αποδεικνύει την σύμβαση με έγγραφο βεβαίας χρονολογίας (ΑΚ 614) θεωρείται τρίτος. Η ανακοπή τρίτου στρέφεται και κατά επισπεύδοντος δανειστού και καθού → κοινή παθητική νομιμοποίηση → αναγκαίοι ομόδοκοι. Η συζήτησή της: μέσα σε 60 μέρες [δεν προβλέπεται όριο έκδοσης απόφασης].

ΣΟΣ: 532 η παρακρατηθείσα κυριότητα επί πράγματος. Κάποιος εμπράγματο δκμ του τρίτου όπως επικαρπία [όχι ενέχυρο ή υποθήκη γιατί τότε απλά ικανοποιούνται προνομιακά από το πλειστηρίασμα αφού αυτά πιάνουν τόπο μόνο αν όντως πλειστηριαστεί το ακίνητο]²⁰. ++ ενοχικό δκμ και τρίτος: ενοχικό δικαίωμα του τρίτου, π.χ., μισθωτικό δικαίωμα, υπό τον όρο ότι δεν αποκρούεται από επικρατέστερο δικαίωμα του καθ' ου η εκτέλεση. Έτσι, ο μισθωτής ακινήτου που αποδεικνύει την σύμβαση με έγγραφο βεβαίας χρονολογίας (ΑΚ 614) μπορεί να ασκήσει την ανακοπή τρίτου. Ωστόσο, στις παραπάνω περιπτώσεις, αίτημα της ανακοπής τρίτου δεν μπορεί να είναι η παρακώλυση της εκτελεστικής διαδικασίας, δηλαδή μη διενέργεια του πλειστηριασμού, αλλά ο περιορισμός του αντικειμένου του πλειστηριασμού. Μάλιστα, βάση της ανακοπής του τρίτου μπορεί να είναι και το γεγονός ότι ο δανειστής ασκεί καταχρηστικά το δκμ του (πχ άσκηση επί πολλά χρόνια νομής αλλά όχι ακόμα χρησικτησία – ο νομέας μπορεί να αντιτάξει την νομή του κατά του επισπεύδοντος).

Προθεσμία: μέχρι να περατωθεί η εκκρεμής εκτέλεση // για αυτό όχι στην άμεση α.ε. [περατώνεται μπαμ και κάτω]. → από το χρονικό σημείο της επιβολής της κατασχέσεως **μέχρι τον πλειστηριασμό** (ή τον αναπλειστηριασμό) + **αλλά και** μετά τον πλειστηριασμό **αλλά πριν ο υπερθεματιστής αποκτήσει την νομή** του πλειστηριασθέντος (ΑΠ 228/2010). Αν, π.χ., πλειστηριάστηκε ακίνητο που ανήκε σε τρίτο και όχι στον καθ' ου η εκτέλεση, ο τρίτος μπορεί να ασκήσει ανακοπή του 936 το αργότερο μέχρι να αποκτήσει την νομή του ακινήτου ο υπερθεματιστής δηλαδή μέχρι να εγκατασταθεί εκεί.

²⁰ Γι' αυτό ακριβώς, **ο ενυπόθηκος ή ο προσημειούχος δανειστής δεν έχουν** την κατ' άρθρ. ΚΠολΔ **936 ανακοπή τρίτου, διότι προστατεύονται** επαρκώς με την αναγγελία και την **προνομιακή τους κατάταξη στην διανομή του πλειστηριάσματος**

Γενική προστασία από την εκτέλεση

1. Μπορεί να επισπεύσει αναγκαστική εκτέλεση ο Α κατά του Β και πώς είναι δυνατόν να προστατευθεί ο τελευταίος;

Απάντηση: 1. Ανακοπή, 2. Αίτηση αναστολής της αναγκαστικής εκτέλεσης, 938.

Αναστολή εκτέλεσης = **Η παρεμπόδιση της περαιτέρω προόδου της εκκρεμούς διαδικασίας της αναγκαστικής εκτέλεσης με την έκδοση δικαστικής απόφασης, μέχρι να εκδικασθεί εκκρεμής ανακοπή των άρθρων 933** ή 936 ΚΠολΔ για την ακύρωσή της τόσο στον πρώτο όσο και στον δεύτερο βαθμό. ++ προϋποθέσεις: ευδοκίμηση + ανεπανόρθωτη βλάβη ~ (938.1 για κινητά που κατασχέθηκαν για να πλειστηριαστούν, κατά της κατάσχεσης των οποίων έχει ασκήσει ανακοπή ο καθού).

Εξαιρέσεις τα ακίνητα και τα κινητά που υπόκεινται σε φθορά. Για τα ακίνητα όμως γίνεται απλά χρειάζεται να ασκήσει ένδικο μέσο ο καθού η εκτέλεση και το δικαστήριο του ενδίκου μέσου να διατάζει την αναστολή της εκτέλεσης αν πιθανολογεί ευδοκίμηση του ενδίκου μέσου και κρίνει ότι θα προκληθεί ανεπανόρθωτη βλάβη.

Αφού διαταχθεί αναστολή της εκτέλεσης → συνέπειες: 939 // δεν μπορούν να διενεργηθούν πράξεις αναγκαστικής εκτέλεσης.

++ σχεδιάγραμμα

Αντίκρουση των λόγων ανακοπής

Κατάσχεση κινητών στα χέρια οφειλέτη ή (που βρίσκεται) στα χέρια τρίτου

Στα χέρια του οφειλέτη

Η κατάσχεση εκκινεί την κύρια διαδικασία της αναγκαστικής εκτέλεσης. Αρκεί ότι κάτι βρίσκεται στα χέρια του οφειλέτη. Δεν ελέγχει ο δικαστικός επιμελητής αν είναι όντως ή όχι όντως του οφειλέτη [αν είναι τρίτου αυτός θα ασκήσει ανακοπή του 936]. Επίσης θεωρείται κατάσχεση στα χέρια οφειλέτη αν ο τρίτος το δίνει οικειοθελώς και πρόθυμα και όχι 982. 953 για το τι δεν μπορεί να κατασχεθεί.

Κατάσχεση = αφαίρεση του πράγματος και σύνταξη σχετικής κατασχετήριας έκθεσης. Αν λείπει κάτι από αυτά → ανυπόστατη η κατάσχεση. Το τι πρέπει να συμπεριλαμβάνεται στην κατασχετήρια έκθεση το λέει το 954: αν δεν συμπεριλαμβάνεται κάτι από αυτά ο επισπεύδων ή ο καθού ή όποιος έχει έννομο συμφέρον μπορεί να κάνει ΤΗΝ ΜΟΝΗ ΔΙΟΡΘΩΤΙΚΗ ανακοπή του 954 (δες 954 για την προθεσμία και το πότε- 15 μέρες πριν τον πλειστηριασμό). ΜΟΝΟ αν στην έκθεση

υπάρχουν ελαττώματα που δεν μπορούν να διορθωθούν με διόρθωση (πχ έλλειψη υπογραφών) μπορεί να υπάρχει δικονομική ακυρότητα που απαγγέλλεται με το 933, εφόσον αποδειχθεί βλάβη 159.3.

ΠΡΟΣΟΧΗ: πρέπει να επιδοθεί στον καθού αντίγραφο της κατασχετήριας γιατί αλλιώς: 955.1 + 159.1 [χωρίς απόδειξη βλάβης] – αν η επίδοση είναι εκπρόθεσμη ή μη νομότυπη 159.3 και χρειάζεται να αποδειχθεί βλάβη.

Όταν γίνει η κατάσχεση επέρχεται και απαγόρευση διαθέσεως του πράγματος, 958.1. [η εκμίσθωση του πράγματος δεν συνιστά διάθεση – υπερθεματιστής όμως δεν δεσμεύεται από την μίσθωση]. Η ακυρότητα της διαθέσεως είναι αυτοδίκαιη και σχετική επειδή μπορούν να την επικαλεστούν ο επισπεύδων δανειστής, οι αναγγεληθέντες δανειστές αλλά και ο υπερθεματιστής.

Κατάσχεση πράγματος/ αξίωσης του οφειλέτη από τρίτον [εις χείρας τρίτου]

Ο δανειστής του οφειλέτη γίνεται δανειστής του οφειλέτη του οφειλέτη του. 982 επόμενα. Πχ ο μισθωτής βρίσκει ένα κατασχετήριο ένα πρωί έξω από το σπίτι του πως από εδώ και στο εξής θα καταβάλλει τα μισθώματα στον δανειστή του εκμισθωτή του. Γενικά μπορούν να κατασχεθούν χρηματικές αξιώσεις εφόσον πχ δεν εξαρτώνται από αντιπαροχή, πχ οι τραπεζικές καταθέσεις. Ακόμα, κατά το 982 θα κριθεί και η περίπτωση που τρίτος κατέχει πράγμα του οφειλέτη αλλά δεν το δίνει πρόθυμα στον δανειστή αφού αλλιώς έχουμε 953.2.α. 982.2: τι εξαιρείται.

Το κατασχετήριο επιδίδεται και στον καθού και στον τρίτο. Ακόμα και αν επιδοθεί πρώτα στον τρίτο πρέπει μέσα σε 8 μέρες να επιδοθεί και στον οφειλέτη. Ο καθού μπορεί να αμυνθεί κατά της κατασχέσεως αυτής με 933 μέσα σε 45 μέρες από την επιβολή της κατασχέσεως = την επόμενη μέρα της επιδόσεως του κατασχετηρίου.

Από την ημέρα της επιδόσεως του κατασχετηρίου στον τρίτο, απαγορεύεται ο τελευταίος να καταβάλει (καθ' οιονδήποτε τρόπο) το κατασχεθέν ποσό (δηλ. την κατασχεθείσα απαίτηση που έχει ο καθ' ου η εκτέλεση οφειλέτης κατά του τρίτου) στον καθ' ου η εκτέλεση. Η παραπάνω απαγόρευση καταβολής ισχύει έστω κι αν το κατασχετήριο δεν έχει επιδοθεί στον καθ' ου η εκτέλεση (ΚΠολΔ 984 § 2 εδ. α, β). Τυχόν καταβολή θα είναι άκυρη έναντι του κατασχόντος, κατά το άρθρ. ΚΠολΔ 984 § 2 εδ. α. . ακυρότητα αυτοδίκαιη και σχετική.

985: δήλωση τρίτου. Αν το κατασχετήριο δεν είναι έγκυρο: μπορεί να μην υποχρεούται να κάνει την αίτηση. η δήλωση αυτή είναι υποχρεωτική γιατί αλλιώς 985.3. θετική δήλωση → από τον νόμο εκχώρηση της κατασχεθείσας απαιτήσεως στον επισπεύδοντα δανειστή. Αφού γίνει αυτή η εκ του νόμου εκχώρηση δεν μπορεί να γίνει άλλη κατάσχεσης. Αυτό στην περίπτωση που η δήλωση του τρίτου είναι θετική. Αν

είναι αρνητική → ο κατασχών μπορεί να ασκήσει την ανακοπή του 986 μέσα σε 30 μέρες από την δήλωση του 985. Η παράλειψη δήλωσης εκλαμβάνεται σαν αρνητική με αποτέλεσμα να μπορεί να ασκηθεί και τότε η ανακοπή του 986. Αν δεν έγινε απλά, η προθεσμία των 30 ημερών ξεκινά από την παρέλευση της προθεσμίας των 8 ημερών και όχι από την δήλωση. Αν δεν ασκήσει ανακοπή εμπροθέσμως ο ανακόπτων → μόνο 985.3. **Με λίγα λόγια, ο τρίτος πρέπει να κάνει την δήλωση – ακόμα και το να μην την κάνει έχει νομικές συνέπειες!**

Με την σειρά του μπορεί και ο τρίτος να ασκήσει ανακοπή (όχι μόνο δηλαδή ο επισπεύδων κατά της δήλωσης του τρίτου). // 987. Κατά το άρθρ. ΚΠολΔ 987, ο τρίτος μπορεί να προσβάλει το κύρος της κατασχέσεως μόνο για δύο λόγους: α) αν το κατασχετήριο δεν περιέχει τα στοιχεία του άρθρ. ΚΠολΔ 983 (ιδίως την περιγραφή του εκτελεστού τίτλου, της απαιτήσεως ή το ποσό για το οποίο επιβάλλεται η κατάσχεση) ή β) αν το κατασχετήριο δεν επιδόθηκε νόμιμα στον καθ' ου η εκτέλεση.

Κατάσχεση ακινήτου

Ενδεικτική ερώτηση:

Κατάσχεται νομίμως το ακίνητο του Ο;

Απάντηση:

Η κατάσχεση ακινήτου είναι πιο συνήθης από την κατάσχεση κινητού, αφού τα κινητά πολύ συχνά ο οφειλέτης μπορεί να τα κρύψει πχ πίνακες. →992// κατάσχεση ακινήτων.

Χρειάζεται:

- 1) **Ακίνητο δεκτικό κατασχέσεως:** Το ακίνητο κατά τον χρόνο της επιβολής της κατάσχεσης να ανήκει στην **κυριότητα** ή ψιλή κυριότητα του καθού / ιδανικό **μερίδιο** ακινήτου/ **Ενυπόθηκο** ακίνητο, το οποίο, κατά τον χρόνο επιβολής της κατασχέσεως, ανήκει στον τρίτο που παραχώρησε στον δανειστή υποθήκη υπέρ του οφειλέτη για την εξασφάλιση της απαιτήσεως του δανειστού / **Εμπράγματο δικαίωμα** του οφειλέτη πάνω στο ακίνητο, πχ επικαρπίας/ ακίνητο που έχει καταδολιευτικώς μεταβιβαστεί σε τρίτο (εδώ μάλιστα δεν νοείται ο καταδολιευτικώς αποκτήσας να κάνει ανακοπή τρίτου 936)
- 2) **Σύνταξη έκθεσης κατάσχεσης:** Η κατάσχεση γίνεται με την σύνταξη **εκθέσεως κατασχέσεως** από τον δικαστικό επιμελητή [993]²¹. Το ακίνητο που

²¹ Μέχρι την κατακύρωση, ακόμα και μετά την εγγραφή της κατασχέσεως στο βιβλίο των κατασχέσεων, ο μισθωτής του κατασχεθέντος ακινήτου, αν δεν του γνωστοποιήθηκε η κατάσχεση, εγκύρως καταβάλλει τα μισθώματα στον καθ' ου η εκτέλεση εκμισθωτή. Όμως, μετά την κατακύρωση, τα μισθώματα πρέπει να καταβάλλονται πλέον στον υπερθεματιστή (ΚΠολΔ 1017 § 4).

κατάσχεται πρέπει να περιγράφεται ακριβώς ώστε να μην προκύπτει καμία μα καμία αμφιβολία, 993.2.β.

- 3) **Επίδοση αντιγράφων εκθέσεως κατασχέσεως**: μετά την επιβολή της κατάσχεσης, ο δικαστικός επιμελητής πρέπει να επιδώσει αντίγραφο της εκθέσεως κατασχέσεως στον καθού, με την παράλειψη αυτής της επίδοσης να επιφέρει ακυρότητα ανεξαρτήτως βλάβης ενώ με την μη νομότυπη ή εκπρόθεσμη επίδοση να επιφέρει ακυρότητα μόνο εφόσον 159.3. + επίδοση σε γραμματέα ειρηνοδικείου και υποθηκοφύλακα [995] και στον τρίτο κύριο ή νομέα και στον καθού αν κατασχέθηκε ενυπόθηκο τρίτου, αλλιώς επέρχεται ακυρότητα ανεξαρτήτου βλάβης.
- 4) Ακόμα 995.4.α,β,γ → όπου αν δεν τηρηθούν ο πλειστηριασμός είναι άκυρος ανεξαρτήτου βλάβης

1. Είναι έγκυρη η κατάσχεση ενόψει της μίσθωσης και της υπομίσθωσης; 2) Εάν διενεργηθεί τελικά πλειστηριασμός, μπορεί ο υπερθεματιστής να αποβάλει τον Γ και τον Δ; 3) Με ποια διαδικασία θα γίνει μια τέτοια αποβολή, εάν θεωρηθεί δυνατή;

Απάντηση: πρόκειται για μια από τις συνέπειες της κατάσχεσης ακινήτου αυτή η ερώτηση. Ποιες είναι οι συνέπειες κατάσχεσης ακινήτου;

Αρχικά έχουμε **απαγόρευση διάθεσης** = διάθεση είναι κάθε εκποιητική δικαιοπραξία που συνεπάγεται μεταβίβαση ή κατάλυση του δικαιώματος του καθού επί του κατασχεθέντος. Απαγόρευση αυτοδίκαιη και σχετική [επισπεύδων, αναγγελλθέντες, υπερθεματιστής]²².

Η περίπτωση της μίσθωσης.

- Η εκμίσθωση του κατασχεθέντος δεν αποτελεί διάθεση, γιατί δεν είναι εκποιητική αλλά υποσχετική δικαιοπραξία. Έτσι προβλέπεται ότι **η εκμίσθωση του ακινήτου από τον οφειλέτη** ή τον τρίτο κύριο ή νομέα (ή η παραχώρηση της χρήσεώς του ή κατοχής του με βάση άλλη έννομη σχέση) **μετά την κατάσχεσή του, μπορεί να καταγγελθεί** από τον υπερθεματιστή μέσα σε προθεσμία ενός μηνός από την μεταγραφή της περιλήψεως της κατακυρωτικής εκθέσεως (ΚΠολΔ 997 § 1 εδ. β). Με την καταγγελία η μίσθωση ή άλλη έννομη

²² Διαφοροποιήσεις σχετικά με τον χρόνο που ο καθού ή ο τρίτος δεν μπορούν να προβούν σε διάθεση. Οφειλέτης: 995.1- απαγόρευση διάθεσης και ακυρότητα επέρχονται από την επίδοση προς αυτόν του αντιγράφου της εκθέσεως κατασχέσεως και για τον τρίτο που αποκτά: 995.2 από την εγγραφή της κατασχέσεως στο βιβλίο κατασχέσεων → ΠΡΟΣΟΧΗ: αν ο καθού μια μέρα μετά την επίδοση του αντιγράφου πωλήσει αλλά ο τρίτος μεταγράψει με την σειρά του μια μέρα πριν την εγγραφή της κατάσχεσης στα βιβλία κατασχέσεως, αποκτά κυριότητα ο τρίτος και μπορεί να ασκήσει 936.

σχέση λύεται μετά από 2 μήνες και χωρεί η κατά το άρθρ. ΚΠολΔ 1005 § 2 εκτέλεση (ΚΠολΔ 997 § 1 εδ. γ).

- Το δικαίωμα καταγγελίας της μισθώσεως κατά το άρθρ. **ΑΚ 615 (μίσθωση που προηγούνταν)** δεν θίγεται και η περίληψη εκτελείται κατά του μισθωτού αφού περάσουν οι προθεσμίες του άρθρου αυτού που αρχίζουν αφότου η περίληψη επιδοθεί στον μισθωτή (ΚΠολΔ 997 § 1 εδ. δ).

Ο υπερθεματιστής υπεισέρχεται επομένως στην μίσθωση που **καταρτίσθηκε μετά την κατάσχεση**, αλλά μόνο στα δικαιώματα, γιατί δεν συνδέεται ενοχικά με τον μισθωτή. Έχει ωστόσο το δικαίωμα να την καταγγείλει. Για να υπεισέλθει όμως ο υπερθεματιστής στην μισθωτική σχέση, **ώστε να προβεί στην καταγγελία** προκειμένου να αποκτήσει την κατοχή του μισθίου [= να αποβάλει τον μισθωτή], **θα πρέπει εκμισθωτής να είναι ένα από τα περιοριστικά στην διάταξη του άρθρ. ΚΠολΔ 997 § 1 εδ. β αναφερόμενα πρόσωπα**, δηλαδή είτε ο καθ' ου η εκτέλεση οφειλέτης είτε ο τρίτος κύριος ή νομέας. Αλλιώς, ο υπερθεματιστής δεν δεσμεύεται και μπορεί να προχωρήσει σε εκτέλεση με βάση την περίληψη της κατακυρωτικής εκθέσεως, κατά τα άρθρα ΚΠολΔ 1005 § 2 και 943.

Με λίγα λόγια:

- ✓ Άρα ο υπερθεματιστής υπεισέρχεται στα δικαιώματα αλλά όχι στις υποχρεώσεις της μισθώσεως, οπότε μπορεί και να καταγγείλει την σύμβαση μισθώσεως.
- ✓ Αν το ακίνητο που πλειστηριάστηκε **ήταν ήδη μισθωμένο** πριν την επιβολή της κατασχέσεως για την άσκηση σε αυτό επιχειρήσεως, ο υπερθεματιστής πάλι έχει δικαίωμα καταγγελίας, **οπότε η μίσθωση λύεται μετά την πάροδο 2 μηνών** από την καταγγελία (ΚΠολΔ 1009 εδ. α). **Στην περίπτωση αυτή, η περίληψη της κατακυρωτικής εκθέσεως εκτελείται κατά του μισθωτού και του υπομισθωτού, καθώς και καθ' οιουδήποτε αντλεί τα δικαιώματά του από αυτούς ή κατέχει το μίσθιο στο όνομά τους (ΚΠολΔ 1009 εδ. β).**
- ✓ Στις περιπτώσεις του άρθρ. (ΑΚ 615 η περίληψη της και κατακυρωτικής εκθέσεως εκτελείται κατά του μισθωτή μετά την πάροδο των προθεσμιών του παραπάνω άρθρου και οι οποίες αρχίζουν από την επίδοση στον μισθωτή της περιλήψεως.
- ✓ Αν η μίσθωση έχει διάρκεια μεγαλύτερη των 9 ετών, έχει καταρτισθεί με συμβολαιογραφικό έγγραφο και έχει μεταγραφεί, ο μισθωτής διατηρεί τα εκ της μισθώσεως δικαιώματά του έναντι του υπερθεματιστή.

Πλειστηριασμός

= τελευταία πράξη της αναγκαστικής εκτέλεσης- λήγει με την κατακύρωση του πράγματος στον υπερθεματιστή - κινητά 955 και ακίνητα 998. Είναι μια ιδιόρρυθμη σύμβαση πώλησεως που λήγει με την κατακύρωση²³. Επιδιώκεται με το πλειστηρίασμα να ικανοποιηθεί η απαίτηση του επισπεύδοντος δανειστή.

Προδικασία πλειστηριασμού: σύνταξη, δημοσίευση και επίδοση αποσπάσματος της έκθεσης κατασχέσεως εντός 15 ημερών. Αν δεν τηρηθούν αυτά **άκυρος** ο πλειστηριασμός ανεξαρτήτου βλάβης κατά 955.2 και 995.4.δ.

Ο πλειστηριασμός μπορεί να ακυρωθεί αν ο καθού εξοφλήσει τα έξοδα και τις απαιτήσεις του επισπεύδοντος // ο πλειστηριασμός ματαιώνεται και ο οφειλέτης μπορεί να αναλάβει το πράγμα που πλειστηριάζεται, 969.2.α + 1002.2. Ο καθού αν και έχει απαγόρευση διαθέσεως στο πράγμα, μπορεί εντούτοις να συστήσει ενέχυρο στο πράγμα ώστε να βρει τα κατάλληλα μέσα και να εξοφλήσει 969.2.β.

Σημειώνεται ακόμα και για τα ακίνητα πως αν ακυρωθεί ο πλειστηριασμός αυτό έχει ως συνέπεια ότι **η μεταβίβαση της κυριότητας του πλειστηριασθέντος είναι άκυρη**, αφού **έληξε η νόμιμη αιτία** (ο πλειστηριασμός) της μεταβιβάσεως του κατασχεθέντος. Έτσι, ο καθ' ου η εκτέλεση θεωρείται ότι ουδέποτε έχασε την κυριότητά του στο ακίνητο.

1. *Εγκύτως πραγματοποιήθηκε ο πλειστηριασμός καίτοι είχε ασκηθεί η ανακοπή;*

Απάντηση: απάντηση από ομαδική – χρειαζόμαστε αίτηση αναστολής για να σταματήσει η διαδικασία της αναγκαστικής εκτέλεσης.

Αναστολή του πλειστηριασμού ακινήτου: Ο καθ' ου η εκτέλεση οφειλέτης μπορεί να ασκήσει στο αρμόδιο κατ' άρθρ. ΚΠολΔ 933 δικαστήριο, αίτηση αναστολής του πλειστηριασμού. Η αίτηση πρέπει να κατατεθεί επί ποινή απαραδέκτου 15 τουλάχιστον εργάσιμες ημέρες πριν από την ημέρα του πλειστηριασμού (ΚΠολΔ 1000 εδ. α). Το δικαστήριο (δικάζοντας κατά την διαδικασία των άρθρων ΚΠολΔ 686 επ.) μπορεί να αναστείλει την διαδικασία του πλειστηριασμού **μέχρι 6 μήνες** από την αρχική ημέρα του πλειστηριασμού, εφόσον α) δεν υπάρχει κίνδυνος βλάβης του επισπεύδοντος και β) προσδοκάται βάσιμα είτε ότι ο οφειλέτης θα ικανοποιήσει μέσα στο παραπάνω χρονικό διάστημα τον επισπεύδοντα είτε ότι μετά την πάροδο του παραπάνω χρονικού αυτό διαστήματος θα επιτευχθεί μεγαλύτερο πλειστηρίασμα (ΚΠολΔ 1000 εδ. α).

²³ Όποιος πλειοδοτήσει δεσμεύεται μέχρι να γίνει κάποια μεγαλύτερη προσφορά ή μέχρι να ματαιωθεί η κατακύρωση. Υποχρεούται να το καταβάλλει στον συμβολαιογράφο. Αν δεν καταβάλλει το πλειστηρίασμα, η κατακύρωση ανατρέπεται αυτοδικαίως, η εγγυοδοσία που έχει δώσει καταπίπτει και καλούνται οι επόμενοι πλειοδότες, 965.5.β.. Αν η πρόκλησή τους είναι ιδιαίτερα δυσχερής, τότε γίνεται αναπλειστηριασμός. Αν το ποσό που επιτευχθεί είναι μικρότερο, τότε ο πρώτος υπερθεματιστής υποχρεούται να καταβάλλει την διαφορά εντόκως, με επιτόκιο υπερημερίας.

2. *Είναι ορθή η εκτίμηση του Α ως προς την κατάταξη της απαίτησής του σε σχέση με τον προσημειούχο δανειστή Δ; / πώς θα διανεμηθεί το πλειστηρίασμα στον επισπεύδοντα και στους αναγγελλθέντες δανειστές;*

Απάντηση:

Γενικά, οι δανειστές του καθού έχουν δικμ να αναγγείλουν την απαίτησή τους κατά του οφειλέτη, 972.1 και 995.5 για να ικανοποιηθούν από το πλειστηρίασμα του κατασχεθέντος κινητού ή ακινήτου. Η αναγγελία πρέπει να επιδοθεί στον συμβολαιογράφο, στον επισπεύδοντα δανειστή και στον καθού, 972.1.α., το αργότερο σε 15 μέρες μετά τον πλειστηριασμό, 972.1.β.

Διανομή του πλειστηριάσματος και κατάταξη των δανειστών:

Α. Επάρκεια του πλειστηριάσματος : αφού αφαιρεθούν τα έξοδα της εκτελέσεως, πχ έξοδα εκδόσεως απογράφου, έξοδα πλειστηριασμού. Αν ο καθ' ου η εκτέλεση είχε ασκήσει **ανακοπή κατά της αναγγελίας** (ΚΠολΔ 971. 2), τότε, ως προς τους δανειστές οι αξιώσεις των οποίων έχουν προσβληθεί με ανακοπή, εφαρμόζονται αναλόγως οι διατάξεις του άρθρ. 980. 2 (ΚΠολΔ 971 § 3, 1006 § 1). **Με άλλα λόγια, οι απαιτήσεις των παραπάνω δανειστών δεν μπορούν να ικανοποιηθούν μέχρι να γίνει τελεσίδικη η απόφαση επί της ανακοπής**, εκτός αν προσκομίσουν ισόποση εγγυητική αποστολή σε πρώτη ζήτηση 980.2.α.

B: ΜΗ επάρκεια του πλειστηριάσματος:

Στην πιο συνήθη περίπτωση, το πλειστηρίασμα δεν αρκεί για να ικανοποιηθούν και ο επισπεύδων δανειστής και οι αναγγελλθέντες δανειστές. Για αυτό πρέπει να βρεθεί ένα μέτρο και ένας τρόπος υπολογισμού του τι θα πάρει ο καθένας από αυτούς. Κατά το 974 και 1006 συντάσσεται πίνακας κατατάξεως από τον συμβολαιογράφο, δηλαδή πίνακας διανομής του πλειστηριάσματος. Χρειάζεται να έχουν αναγγελθεί δανειστές για να συνταχθεί τέτοιος πίνακας, αλλιώς δεν συντάσσεται. **3 κατηγορίες**

απαιτήσεων: αυτοί με γενικό προνόμιο – 975²⁴, αυτοί με ειδικό προνόμιο- 976²⁵ και οι εγγειρόγραφοι δανειστές/ απλοί μη προνομιούχοι [υπάρχει και υπερπρόνομιο του 977^A πχ για καθυστερημένους μισθούς από παροχή εξαρτημένης εργασίας].

Και τα προνόμια με την σειρά τους υποδιαιρούνται/ ιεραρχούνται σε τάξεις. 975 και 976 // φθίνουσα σειρά αξιολόγησης μέσα στο άρθρο. Έτσι θα ικανοποιηθούν κατά την σειρά τάξεως στην οποία ανήκουν. **Κάθε τάξη αποκλείει την ικανοποίηση της επόμενης.** Αν συντρέχουν περισσότερες απαιτήσεις μιας συγκεκριμένης τάξης [πχ του 975.3], αυτές ικανοποιούνται **συμμέτρως**. Τα προνόμια αποτελούν δικονομική εγγύηση [=ενεργοποιούνται μόνο όταν ο οφειλέτης αρνείται να ικανοποιήσει τον δανειστή εκουσίως και μόνο όταν αυτός έχει και άλλα χρέη- αυτό δεν ισχύει στις εμπράγματα ασφάλειες αφού αποσκοπούν «από την μάνα τους» στην προνομιακή ικανοποίηση]. Κατ' εξαίρεση, αν έχουμε πολλές υποθήκες ή ενέχυρα αυτά ικανοποιούνται όχι συμμέτρως αλλά με βάση τον κανόνα της χρονικής προτεραιότητας [977.2, 1007.1.α].

Ρίξε μια ματιά στην έννοια του τυχαίου στην προσημείωση υποθήκης. Τυχαίο πάντως σημαίνει προσωρινή κατάταξη με την αίρεση της πληρώσεως της αναβλητικής αίρεσης, δηλαδή της έκδοσης τελεσίδικης απόφασης → Η απαίτηση υπέρ της οποίας έχει εγγραφεί προσημείωση υποθήκης κατατάσσεται προνομιακά μεν αλλά τυχαίως (ΚΠολΔ 1007 § 1 εδ. γ). **Προνομιακά** σημαίνει ότι η απαίτηση θα καταταχθεί με την τάξη και την σειρά που θα είχε, αν αντί της προσημείωσης είχε εγγραφεί (υπέρ του προσημειούχου δανειστού) υποθήκη. **Τυχαίως** σημαίνει υπό την αίρεση της τελεσίδικης επιδικάσεως της απαιτήσεως του προσημειούχου δανειστού, χωρίς να είναι αναγκαία και η τροπή της προσημείωσης σε υποθήκη.

Εννοείται πως ο επισπεύδων δεν έχει ΚΑΝΕΝΑ προνόμιο επειδή και μόνο είναι επισπεύδων.

ΠΙΝΑΚΑΣ ΚΑΤΑΤΑΞΗΣ: - 4 ΣΕΝΑΡΙΑ

²⁴ **975** - ΜΕ ΓΕΝΙΚΟ ΠΡΟΝΟΜΙΟ: 975. 3) Οι απαιτήσεις, που έχουν ως βάση τους την **παροχή εξαρτημένης εργασίας**, καθώς και οι απαιτήσεις από αμοιβές, έξοδα και αποζημιώσεις των **δικηγόρων**, που αμείβονται με πάγια περιοδική αμοιβή, εφόσον προέκυψαν μέσα στην τελευταία διετία πριν από την ημέρα διενέργειας του πλειστηριασμού ή κήρυξης της πτώχευσης. [...]. Οι απαιτήσεις του **Δημοσίου από φόρο προστιθέμενης αξίας** [...] Στην ίδια τάξη υπάγονται και οι απαιτήσεις των **φορέων κοινωνικής ασφάλισης** αρμοδιότητας της γενικής γραμματείας κοινωνικών ασφαλίσεων, οι απαιτήσεις αποζημίωσης σε περίπτωση θανάτου του υπόχρεου προς διατροφή, [...]. 5) Οι απαιτήσεις του Δημοσίου και των οργανισμών τοπικής αυτοδιοίκησης από κάθε αιτία, με τις προσαυξήσεις κάθε φύσης και τους τόκους που επιβαρύνουν τις απαιτήσεις αυτές.

²⁵ **976** - ΜΕ ΕΙΔΙΚΟ ΠΡΟΝΟΜΙΟ: [...] 1) οι απαιτήσεις που προέκυψαν από δαπάνες για τη διατήρηση του πράγματος [976.1 και 1007], 2) οι απαιτήσεις για τις οποίες υπάρχει **ενέχυρο + υποθήκη + προσημείωση υποθήκης** (976.2, 1007.1), 3) οι απαιτήσεις που προέκυψαν από δαπάνες για την παραγωγή και τη συγκομιδή καρπών.

Α) 975 / γενικό προνόμιο + 976.2 για ενέχυρο ή υποθήκη $\rightarrow 1/3 + 2/3$. Περίσσευμα από το $1/3$ προστίθεται στα $2/3$ ενώ το ίδιο ισχύει και αντιστρόφως

Β) 975 / γενικό προνόμιο + 976 / ειδικό προνόμιο + εγχειρόγραφοι δανειστές/ απαιτήσεις μη προνομιούχες $\rightarrow 25\% + 65\% + 10\%$ [συμμέτρως το 10%]. Αν περισσέψει κάτι από τους γενικούς ή ειδικούς προνομιούχους, αυτό πηγαίνει μεταξύ τους και όχι στους μη προνομιούχους²⁶.

Γ) 976 / ειδικό προνόμιο + εγχειρόγραφοι δανειστές/ απαιτήσεις μη προνομιούχες $\rightarrow 977.3.δ \rightarrow 90\% + 10\%$

Δ) 975 / γενικό προνόμιο + εγχειρόγραφοι δανειστές/ απαιτήσεις μη προνομιούχες $\rightarrow 977.3.ε \rightarrow 70\% + 30\%$

Ανακοπή κατά του πίνακα κατάταξης

979.2: όποιος έχει έννομο συμφέρον μέσα σε 12 εργάσιμες μέρες από 979.. ασκούν ανακοπή κατά του πίνακα κατάταξης: αναγγελθέντες δανειστές, επισπεύδων δανειστής, καθού, εγχειρόγραφος δανειστής ΚΑΤΑ των δανειστών. Χρειάζεται να έχει έννομο συμφέρον, να καταταχθεί ο ίδιος που ασκεί την ανακοπή.

3. Θα εμποδίσει τυχόν ευδοκίμηση της εφέσεως την πρόοδο της εκτελεστικής διαδικασίας ή την διεξαγωγή του πλειστηριασμού²⁷ ή θα οδηγήσει αυτομάτως σε ακύρωσή του αν ήθελε προηγηθεί της ευδοκιμήσεως της εφέσεως η διεξαγωγή του πλειστηριασμού με ανάδειξη υπερθεματιστή;

²⁶ Τέλος, αν, μετά την ικανοποίηση των εγχειρόγραφων δανειστών, υπάρχει υπόλοιπο πλειστηριάσματος από το 10% , τότε αυτό χωρίζεται στο ένα τρίτο και στα δύο τρίτα (ΚΠολΔ 977 § 1 εδ. β, 1007). Στην συνέχεια, από το $1/3$ θα ικανοποιηθούν τα γενικά προνόμια που τυχόν δεν ικανοποιήθηκαν, ενώ από τα $2/3$ θα ικανοποιηθούν τα ειδικά προνόμια που τυχόν δεν ικανοποιήθηκαν (ΚΠολΔ 977 § 3 εδ. γ. 1007). Έτσι, από το 10% θα ικανοποιούνται όχι μόνον οι μη προνομιούχοι δανειστές, αλλά και αυτοί των οποίων οι απαιτήσεις έχουν μεν προνόμιο, όμως δεν ικανοποιήθηκαν με βάση αυτό, γιατί προηγούνται άλλοι προνομιούχοι στους οποίους καταναλώθηκε το ποσοστό κάθε κατηγορίας (ΚΠολΔ 975, 976).

²⁷ Τυχόν ευδοκίμηση της εφέσεως θα επηρεάσει το κύρος του πλειστηριασμού;

ΕΞΤΡΑΔΑΚΙΑ

- Δεν επιτρέπεται ανακοπή ερημοδικίας στην δίκη ανακοπής η άσκηση ανακοπής ερημοδικίας -937- και μπορεί να ασκήσει μόνο έφεση ο διάδικος που δικάσθηκε ερήμην. Προσοχή λίγο στο τι λέει το 937.
- Επίσης μέσα αναγκαστικής εκτελέσεως για την ικανοποίηση χρηματικής απαίτησης είναι η αναγκαστική διαχείριση ακινήτου ή επιχειρήσεως του οφειλέτη [951.1.α, 1034 επ].
- Προσωπική κράτηση μόνο στις περιοριστικά αναφερόμενες περιπτώσεις του 1047 [946.1, 947.1, 950.1 + για χρηματικές απαιτήσεις από αδικοπραξίες].
- 1019: ανατροπή κατάσχεσης αν μέσα σε ένα έτος αφότου επεβλήθη δεν έγινε πλειστηριασμός

ΔΕΛΗΚΩΣΤΟ

15/3/2023

Γενικές αρχές ενδίκων μέσων. Γενικά υπάρχουν 4 ένδικα μέσα.

- **2 τακτικά:** έφεση και ανακοπή ερημοδικίας, 2 έκτακτα: αναψηλάφηση και αναίρεση.
- Μεταβιβαστικά είναι η έφεση και η αναίρεση, αφού πάνε σε ανώτερο δικαστήριο, σε ιεραρχικά ανώτερο. Ανακοπή ερημοδικίας κατά ερήμην αποφάσεως, δικάζει ο ίδιος βαθμός αλλά και στην αναψηλάφηση [δεν είναι μεταβιβαστικά αυτά].
- **2 ανασταλτικό αποτέλεσμα** έχουν ούτως ή άλλως ανασταλτικό αποτέλεσμα στην εκτελεστότητα της αποφάσεως. Έφεση και ανακοπή ερημοδικίας, τα τακτικά μέσα. **Τόσο η άσκηση όσο και η ίδια προθεσμία** της ασκήσεως της εφέσεως. Υπάρχει και μια εξαίρεση στην οποία η έφεση δεν έχει ανασταλτικό αποτέλεσμα, 1 περίπτωση μόνο: όταν η απόφαση είναι **προσωρινά εκτελεστή**, όπως έχει διατάξει το δικαστήριο. Εκεί δεν έχουν ανασταλτικό αποτέλεσμα. **Ασκή έφεση + 912 ζητώντας αναστολή.**

Για δεδουλευμένο και τελεσιδικία απαραίτητο είναι να μην υπάρχει πια η δυνατότητα ασκήσεως εφέσεως και ανακοπή ερημοδικίας. **Μια ερήμην απόφαση δευτεροβάθμιου δικαστηρίου δεν είναι ποτέ εκτελεστός τίτλος.** Δεν μπορείς να ασκήσεις αναίρεση αν μπορείς ακόμα να ασκήσεις έφεση ή ανακοπή ερημοδικίας. Βέβαια, μπορείς να παραιτηθείς από αυτά, αλλά πρέπει να το κάνεις αυτό.

+30 μέρες από την επόμενη της επιδόσεως

Αμετάκλητο για το δεδουλευμένο: διαπλαστικές [πχ λύση γάμου], γονικής μέριμνας, εξάλειψη υποθήκης, κήρυξη εγγράφου ως πλαστού [αμετάκλητο: απόφαση του ΑΠ ή να έχει παρέλθει η προθεσμία άσκησης αναίρεσεως]. **Μια απόφαση που υπόκειται έστω και σε ανακοπή ερημοδικίας ΔΕΝ είναι εκτελεστός τίτλος. Η προθεσμία της ανακοπή ερημοδικίας είναι 15 μέρες από την επόμενη της επιδόσεως. Αν δεν το κάνει, η απόφαση τελεσιδικεί και μπορώ να ασκήσω αναγκαστική εκτέλεση. Η αιτιολογημένη ανακοπή ερημοδικίας ΔΕΝ έχει καταχρηστικά προθεσμία.** Γενικά η καταχρηστική προθεσμία, υπάρχει ένα ανώτατο όριο πχ 2 ετών για την έφεση, και για την αναίρεση μέσα στο οποίο μπορεί να ασκηθεί το ένδικο μέσο και αν περάσει η πρώτη διετία δεν μπορείς να ασκήσεις έφεση και μετά από την δεύτερη 2ετία ούτε και αναίρεση.

Ανακοπή ερημοδικίας – 501 ΚΠολΔ:

ΕΡΗΜΗΝ ΑΠΟΦΑΣΗ: δεν υπάρχει ανώτατο χρονικό όριο. Ή την επιδίδει και μέσα σε 15 μέρες... ή δεν την επιδίδει και δεν μπορεί να είναι τίτλος για αναγκαστική εκτέλεση. Έλλειψη εκτελεστού τίτλου, αφού πρόκειται για ερήμην απόφαση. **ΠΟΤΕ ΕΡΗΜΗΝ ΑΠΟΦΑΣΗ ΤΟΥ ΕΦΕΤΕΙΟΥ ΔΕΝ ΜΠΟΡΕΙ ΝΑ ΕΙΝΑΙ ΕΚΤΕΛΕΣΤΟΣ ΤΙΤΛΟΣ, ούτε δεδουλευμένο παράγει.** Όχι αναίρεση ή αναψηλάφηση αν η απόφαση υπόκειται σε τακτικά μέσα [κανόνας διαδοχικής άσκησης των ενδίκων μέσων]. Ο κανόνας διαδοχής ισχύει μεταξύ των τακτικών και των εκτάκτων.

Πότε θα μπορούσα όμως να ασκήσω 2 ένδικα μέσα;

1. Ταυτόχρονα ανακοπή ερημοδικίας και έφεση. Πχ αν δεν καταθέσεις προτάσεις, οι ισχυρισμοί θεωρούνται ομολογημένοι [παραδεκτή και νόμω βάσιμη αγωγή]. Έτσι έχω μια ερήμην οριστική απόφαση. Εγώ ερημοδικάζομαι. Είναι απόφαση 1^{ου} βαθμού και υπόκειται τόσο σε ανακοπή ερημοδικίας όσο και σε έφεση [σε έφεση επικουρικά]. Προσοχή αφού θα πάμε σε διαφορετικό δικαστήριο. Είναι η έφεση του 528. Έχω δύο βαθμούς δικαιοδοσίας. **Εξαφανίζει το εφετείο την απόφαση και δικάζει φτου και από την αρχή. Τι γίνεται ως προς τις προθεσμίες;** 15 μέρες από την επόμενη της επίδοσης. Η αντίστοιχη γνήσια προθεσμία εφέσεως είναι 30 μέρες. Οι δύο προθεσμίες εκκινούν μαζί και συντρέχουν. Η έφεση έχει άλλες 15μέρες ουσιαστικά μετά την ανακοπή ερημοδικίας. Η έφεση δικάζεται υπό την αίρεση της απόρριψης της ανακοπής ερημοδικίας. Κατατίθενται με 2 δικόγραφα. Η ανακοπή ερημοδικίας δεν έχει ανώτατο χρονικό όριο και δεν υπάρχει καταχρηστική προθεσμία, ακριβώς λόγω του δικαιώματος ακροάσεως.

2. Όταν έχω απόφαση εφετείου μπορώ να ασκήσω και αναίρεση και αναψηλάφηση. Αναίρεση είναι μεταβιβαστικό ένδικο μέσο ενώ η άλλη όχι. Η αναψηλάφηση από το εφετείο ενώ από τον ΑΠ η αναίρεση. Στα ένδικα μέσα αυτά, έχω τις δικές τους προθεσμίες, Η αναίρεση έχει 30 μέρες από την επόμενη της επιδόσεως, καταχρηστική προθεσμία 2 έτη.

* το θέμα είναι όταν έχουν πολλούς ομοδίκους τι κάνω. Απλή ομοδικία → η ευνοϊκή είναι για όλους, ενώ αν χάσει μπορεί να ασκήσει έφεση. Στην αναγκαστική πάλι, αν εγώ δεν έχω εμπιστοσύνη στο δικόγραφο του άλλου ομοδίκου μπορώ να ασκήσω επιμέρους λόγους.

Νομιμότητα ενδίκων μέσων:

Η αγωγή παραδεκτή → νόμω βάσιμο και ουσία βάσιμο. Έτσι και τα ένδικα μέσα. Πρέπει, πρώτα:

- 1. Να είναι παραδεκτό²⁸:** να ήσουν διάδικος. Ένδικο μέσο από μη διάδικο ΔΕΝ ασκείται. Ανάγκη παροχής έννομης δικαστικής προστασίας. Πρέπει να έχει πληρωθεί το παράβολο. Να είναι εμπρόθεσμο. Όποιον λέει ότι είναι διάδικος, έστω και εσφαλμένα, πρέπει να ασκήσει ένα παράβολο και μπορεί να ασκήσει ένδικο μέσο. Εφόσον είναι παραδεκτό, εξετάζονται οι λόγοι: **[1^ο βήμα]**
- 2. Παραδεκτό και βάσιμο του λόγου** του ενδίκου μέσου. Ειδικά δε για ανακοπή, αναψηλάφηση και αναίρεση αν πεις κάποιον λόγο εκτός από αυτούς που περιοριστικά προβλέπονται, το ένδικο μέσο απορρίπτεται ως **νόμω αβάσιμο (αλλιώς)**. Ο ΑΠ είναι δικαστήριο του νόμου για

²⁸ ΠΑΡΑΔΕΚΤΟ ενός ενδίκου μέσου βάσει ΝΙΚΑ:

Α) επιτρεπτό – η συγκεκριμένη απόφαση υπόκειται στο εν λόγω ένδικο μέσο

Β) αφηρημένη νομιμοποίηση από το πρόσωπο που το ασκεί το ένδικο μέσο [να ήταν διάδικος]

Γ) ΕΝΝΟΜΟ ΣΥΜΦΕΡΟΝ

Δ) νομότυπο και εμπρόθεσμο

Ε) άπαξ η άσκηση των ενδίκων μέσων

περιοριστικά αναφερόμενους λόγους. Αν πω λόγο διαφορετικό, το ένδικο μέσο απορρίπτεται ως νόμο αβάσιμο. [2^ο βήμα]

- a. Αν έχω παραδεκτό λόγο αναίρεσης, το πιθανότερο είναι πως θα κερδίσω την αναίρεση. Ο ΑΠ ΔΕΝ είναι όμως τρίτος βαθμός δικαιοδοσίας.
- b. Σημειώνεται πως το ουσία αβάσιμο είναι διαφορετικό και μπαίνει στην ουσία. Πρώτα κοιτώ το παραδεκτό, μετά το νόμο και μετά το ουσία. Το νόμο αβάσιμο είναι ένα κλικ πριν. Πχ ο νόμος επιτάσσει γραπτή εγγύηση. Αν δώσεις προφορική και κάνεις αγωγή για αυτό, είναι νόμο αβάσιμη η αγωγή.

Ο έλεγχος του παραδεκτού προηγείται από τον έλεγχο των λόγων του ενδίκου μέσου. Υπάρχουν ορισμένες προϋποθέσεις που το δικαστήριο εξετάζει αυτεπάγγελα είτε προβάλλεται είτε όχι:

- **Το απαράδεκτο και το νόμο αβάσιμο της αγωγής ελέγχονται αυτεπάγγελα** από το δικαστήριο. Για να κρίνω μια αγωγή σαν απαράδεκτη ή νόμο αβάσιμη δεν χρειάζεται να δω το δικόγραφο. Το απαράδεκτο και το νόμο αβάσιμο ΤΗΣ ΑΓΩΓΗΣ ελέγχονται αυτεπάγγελα και είναι εκτός του μεταβιβαστικού αποτελέσματος + τους προνομιακά δικονομικούς ισχυρισμούς.
- 524.3ΚΠολΔ: Σε περίπτωση ερημοδικίας του εκκαλούντος η έφεση απορρίπτεται, εφόσον είναι παραδεκτή.
 - ο Εκκαλών: ο διάδικος που ασκεί την έφεση.
 - ο Απορρίπτεται ως ανυποστήρικτη κατ' ουσίαν. Είναι τελεσίδικη; Παράγει δεδικασμένο; Έλλειψη εκτελεστού τίτλου. Σε περίπτωση ερημοδικίας του εκκαλούντος, εφόσον είναι απαράδεκτη, έχω εκτελεστότητα και υπόκειται σε αναίρεση. Αν έχω απαράδεκτο, θα τελεσιδικήσει. Αν έχει ασκηθεί παραδεκτά έφεση αλλά ερημοδικάζεται, υπόκειται η απόφαση αυτή σε ανακοπή ερημοδικίας; Άρα δεν είναι τελεσίδικη.

Περίπτωσιολογία:

- Έφεση χωρίς να προβάλλω κανέναν λόγο: απαράδεκτη
- Αναίρεση για εσφαλμένη εκτίμηση των αποδείξεων [λόγος που δεν προβλέπεται]: νόμο αβάσιμη
- Ανακοπή ερημοδικίας για εσφαλμένη εκτίμηση των αποδείξεων: νόμο αβάσιμη, γιατί δεν προβλέπεται στους περιοριστικά αναφερόμενους λόγους
- Μου επιδίδεται η απόφαση όμως είναι ερήμην, γιατί έχασα το δικαστήριο. **Παράγει εκτελεστότητα αυτή η απόφαση; ΟΧΙ δεν παράγει, γιατί υπόκειται στην ανακοπή ερημοδικίας, ούτε αναίρεση μπορεί να ασκηθεί λόγω του κανόνα της διαδοχικής ασκήσεως των ενδίκων μέσων.**
- Ερήμην απόφαση δικαστηρίου, μπορώ να ασκήσω αναίρεση; Πρέπει να παραιτηθώ από ανακοπή και από έφεση και τότε μπορώ. Εφόσον υπόκειται ακόμα, δεν μπορώ να ασκήσω έκτακτα.
- Προθεσμία για έφεση και για αναίρεση: 30, άρα συνολικά 60 για αναίρεση. Αν δεν έχει επιδοθεί, καταχρηστική: 2 έτη.

- Οριστική απόφαση = οι αποφάσεις για να υπόκεινται σε ένδικα μέσα πρέπει να είναι εν όλω οριστικές, το δικαστήριο να απεκδύεται της εξουσίας του.
- Αν κάνεις λάθος στην διαδικασία [πχ τακτική αντί για ειδική] → αρχή της μείζονος ευνοίας. Πχ μια απόφαση που αντί για ασφαλιστικά μέτρα, δικάζεται με τακτική διαδικασία εσφαλμένα θα δοθεί η δυνατότητα της εφέσεως λόγω αρχής της μείζονος ευνοίας.

Προϋποθέσεις νομιμότητας ενδίκου μέσου:

- 1) Οριστική απόφαση. Οι μη οριστικές υπόκεινται πχ σε ανάκληση.
- 2) Νομιμοποίηση του διαδικού και έννομο συμφέρον.
 - a. Νομιμοποίηση = δυνατότητα διεξαγωγής συγκεκριμένης δίκης. Το να είναι κάτι δικό μου, αυτό είναι η νομιμοποίηση. Πχ όταν είμαι σύνδικος, ναι δεν είναι κάτι δικό μου, αλλά ο νόμος με νομιμοποιεί [*αφηρημένη νομιμοποίηση*]
 - b. Έννομο συμφέρον = **άρση βλάβης**. Απόρριψη τυπική. **Αν θέλω ουσιαστικό δεδικασμένο απόρριψη σαν ουσία ή νόμω αβάσιμη. Τι είναι πέραν/ εκτός του 522;** Το απαράδεκτο και το νόμω αβάσιμο της αγωγής είναι εκτός 522.
 - i. Απαράδεκτο; = πχ διαδικαστική έλλειψη

Έννομο συμφέρον & έφεση:

Πρακτικό νο.1 για έννομο συμφέρον:

Ασκή αγωγή. Η αγωγή απορρίπτεται ως απαράδεκτη, έχω εγώ [ο ενάγων] έννομο συμφέρον να ασκήσω έφεση; Έχει ο άλλος διάδικος [ο εναγόμενος];

Απάντηση:

Ο ενάγων έχει, μπορεί να ασκήσει έννομο συμφέρον έχει έννομο συμφέρον γιατί έχασε την δίκη. Και ο εναγόμενος όμως μπορεί. Με την απόρριψη της αγωγής ως απαράδεκτης δεν έχει παραχθεί ουσιαστικό δεδικασμένο [ουσιαστικής απόρριψη με νόμω ή ουσία αβάσιμη απόρριψη]

Απόρριψη ως νόμω αβάσιμη, ο εναγόμενος κέρδισε. Ενάγων και εναγόμενος:

Απάντηση:

Ενάγων, ναι έχει έννομο συμφέρον. Ο εναγόμενος δεν έχει έννομο συμφέρον, αφού ουσιαστικά κέρδισε την αγωγή. Είναι ουσιαστική η απόρριψη στο νόμω αβάσιμο. Αντίθετα, στο απαράδεκτο, μπορεί να επανέλθει ο άλλος με άλλη αγωγή και για αυτό δεν έχουμε ουσιαστικό δεδικασμένο.

Πρακτικό νο.2:

Α κατά Β:

- **η αγωγή γίνεται εν μέρει δεκτή.**

Και οι δύο έχουν έννομο συμφέρον να ασκήσουν αντίθετες εφέσεις.

- **Νόμω αβάσιμη**

Ο εναγόμενος κέρδισε, είναι ουσιαστικό το δεδικασμένο, δεν μπορεί να ασκήσει έφεση.

Πρακτικό νο.3:

Ασκή κύρια παρέμβαση και απορρίπτεται. Έχω έννομο συμφέρον για έφεση; Αν ασκή αυτοτελή πρόσθετη παρέμβαση ενώ δεν έχει ασκήσει ο κύριος διάδικος; Ασκή απλή πρόσθετη παρέμβαση. Έχω έννομο συμφέρον να ασκήσω έφεση;

- ⇒ **Κύρια παρέμβαση:** Και εδώ μπορείς να ασκήσεις έφεση. Στην κύρια παρέμβαση λες κάτι είναι δικό σου και όχι των διαδίκων. Αν απορριφθεί, φυσικά και έχεις δικμ έφεσης.
- ⇒ **Αυτοτελής πρόσθετη παρέμβαση:** μπορεί να ασκήσει έφεση και μόνος του. Πχ υπονοικιάζεις από την κολλητή σου και δεν πληρώνει, αν την πετάξουν έξω και εσένα πετάνε [το δεδικασμένο θα εκτείνεται και σε εσένα // αναγκαίοι ομόδικοι δεν μπορεί άλλη απόφαση για την κολλητή και άλλη για σένα]
- ⇒ **Απλή πρόσθετη:** αν ο κύριος διάδικος δεν έχει παραιτηθεί αλλά απλώς δεν ασκεί έφεση έχει έννομο συμφέρον ο προσθέτως παρεμβαίνων, μόνο που οι λόγοι του πρέπει να είναι εναρμονισμένοι με το συμφέρον του υπέρ ου η παρέμβαση. Εδώ, το έννομό μου συμφέρον οριοθετείται από το συμφέρον αυτού υπέρ του οποίου παρεμβαίνω.

Ανακοπή ερημοδικίας & έννομο συμφέρον:

502.1: Δικαίωμα ανακοπής, ερημοδικίας έχουν ο ενάγων, ο εναγόμενος, ο εκκαλών, ο εφεσίβλητος ή εκείνος που άσκησε κύρια παρέμβαση, εφόσον δικάστηκαν ερήμην, οι καθολικοί διάδοχοί τους, καθώς και οι μετά την άσκηση της αγωγής ειδικοί διάδοχοί τους.

Παρατηρώ πως λείπει ο προσθέτως παρεμβαίνων, σε αντίθεση με την έφεση. Όμως, 502.2: Οποιος άσκησε πρόσθετη παρέμβαση και δεν έλαβε μέρος κανονικά στη δίκη, και όταν θεωρείται ομόδικος του διαδίκου υπέρ του οποίου άσκησε την παρέμβαση, δεν έχει δικαίωμα να ασκήσει ανακοπή, εκτός αν ανέλαβε τη δίκη.

22/3/2023

ΣΟΣ ΣΗΜΕΙΩΣΕΙΣ ΔΕΛΗΚΩΣΤΟ Ι-ΚΛΑΣ

Ερήμην απόφαση εφετείου. Μπορεί ο άλλος να ασκήσει αναίρεση; Πρέπει πρώτα να παραιτηθεί από την ανακοπή ερημοδικίας [πρέπει να παραιτηθεί από τα τακτικά ή να τα ασκήσει **either you exercise it either you resign from it**]. Ανεπίδοτη ερήμην: τρέχει η καταχρηστική της εφέσεως αλλά φυσικά δεν υπάρχει καταχρηστική για την ανακοπή ερημοδικίας. Σημειώνεται πως **αν παραιτηθείς** από τακτικό ένδικο μέσο, δεν ξεκινάνε οι προθεσμίες για τα έκτακτα μέσα από την παραίτηση αλλά **από την επίδοση**.

- 524.3: ερημοδικία του εκκαλούντος: - πρέπει να είναι παραδεκτή – η απόφαση περί απαραδέκτου είναι τελεσίδικη.
- Στην ερημοδικία δεν έχουμε τελεσιδικία.

Μπορώ να παραιτηθώ από την ανακοπή ερημοδικίας με την άσκηση αναιρέσεως; Είναι πολύ δικηγορικό αυτό, αλλά είναι ένα ζήτημα.

Ποιο είναι το μόνο πράγμα που εξετάζει αυτεπάγγελτα το εφετείο; Το απαράδεκτο και το νόμω αβάσιμο της αγωγής. Το απαράδεκτο είναι αοριστίες και άλλα πολλά.

Πιο δύσκολα θέματα:

Ενεργητική παθητική νομιμοποίηση. Μιλάμε σε σχέση με την αναγκαία ομοδικία-απλή ή αναγκαία; Απλή πρόσθετη, αυτοτελής πρόσθετη ή κύρια παρέμβαση;

- Απλή ομοδικία: κατά όποιου θέλω ασκώ την έφεση, κατ' επιλογή μου. Αν κερδίσει, κερδίζουν όλοι, αν χάσει δεν επηρεάζονται οι άλλοι αναγκαίοι ομόδοκοι [**μόνο το ευνοϊκό δεδικασμένο επηρεάζει τους ομοδίκους**]
- Στην αναγκαία ομοδικία: καθίστανται όλοι διάδικοι στην κατ' έφεση δίκη; Υπάρχει και το απαράδεκτο της συζητήσεως αν δεν κλητευτούν όλοι.
- Κυρίως παρεμβαίνων: έφεση μόνος του; Φυσικά μπορεί.
- Ο απλώς προσθέτως παρεμβαίνων; Φυσικά μπορεί. Αλλά, το έννομό του συμφέρον πρέπει να είναι υπέρ του κυρίως διαδίκου + πρέπει να μην έχει παραιτηθεί/ συμβιβαστεί ο κύριος διάδικος.
 - ο Υπό ποιες προϋποθέσεις μπορεί να ασκήσει έφεση μόνος του; Αν δεν έχουν παραιτηθεί/ συμβιβαστεί + έννομο συμφέρον του από συμφέρον του κυρίου διαδίκου + οι λόγοι να μην είναι αντίθετοι

Προσεπίκληση δικονομικού εγγυητή²⁹:

Παράδειγμα 1

Πχ εγώ αγοράζω ένα ακίνητο και έχει νομικά ελαττώματα. Δεν φέρει κάποια ευθύνη ο πωλητής μου; Το πούλησα εκ νέου, και τώρα ασκούν εναντίον μου αγωγή.

Ή

Τράκαρα, η ασφαλιστική δεν οφείλει να πληρώσει;

Έννομες σχέσεις πριν από την δίκη: → προσεπίκληση δικονομικού εγγυητή από νόμο ή από σύμβαση. Αυτούς τους φέρνω μέσα στην δίκη, προσεπικαλώ τον δικονομικό μου εγγυητή.

Τους ζητάω λεφτά με την προσεπίκληση; Καθίστανται διάδικοι αυτοί που προσεπικαλώ με την προσεπίκληση; → γίνεται διάδικος η ασφαλιστική, ο πωλητής μου; **Κρατούσα θέση: είναι να παρέμβει – με μόνη την προσεπίκληση όχι [αν καταθέσει δλδ μόνο προτάσεις], αν ασκήσει παρέμβαση τότε καθίσταται διάδικος. **Λεφτά με την προσεπίκληση τους ζητάω**; Μαζί με την προσεπίκληση μπορώ να ασκήσω και παρεμπίπτουσα αγωγή. Με μόνη την άσκηση της προσεπίκλησης, δεν καθίσταται**

²⁹ Ο δικονομικός εγγυητής είναι αυτός από τον οποίο θα μπορώ αν χάσω από την δίκη να του πω πλήρως τα εσύ! Κλασικότετα παραδείγματα είναι αυτό της ασφαλιστικής για τα αυτοκινητιστικά (το όλο ποιντ εξάλλου των ασφαλιστικών είναι ότι θα σε καλύψουν αν τρακάρεις) ή επίσης αυτό του αγοραστή που αγόρασε κάτι που έχει **νομικά** ελαττώματα- μπορεί να πάει στον πωλητή και να του πει (αν το μεταβιβάσει ο πρώτος περαιτέρω) πλήρως εσύ αποζημίωση τώρα!

διάδικος [κρατούσα θέση]. **Αποκλίνουσα άποψη** (που υποστηρίζει και δεληκωστό): είναι πως γίνομαι.

Αν λοιπόν καταθέσει μόνο προτάσεις μπορεί να ασκήσει έφεση; Αν δεχτούμε την κρατούσα άποψη, δεν μπορεί να ασκήσει έφεση για την κύρια δίκη αλλά μόνο για την προσεπίκληση.

Παράδειγμα 2

Αναγκαία ομοδικία: αγωγή διανομής πχ μεταξύ υπερθεματιστή και επισπεύδοντος. Ασκή έφεση κάποιος αναγκαίος ομόδικος, αλλά δεν έχω εμπιστοσύνη στον δικηγόρο του ενός αναγκαίου ομόδικου- μπορώ να ασκήσω προσθέτους λόγους ή έφεση;

Προσοχή στο 513 και αν είναι οριστική προς όλους- η νμλγ λέει πως δεν μπορώ να περιμένω να γίνει οριστική για όλους [φαντάσου για τον έναν να έχει διαταχθεί πραγματογνωμοσύνη].

29/3/2023

Αναψηλάφηση του 544.

Η αναψηλάφηση και η αναίρεση είναι μέσα για να σπάσουν το δεδικασμένο που έχει δημιουργηθεί. Ενώ η αναίρεση είναι ένα νομικό ματς και οδηγεί στην ακύρωση μιας απόφασης τελεσιδικίας για νομικούς λόγους, η αναψηλάφηση είναι κυρίως σαν ουσιαστικό ματς και μπορεί να οδηγήσει στην θράυση του δεδικασμένου για ουσιαστικούς λόγους, για να δικαστεί επί της ουσίας διαφορετικά μια υπόθεση επειδή πχ ανευρέθηκαν νέα στοιχεία.

Μπορώ να ασκήσω αναψηλάφηση ΚΑΙ αναίρεση. Πρόκειται για ένα έκτακτο, μη ανασταλτικό, μη μεταβιβαστικό ένδικο μέσο με ελάχιστα ποσοστά επιτυχίας. Δεύτερη αναψηλάφηση ΔΕΝ επιτρέπεται + όχι αναψηλάφηση στα ασφαλιστικά μέτρα

Πάντα στην αναψηλάφηση πρέπει να έχω **τελεσιδικία**. Καταχρηστική προθεσμία αναψηλάφηση = 3 χρόνια

Οι πιο σημαντικοί λόγοι είναι 544 αρ 6 + 7.

- 544 αρ. 6 = **ψευδή αποδεικτικά μέσα**. Εδώ προθεσμία → 1 έτος από την έκδοση αμετάκλητης απόφασης (μπορεί δλδ στο τέλος και μετά από 10 χρόνια συνολικά)
- 544 αρ. 7 = **νέο κρίσιμο έγγραφο** από το οποίο παράγεται ΑΜΕΣΗ απόδειξη (τα 3 χρόνια τρέχουν από τότε που βρέθηκε το έγγραφο). Κρίσιμο στοιχείο εδώ = Η ΑΝΥΠΑΙΤΙΟΤΗΤΑ

Παραδείγματα:

Πρακτικό 1

Διαζύγιο. Εδώ χώρισε ο πελάτης ο οποίος υποθετικά πλήρωνε για το ιδιωτικό σχολείο των παιδιών του και εκ των υστέρων ανακάλυψε ότι η σύζυγος χρησιμοποιούσε για

άλλο λόγο τα λεφτά. Προσκομίζει λοιπόν χαρτί ότι το παιδί ΔΕΝ φοιτά στο ιδιωτικό σχολείο.

Υπάρχει ΥΠΑΙΤΙΟΤΗΤΑ = Ο Πελάτης δεν ενεργεί σαν το μέσο συνετό διάδικο. Δεν γίνεται να μην έχει ιδέα για το που πηγαίνει σχολείο το παιδί του.

Πρακτικό 2

Ο αιτών την αναψηλάφηση εναγόμενος σε αξίωση από αδικοπραξία 'ανακαλύπτει' εκ των υστέρων αεροπορικό εισιτήριο που τον εμφανίζει να βρίσκεται σε άλλο τόπο απ' αυτόν της αδικοπραξίας, όπως αυτή αναγνωρίστηκε τελεσίδικα (π.χ. επί τραυματισμού του αντιδίκου του). 545.7

Εδώ αναψηλάφηση θα απορριφθεί και πάλι αφού έχουμε έμμεση εκ του εγγράφου απόδειξη και όχι άμεση.

Πρακτικό 3

Εδώ έχουμε αντιδικία. Ο Παππούς έλεγε: έχω ξοφλήσει τα πάντα, όποτε και κόρη θεωρούσε: "γιατί να μην τον πιστέψω;" . Αλλά ξαφνικά άνοιξε ένα μπαούλο του παππού και βρήκε κρυμμένη εξοφλητική απόδειξη (544 αρ.7)

Εδώ λοιπόν έχουμε ΑΜΕΣΟ έγγραφο.

Πρακτικό 4

Αυτοκινητιστικό → ξέρω ότι υπάρχει δήλωση αλλά δεν γνωρίζω το περιεχόμενο της γιατί δεν μου το δίνει → 544 αρ. 7 (άμεσο έγγραφο)

Αν ωστόσο είναι στην κατοχή μου και απλά δεν το βρίσκω τότε → υπαιτιότητα.

5/4/2023

ΑΝΑΙΡΕΣΗ

Έκτακτο, μη ανασταλτικό και εν μέρει μεταβιβαστικό ένδικο μέσο. Ελέγχεται η απόφαση για περιοριστικούς λόγους. Προσοχή στο 559 και 560 για δικαστήριο. Εμάς θα μας απασχολήσουν μόνο οι λόγοι οι αναιρετικοί του 559 και πιο συγκεκριμένα για τις εξετάσεις μας σος είναι οι: 1, 8, 9, 14, 19. Η αναίρεση είναι ένα νομικό ματς όπου ακυρώνει μια απόφαση και την ξαναστέλνει το εφετείο³⁰. Πρέπει να γίνει για συγκεκριμένους μόνο λόγους: **εάν γίνει για άλλους τότε είναι απαράδεκτος λόγος αναίρεσης και θα απορριφθεί η αναίρεση ως νόμω αβάσιμη.**

Ποια ένδικα μέσα πρέπει να έχουν εξαντληθεί;

- Μπορώ να ασκήσω κατά πρωτόδικης απόφασης; Πρέπει να είναι οριστική και τελεσίδικη η απόφαση; Το τελεσίδικη δεν καλύπτει και το οριστική; Μπορώ να έχω απόφαση πχ του εφετείου που δεν είναι οριστική; Πχ έχω μια απόφαση του

³⁰ Θέλω τελεσίδικη απόφαση. Τελεσίδικη μπορεί να είναι μια απόφαση εννοείται του εφετείου αλλά και του πρώτου βαθμού, δεδομένου ότι έχουν περάσει οι προθεσμίες για την άσκηση των αντίστοιχων ενδίκων μέσων. Ή επειδή έχει παραιτηθεί από την άσκησή τους ο δικαιούχος τους [either you exercise it on time, or you resign].

εφετείου που διατάζει πραγματογνωμοσύνη- αυτό δεν είναι οριστική απόφαση.
[οριστική και τελεσίδικη απόφαση]

- Λοιπές προϋποθέσεις:
 - ο Νομιμοποίηση και έννομο συμφέρον,
 - ο Εμπρόθεσμο
 - [αν έχω επίδοση της αποφάσεως του εφετείου. Μπορώ και επί απόφασης πρωτοδικείου; Αν μου επιδοθεί; → δεν συντρέχουν, όπως η ανακοπή ερημοδικίας και εφέσεως. Αν μου επιδοθεί έχω 60 μέρες από την επόμενη της επιδόσεως. Αν δεν μου επιδοθεί// καταχρηστικές: 4 έτη αφού είναι 2 έτη η καταχρηστική προθεσμία για την έφεση και άλλα 2 για την αναίρεση],
 - Αν η έφεση είναι παραδεκτή και έχουμε ερημοδικία εκκαλούντος [=δεν καταθέτει προτάσεις στο εφετείο] τότε απορρίπτεται κατ' ουσίαν η έφεση // **524.3.**
 - **Ερήμην απόφαση εφετείου- μπορώ να ασκήσω αναίρεση; Αυτός που κέρδισε επίσης, μπορεί να επισπεύσει αναγκαστική εκτέλεση;** Πρέπει να επιδόσει. **Αν δούμε ερημοδικία στον δεύτερο βαθμό, δεν τελεσιδικεί [αφού η ανακοπή ερημοδικίας δεν έχει καταχρηστική προθεσμία] και έτσι δεν μπορείς να ασκήσεις αναίρεση** [αφού δεν έχουμε τελεσίδικη απόφαση].
 - Αυτός που ερημοδικάζεται πάντως θα ασκήσει ανακοπή ερημοδικίας στο εφετείο- τώρα αν αυτή απορριφθεί θα ασκήσει αναίρεση κατά της απορριπτικής αυτής απόφασης και θα θεωρείται ότι συμπροσβάλλεται και η προηγούμενη κατά το 554.
 - ο παράβολο [450 ευρώ] και συμβολαιογραφικό πληρεξούσιο ή να έρθει ο διάδικος την μέρα της συζήτησης και να πει «οκ να με εκπροσωπήσει».
- ✓ **Αναγκαστική ομοδικία και απλή και οι απλοί προσθέτως παρεμβαίνοντες όλους τους καλούμε επί ποινή απαραδέκτου** για όλους.

Μικρά πρακτικά:

Παραδείγματα ομοδικίας³¹: Α κατά Β Γ Δ. Εκδίδεται οριστική απόφαση για Β αλλά όχι για Γ και Δ.

Στην αναγκαστική ομοδικία πρέπει να είναι τελεσίδικη ως προς όλους τους ομοδίκους. Θέλω οριστική και τελεσίδικη απόφαση για όλους.

1^η περίπτωση: έχουμε ευθύνη από αδιοπραξία εις ολόκληρον και έτσι ευθύνονται εις ολόκληρον οι β γ και δ. Εφόσον έχουμε απλή ομοδικία, κανονικά ασκεί αναίρεση.

³¹ Κάθε φορά που βλέπω υποκειμενικά σύνθετες δίκες σκέφτομαι το εξής: ρεαλιστικά, μπορώ να έχω άλλη απόφαση για τον έναν και άλλη απόφαση για τον άλλον; Βγάζει νόημα; Αν ναι τότε έχω απλή ομοδικία, αν όχι τότε έχω αναγκαστική. Πχ σε συνοφειλέτες εις ολόκληρον, μια χαρά μπορώ να έχω διαφορετικές αποφάσεις μεταξύ τους πχ ότι ο ένας χρωστά και ο άλλος δεν είχε ευθύνη και δεν χρωστά. Αντίθετα, για την απόδοση ακινήτου πχ έχουμε αναγκαία ομοδικία δεν γίνεται ρεαλιστικά ο μισθωτής να το αποδώσει και ο υπομισθωτής να το κρατήσει!

2^η περίπτωση: Διεκδικητική αγωγή ακινήτου όπου Β Γ και Δ είναι συγκύριοι. → Έχουμε απλή ομοδικία. **Η ΣΥΓΚΥΡΙΟΤΗΤΑ ΕΙΝΑΙ ΑΠΛΗ ΟΜΟΔΙΚΙΑ.**

3^η περίπτωση: Β, Γ, Δ είναι συγκληρονόμοι. → Απλή ομοδικία. Επομένως, μπορεί ο Α και Β να ασκήσει αναίρεση.

Παραδείγματα αναγκαστικής ομοδικίας: αγωγή διανομής ακινήτου, αγωγή παροχής διόδου, αγωγή μεταξύ ομόρρυθμου εταίρου για χρέη της εταιρίας στην ΟΕ, εγγύηση ουσιαστικού δικαίου [γιατί το ευνοϊκό δεδικασμένο επηρεάζει και τον άλλον], προσεπίκληση δικονομικού εγγυητή [πχ πωλητή για αγορά ενός ακινήτου που έχει νομικά ελαττώματα- έχω προϋφιστάμενη έννομη σχέση] για να καταστεί διάδικος ο δικονομικός εγγυητής πρέπει να καταθέσει παρέμβαση και όχι απλά προτάσεις.

Περιπτώσιολογία:

1. **Έχω ερημοδικία στον πρώτο βαθμό** μπορώ να ασκήσω αναίρεση; Μπορώ αν παραιτηθώ ή δεν το ασκήσω. Εξάλλου, μην ξεχνάς ότι πρόκειται για έκτακτο ένδικο μέσο και ισχύει ο κανόνας της διαδοχικής άσκησης των ενδίκων μέσων.
2. **Έχω ερημοδικία στον δεύτερο βαθμό**, τι μπορεί να κάνει ο ένας διάδικος τι μπορεί να κάνει ο αντίδικός του και ποια θα είναι η εξέλιξη; → θα ασκήσει ανακοπή ερημοδικίας στο εφετείο ο διάδικος που ερημοδικάστηκε και θα δικάσει το εφετείο. Αν την χάσουμε [μας την απορρίψουν -554], μπορούμε να ασκήσουμε αναίρεση κατά της απορριπτικής και της ουσίας που συμπροσβάλλεται [έχει ενσωματωθεί];
3. Έχει γίνει δεκτό αίτημα στο εφετείο για αίτηση επίδειξης εγγράφου. Μπορώ να ασκήσω αναίρεση; Οριστική ή μη οριστική είναι η απόφαση; **Δεν είναι οριστική, θέλουμε απόφαση επί της ουσίας.**
4. Μπορώ να ασκήσω δεύτερη αναίρεση; Αποκλείεται κατά τον νόμο, όμως αν παραιτηθώ και τρέχει ακόμα η προθεσμία, μπορώ.
5. Αναίρεση υπέρ του νόμου: από τον εισαγγελέα του ΑΠ είναι απρόθεσμη αλλά δεν έχει αποτελέσματα για τους διαδίκους.

Έννομο συμφέρον: κερδίζω τελεσίδικα και απορρίπτεται η αγωγή του άλλου ως απαράδεκτη. Έχω έννομο συμφέρον για να ασκήσω αναίρεση [559. 14] έχω κρίση επί της ουσίας, θα ξανακατέβει στο εφετείο και εκεί θα ζητήσω την ουσιαστική απόρριψη της αγωγής.

26/4/2023

Ενεργητική και παθητική νομιμοποίηση στην αναίρεση

Ενεργητική νομιμοποίηση:

Αρχικά, ΣΟΣ διαβάζω τις σημειώσεις που έχει ανεβάσει.

Όποιος έχει την ιδιότητα του διαδίκου, ακόμα και ένας απλός προσθέτως παρεμβαίνων.
ΖΗΤΗΜΑΤΑ: ομοδικία.

Ομοδικία:

Αναγκαία ομοδικία: 76.4: ένας ασκεί αναίρεση, οι υπόλοιποι μπορούν να καταθέσουν προτάσεις στον ΑΠ. Σημειώνεται πως στον ΑΠ δεν είναι απαραίτητο να καταθέσεις προτάσεις προ 20 ημερών [αντίθετα στην έφεση πχ αν δεν το κάνεις θεωρείται πως ερημοδικάζεσαι]. Καταθέτεις προτάσεις μόνο αν έχεις απαράδεκτο της αναίρεσης.
Αναγκαία: αποτελέσματα για όλους. Στην **απλή**: μπορούν να παρασταθούν.

Συμβολαιογραφικό πληρεξούσιο! [98]. Αν έχω απλή ομοδικία: χωρίζεται η υπόθεση και δικάζεται για όσους έχουν δικηγόρο.

Κλήτευση

- Αναγκαία ομοδικία: κλητεύονται όλοι επί ποινή απαραδέκτου της συζητήσεως. Το ίδιο ισχύει και στην απλή πρόσθετη παρέμβαση. Στην αυτοτελή πρόσθετη παρέμβαση, ισχύουν τα της αναγκαστικής ομοδικίας και πρέπει να την στρέψω προς όλους.

ΑΡΑ:

Ενεργητική νομιμοποίηση: όποιος είναι διάδικος, εφόσον η απόφαση τον αναφέρει. Και ο παρεμβαίνων, και ο ομόδικος και όποιος αναφέρεται. Στην αναγκαία ομοδικία, ο ένας ασκεί για όλους.

Προσεπικλήσεις:

- Δικονομικού εγγυητή: κατά την κρατούσα, πρέπει να παρέμβουν για να καταστούν διάδικοι. Αν όχι, δεν μπορεί να ασκήσει αναίρεση παρά μόνο για την απόρριψη της παρέμβαση και όχι για την κύρια δίκη.
 - ο Πχ: αγοραστής και πωλητής και ο αγοραστής μετά πάει να το πουλήσει αλλά έχει νομικά ελαττώματα – **δικονομικός εγγυητής ο πωλητής**
 - ο Ασφαλιστική εταιρεία σε αυτοκινητιστικό
 - ο Πρωτοφειλέτης έναντι του εγγυητή για την κύρια οφειλή
- Ομοδίκου
- Αληθούς κυρίου/ νομέα

Δεύτερη αναίρεση δεν επιτρέπεται [το ίδιο και σε έφεση, αναψηλάφηση]. Για αντιστάθισμα, έχουμε προσθέτους λόγους. Όταν λέμε δεύτερη δεν επιτρέπεται εννοούμε αφού γίνει τελεσίδικη. Αν αναιρεθεί η απόφαση, ξαναγυρνάει στο εφετείο. Κατά της νέας απόφασης, μπορεί να ασκηθεί ξανά αναίρεση.

Παθητική νομιμοποίηση:

Προσεπικλήσεις: μόνο αν παρέμβει πρέπει να στραφώ κατά αυτού ενώ στις άλλες περιπτώσεις κατά όλων. Στις άλλες 2 περιπτώσεις, γίνεται με την προσεπίκληση άρα πρέπει να στραφείς κατά αυτών.

Παράδειγμα:

Α κατά Β. Γ αυτοτελή πρόσθετη υπέρ του Β. Ο Α χάνει. Και κατά των δύο πρέπει να στρέψει την αναίρεση αφού, επειδή έχω αυτοτελή πρόσθετη παρέμβαση, έχω αναγκαία ομοδικία.

Παραδείγματα απλής και αυτοτελούς πρόσθετης:

- *Απλή και αναγκαία ομοδικία:* όταν παρεμβαίνει μέτοχος ΑΕ, εγγυητής [μεταξύ πρωτοφειλέτη και εγγυητή, ως προς την ύπαρξη της κύριας οφειλής: έχουμε σχέση αναγκαίας ομοδικίας με το 325 κ' 328, αφού αν ήταν απλή θα υπήρχε κίνδυνος να υπάρξουν αντιφατικά δεδικασμένα], ο συγκύριος [απλή], αγωγή διανομής αναγκαία
- *Αυτοτελής* [θυμήσου, εδώ το δεδικασμένο επηρεάζει και αυτόν που ασκεί παρέμβαση για αυτό είναι αυτοτελώς προσθέτως παρεμβαίνων]: ομόρρυθμος έταίρος σε υπόθεση ΟΕ [παρέμβαση Ο. εταίρου], υπομισθώτριας για μισθωτή σε αγωγή εκμίσθωτή,

Πώς και πού ασκείται η έφεση και η αναίρεση

Στο δικαστήριο που εξέδωσε την απόφαση. Ακόμα και αν είναι πχ στην Κρήτη το δικαστήριο, πρέπει να πάω εκεί. Έφεση και αναίρεση δεν χρειάζεται επίδοση αλλά με μόνη την κατάθεση, έχει ολοκληρωθεί η άσκηση του ενδίκου μέσου. Χρειάζεται μετά να κάνω και κλήση στον αντίδικο, 60 μέρες πριν από την συζήτηση. Άρα καταθέτω την αναίρεση στο εφετείο πχ που εκδόθηκε η απόφαση. Αν η έφεση απορρίπτεται κατ' ουσίαν, ασκώ κατά της πρωτόδικης αφού αυτή τελεσιδικεί.

Πρόσθετοι λόγοι αναίρεσης:

30 μέρες πριν την συζήτηση, μπορεί κάποιος να αναφέρει προσθέτους λόγους. Προαιρετική κατάθεση προτάσεων προ 20 ημερών.

28/04/2023

ΑΝΑΙΡΕΣΗ, 561

Διάκριση πραγματικού και νομικού. Η αναίρεση είναι ξεκάθαρα ένα νομικό ματς. Δεν ενδιαφέρουν τον ΑΠ τα πραγματικά περιστατικά. Πχ δεν τον ενδιαφέρει τον ΑΠ αν υπάρχει όντως τα πραγματικά περιστατικά οδηγούν στο να δεχτεί το δικαστήριο της ουσίας την συνυπαιτιότητα. Αυτό που ενδιαφέρει τον ΑΠ είναι αν από την στιγμή που το δικαστήριο ουσίας μίλησε για συνυπαιτιότητα αν εφάρμοσε σωστά τους νόμους που προκύπτουν. Το περιεχόμενο ιδίως εγγράφων δεν ενδιαφέρει τον ΑΠ.

Πράγματα που ελέγχονται: ο εσφαλμένος νομικός χαρακτηρισμός, ελέγχεται. Ο νομικός χαρακτηρισμός μιας έννομης σχέσης, ελέγχεται επίσης. Το αν χρησιμοποιήθηκαν ερμηνευτικοί κανόνες, επίσης. **Η υπαγωγή των πραγματικών περιστατικών στον προσήκοντα κανόνα δικαίου**, και αυτά ελέγχονται. Οι νομικές έννοιες ελέγχονται. Η ομολογία όμως δεν ελέγχεται, πχ.

Το πρόβλημα έγκειται στις **αόριστες νομικές έννοιες**. Είναι συνήθως κανονιστικές και ελέγχονται. Είναι οποιαδήποτε έννοια της οποίας ο ορισμός δεν προκύπτει από την ίδια διάταξη του νόμου, πχ δημόσια τάξη, πχ ισχυρός κλονισμός ή

κατάχρηση δικαιώματος. Ελέγχονται αυτές οι έννοιες από τον ΑΠ; Πχ εύλογη χρηματική αποζημίωση λόγω ηθικής βλάβης. **Είναι νομικό ή πραγματικό** το ότι τα δικαστήρια ουσίας εκτιμούν την χρηματική βλάβη αντί για 3 εκατομμύρια 30 χιλιάδικα, **έτσι ώστε μετέπειτα να ελέγχεται αναιρετικά αυτό; 1^ο βήμα είναι να πούμε αν είναι νομικό, αν είναι νομική έννοια. 2^ο βήμα είναι το αν είναι αόριστη νομική έννοια για να βρούμε το εύρος του αναιρετικού ελέγχου** (γιατί αν είναι πραγματικό δεν ελέγχεται καθόλου). Αν πει ο νομοθέτης ότι οι αόριστες νομικές έννοιες είναι νομικές έννοιες, θα πάνε τόσες πολλές υποθέσεις στον ΑΠ. ΑΡΑ, **η απάντηση: είναι και νομικό και πραγματικό, δισυπόστατο, όπως λέει και ο Δεληκωστός. Λέει λοιπόν πως η αόριστη νομική έννοια επιδέχεται έναν περιορισμένο νομικό νόημα**, και κοιτάμε μόνο τα ακραία όρια. Το 932 επίσης ελέγχεται αλλά μόνο τα ακραία όρια. Ελέγχονται με λίγα λόγια, στις ακραίες τους περιπτώσεις.

Αρα. Συγκεντρωτικά τι ελέγχεται και τι όχι:

Νομικός χαρακτηρισμός πραγματικών γεγονότων³², αόριστες νομικές έννοιες (αμέλεια, δημόσια τάξη, αν παραβιάζεται το δκμ επικοινωνίας του πατέρα με τον τέκνο, ο ισχυρός κλονισμός στα διαζύγια), το δκμ υπεράσπισης, η αποδοχή της αγωγής (ΟΧΙ **η ομολογία καθώς είναι πραγματικό γεγονός**), η αρχή της αναλογικότητας (559 παρα 1) ελέγχονται. Η ωριμότητα του τέκνου για να καταθέσει σε αγωγή για γονική μέριμνα, αυτό ελέγχεται αναιρετικά ή όχι; ΟΧΙ. Όλα τα διαδικαστικά θέματα δεν ελέγχονται. Το αν πχ θα εξετάσει ή όχι μάρτυρα το δικαστήριο, το αν θα διατάξει ή όχι πραγματογνωμοσύνη, το αν θα διατάξει αναβολή, όλα αυτά είναι πραγματικά και ΔΕΝ ελέγχονται.

ΑΝΑΙΡΕΤΙΚΟΙ ΛΟΓΟΙ

559 για αποφάσεις εφετείων. ΘΥΜΑΜΑΙ ΑΥΤΑ: Η αναίρεση είναι νομικό ματς! + Χτυπάω την απόφαση και όχι τον αντίδικο

18 στους 20 λόγους είναι δικονομικοί. Μόνο **ο 559.1** (αφορά πχ αρχή αναλογικότητας) και ο 19 είναι ουσιαστικός και αφορά, ο 19, στην αιτιολογία στην ελάσσονα πρόταση του συλλογισμού. Πιο συγκεκριμένα αφορά την έλλειψη νόμιμης βάσης και αφορά στις αιτιολογίες, είτε για πλήρη έλλειψη αιτιολογιών είτε είναι αντιφατικές. Οι υπόλοιποι είναι δικονομικοί. ΣΟΣ είναι και ο αριθμός 14 που είναι και από τους πιο σημαντικούς αλλά και ο 1 και ο 19 [οι πιο σημαντικοί δικηγορικά].

559.1: ΣΟΣ. Εδώ έχω έλλειψη νομικής βάσης και εδώ ανήκει και η νομική αοριστία, όχι όμως η ποσοτική ή η ποιοτική. Εκθέτω σωστά τα πραγματικά περιστατικά και έχω ορθή αιτιολογία, καταλήγω όμως σε λάθος συμπέρασμα!

559.4: θετική υπέρβαση δικαιοδοσίας. Είπε ότι είχε ενώ δεν είχε. Στην αντίστροφη περίπτωση είναι το 14 αφού απαραιδέκτως απορρίφθηκε.

559.5: καθύλην και όχι για κατά τόπον, δεν αφορά στην μη προσήκουσα διαδικασία. Σημειώνεται εδώ πως το παραδεκτό του λόγου ανήκει στο βάσιμο του ενδίκου μέσου. Χρειάζεται να είναι μη αρμόδιο το δικαστήριο που εξέδωσε την προσβαλλομένη, πχ το εφετείο καλύπτει πολλές φορές την αναρμοδιότητα

³² Πχ θα ελεγχθεί αν η τιμή ενός προϊόντος κάνει μια διακιοπραξία καταχρηστική (και έτσι αν χαρακτηρίζεται ορθά νομικώς ως καταχρηστική και όχι ως κάτι άλλο πχ καταδολιευτική) αλλά δεν θα ελεγχθεί αν οντολογικά το προϊόν αυτό όντως άξιζε τόσα, πχ 100 ευρώ για ένα μολύβι.

της πρωτοβάθμιας απόφασης. = 559 αριθ. 5: Καθ' ύλην. Όχι για την κατά τόπο (η κατά τόπο ελέγχεται πάντως αναιρετικά σε περιπτώσεις παραβιάσεις ευρωπαϊκών κανονισμών, π.χ. κανονισμοί 1215/2012, 2201/2003 κλπ). Όχι για μη προσήκουσα διαδικασία. Η καθ' ύλην αναρμοδιότητα που ελέγχεται είναι αυτή του δικαστηρίου που εξέδωσε την προσβαλλομένη και όχι του πρωτοβάθμιου δικαστηρίου. Έτσι, π.χ. απορρίπτεται η αιτίαση ότι η υπόθεση έπρεπε πρωτοβάθμια να είχε εκδικασθεί από το ναυτικό τμήμα του Πρωτοδικείου Πειραιά.

559.6: τώρα αναφέρεται στην ερημοδικία. Ερήμην από το δικαστήριο που εξέδωσε την προσβαλλόμενη απόφαση. Περίπτωση: αναίρεση κατά της πρωτοβάθμιας απόφασης, αν έχει τελεσιδικήσει η πρωτόδικη απόφαση. Πρώτη περίπτωση: ερήμην πρωτοβάθμιου// 559.6. **Αν πω ότι απαράδεκτος απορρίφθηκε η ανακοπή ερημοδικίας μου είναι 559.14.** Αν εσφαλμένα χαρακτήρισε ανωτέρα βία ενώ δεν ήταν, έχουμε 559.1. Αν προβάλλω τον ισχυρισμό μου περί παράνομης ερημοδικίας και τον αγνοήσει το δικαστήριο έχουμε 559.8.

- ✓ 559 6: *τεκμήριο ομολογίας αν ερημοδικασθεί ο εναγόμενος. Πρέπει να δικάστηκε ερήμην από το δικ που εξέδωσε: 1. Αν έχω ερήμην απόφαση πρωτοβάθμιο και πάω να ασκήσω κατευθείαν αναίρεση, αν έχω παραιτηθεί από τα ένδικα μέσα ή έχουν παρέλθει μπορώ να το κάνω κατευθείαν (σπάνιο). 2. Αν ερημοδικαστώ στον 1ο βαθμ και το επαναφέρω στον 2ο βαθμ τότε 14. 3. Αν ερημοδικαστώ και δεν λήφθηκε υπόψη από το δικαστήριο τότε 8, όπως και όλοι οι πραγματικοί ισχυρισμοί (παραβίαση συζητητικό σύστημα) 4. Αν πω ότι απαράδεκτος απορρίφθηκε και επικαλεστώ ανωτέρα βία, πάλι 1. Αν δλδ εσφαλμένα χαρακτήρισε την ανωτέρα βία, τότε 559 1*

559.8: τι σημαίνει ο όρος «πράγματα»? = οι αυτοτελείς πραγματικοί ισχυρισμοί. Πράγματα δεν είναι τα επιχειρήματα, ούτε οι αρνήσεις. Ως προς τους ισχυρισμούς ΜΟΝΟ για αυτοτελούς πραγματικούς ισχυρισμούς.

559.9

559.11: με αυτόν τον αναιρετικό λόγο θεμελιώνεται αυτό: σε αφήνω ελεύθερο στην κρίση σου αλλά πχ πρέπει να λάβεις υπόψη σου την απόφαση ενός άλλου δικαστηρίου, πχ ποινικού. Μια άλλη απόφαση είναι ισχυρό τεκμήριο για το άλλο. Ο 11 είναι η επίκληση των καλώς αναιρετικών δικαστών έναντι της αλήθειας. Εδώ ελέγχονται τα ακραία όρια της αποδεικτικής διαδικασίας. Αν τα αποδεικτικά μέσα είναι παράνομη, ακόμα και δίκιο να έχεις, αναιρείται η απόφαση.

559.14: ο ειρηνικός ωκεανός των αναιρέσεων! Όλα τα απαράδεκτα + ποσοτική ή ποιοτική αοριστία της αγωγής. Η νομική αοριστία πάει στο 1. 14) *αν το δικαστήριο παρά το νόμο κήρυξε ή δεν κήρυξε ακυρότητα, έκπτωση από δικαίωμα ή απαράδεκτο,*

559.16: όλο το δεδικασμένο που έχουμε κάνει. Τα αντικειμενικά και τα υποκειμενικά όρια του δεδικασμένου. Ελέγχεται η έλλειψή του και αυτεπαγγέλτως το πρώτο στον ΑΠ. Πρέπει όμως ο ισχυρισμός αυτός να έχει προβληθεί ξανά στο δικαστήριο της ουσίας.

559.19: η έλλειψη νόμιμης βάσης παίζει πάρα πολύ! Αν η απόφαση λοιπόν, δεν έχει νόμιμη βάση (και όχι νομική) - την ελάσσονα πρόταση αφορά. Χρειάζεται να αφορά σε ζήτημα που ασκεί ουσιώδη επίδραση στην έκβαση της δίκης. Ποια είναι η διαφορά μεταξύ νόμιμης και νομικής βάσης; Γιατί εδώ θέλουμε νόμιμη βάση. Νομική βάση = είναι η μείζονα πρόταση, ο νόμος, η διάταξη του νόμου. Ελάσσονα είναι τα πραγματικά περιστατικά που αποδείχθηκαν. Το πρόβλημα εδώ έγκειται στην ελάσσονα και όχι στην

μείζονα. Πχ 173 και 200ΑΚ και ερμηνευτικοί κανόνες των δικαιοπραξιών ως προς την καταγραφή των πραγματικών περιστατικών στην ελάσσονα.

Για να τεθεί το ζήτημα καλύτερα, πχ εγώ πέφτω σε μια τσάντα που έχεις αφήσει μέσα στον δρόμο και χτυπάω και εξαιτίας αυτού χάνω τα δικαστήρια της επόμενης μέρας μου.

- ✓ Αν το δικαστήριο κάνοντας σωστή εκτίμηση όλων των πραγματικών περιστατικών καταλήξει σε λανθασμένο κανόνα δικαίου και καταλήξει πχ ότι η ευθύνη είναι συμβατική, τότε η απόφαση πάσχει λόγω έλλειψης ΝΟΜΙΚΗΣ βάσης και έχουμε τον πρώτο αναιρετικό λόγο.
- ✓ Αν όμως η απόφαση δεν παρουσιάζει σωστά τα πραγματικά περιστατικά που δέχεται αν και καταλήγει σε σωστό κανόνα δικαίου, τότε έχουμε μια απόφαση με έλλειψη ΝΟΜΙΜΗΣ βάσης.

559.20: ΜΟΝΟ αυτοτελές αποδεικτικό έγγραφο. Έτσι ΟΧΙ σύμβαση πχ. να μην αποτυπώνει κάτι άλλο. Πρέπει να έχει ουσιώδη επίδραση, να είναι αυτοτελές έγγραφο.

ΓΕΝΙΚΑ ΕΠΙ ΤΩΝ ΕΝΔΙΚΩΝ ΜΕΣΩΝ

Ένδικα μέσα και διακρίσεις τους – άλλο ένδικα βοηθήματα και άλλο ένδικα μέσα. Με τα ένδικα μέσα προσβάλλονται δικαστικές αποφάσεις, ενώ με τα ένδικα βοηθήματα εξωδικαστικές πράξεις. Τα ένδικα μέσα ασκούνται με κατάθεση μόνο. Τα τακτικά ένδικα μέσα προσβάλλουν αποφάσεις που δεν έχουν τελεσιδικήσει [τακτικά και έκτακτα].

ΕΝΔΙΚΑ ΜΕΣΑ:

Διάκριση ένδικων μέσων:

Το κατεξοχήν τακτικό ένδικο μέσο είναι η **έφεση**, και προσβάλλει για οποιοδήποτε σφάλμα και πλημμέλεια μια απόφαση. Αίτημα είναι η εξαφάνιση της εκκαλουμένης αποφάσεως για οποιοδήποτε σφάλμα. Ακόμα τακτικό είναι η **ανακοπή ερημοδικίας**. Έκτακτα στηρίζονται **σε συγκεκριμένους λόγους** και ΟΧΙ σε κάθε σφάλμα. Αίτηση αναιρέσεως → τα σφάλματα είναι ΑΠΟΚΛΕΙΣΤΙΚΩΣ νομικά και όχι πραγματικών σφαλμάτων [ΟΧΙ εσφαλμένη εκτίμηση των αποδείξεων πχ], πχ παράβαση δικονομικών κανόνων και δικονομικών ακυροτήτων.

Ανασταλτικά και μη ανασταλτικά ένδικα μέσα:

Ανασταλτικά είναι τα τακτικά- δεν επέρχονται οι κύριες έννομες συνέπειες μιας δικαστικής αποφάσεως [πχ καταψηφιστική απόφαση: δεδικασμένο και εκτελεστότητα]. η επέλευση του δεδικασμένου, επέρχεται αφού έχουμε τελεσιδική απόφαση. Η επέλευσή του προβλέπει τελεσιδικία [να μην μπορεί να ασκηθεί τακτικό μέσο]. Κατ' εξαίρεσιν, μια απόφαση απλώς οριστική και υπόκειται σε τακτικά και έκτακτα ένδικα μέσα, δεδικασμένο φυσικά δεν ανακύπτει, αλλά είναι δυνατόν να κηρυχθεί **προσωρινά εκτελεστή** [ακόμα και αν δεν έχουν ασκηθεί ή εκκρεμούν ένδικα μέσα].

Μεταβιβαστικά και μη μεταβιβαστικά:

Ανάλογα με το ποιο δικαστήριο κρίνει. Κατεξοχήν μεταβιβαστικό είναι αυτό της εφέσεως [522]. Μεταβαίνει σε δεύτερο βαθμό σε ανώτερο δικαστήριο. Η υπόθεση στο σύνολό της με έφεση κρίνεται με πληρότητα από το 2βάθμιο δικαστήριο. Η αίτηση αναιρέσεως κρίνεται από τον ΑΠ. Ο ΑΠ σαν ακυρωτικό μόνο δικαστήριο δικάζει την απόφαση και ΟΧΙ την υπόθεση. Μόνο αν αναιρεθεί η απόφαση, και ασκηθεί δεύτερη αναίρεση, ο ΑΠ υποχρεωτικά θα δικάσει την απόφαση. Στην περίπτωση αυτή, ο ΑΠ κρατεί και δικάζει υποχρεωτικά την διαφορά. Υπό την έννοια αυτή, ναι και η αίτηση αναιρέσεως έχει μεταβιβαστικό αποτέλεσμα.

Αν, λοιπόν, είναι πρώτη αναίρεση, κατά κανόνα παραπέμπει πάλι στο δικαστήριο που εξέδωσε την αναιρεσιβαλλόμενη απόφαση αλλιώς απορρίπτει την αγωγή ως νόμω αβάσιμη. Σε κάθε περίπτωση, αν έχουμε 2^η αίτηση αναιρέσεως, αν αυτή γίνει δεκτή, τότε ο ΑΠ κρατεί και δικάζει την υπόθεση [άρα η υπόθεση αυτή έχει μεταβιβαστεί ενώπιόν του].

ΠΑΡΑΔΕΚΤΟ ΕΝΔΙΚΩΝ ΜΕΣΩΝ:

Πρώτα ελέγχω το παραδεκτό και μετά την βασιμότητα του ενδίκου μέσου. [παραδεκτό → νομική → ουσιαστική βασιμότητα]

Παραδεκτό ενδίκου μέσου vs παραδεκτό λόγων:

Γενικές προϋποθέσεις παραδεκτού [νομιμοποίηση πχ] → επιμέρους λόγοι εφέσεως και αναιρέσεως. Πέραν από τις γενικές διαδικαστικές προϋποθέσεις, όπως αυτή του εννόμου συμφέροντος, υπάρχουν και οι επιμέρους λόγοι εφέσεως και αναιρέσεως. Μετά την παραδοχή των γενικών προϋποθέσεων, το δικαστήριο θα περάσει τον έλεγχο των **επιμέρους λόγων**³³. Αν τους κρίνει παραδεκτούς, θα περάσει στον να **κρίνει και την βασιμότητά τους**. Και στην ανακοπή, το ζήτημα εξέτασης καθενός από τους ένδικους λόγους [**ενδιάμεσο στάδιο ελέγχου του παραδεκτού των λόγων**].

Παράδειγμα: άσκηση αιτήσεως αναιρέσεως [συνήθως εδώ ανακύπτουν τέτοια ζητήματα, αφού η γενικότητα της εφέσεως υποδεικνύει και την γενικότητα του λόγου]. Ο ΑΠ έχει διαμορφώσει μια αυστηρή νμλγ παραδεκτού των επιμέρους λόγων. Η αίτηση αναιρέσεως ΔΕΝ μπορεί να βασιστεί στην επίκληση πραγματικών περιστατικών, όπως λανθασμένη εκτίμηση των αποδείξεων. Πχ. ο Α ηττήθηκε στην δίκη και ο Β ο νικήσας. Νομιμοποιούνται και έχουν έννομο συμφέρον. Όμως, δεν μπορεί να θεωρηθεί σαν οκ λόγος η επίκληση πραγματικών σφαλμάτων. **Αίτηση αναίρεσης παραδεκτή, όμως με λόγο απαράδεκτο**. Αντίστοιχα, στην ανακοπή. Συγκεκριμένος λόγος ανακοπής μπορεί να είναι απαράδεκτος → 933.4, που παραπέμπει στο α. 330 για αποκλεισμό των ενστάσεων³⁴.

Νόμω αβάσιμο ή απαράδεκτο λόγω του λόγου σε αίτηση αναιρέσεως; Θα μπορούσαμε να υποστηρίξουμε ότι είναι και θέμα βασίμου του νομίμου λόγου [νόμω αβάσιμο], όμως είναι πάγια η νμλγ του ΑΠ που την θέλει να είναι λόγος απαράδεκτου. Νόμω αβάσιμο = και αληθείς υποτιθέμενοι οι ισχυρισμοί του διαδίκου, δεν είναι σε θέση να οδηγήσουν στην εν λόγω έννομη συνέπεια. Το νόμω βάσιμο κρίνεται αποκλειστικά με τους ισχυρισμούς του ασκούντος το ένδικο μέσο. Πχ έχει αποκτήσει κπ ακίνητο με ιδιωτικό έγγραφο και όχι συμβολαιογραφικό και μεταγραφή. Λέει το δικαστήριο, και καλά να μας τα λες διάδικε, δεν αποκτάς έτσι κυριότητα. Οι λόγοι έφεσης, σπάνια θα είναι νόμω αβάσιμοι. Η επίκληση οποιουδήποτε σφάλματος, σπάνια θα υπάρξει περίπτωση απαράδεκτου – θα πρέπει να είναι τελείως άσχετοι. **Το ζήτημα ανακύπτει στους λόγους αναιρέσεως**. Όπως εκτίθεται πχ ο λόγος αναίρεσης δεν οδηγεί σε πλημμέλεια. Δεν εκτείνεται δηλαδή σε πραγματικές παραδοχές, επικαλείται παράβαση αλλά δεν προκύπτει μια τέτοια. Ο ΑΠ κρίνει τους λόγους αναιρέσεως

³³ Φαντάσου: το παραδεκτό του ενδίκου μέσου είναι αν μπορώ/ αν έχω δικαίωμα καν να έρθω σε σένα, στο δικαστήριο και να σου πω κάτι- το παραδεκτό των λόγων είναι αν έχω το δικαίωμα/ αν μπορώ να σου πω το συγκεκριμένο πράγμα.

³⁴ Έτσι και εδώ – γίνεται εναντίον μου εκτέλεση. Διακινούμαι να ασκήσω ανακοπή και θα είναι παραδεκτή αλλά αν προσκρούει στο 933.4 δεν θα είναι παραδεκτός ο λόγος στον οποίο στηρίζεται. Αν ο λόγος είναι απαράδεκτος έχουμε απόρριψη σαν ουσία αβάσιμο που είναι μια ουσιαστική κρίση.

⇒ Σε μια προσπάθεια ελαστικότητας, η νομολογία απορρίπτει σαν νομικά αόριστο έτσι ώστε να είναι απόφαση επί του παραδεκτού και να μπορεί να επανέλθει ο διάδικος [επιείκεια] έχοντας διορθώσει το ζήτημα επί του παραδεκτού που ετέθη.

απαράδεκτους ή αβάσιμους – το νόμο και ουσία αβάσιμο και οι εξειδικεύσεις δεν έχουν παρά θεωρητικό υπόβαθρο.

Διάκριση παραδεκτού ενδίκου μέσου και παραδεκτού των επιμέρους λόγων εφέσεως: Η κρίση του παραδεκτού των λόγων εφέσεως, εμπίπτει στο στάδιο του παραδεκτού ή της βασιμότητας του ενδίκου μέσου; Γίνεται δεκτό πως αν απορριφθεί η έφεση ως απαράδεκτη, έχω τελεσίδικη απόρριψη του ενδίκου μέσου με συνέπεια να υπόκειται η τελεσίδικη πρωτόδικη απόφαση και η απόφαση αυτή [απόρριψη] σε αίτηση αναιρέσεως. Με αίτηση αναιρέσεως, προσβάλλεται η πρωτόδικη απόφαση [επί απορρίψεως ενδίκου μέσου ως απαράδεκτου]. Αν όμως η έφεση κριθεί παραδεκτή και απορριφθούν ως αβάσιμοι οι λόγοι της, τότε γίνεται δεκτό πως η πρωτόδικη απόφαση ενσωματώνεται από την απόφαση του εφετείου και μπορεί μόνο αυτή να προσβληθεί, η απόφαση του δευτεροβαθμίου δικαστηρίου [όταν παραδεκτή αλλά αβάσιμη]. Θα εξαρτηθεί η περαιτέρω προσβολή της αποφάσεως. **Κρατούσα άποψη:** εδώ, έχω απόρριψη του ενδίκου μέσου ως **αβάσιμου** [το ζήτημα παραδεκτού των λόγων εφέσεως του ενδίκου μέσου]. **Συμπέρασμα:** Σπάνιο βέβαια σημειώνεται να έχουμε απόρριψη για τους λόγους εφέσεως. Εάν η έφεση όμως δεν θεμελιώνεται σε κανένα λόγο ορισμένο και είναι τελείως αόριστοι, τότε ok. **Τσικρικάς:** **αν όλοι οι λόγοι εφέσεως είναι αόριστοι, τότε είναι απαράδεκτο το ένδικο μέσο. Αν όμως έχω έστω και έναν λόγο που δεν είναι αόριστος, μάλλον έχουμε να κάνουμε με αβάσιμο.** **Στην πραγματικότητα:** η νμλγ δέχεται ως ορισμένο λόγο την εσφαλμένη εκτίμηση των αποδεικτικών μέσων, αυτό που συζητάμε εδώ είναι μάλλον σε θεωρητικό επίπεδο.

Γενικές προϋποθέσεις:

1. **Επιτρεπτό** του ενδίκου μέσου: να επιδέχεται προσβολή η απόφαση. Ο γενικός κανόνας → μόνο οριστικές αποφάσεις προσβάλλονται με ένδικα μέσα. Μη οριστικές αποφάσεις μπορούν μόνο να ανακληθούν [309 ΚΠολΔ]. Δεν ασκούνται ένδικα μέσα. Επομένως, θέλω **ΟΡΙΣΤΙΚΗ** απόφαση.
 - a. Για να ασκηθούν **τα τακτικά ένδικα μέσα**, θέλω απόφαση πρωτοβάθμιου δικαστηρίου // η έφεση κατά αποφάσεων πρώτου βαθμού. Ανακοπή ερημοδικίας → προσβάλλει ερήμην πρωτόδικες αποφάσεις που εκδόθηκαν από πρωτοβάθμια δικαστήρια καθώς επίσης **και αποφάσεων εφετείου**, δευτεροβάθμιου δικαστηρίου. Αφού θεωρητικά εκδόθηκε ερήμην, δεν έχει καταστεί τελεσίδικη. **Εν μέρει οριστικές: 513 ΚΠολΔ.**
 - b. Το επιτρεπτό των **εκτάκτων ενδίκων μέσων** προϋποθέτει τελεσίδικη απόφαση. Μπορεί όμως να προσβάλλει και μια πρωτόδικη απόφαση, αν μετά την πάροδο των προθεσμιών προς άσκηση των τακτικών ενδίκων μέσων, έχει καταστεί μια πρωτοβάθμια απόφαση τελεσίδικη. Η πρωτόδικη απόφαση τελεσιδίκησε, επειδή δεν ασκήθηκε το ένδικο μέσο της εφέσεως. Θέλω, λοιπόν, **ΤΕΛΕΣΙΔΙΚΗ** απόφαση.

Το να είναι οριστική η απόφαση είναι γενικό προαπαιτούμενο. Απλά, για τα έκτακτα ένδικα μέσα, θέλω εκτός από οριστική να είναι και τελεσίδικη η απόφαση.

2. **Εμπρόθεσμη άσκηση ενδίκου μέσου:** αν δεν έχει παρέλθει η προθεσμία για άσκηση τακτικού ενδίκου μέσου, δεν ξεκινά η προθεσμία για έκτακτο

ένδικο μέσο. Μόλις παρέλθουν οι προθεσμίες των τακτικών, την επομένη ημέρα ξεκινά η προθεσμία για άσκηση εκτάκτων. Σημειώσεις:

- a. **Γνήσιες και καταχρηστικές προθεσμίες:** καταχρηστική τίθεται σε κίνηση από την επομένη της δημοσίευσής της αποφάσεως. Είναι μεγαλύτερες από τις γνήσιες, που προϋποθέτουν την επίδοση. Οι καταχρηστικές είναι διετείς. Αν επιδοθεί η πρωτόδικη απόφαση, είναι 30 μέρες η προθεσμία και θα τεθεί σε κίνηση από την επομένη της επιδόσεως³⁵ [γνήσιες προθεσμίες]. Αν η τελευταία μέρα μιας προθεσμίας είναι μη εργάσιμη μέρα [πχ αργία, Σάββατο, Κυριακή]. Για την ανακοπή ερημοδικίας, δεν υπάρχει προθεσμία καταχρηστική [δεν τελεσιδικεί όσα χρόνια και αν περάσουν]. Το δικαστήριο οφείλει να ελέγξει την εγκυρότητα της επιδόσεως. Σημειώνεται πως οι προθεσμίες αυτές συντρέχουν μαζί. Πχ ασκείται ως κύριο μέσο η ανακοπή ερημοδικίας και επικουρικά η έφεση.
- b. Πλέον στην 4ετία γίνεται αμετάκλητη η απόφαση. Εάν επιδοθεί απόφαση πρωτοδικεί, μετά από 30 μέρες τελεσιδικεί και την επομένη χωρίς νέα επίδοση, ξεκινά νέα προθεσμία 30 ημερών. Έτσι, στο 60ήμερο, γίνεται αμετάκλητη. Στην περίπτωση των τακτικών ενδίκων μέσων, συντρέχουν οι προθεσμίες ανακοπής και έφεσης. Αλλιώς, σε προθεσμία 30 ημερών μετά, γίνεται αμετάκλητη η απόφαση. Στο 60ήμερο η πρωτόδικη απόφαση γίνεται αμετάκλητη.

24/3/2023

Γνήσιες και καταχρηστικές προθεσμίες:

Οι καταχρηστικές προθεσμίες αφετηριάζονται από την δημοσίευση της απόφασης [άρα δεν σημαίνει και γνώση του διαδίκου] και είναι μακροχρόνιες (πλέον είναι 2ετής). Για όλα τα ένδικα μέσα **με εξαίρεση την ανακοπή ερημοδικίας**. Αυτή ασκείται κατά ερήμην αποφάσεων, όπου οι διάδικοι δεν έχουν παρασταθεί εγκύτως δικονομικά. Η ανακοπή έχει **μόνο γνήσια προθεσμία**, αφού ενδέχεται να εκδοθεί ερήμην απόφαση χωρίς προηγούμενη κλήτευση του διαδίκου που κλήθηκε. Το δικαστήριο ερημοδίκασε τον εναγόμενο. Αν δεχθούμε καταχρηστική προθεσμία, θα ήταν δυνατό η πρωτόδικη ερήμην απόφαση να τελεσιδικήσει, να καταστεί εκτελεστός τίτλος, να δεσμεύει με το δεδικασμένο της και ανάλογα αν είναι διαπλαστική να επιφέρει και την διάπλωση, ενώ ο διάδικος δεν έχει ΚΑΝ λάβει γνώση ότι υπάρχει ασκηθείσα αγωγή. Το δκμ ακρόαση [Σ20 → δκμ πλήρους και αποτελεσματικής ακροάσεως].

Για να τελεσιδικήσει ερήμην απόφαση θα πρέπει να επιδοθεί και να παρέλθει η 15μερη γνήσια προθεσμία για την ανακοπή ερημοδικίας. Προσοχή! Αν κπ ερημοδικασθεί και περάσει η 2ετία για έφεση, μπορεί ακόμα να κάνει ανακοπή ερημοδικίας (όχι τελεσιδικη!). Απόφαση 2βάθμιου δικαστηρίου ερήμην, **επίσης**, ΔΕΝ είναι τελεσιδικη και υπόκειται σε ανακοπή ερημοδικίας. Άρα συνεχίζει να μην είναι

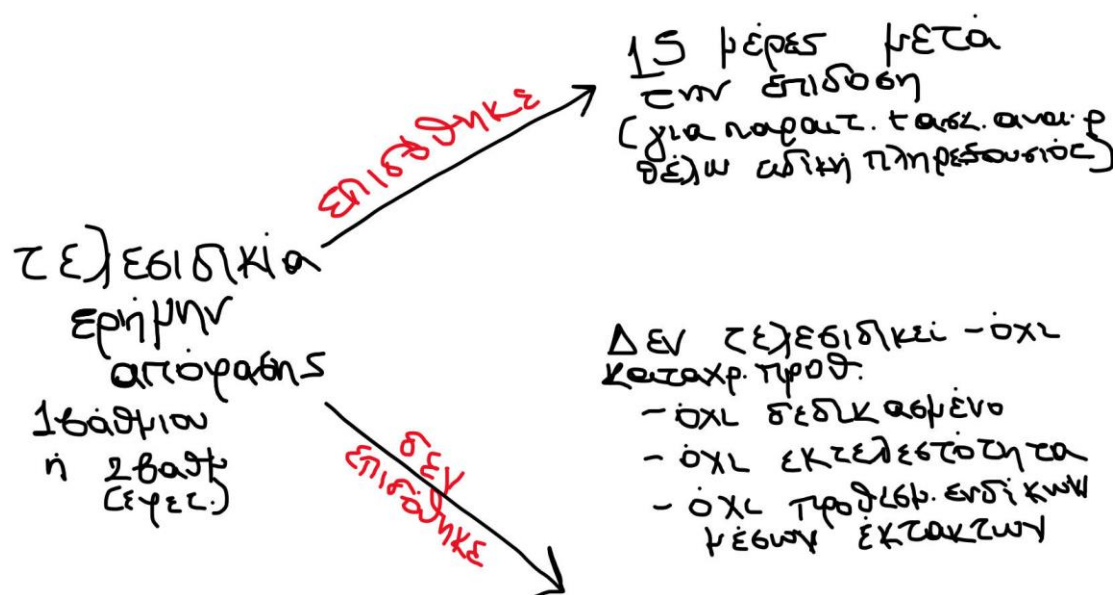
³⁵ Αναφορικά με τις επιδόσεις θυμήσου έχουμε προθεσμία+2 αφού αρχίζει την επομένη και τελειώνει μια μέρα μετά από τότε που ημερολογιακά τελειώνει.

τελεσίδικη → *δεν έχουμε δεδικασμένο, δεν μπορεί να ασκηθεί αναγκαστική εκτέλεση*
...

Η άσκηση αιτήσεως αναιρέσεως, συνιστά σιωπηρή παραίτηση από το δικμ προ άσκηση ανακοπής ερημοδικίας. Για να υπάρξει όμως, θα πρέπει να έχει χορηγηθεί ειδική πληρεξουσιότητα στον δικηγόρο τον πληρεξούσιο για παραίτηση από άσκηση ενδίκων μέσω [της ανακοπής]. Για συγκεκριμένες πράξεις [διάθεσης του δικαιώματος] απαιτείται ειδική πληρεξουσιότητα θυμήσου! [πολιτική 1]. Αλλιώς ερήμην αποφάσεις που δεν έχουν επιδοθεί, ΔΕΝ ΤΕΛΕΣΙΔΙΚΟΥΝ. Μπορεί, αν είναι καταψηφιστική, να κηρυχθούν προσωρινά εκτελεστές, υπόκεινται σε ανακοπή ερημοδικίας και σε έφεση αλλά έχει προσωρινή εκτελεστικότητα [όχι όμως δεδικασμένο].

Γενικά η ερήμην αν δεν επιδοθεί, δεν τελεσιδικεί. Αν γίνει επίδοση, στις 30 μέρες είτε είναι ερήμην είτε αντιμωλίαν τελεσιδικεί και σε 60 μέρες καθίσταται αμετάκλητη πρωτόδικη απόφαση που επιδόθηκε.

Μια κατ' αντιμωλίαν απόφαση, σε 4 χρόνια καθίσταται αμετάκλητη. Παρέχεται η πρώτη προθεσμία και την επομένη δεν απαιτείται νέα προθεσμία προς τούτο. Διαδοχικά τρέχουν οι προθεσμίες [χωρίς δεύτερη επίδοση]. Διαδοχική προθεσμία και σε καταχρηστικές και γνήσιες προθεσμίες.

Επόμενο ζήτημα:

Αν επιδοθεί οποτεδήποτε εντός της 2ετίας, η απόφαση κατά την γνήσια προθεσμία, ισχύει η γνήσια, τίθεται σε κίνηση η γνήσια/ μεταπίπτουμε σε καθεστώς γνησίων προθεσμιών.

Συγκεντρωτικά:

1) Πρωτόδικη ερήμην απόφαση + **δεν επιδίδεται** =

- μόνο καταχρηστική προθεσμία για άσκηση εφέσεως [μετά τα 2 χρόνια είναι ανέκκλητη= δεν προσβάλλεται με έφεση]
- + καμία προθεσμία δεν τρέχει για άσκηση ανακοπής ερημοδικίας εναντίον τους
- + **δεν είναι τελεσίδικη ακόμα** → δεν ξεκινά καμία προθεσμία για τα έκτακτα ένδικα μέσα. Για να τελεσιδικήσουν πρέπει να επιδοθούν και να παρέλθουν 15 μέρες

2) **Πρωτόδικη απόφαση προσωρινή εκτελεστή.** Ο δανειστής ζητά την έκδοση απογράφου και επιδίδει κατά 924 αντίγραφο του απογράφου με επιταγή προς εκτέλεση [**Αναγκαστική εκτέλεση: Έχω εκτελεστό τίτλο → λαμβάνω απόγραφο → επιδίδω επιταγή προς εκτέλεση [αντίγραφο του απογράφου με επιταγή προς εκτέλεση]**]. Ο καθού οφειλέτης ασκεί τα ένδικα μέσα της αναγκαστικής εκτέλεσης [πχ ανακοπές – μετά από επίδοση αντιγράφου μόνο οι ανακοπές]. Μετά από 50 μέρες ασκώ έφεση-είναι εμπρόθεσμη; Όχι, γιατί: Η επίδοση αντιγράφου του απογράφου, θέτει σε κίνηση τις γνήσιες προθεσμίες για την κίνηση των ενδίκων μέσων. Δηλαδή, το απόγραφο, που είναι ενσωματωμένο στην απόφαση, έχει διττή σημασία: αφενός θέτει σε κίνηση την διαδικασία αναγκαστικής εκτέλεσης ΑΛΛΑ ΚΑΙ θέτει σε κίνηση τις γνήσιες προθεσμίες προς άσκηση ενδίκων μέσων. Έχει παρέλθει η 30μέρη προθεσμία εφέσεως και η απόφαση έχει πια τελεσιδικήσει. Μόνο αίτηση αναιρέσεως μπορεί να προσπαθήσει να προλάβει να ασκήσει.

3) Κατά αποφάσεων με ασφαλιστικά μέτρα, όχι ένδικα μέσα. Οι αιτήσεις ασφαλιστικών μέτρων και οι αποφάσεις τους δεν υπόκεινται σε ένδικα μέσα. Εφόσον αντικειμενικά η υπόθεση δεν υπόκειται σε ένδικα μέσα, έχουμε την **αντικειμενική θεωρία** όχι ένδικα μέσα. Όμως ο ΑΠ είπε ότι εφόσον επιτρέπονται τα ένδικα μέσα, επιτρέπεται η άσκηση ενδίκων μέσων [**αρχή της μείζονος ευνοίας**]. Πρακτική σημασία: μόνο όπου μια αίτηση ασφαλιστικών μέσων δικαστεί κατά την εκούσια διαδικασία. Η εσφαλμένη επιλογή διαδικασίας [τακτικής αντί ειδικής] δεν συνιστά πλημμέλεια για να ασκηθεί έφεση ή αίτηση αναιρέσεως, εκτός αν συνεπάγεται περαιτέρω παραβάσεις. Αυτή κάθε αυτή η λανθασμένη επιλογή διαδικασίας δεν θεμελιώνει λόγο εφέσεως και αναιρέσεως.

Διαδικαστικές προϋποθέσεις.

ΕΝΝΟΜΟ ΣΥΜΦΕΡΟΝ

Για να ασκηθεί παραδεκτά ένδικο μέσο [όπως και η αγωγή] θα πρέπει να υπάρχει έννομο συμφέρον, εφόσον είναι αναγκαίο για την παροχή αποτελεσματικής έννομης προστασίας. Το έννομο συμφέρον αποκτά σημασία για την άσκηση ενδίκων μέσων και ιδίως για το θέμα του παραδεκτού. **Αν δεν υπάρχει έννομο συμφέρον, είναι απαράδεκτο το ένδικο μέσο.**

Η θεμελίωση του εννόμου συμφέροντος, 516:

1. Δικαίωμα έφεσης έχουν, εφόσον νικήθηκαν ολικά ή εν μέρει στην πρωτόδικη δίκη, ο ενάγων, ο εναγόμενος, εκείνοι που άσκησαν κύρια ή πρόσθετη παρέμβαση, οι προσεπικληθέντες, οι καθολικοί διάδοχοί τους, οι ειδικοί διάδοχοί τους εφόσον απέκτησαν την ιδιότητα αυτή μετά την άσκηση της αγωγής και οι εισαγγελείς πρωτοδικών, αν ήταν διάδικοι.

2. Έφεση έχει δικαίωμα να ασκήσει και ο διάδικος που νίκησε, εφόσον έχει έννομο συμφέρον.

Η παράγραφος 1 βασίζεται στην **αρχή της ήττας** εν όλω ή εν μέρει **με βάση τα αιτήματα των διαδίκων**. Πχ: Ο Α ενάγει τον Β και η αγωγή απορρίπτεται ως νόμω ή ουσία αβάσιμη. Ηττηθείς είναι ο ενάγων εδώ. Έχει έννομο συμφέρον να ασκήσει έφεση; Βεβαίως, έννομο συμφέρον να επιδιώξει επιδίκαση της απαίτησης. Η άλλη πλευρά. Πχ. η αγωγή των 100 γίνεται δεκτή στο σύνολό της και επιδικάζονται 100. **Ο ενάγων δεν έχει έννομο συμφέρον να ασκήσει έφεση εδώ.**

Αν κριθεί **νόμω αβάσιμη η αγωγή**, θα απορριφθεί στο σύνολό της [= οι ισχυρισμοί του ενάγοντος και αληθείς υποτιθέμενοι δεν επαρκούν για να επέλθει η έννομη συνέπεια όπως την προβάλλει στην αγωγή του ο ενάγων]. **3 στάδια ελέγχου: παραδεκτό** [συνδρομή διαδικαστικών προϋποθέσεων] – **νόμω βάσιμο** [δες πιο πάνω] – **και ουσία βάσιμο** [αφού η αγωγή κριθεί νόμω και ουσία βάσιμη]. Αν η αγωγή απορριφθεί ως νόμω αβάσιμη, δεν μπορεί ο ενάγων να επανέλθει για την ίδια ιστορική και νομική αιτία. Άρα, πρόκειται για ανυπαρξία δικαιώματος. Ποιος έχει έννομο συμφέρον για άσκηση εφέσεως; → ο **ενάγων** ναι αφού είναι ηττηθείς. Σημειώνεται πως: αν έχω κρίση περί νόμω αβασίμου, έχω κρίση ως προς την βασιμότητα της αγωγής [πρόκειται δηλαδή για ουσιαστική κρίση]. Η βασιμότητα αναφέρεται στην ύπαρξη ή ανυπαρξία της επίδικης έννομης σχέσης. Απόρριψη αγωγής στο σύνολό της: μόνο εν όλω μπορεί να είναι έχω ή δεν έχω δκμ. Στο νόμω αβάσιμο: όχι ο εναγόμενος.

Η αγωγή απορρίφθηκε ως **απαράδεκτη** με οριστική απόφαση: εδώ ποιος έχει έννομο συμφέρον για έφεση; Καθαρό έννομο συμφέρον σαν ηττηθείς έχει ο **ενάγων**. Ο **εναγόμενος**; Έχει και ο εναγόμενος για να μπορέσει το δεδικασμένο να περιβάλλει και την ουσία της απόφασης; Και η απόφαση που απορρίπτει την αγωγή ως απαράδεκτη αν τελεσιδικήσει: ισχύ δεδικασμένου μόνο για το παραδεκτό. Η έλλειψή τους είναι δυνατόν να αρθεί, η έλλειψη της τυπικής προϋποθέσεως ή έχει αοριστία. Ο εναγόμενος νίκησε, η αγωγή εναντίον του απορρίφθηκε λόγω αοριστίας. Όμως μπορεί εδώ να ασκήσει έφεση για να επιδιώξει ισχυρότερο και εκτενέστερο δεδικασμένο στην ουσία της διαφοράς.

31/3/2023

ΕΝΝΟΜΟ ΣΥΜΦΕΡΟΝ ΣΤΑ ΕΝΔΙΚΑ ΜΕΣΑ

Έννομο συμφέρον & διάδικοι:

- Ποιος μπορεί να ασκήσει έφεση;
 - ο **Ενάγων**: χρειάζομαι να υπάρχει έννομο συμφέρον το οποίο και βρίσκεται **στην αρχή της ήττας**, αν δηλαδή απορριφθεί εν όλω ή εν μέρει η αγωγή του.
 - ο **Εναγόμενος**: εάν η αγωγή γίνει εν όλω/ εν μέρει αποδεκτή. Εάν απορριφθεί η αγωγή, έχουμε νίκη του εναγομένου.

Περιπτώσιολογία:

- Τυπικό ελάττωμα και απαράδεκτη αγωγή:

- Ενάγων: είτε θεραπεύει και επανέρχεται είτε ασκεί έφεση γιατί θεωρεί ότι δεν υπήρχε τυπικό ελάττωμα
- Ο εναγόμενος έχει έννομο συμφέρον αν μια απόφαση απορριφθεί ως απαράδεκτη, να ασκήσει έφεση για να απορριφθεί η αγωγή και ως αβάσιμη. Ουσιαστικά θέλει να πετύχει την επανάκριση για να πετύχει με αυτόν τον τρόπο ισχυρότερο δεδικασμένο
- Μερικά λόγια ακόμα για απαράδεκτο και αβάσιμο:
 - **Ο έλεγχος του παραδεκτού προηγείται του ελέγχου της βασιμότητας.** Εάν το πρωτοβάθμιο δικαστήριο κρίνει το παραδεκτό, τότε πάει να εξετάσει την βασιμότητα. Αρχικά θα γίνει έλεγχος της νομικής βασιμότητας (= αν τα πραγματικά περιστατικά έτσι όπως εκτίθενται εμπίπτουν στο πραγματικό ενός κανόνα δικαίου). Αν κριθεί νόμω αβάσιμη η αγωγή, έχουμε ουσιαστική απόρριψή της και ανυπαρξία δικαιώματος.
 - Νομολογία: αν έχει μια αγωγή λιγότερα πραγματικά περιστατικά από όσα απαιτούνται, έχουμε νομική αοριστία της αγωγής και για αυτό θα απορριφθεί ως απαράδεκτη [η θεωρία αντιτίθεται σε αυτό βέβαια και λέει είναι νόμω αβάσιμη]. Βάσει της νομολογίας, μπορεί να επανέλθει ο ενάγων³⁶.
- **Έννομο συμφέρον επί περισσότερων κεφαλαίων:** Απόφαση που αποφαινεται επί περισσότερων αιτημάτων → έχει περισσότερα **κεφάλαια**/ διατάξεις διατακτικού της απόφασης [κάθε βάση είναι κεφάλαιο]. Κεφάλαια που δεν προσβάλλονται τελεσιδικούν. Ο κάθε διάδικος μπορεί να προσβάλλει διαφορετικό κεφάλαιο. **Το έννομο συμφέρον, αν έχω περισσότερα κεφάλαια, θα κριθεί ως προς κάθε κεφάλαιο.** Αν όμως, πχ, ένα κεφάλαιο/ διατακτικό επιβάλλει αποζημίωση 150 χιλ. αντί για 200 χ. μπορούν και οι δύο. **Εφαρμογή της αρχής της ήττας.**
 - Πχ ο Α ενάγει τον Β και ζητά καταβολή ποσού 100, αφενός λόγω παράβασης συμβατικού όρου. Ενδοσυμβατική ευθύνη. Μπορεί να στηρίξει το ίδιο αίτημα και στην αδικοπρακτική ευθύνη, με το 919ΑΚ. Ζητεί το ποσό 100, με αδικοπρακτική αλλά και ενδοσυμβατική. 1 αίτημα με 2 βάσεις σωρευόμενες. Το δικαστήριο οφείλει να αποφανθεί και επί των δύο [αν όχι, με το α. 559.8, αυτό συνιστά λόγο αναίρεσης]. Το δικαστήριο μπορεί να απορρίψει την βάση της αδικοπρακτικής και να δεχτεί την ενδοσυμβατική. Έχει δύο κεφάλαια αυτή η απόφαση (αφού για κάθε κριθείσα βάση, έχουμε αντίστοιχο κεφάλαιο). Και οι δύο εδώ, και ενάγων και εναγόμενος, μπορεί να ασκήσουν έφεση.
 - Αν κριθεί ότι υπάρχει αδικοπραξία, αξίωση απορρέουσα από αδικοπρακτική ευθύνη. Αν μετά, ασκήσει αξίωση του 932, το δεδικασμένο της πρώτης κρίσης επηρεάζει; Η θετική του λειτουργία

³⁶ Λογική αυτού είναι η εξής: καλύτερα να μην λες κάτι ενώ έπρεπε να το πεις, παρά με σιγουρία να λες κάτι που δεν εντάσσεται σε κανόνα δικαίου. Έτσι στην πρώτη περίπτωση έχουμε απαράδεκτο και μπορείς να επανέλθεις ενώ στην δεύτερη ουσιαστική απόρριψη της αγωγής ως νόμω αβάσιμης.

επηρεάζει, αφού είναι πρόκριμα της δεύτερης αγωγής! [θετική λειτουργία του δεδικασμένου] // προδικαστική λειτουργία.

○ ΠΑΝΤΑ ελέγχω πόσα κεφάλαια έχω! [ανάλογα με τις βάσεις που έχω]

- **Επί αντικειμενικής σωρεύσεως αιτημάτων, 218:** προϋπόθεση για την αντικειμενική σώρευση είναι η έλλειψη αντιφάσεως. Εάν οι αγωγικές βάσεις αντιφάσκουν μεταξύ τους, υπό την έννοια ότι δεν μπορούν κατά το ουσιαστικό δίκαιο να θεμελιωθούν ταυτοχρόνως, η αντικειμενική σώρευση θα απορριφθεί ως απαράδεκτη. Εάν έχουμε αγωγικές βάσεις που είναι αλληλοαποκλειόμενες, μπορούν να σωρευθούν στο ίδιο δικόγραφο, λόγω σωρευτικής σωρεύσεως κατά 219 ΚΠολΔ, επικουρικά [επικουρική αγωγική βάση ζητώντας το ίδιο ποσό]³⁷.
 - Πχ ο Α από σύμβαση πώλησης ζητά 100. Υπάρχει όμως η ανησυχία ότι μπορεί η σύμβαση πώλησης να κριθεί άκυρη. Παρά ταύτα, το πράγμα παραδόθηκε και περιήλθε στην περιουσία του Β. εάν η σύμβαση είναι άκυρη, είναι προφανές ότι πλούτισε ο Β. Άρα, πλούτισε αδικαιολόγητα, άρα ιδρύεται αξίωση για το ενδεχόμενο που είναι άκυρη. Δεν μπορούν σωρευτικά [αντικειμενικά] να σωρευθούν αυτές. Θα είναι αντιφατικοί τέτοιοι ισχυρισμοί. Μπορεί να γίνει επικουρική σώρευση, όπου το ποσό των 100 θα ζητηθεί με κύρια βάση της σύμβαση πώλησης και επικουρικά για την περίπτωση που η σύμβαση πώλησης είναι άκυρη, ζητείται το ίδιο ποσό με το ίδιο αγωγικό δικόγραφο, επικουρικά, εάν κριθεί ότι είναι άκυρη η σύμβαση πώλησης.
 - Εδώ; Κύρια και επικουρική βάση η σχέση μεταξύ ενδοσυμβατικής ευθύνης και αδικαιολογήτου πλουτισμού. **Περίπτωσηιολογία:**
 - **Δεκτή η κύρια βάση →** δεν επιτρέπεται να εξετάσει την επικουρική. Μόνο αν απορριφθεί η κύρια βάση θα εξεταστεί. Ένα κεφάλαιο έχει η απόφαση, δεν εξετάστηκε η επικουρική βάση.
 - Ποιος έχει έννομο συμφέρον να ασκήσει έφεση; Ο ενάγων πήρε ό,τι ήθελε με την κύρια βάση. Άρα ο **εναγόμενος μόνο**.
 - **Η κύρια βάση απορρίπτεται** και κρίνεται ότι δεν υπάρχει έγκυρη σύμβαση. Τότε το δικαστήριο οφείλει να εξετάσει την **επικουρική**. Αν την κρίνει **δεκτή**; Δύο κεφάλαια έχουμε εδώ: ένα κεφάλαιο η απόρριψη της κύριας αγωγής και ένα ακόμα η επικουρική.
 - Ποιος έχει έννομο συμφέρον να ασκήσει έφεση; Ο **εναγόμενος** έχει σαν ηττηθείς για το κεφάλαιο που έκανε δεκτή την επικουρική αγωγή. Και ο ενάγων έχει έννομο συμφέρον για να δεχτεί να γίνει δεκτή η κύρια βάση της αγωγής του. Στην επικουρική σώρευση, αν απορριφθεί η κύρια βάση έχει έννομο συμφέρον και ο **ενάγων**. Ο λόγος; Διαφορετικά, θα δεσμεύεται λόγω τελεσιδικίας από την ακυρότητα της σύμβασης [το δεδικασμένο της

³⁷ 218 vs 219: το 218 λέει στην αγωγή θέλω και αυτό και το άλλο ενώ το 219 λέει θέλω αυτό- το στηρίζω εδώ και αν δεν δεχτείς την πρώτη βάση μου στο στηρίζω εκεί

απόφασης θα λειτουργεί δεσμευτικά/ θα τον ακολουθεί ένα δεσμευτικό πρόκριμα].

- Τι άλλο μπορεί να κάνει το δικαστήριο επί κύριας και επικουρικής βάσης; Για να προχωρήσει στην επικουρική πρέπει να απορρίψει την κύρια. Μπορεί να εξετάσει άνευ ετέρου την επικουρική βάση; Αν την κάνει δεκτή, ποιος έννομο συμφέρον; Δηλαδή αν κρίνει μόνο την επικουρική και παρέβλεψε την κύρια βάση;
 - Ποιος έχει έννομο συμφέρον να ασκήσει έφεση; Και οι δύο! Επειδή ο ένας έχασε, και επειδή ο άλλος για τον λόγο που είπαμε πιο πριν. Σημειώνεται ότι έχουμε και λόγο έφεσης και λόγο αναίρεσης [559.8].
- Η κύρια βάση απορρίπτεται και το δικαστήριο δεν εξετάζει την επικουρική.
 - Ποιος έχει έννομο συμφέρον να ασκήσει έφεση; Μόνο ο ενάγων εδώ. Ο εναγόμενος δεν υπέστη κάτι. Και ο ενάγων επειδή απορρίφθηκε η αγωγή και δεν εξετάστηκε η επικουρική βάση.

Επομένως:

- Κεφάλαια: εάν έχουμε αντικειμενική σώρευση αιτημάτων και αγωγικών βάσεων, το δικαστήριο αποφαινεται με κεφάλαιο για κάθε ένα από αυτά³⁸.
- Το έννομο συμφέρον θα κριθεί ανάλογα με το κάθε κεφάλαιο και σε σχέση με τον κάθε διάδικο.
- Ζητήματα κύριας και επικουρικής βάσης της αγωγής.

7/4/2023

ΑΝΑΚΟΠΗ ΕΡΗΜΟΔΙΚΙΑΣ

=

Μη κατάθεση προτάσεων

Εάν η αγωγή απορριφθεί ως νόμω αβάσιμη, ποιος έχει έννομο συμφέρον; → ο ενάγων. Ο εναγόμενος ΔΕΝ μπορεί να πετύχει κάτι καλύτερο, πρόκειται ήδη για ουσιαστική κρίση του δικαστηρίου.

Επιμέρους ένδικα μέσα.

Τακτικά: αναστέλλουν δεδικασμένο [προφανώς λόγω 321 // έχει σημασία για τις ενστάσεις που μπορεί να προβάλλει ο καθού. Ο οφειλέτης δεν μπορεί να βλάψει την εκτελούμενη αξίωση. Σε άλλη περίπτωση δηλαδή, με την άσκηση ανακοπής είναι εκτεθειμένος ο δανειστής σε ισχυρισμούς που αφορούν την απαίτηση] και

³⁸ Κεφάλαιο σημαίνει αυτοτελής αίτηση δικαστικής προστασίας και στο 218, όταν έχω σώρευση αιτημάτων, ουσιαστικά έχω περισσότερα κεφάλαια.

εκτελεστικότητα [εξαιρέσεις όταν κατά 907 η απόφαση θα έχει κηρυχθεί προσωρινά εκτελεστή → τότε παρά το γεγονός ότι υπάρχει δυνατότητα ασκήσεως ενδίκων μέσων, η απόφαση αποτελεί εκτελεστό τίτλο].

 Σημειώνεται πως η επίδοση του απογράφου για την αναγκαστική εκτέλεση συνιστά και επίδοση απόφασης, με αποτέλεσμα να ξεκινούν οι γνήσιες προθεσμίες ενδίκων μέσων.

Παράδειγμα: Επιδίδεται η απόφαση που είναι προσωρινά εκτελεστή και ξεκινά η προθεσμία. Πρέπει να δίνουμε προσοχή στις προθεσμίες και για την αναίρεση, αφού μόλις παρέλθει η προθεσμία των τακτικών ενδίκων μέσων, θα ξεκινήσει η προθεσμία για τα έκτακτα.

Ανακοπή ερημοδικίας [501επ. ΚΠολΔ]

Τελεολογία και σκοπός → Άρση προσβολής του δικαιώματος δικαστικής ακρόασης. Κάθε διάδικος [κυρίως ο εναγόμενος] έχει δικμ να προβάλλει **πραγματικούς** και **νομικούς** χαρακτηρισμούς για να αντικρούσει την αγωγή. Πώς διασφαλίζεται το δικμ δικαστικής ακρόασης σε μια πολιτική δίκη; Με έγκυρη και εμπρόθεσμη κλήτευση. Κλητεύεται σε χρόνο επαρκή για να προετοιμαστεί και να προβάλει ισχυρισμούς προς αντίκρουση της αγωγής που στρέφεται εναντίον του. Απαιτείται επίδοση του εισαγωγικού δικογράφου, που περιέρχεται στην γνώση του εναγομένου σε χρόνο επαρκή για να προετοιμάσει την προβολή των ισχυρισμών του. Αν δεν υπάρχει η **έγκυρη και εμπρόθεσμη** [έγκαιρη] κλήτευση, το δικαστήριο ελέγχει **αυτεπαγγέλτως** αν υπήρξε κλήτευση του εναγομένου [του καθού, του εφεσιβλήτου, όλων]. Σε αρνητική περίπτωση, κηρύσσεται απαράδεκτη. Επί **δικονομικής απουσίας**, ο διάδικος που επισπεύδει την συζήτηση οφείλει να δώσει στο δικαστήριο την έκθεση επιδόσεως από την οποία προκύπτει ότι έγκυρα έγινε η επίδοση. Σε αρνητική περίπτωση, η **συζήτηση εδώ** κηρύσσεται απαράδεκτη. **Διατηρείται η εκκρεμοδικία και εκκρεμεί το ένδικο μέσο/ βοήθημα, ενώ θα χρειαστεί νέος ορισμός δικασίμου ύστερα από νέα κλήση.**

 Υπάρχει μια σημαντική εξαίρεση. ΕΠΙ ΑΓΩΓΗΣ. **215.2 ΚΠολΔ.** → επιβάλλει επίδοση της αγωγής εντός 30 ημερών από την κατάθεση του δικογράφου – αν δεν τηρηθεί η προθεσμία: θεωρείται μη ασκηθείσα η αγωγή. Εδώ, δεν είναι το πρόβλημα το απαράδεκτο της συζητήσεως αλλά το πρόβλημα είναι ότι η αγωγή θεωρείται σαν μηδέποτε ασκηθείσα και **μπορεί μόνο να ασκηθεί εκ νέου.** // μόνη περίπτωση που επί μη επιδόσεως του εισαγωγικού δικογράφου δεν έχουμε μόνο συνέπεια το απαράδεκτο της συζητήσεως αλλά και άρση των εννόμων συνεπειών της αγωγής.

Αν ο εναγόμενος εμφανισθεί έγκυρα και είναι παρών δικονομικά, με κατάθεση προτάσεων [237.1], δεν έχουμε ερημοδικία. **Η ερημοδικία δηλαδή συνδέεται με την κατάθεση των προτάσεων.** → 1. Μέσα σε ενενήντα (90) ημέρες από τη λήξη της προθεσμίας για την επίδοση της αγωγής κατά την παρ. 2 του άρθρου 215, οι διάδικοι οφείλουν να καταθέσουν τις προτάσεις και να προσκομίσουν όλα τα αποδεικτικά μέσα και τα διαδικαστικά έγγραφα που επικαλούνται με αυτές. **Μη κατάθεση ή εκπρόθεσμη κατάθεση προτάσεων**, ο διάδικος ερημοδικεί.

 Εάν ερημοδικήσει ο εναγόμενος, έχω πλασματική ομολογία και θεωρούνται οι ισχυρισμοί του ενάγοντος πραγματικοί ισχυρισμοί [πραγματικά περιστατικά και

μόνο που συγκροτούν την βάση της αγωγής] και δεσμεύει όπως και η σιωπηρή ομολογία [352]. Εάν λοιπόν, έχω ερημοδικία από πλευράς ενάγοντος, έχω απόρριψη ως ουσία αβάσιμη, εκτός εάν υπάρχουν ενστάσεις **καταχρηστικές** που λαμβάνονται υπόψη αυτεπαγγέλτως, οι οποίες θα πρέπει να προβάλλονται με κάποιο τρόπο [271.3].

Επομένως, θέλω να έχω ερήμην απόφαση. Αυτή υπόκειται σε προσβολή τόσο με ανακοπή ερημοδικίας όσο και με έφεση [διάσπαση της αρχής της διαδοχικής άσκησης των ενδίκων μέσων!]. Μεταξύ των τακτικών αλλά και μεταξύ των εκτάκτων ενδίκων μέσων δεν υπάρχει κανόνας διαδοχικής ασκήσεως. Η ανακοπή ερημοδικίας δεν είναι μεταβιβαστικό ένδικο μέσο, διασφαλίζεται επομένως ο βαθμός δικαιοδοσίας. Αντίθετα η έφεση πάει σε 2^ο βαθμίο δικαστήριο [μεταβιβαστικό αποτέλεσμα]. Αν έχει επιδοθεί η απόφαση της ερήμην απόφασης, επειδή τα ένδικα μέσα ασκούνται σωρευτικά. Μιλάμε πάντα για γνήσιες προθεσμίες, που προϋποθέτουν επίδοση! 15 μέρες για ανακοπή ερημοδικίας [503] και 30 μέρες για έφεση [518] → **αν αδρανήσει ο διάδικος μετά από την πάροδο 30 ημερών, η απόφαση ΤΕΛΕΣΙΔΙΚΕΙ**. Αν δεν επιδοθεί, έχουμε καταχρηστική προθεσμία → σε 2 έτη καθίσταται ανέκκλητη η απόφαση – καταχρηστική δεν υπάρχει για την ανακοπή ερημοδικίας! **Επί παραλείψεως επιδόσεως, δεν παράγεται τελεσιδικία**. Μάλιστα, **η έφεση κατά ερήμην αποφάσεων [528]** δεν απαιτεί την επίκληση σφαλμάτων της αποφάσεως, είναι **η «εύκολη έφεση»**, όπου ο ερημοδικασθείς διάδικος προβάλλει με την έφεσή του **κάθε ισχυρισμό που θα μπορούσε να προβάλλει σε πρώτο βαθμό και δεν προέβαλε επειδή ερημοδικάσθηκε**. Μπορεί έτσι να εξαντλήσει πραγματικούς και νομικούς ισχυρισμούς στον 2^ο βαθμό. ΔΕΝ εφαρμόζουμε το 527 για την προβολή νέων ισχυρισμών στην κατ' έφεση δίκη: 527 // κατ' αντιμωλίαν!

Περιπτώσεις/ δυνατότητες μετά από οριστική απόφαση: 1^η - άκυρη ερημοδικία και ασκούμε μόνο ανακοπή ερημοδικίας, 2^η - μόνο έφεση, 3^η - και ανακοπή ερημοδικίας και έφεση, ώστε αν κριθεί ότι δεν συντρέχει πχ λόγος ανωτέρας βίας, να κρατήσει την εύκολη έφεση του 528. Εδώ θα ασκηθούν και τα δύο ένδικα μέσα **επικουρικά**, με επικουρική σώρευση. **Το 528 δεν προϋποθέτει ανωτέρα βία και συνήθως ασκείται σε περιπτώσεις όπου δεν έχω λόγο ανακοπής ερημοδικίας³⁹**. Σκοπός είναι να έχω τουλάχιστον έναν βαθμό ουσιαστικής κρίσης, απλά χάνω τον πρώτο βαθμό δικαιοδοσίας.

⇒ Μπορούν να σωρευτούν στο ίδιο δικόγραφο; ΟΧΙ. Το ένα είναι μεταβιβαστικό μέσο και το άλλο όχι.

Ποιες αποφάσεις προσβάλλονται με ανακοπή ερημοδικίας; [1^ο ΣΤΑΔΙΟ ΠΑΡΑΔΕΚΤΟΥ ΤΟΥ ΕΝΔΙΚΟΥ ΜΕΣΟΥ]

Ερήμην αποφάσεις. Γίνεται δεκτό ότι μπορεί να είναι **αποφάσεις πρωτοβάθμιες αλλά και δευτεροβάθμιες**. Με ανακοπή ερημοδικίας **προσβάλλονται και αποφάσεις δευτεροβάθμιων δικαστηρίων**. Πρωτοβάθμιων εννοείται, αλλά με μια **εξαίρεση: 937.2** → οι αποφάσεις που εκδίδονται επί ανακοπών για ακύρωση των πράξεων

³⁹ Του τύπου ξέχασα το δικαστήριο: σου λέει το δικαστήριο ok χωρίς λόγο δεν ήρθες, πάρε τουλάχιστον μια εύκολη έφεση και μια ουσιαστική κρίση σε 2^ο βαθμό [χάνεις όμως 2 βαθμούς δικαιοδοσίας και μένεις με αυτόν τον έναν]

αναγκαστικής εκτέλεσης, υπόκεινται φυσικά σε έφεση και αναίρεση αλλά όχι με ανακοπή ερημοδικίας. Αποφάσεις ερήμην που εκδίδονται επί ανακοπών κατά το 933, προσβάλλονται με έφεση, αναίρεση, αναψηλάφηση όχι όμως με ανακοπή ερημοδικίας. Εκεί, αν έχουμε ερήμην απόφαση, θα έχουμε την έφεση του 528 → πρόθεση να περατωθεί γρήγορα η διαδικασία.

Παράδειγμα –ΣΟΣ- μίνι πρακτικό: ερημοδικεί ο εκκαλών και κατά 524, η έφεση απορρίπτεται ως ανυποστήρικτη/ αβάσιμη. Μπορεί να ασκηθεί αίτηση αναιρέσεως; **ΟΧΙ**, γιατί η απόφαση δεν είναι ακόμα τελεσίδικη, είναι **ΕΡΗΜΗΝ**! Απόφαση δευτεροβάθμιου δικαστηρίου που είναι ερήμην, ΔΕΝ είναι τελεσίδικη, αφού **υπόκειται ακόμα σε ανακοπή ερημοδικίας**⁴⁰! Πρέπει να επιδοθεί, να περάσουν 15 μέρες και μετά να ασκηθεί αναίρεση! Νμλγ: η απευθείας άσκηση αναιρέσεως = παραίτηση από το δκμ ανακοπής ερημοδικίας, υπό τον όρο ότι υπάρχει ειδική πληρεξουσιότητα από πλευράς του δικηγόρου/ πληρεξουσίου για να υπογράψει την παραίτηση. **ΣΟΣ ΓΙΑΤΙ ΑΝ ΔΕΝ ΕΧΩ ΤΕΛΕΣΙΔΙΚΙΑ ΔΕΝ ΕΧΩ ΔΕΔΙΚΑΣΜΕΝΟ ΚΑΙ ΟΥΤΕ ΕΚΤΕΛΕΣΤΟ ΤΙΤΛΟ!**

Περίπτωση: Όταν έχω απόρριψη αγωγής για λόγους που δεν συνδέονται με την ερημοδικία, πχ είναι απαράδεκτη ή νόμω αβάσιμη; → έχει υποστηριχθεί πως ούτως ή άλλως θα απορριπτόταν ως απαράδεκτη ή νόμω αβάσιμη, δεν μπορεί να προσβληθεί ως ερήμην απόφαση. Ούτως ή άλλως αυτεπαγγέλτως θα απορρίπτονταν. **Κρατούσα άποψη**: μου αρκεί η δικονομική απουσία. Τώρα, το ποιος θα μπορεί να την προσβάλλει θα κριθεί στην βάση του εννόμου συμφέροντος, στην βάση της αρχής της ήττας. Εδώ ο διάδικος μπορεί να ασκήσει ανακοπή ερημοδικίας και να υποστηρίξει την νομική βασιμότητα της αγωγής, αφού το δκμ ακροάσεως αφορά και τους πραγματικούς και τους νομικούς ισχυρισμούς. Άρα, είναι ερήμην απόφαση και όλα θα κριθούν στην βάση του εννόμου συμφέροντος.

3/5/2022

Ανακοπή ερημοδικίας (501 επ.)

Α. Εισαγωγικά

Σκοπός: θεμελίωση δικαστικής ακρόασης, Σ20, ΕΣΔΑ6 και 47χάρτη θεμελιωδών δικαιωμάτων. Σκοπός είναι η κατοχύρωση αν κάποιος δικάστηκε ερήμην είτε κατά την τακτική διαδικασία είτε κατά τις ειδικές διαδικασίες.

Αν κάποιος δικαστεί ερήμην ΑΚΥΡΩΣ [=για περιπτώσεις που δεν θα έπρεπε να εκδοθεί ερήμην απόφαση], τότε θα πρέπει ο διάδικος που δεν μπόρεσε να παραστεί [είτε επειδή δεν του επιδόθηκε η κλήση ή επιδόθηκε παράτυπα/ εκπρόθεσμα ή για λόγους ανωτέρους βίας] τότε έχει δικαίωμα να ακουστεί. Έχει δκμ να ζητήσει την

⁴⁰ Το 524 σε περίπτωση απουσίας του ενάγοντος οδηγεί στην απόρριψη της αγωγής ως ανυποστήρικτης και έτσι ως κατ' ουσίαν. Για αυτόν τον λόγο μπορεί και πρέπει να ασκηθεί και ανακοπή ερημοδικίας μετά. Δεν απορρίπτεται επειδή δεν κλητεύθηκε ο εκκαλών- έχουμε κρίση επί της ουσίας! (ανυποστήρικτη). ΑΡΑ, αν ερημοδικήσει ο εκκαλών στην δίκη εφέσεως, τότε ΜΠΟΡΕΙ να ασκήσει ανακοπή ερημοδικίας. Μάλιστα, πριν περάσει η προθεσμία για αυτή ΔΕΝ ΤΕΛΕΣΙΔΙΚΕΙ. **Ανακοπή ερημοδικίας ασκεί τόσο ο ενάγων όσο και ο εναγόμενος!**

διεξαγωγή της δίκης στον ίδιο βαθμό στον οποίο και ερημοδικάστηκε [μη μεταβιβαστικό ένδικο μέσο]. Άρα λειτουργεί τόσο σε **πρώτο** όσο και σε **δεύτερο** βαθμό, τόσο στην τακτική όσο και στις ειδικές διαδικασίες. Και σε δευτεροβάθμιο αν είναι ερήμην, δεν μπορούν να τελεσιδικήσουν.

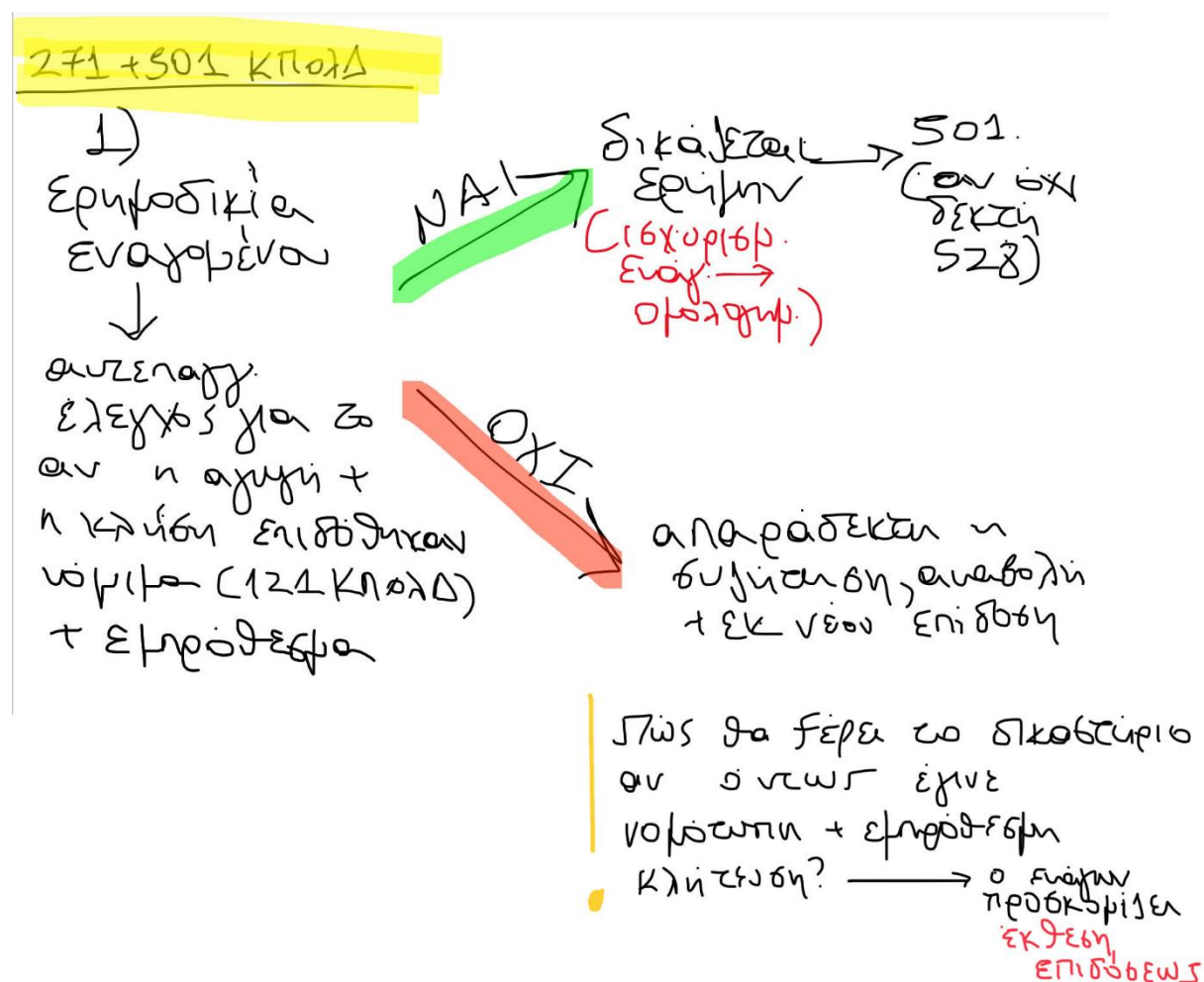
Μας ενδιαφέρει η απόφαση να είναι τυπικά ερήμην. Οτιδήποτε άλλο θα κριθεί με την βάση του εννόμου συμφέροντος (δες παρακάτω).

Δύο περιπτώσεις ερημοδικίας, ανάλογα με την ποιότητα της κλήσης:

2 περιπτώσεις: Τακτική διαδικασία: άρθρο 271:

A) Το δικαστήριο χρειάζεται να εκδώσει απόφαση που θα κηρύσσει την συζήτηση απαράδεκτη. Το δικαστήριο ειδικά αν ο ενάγων δεν προσκομίσει την επίδοση του ενάγοντος, τότε κηρύσσεται η συζήτηση απαράδεκτη. Η απόφαση αυτή ΔΕΝ είναι οριστική, η αγωγή δεν απορρίπτεται και η εκκρεμοδικία διατηρείται. Απλά θα πρέπει να γίνει νέα κλήση. → αν η συζήτηση κηρυχθεί απαράδεκτη δεν είναι οριστική η απόφαση και ΔΕΝ χωρεί ανακοπή ερημοδικίας.

B) Αν όμως το δικαστήριο δεν μπορεί να εντοπίσει το παράτυπο της κλητεύσεως, και βεβαιώνεται πχ ότι ο δικαστικός επιμελητής μετέβη στον τόπο κατοικίας του εναγομένου. Αν όμως δεν είναι εκεί ο τόπος κατοικίας του εναγομένου, τότε χρειάζεται να ασκήσει ο εναγόμενος ανακοπή ερημοδικίας.

Στην τακτική διαδικασία ερημοδικία σημαίνει ΜΗ εμπρόθεσμη κατάθεση **προτάσεων** κατά το 237 ΚΠολΔ, ενώ στις ειδικές διαδικασίες δεν είναι το ίδιο. **Ποιος:** ο εναγόμενος [αν ερημοδικασθεί κατά το 271] ή κυρίως παρεμβαίνων [όχι όμως ο προσθέτως].

Προϋποθέσεις: ΟΡΙΣΤΙΚΕΣ ΑΠΟΦΑΣΕΙΣ (για τις εν μέρει οριστικές ισχύει ότι ορίζει και το 513 ΚΠολΔ) – ΠΡΩΤΟΥ Ή ΔΕΥΤΕΡΟΥ ΒΑΘΜΟΥ.

Ανακοπή ερημοδικίας και απόρριψη αγωγής:

Πρέπει η ερήμην απόφαση να στηρίζεται στις δυσμενείς συνέπειες της ερημοδικίας του εναγομένου; Ποιες είναι οι δυσμενείς συνέπειες της δικονομικής απουσίας του εναγομένου; → η αγωγή θεωρείται ότι έχει ομολογηθεί → 271.3, η ιστορική βάση της αγωγής θεωρείται ομολογηθείσα. Παρά την λειτουργία της ομολογίας (πλασματική/ τεκμαιρόμενη ομολογία), υπάρχει περίπτωση να απορριφθεί η αγωγή; Ναι αν είναι **απαράδεκτη ή νόμω αβάσιμη** ή και λόγω ενστάσεων που εξετάζονται αυτεπαγγέλτως, εφόσον βεβαίως προκύπτουν από τον φάκελο της δικογραφίας. Οι γνήσιες δεν μπορούν. Μιλάμε για καταχρηστικές ενστάσεις (δικαιοκωλυτικές ή δικαιοφθόρες) [για την περίπτωση των ενστάσεων απορρίπτονται ως ουσία αβάσιμες]. Τότε μόνο μπορεί να απορριφθεί η αγωγή.

Αν η αγωγή απορριφθεί, που είναι και τυπικά ερήμην, μπορεί να προσβληθεί με ανακοπή ερημοδικίας; Κάποιοι λένε πως δεν υφίσταται κάποια βλαβερή συνέπεια και έτσι δεν μπορεί. Τελικά όμως έγινε νομολογιακά δεκτό ότι **εδώ μας ενδιαφέρει τυπικά η απόφαση να είναι ερήμην**. Το αν βλάπτει τα δικαιώματα ή τα έννομα συμφέροντα είναι ένα άλλο ζήτημα. Θα εξεταστεί και το ζήτημα αυτό, όμως θα εξεταστεί σε ένα μεταγενέστερο στάδιο, στο ζήτημα του εννόμου συμφέροντος. Καταλήγουμε βέβαια στο ίδιο συμπέρασμα. Τυπικά υπόκειται σε προβολή με ανακοπή ερημοδικίας (με δικονομική απουσία κάποιου διαδίκου) είναι ερήμην και το αν βλάπτει τα έννομα συμφέροντα ή όχι θα εξεταστούν αυτά τα ζητήματα στο πλαίσιο εκείνο.

- *Αν γίνει δεκτή:* προφανώς ναι μπορεί
- *Αν παρά την ερημοδικία η αγωγή απορρίπτεται ως απαράδεκτη:* ναι γιατί μπορεί να θέλει να πετύχει δεδικασμένο επί του ουσιαστικού ζητήματος. Είναι ισχυρότερη η ουσιαστική απόρριψη.
- *Η αγωγή απορρίπτεται παρά την ερημοδικία και την πλασματική ομολογία ως νόμω αβάσιμη (πχ για ακίνητο ισχυρίζεται ότι απέκτησε κυριότητα με ιδιωτικό έγγραφο):* παρά την ερημοδικία του εναγομένου θα απορρίψει και την πλασματική του ομολογία. Η απόφαση τυπικά είναι ερήμην. Όχι λόγω έλλειψης εννόμου συμφέροντος και αυτό σημαίνει ότι δεν μπορεί να βελτιώσει την δικονομική του θέση περαιτέρω. Σημαίνει ότι δεν έχει δικαίωμα. Κρίση περί ανυπαρξίας δικαιώματος.
- *Η αγωγή απορρίπτεται λόγω ενστάσεων ως ουσία αβάσιμη:* δεν υπάρχει έννομο συμφέρον.

Πότε η παραδοχή ενστάσεως οδηγεί όχι υποχρεωτικά στην απόρριψη της αγωγής όχι όμως ως νόμω αβάσιμης; → 1. Ένσταση μη εκπληρωθέντος συναλλάγματος σε αμφοτεροβαρείς συμβάσεις και 2. Ένσταση επισχέσεως. → εδώ αν οι ενστάσεις κριθούν βάσιμες, το δικαστήριο καταδικάζει τον εναγόμενο να καταβάλλει υπό τον όρο

της ταυτόχρονης εκπλήρωσης από τον ενάγοντα! Σε κάθε άλλη περίπτωση, βάσιμη ένσταση = ουσία αβάσιμη απόφαση. Πρέπει ο ενάγων να αποδείξει ότι εκπλήρωσε την παροχή που του αντιστοιχεί για να προβεί σε αναγκαστική εκτέλεση.

Αναγκαία ομοδικία και παράδειγμα

Αν ερημοδικεί κάποιος από τους αναγκαίους ομοδίκους και όχι όλοι. Πχ εναγωγή ομόρρυθμης εταιρείας Ε και των ομόρρυθμων εταίρων Α και Β. η ομόρρυθμη εταιρεία δεν καταθέτει προτάσεις. Οι ομόρρυθμοι εταίροι καταθέτουν κανονικά προτάσεις και αιτιολογημένα αρνούνται ή προβάλλουν και ενστάσεις. Εκδίδεται απόφαση, η οποία και κάνει δεκτή την αγωγή και καταδικάζονται να καταβάλλουν το ποσό της αγωγής. **Η ομόρρυθμη εταιρεία, η οποία ερημοδίκησε** (επειδή δεν κατέθεσε προτάσεις), **μπορεί να ασκήσει ανακοπή ερημοδικίας;** → Έχουμε αντικειμενική ενέργεια των διαδικαστικών πράξεων των άλλων ομοδίκων (76 ΚΠολΔ). Έτσι δικονομικά αντιπροσωπεύονται. **Ενάγονται περισσότεροι και οι λοιποί παρίστανται: σημειώνεται πως ΔΕΝ έχω πλασματική ομολογία.**

ΟΜΩΣ: Μπορεί να ασκήσει ανακοπή ερημοδικίας → ακριβώς επειδή ΔΕΝ ακούστηκε, η τελεολογία της δικαστικής προστασίας επιβάλλει και ο αναγκαίος ομόδικος που ερημοδικεί ενώ οι λοιποί παρίστανται και τον αντιπροσωπεύουν, παραταύτα, έχει δkm να προσβάλλει την απόφαση, αφού τυπικά είναι ερήμην απόφαση. Τα λοιπά θα τα δούμε στην βάση του εννόμου συμφέροντος.

⇒ Άρα έχει δkm να ασκήσει ανακοπή ερημοδικίας για να αποκαταστήσει το δkm δικαστικής ακρόασης.

5/5/2023

Ανακοπή ερημοδικίας και σε δευτεροβάθμιες.

Υπάρχουν αποφάσεις που δεν μπορούν να προσβληθούν με ανακοπή ερημοδικίας:

1. Ανακοπές κατά της διαδικασίας της αναγκαστικής εκτέλεσης.
 - a. Διαπλαστικό ένδικο βοήθημα με τα 933 επ. Χαρακτηρίζεται ως δίκη περί την εκτέλεση. Οι αποφάσεις που εκδίδονται επί ανακοπών κατά το 933 δεν προσβάλλονται με ανακοπή ερημοδικίας. Μπορεί να είναι ερήμην, αλλά θα ασκηθεί ΜΟΝΟ έφεση.
2. Δεν προσβάλλονται με ανακοπή ερημοδικίας κατά το 576. 4 ΚΠολΔ οι αποφάσεις του ΑΠ σχετικά με το αν συντρέχουν οι λόγοι αναίρεσης. Μετά την αναίρεση της αναιρεσιβαλλόμενης απόφασης, ο ΑΠ αν είναι πρώτη αναίρεση παραπέμπει στο δικαστήριο που εξέδωσε την απόφαση στο δικαστήριο με άλλους δικαστές ή σε άλλο ισόβαθμο.
 - a. Η απόφαση πάντως μετά την αναίρεση μπορεί να προσβληθεί. Επίσης, στην περίπτωση της δεύτερης αναίρεσης [που θα παραπέμψει στο δικαστήριο ουσίας, η απόφασή του].
 - b. **ΟΜΩΣ:** Στην περίπτωση που ασκηθεί δεύτερη αναίρεση και συντρέχει η πλημμέλεια και αναιρείται η απόφαση [εδώ σημειώνεται πως ο ΑΠ κρατεί και δικάζει την έφεση/ δικάζει εδώ ως δευτεροβάθμιο δικαστήριο μετά την δεύτερη αναίρεση = εφαρμόζονται οι διατάξεις του δικαίου της εφέσεως = μπορούν να

προβληθούν νέοι λόγοι εφέσεως → αυτή ΜΟΝΟ η απόφαση του ΑΠ μπορεί να προβληθεί με ανακοπή ερημοδικίας.]

Τα πρόσωπα που ασκούν ανακοπή ερημοδικίας: [2^ο ΣΤΑΔΙΟ ΠΑΡΑΔΕΚΤΟΥ ΤΟΥ ΕΝΔΙΚΟΥ ΜΕΣΟΥ]

Ενάγων, εναγόμενος, καθολικοί / ειδικοί διάδοχοι. **ΟΜΩΣ:** Στην ανακοπή ερημοδικίας, υπάρχει μία **εξαιρέση**, ένα πρόσωπο που δεν νομιμοποιείται στην άσκηση ανακοπή ερημοδικίας. Κατά το 502, **εξαιρείται ο προσθέτως παρεμβαίνων** [ακόμα και αν η παρέμβασή του είναι αυτοτελής πρόσθετη/ ομοδικιακή] για τον εαυτό του [επειδή δηλαδή δεν κατέθεσε προτάσεις, γιατί αυτό είναι ουσιαστικά η ανακοπή ερημοδικίας]. Έχει όμως δυνατότητα κατά το 502, να ασκήσει ανακοπή ερημοδικίας **ΟΧΙ για τον εαυτό του ΑΛΛΑ για τον κύριο διάδικο** υπέρ του οποίου άσκησε την παρέμβαση [οιονεί πλαγιαστικά, ας πούμε]. Στην απλή πρόσθετη μπορεί; Ναι αρκεί πάντα να είναι για τον κύριο ερημοδικασθέντα διάδικο και ΟΧΙ για τον εαυτό του. Αν πχ έχουμε αυτοτελή πρόσθετη παρέμβαση [που προϋποθέτει επέκταση εκτελεστότητας ή δεδικασμένου (πχ 329 → 83 → 76)]. Άρα αυτό ισχύει είτε είναι απλή είτε αυτοτελής πρόσθετη. Έχει απλά δυνατότητα εφέσεως [της εύκολης εφέσεως του 528!].

- ⇒ Ο προσθέτως παρεμβαίνων δεν μπορεί να ασκήσει ανακοπή ερημοδικίας για τον εαυτό του αλλά μόνο για τον κύριο διάδικο, εφόσον δεν έχει ασκήσει ήδη το δκμ αυτό ο κύριος διάδικος. Πρόκειται για ένα ξένο δκμ που ήδη ασκήθηκε.

[3,4^ο ΣΤΑΔΙΟ ΠΑΡΑΔΕΚΤΟΥ ΤΟΥ ΕΝΔΙΚΟΥ ΜΕΣΟΥ: δες πιο πάνω για έννομο συμφέρον και εμπρόθεσμο]

Λόγοι ανακοπής ερημοδικίας: [ΠΑΡΑΔΕΚΤΟ + ΒΑΣΙΜΟ ΤΩΝ ΛΟΓΩΝ ΤΟΥ ΕΝΔΙΚΟΥ ΜΕΣΟΥ]

Ανακοπή κατά απόφασης που έχει εκδοθεί ερήμην επιτρέπεται, αν εκείνος που δικάστηκε ερήμην δεν κλητεύθηκε καθόλου ή δεν κλητεύθηκε νόμιμα ή εμπρόθεσμα ή αν συντρέχει λόγος ανώτερης βίας.

1. **Απουσία επιδόσεως του εισαγωγικού δικογράφου, εφόσον βέβαια το δικαστήριο δεν το έχει εντοπίσει.**
 - a. Ο διάδικος που επισπεύδει την συζήτηση οφείλει να δώσει στο δικαστήριο την έκθεση επίδοσης. Να βεβαιώσει το δικαστήριο ότι τηρήθηκαν οι διατάξεις του 215. Αν όχι, θεωρείται σαν μηδέποτε ασκηθείσα. Αντίθετα, αν διάδικος δεν κλητευθεί η συζήτηση είναι που κηρύσσεται απαράδεκτη [πχ πρέπει να κλητευθούν οι αναγκαίοι ομόδικοι. Αν υπάρχουν α.ο. και δεν κλητεύθηκαν, η συζήτηση και όχι το ένδικο μέσο είναι απαράδεκτη]. Η εκπρόθεσμη όμως επίδοση στην τακτική διαδικασία ή η καθόλου επίδοση → 215.2 ΚΠολΔ.
 - i. !! άλλο η επίδοση του εισαγωγικού δικογράφου/ της αγωγής → 215 και θεωρείται μη ασκηθείσα και άλλο η κλήση στην συζήτηση → απαράδεκτη η συζήτηση!

b. Όμως το δικαστήριο μπορεί να σφάλλει. Εάν ακόμα, προσκομιστεί έκθεση επίδοσης που βεβαιώνει τα 121 επ. [ιδίως 124 επ.] εκεί το δικαστήριο δεν μπορεί να ελέγξει περαιτέρω, αφού σαν δημόσιο έγγραφο αποδεικνύει πλήρως ότι επιδόθηκε η αγωγή [πχ μετέβη ο δικαστικός υπάλληλος και επέδωσε σε σύνοικο ή σε συνεργάτη στον τόπο εργασίας ή θυροκόλλησε, εδώ το δικαστήριο δεσμεύεται από την έκθεση του δικαστικού επιμελητή]. Μπορεί όμως να έχει μεταβεί κάπου που παλιά έμενε. Πχ είναι άκυρη η επίδοση. Γενικά όταν το δικαστήριο δύσκολα μπορεί να εντοπίσει την πλημμέλεια. Και η έκθεση του δικαστικού επιμελητή ανατρέπεται, με αντίθετη απόδειξη [και όχι ανταπόδειξη αφού πρόκειται για κύρια απόδειξη].

2. Η περίπτωση της έγκυρης επίδοσης αλλά που είναι εκπρόθεσμη.

a. Το δικαστήριο προβαίνει στην κρίση παρόλο που δεν τηρήθηκε η προθεσμία του άρθρου 215 παράγραφος 2 και το δικαστήριο.
Νομότυπο: τόπος επίδοσης, σε ποιον επέδωσε

3. Έχουμε κλήτευση εμπρόθεσμη και νομότυπη αλλά συνέτρεξαν περιστατικά ανωτέρας βίας.

- a. Θεωρούνται γεγονότα εξωτερικά και απρόβλεπτα τα οποία δεν μπορούσε να προβλέψει με κανέναν τρόπο.
- b. Παραδείγματα: ένα αιφνίδιο κυκλοφοριακό πρόβλημα
- c. Πχ ο δικηγόρος του δεν κατέθεσε προτάσεις υπολογίζοντας εσφαλμένα την προθεσμία του 237. Είναι αυτό λόγος για ανακοπή ερημοδικίας; Όχι. Σε ό, τι αφορά το πρόσωπο του δικηγόρου θα κριθεί αντικειμενικά το θέμα της ανωτέρας βίας. Το πταίσμα του δικαστικού παραστάτη καταλογίζεται στον διάδικο τον ίδιο.
- d. Αντικειμενικό κριτήριο σε ό,τι αφορά τον δικηγόρο και το τι μπορούσε να ενεργήσει- οφείλει να γνωρίζει το 237.1 για την τακτική διαδικασία, με αποτέλεσμα να μην συνιστούν λόγο ανωτέρας βίας.

Λίγα διαδικαστικά:

Δικάζεται από το δικαστήριο που εξέδωσε την ερήμην απόφαση [μη μεταβιβαστικό], έχουμε μία συζήτηση τόσο για την ανακοπή ερημοδικίας όσο και για την υπόθεση, 509.

Έχουμε μια εξαίρεση και αντί για πλήρη δικανική πεποίθηση, μέτρο απόδειξης δεν είναι αυτό αλλά η πιθανολόγηση σε ό,τι αφορά την βασιμότητα των λόγων της ανακοπής ερημοδικίας [όπως και στα ασφαλιστικά μέτρα]. Εάν κριθεί βάσιμος, η ερήμην απόφαση εξαφανίζεται και το δικαστήριο κρατεί και δικάζει την αγωγή ή την έφεση και εκδίδει μία απόφαση τόσο επί της ανακοπής ερημοδικίας όσο και επί της αγωγής.

Οι προτάσεις κατατίθενται μέχρι την συζήτηση της ανακοπής ερημοδικίας και είναι προτάσεις τόσο επί της ανακοπής όσο και τα επί της αγωγής. Θα εφαρμόσω το 237 και εδώ; Και αν ναι πώς; Ο νομοθέτης λέει πως κρίσιμη είναι η συζήτηση και πως ΔΕΝ χρειάζεται να εφαρμόσω το 237.1 → άρα κάνω προτάσεις μέχρι και την έναρξη της συζήτησης.

Αν έχω ερημοδικία και κατά την ανακοπή ερημοδικίας; → ελέγχεται πάντα αν έχει γίνει επίδοση. Αν έχουμε έγκυρη επίδοση, τότε θα δικαστεί αυτός που ερημοδικεί **ωσεί παρών**.

ΣΧΗΜΑΤΙΚΑ:

2 εκδοχές. Ανακοπή ερημοδικίας. Μετά:

1) παρίστανται και οι 2. Το δικαστήριο θα εξετάσει τους λόγους ανακοπής και αν πιθανολογήσει την ανακοπή κρατά και δικάζει την αγωγή κατ' αντιμωλίαν. Αν προσεβλήθη απόφαση δευτεροβάθμιου δικαστηρίου, εκεί, πιθανολογείται πάλι η βασιμότητα των λόγων ανακοπής και γίνεται δεκτός ένας από αυτούς και το δικαστήριο κρατά και δικάζει την έφεση.

2) το θέμα είναι αν κάποιος στην δίκη της ανακοπής ερημοδικίας, ερημοδικεί και δεν καταθέτει προτάσεις μέχρι και την δίκη. **Ερημοδικία στην ερημοδικία δηλαδή**. Σε κάθε ερημοδικία, το δικαστήριο εξετάζει αν έχουμε έγκυρη κλήτευση του ερημοδικασθέντος. Εάν δεν έχει κλητευθεί νομίμως → η συζήτηση απαράδεκτη.

3) δεν παρίσταται είτε ο ανακόπτων είτε ο καθού η ανακοπή και διαπιστώνει το δικαστήριο ότι κλητεύθηκε ή είχε την υποχρέωση να κλητεύσει. Εάν εδώ έχουμε έγκυρη ερημοδικία, το δικαστήριο δικάζει την ανακοπή ερημοδικίας. Δεν υπάρχει τεκμήριο ομολογίας. Ανακόπτων: ωσεί παρών. Καθού η ανακοπή: και αυτός ωσεί παρών. Ερήμην απόφαση της ανακοπής ερημοδικίας.

→ Μπορεί να ασκηθεί νέα ανακοπή ερημοδικίας; Υπάρχει ο κανόνας της άπαξ εφέσεως. Υποστηρίζεται θεωρητικά πως πρέπει να συντρέχει και εδώ. Γιατί αλλιώς θα μπορούσε να ερημοδικεί συνεχώς εμποδίζοντας την τελεσιδικία. Τυπική διάταξη όμως που την αποκλείει δεν έχουμε. **Κενό δικαίου → η τελεολογία επιβάλλει να κάνουμε αναλογία με το ζήτημα της άπαξ άσκησης έφεσης**. Αντιρρήσεις σχετικά με την ανωτέρα βία υπάρχουν.

ΣΥΓΚΕΝΤΡΩΤΙΚΑ:

$$\begin{array}{l} \text{Ερημοδικία} + \text{αγωγή} / \\ \text{εναγόμενος} \\ \text{δεν} \\ \text{εακζική} \\ \text{δικαιοσύνη} \end{array} = \begin{array}{l} \mu \text{ κατάθεση} \\ \text{προτάσεων} \\ \text{μέχρι στο 237} \\ + \\ \mu \text{ παράδοση} \\ \text{στο δικαστήριο} \end{array}$$

Προϋπ. ένδ. μέσον ανακοπής

1) από ρ. δεκτική ανακοπής (+ δευτεροβ. / 524, + αθεράδευτη (γιατί τις νομοθετ. ουσιαστικές έρευνες))

2) νομοθετική → και εννοούμενος και ΕΝΑΓΩΝ (524)

3) ενν. τυμάρων

4) υδωλ + ελκωθ

12/5/2023

ΕΦΕΣΗ

Γενικά- εισαγωγικά:

Μεταβιβαστικό ένδικο μέσο. Θεμελιώδης είναι και έννοια των κεφαλαίων μιας απόφασης αλλά και η έννοια της προβολής νέων πραγματικών ισχυρισμών στην κατ' έφεση δίκη αλλά και οι έννομες συνέπειες, όπως μεταβιβαστικό, ανασταλτικό, επικοινωντικό [=δυνατότητα αντέφεσης] αποτέλεσμα. Όρια του μεταβιβαστικού αποτελέσματος. Η νμλγ δέχεται ότι το αντικείμενο της 2βάθμιας ταυτίζεται με αυτό της δίκης σε 1ο βαθμό. Υπάρχει ένα διαπλαστικό αίτημα, με μια απόλυτη ταύτιση των αντικειμένων που είναι απολύτως κρατούσα στην νμλγ.

Ένδικο μέσο πλήρους δικαιοδοσίας = μπορεί να θεμελιωθεί για οποιοδήποτε σφάλμα της πρωτόδικης απόφασης/ κάθε σφάλμα μπορεί να αποτελέσει λόγο εφέσεως σε αντίθεση με την αναίρεση που θέλει μόνο νομικές πλημμέλειες. Όλοι οι λόγοι αναίρεσης πάντως είναι και λόγοι εφέσεως. Κάθε πλημμέλεια μπορεί σαφώς να προβληθεί και στο δευτεροβάθμιο για λόγο έφεσης. Πάντως, κατά το 562.2, πρέπει να έχουμε προβληθεί και στην έφεση. Αρα, αν υπάρχει ήδη πλημμέλεια την διατυπώνω ως λόγο έφεσης. Αλλιώς είναι απαράδεκτη αν προβληθεί για πρώτη φορά ως λόγος έφεσης. Προσοχή στο 562.2 και στην σχέση του με την δευτεροβάθμια δίκη! [εκτός αν πχ αφορά την δημόσια τάξη]. Και επί αοριστίας, πρέπει να έχει προβληθεί.

Κάθε λόγος και σφάλμα είναι λόγος εφέσεως της πρωτοβάθμιας απόφασης. Όμως, αν κάποια αιτήματα δεν έχουν μεταβιβαστεί στον δεύτερο βαθμό, το 2βάθμιο δεν μπορεί να ελέγξει αφού υπάρχει τελεσιδικία, πχ ο Α ενάγει τον Β, με μια αγωγή και 2 αιτήματα με αντικειμενική σώραυση του 218. Η αγωγή γίνεται δεκτή και επιδίδεται η απόφαση στον εναγόμενο ενώ αυτός παραπονιέται για εσφαλμένη εφαρμογή των αποδείξεων και σχετικά με το ένα αίτημα. Η έφεση δικάζεται και το 2βάθμιο έρχεται και απορρίπτει αυτεπαγγέλτως ως αόριστη κατά την έκταση του 2^{ου} αιτήματος. Ενήργησε εσφαλμένα. **Ναι μεν μπορεί αυτεπαγγέλτως αν ελέγξει το παραδεκτό και βάσιμο**

αλλά στην έκταση που προσβλήθηκε ενώπιόν του [2 ασανσέρ που λέει Δεληκωστό!]. Εάν δεν έχει μεταβιβαστεί, το δευτεροβάθμιο δεν έχει εξουσίες, πχ να απορρίψει την αγωγή ως αόριστη και έτσι ως απαράδεκτη. Προσοχή, μετά μπορεί να ελεγχθεί αυτό αναιρετικά με τον 8, τον 14 αλλά όχι με το 16 αφού αυτός απαιτεί να υπάρχει δεδικασμένο, δηλαδή *δευτεροβάθμια*.

Κρίσιμη είναι και η διάταξη του 535, κατά την οποία κρατεί και δικάζει. Η απόφαση του δευτεροβαθμίου δικαστηρίου μπορεί να αποτελέσει και εκτελεστικότητα, δικάζοντας εκ νέου την αγωγή που είναι και καταψηφιστική. Προσοχή όμως αν είναι ερήμην. Εφόσον, τελεσιδικεί η δευτεροβάθμια, τελεσιδικεί και η πρωτοβάθμια. Ποια όμως από τις δύο θα εκτελέσω; **Ποια από τις 2 αποφάσεις αποτελεί τον εκτελεστό τίτλο;** Η απορριπτική επί της εφέσεως γιατί ενσωματώνει την πρωτόδικη; Η απάντηση είναι: η πρωτόδικη. Μόνο αυτή έχει καταψηφιστικό αίτημα. Η δευτεροβάθμια ενσωματώνει την πρωτόδικη. Εάν όμως η έφεση απορριφθεί ως απαράδεκτη, θεωρείται πως απορροφά την πρωτόδικη και προσβάλλεται αυτή αναιρετικά. Για να έχω εκτελεστό τίτλο, θέλω καταψηφιστικό διατακτικό.

Υποστηρίζεται πως απαράδεκτοι λόγοι εφέσεως συνιστούν αβάσιμη έφεση [θυμήσου: απαράδεκτο λόγου = νόμω αβάσιμο ενδίκου μέσου]. Υποστηρίζεται όμως και η αντίθετη κρατούσα άποψη πως το παραδεκτό των λόγων αφορά το παραδεκτό των ενδίκων μέσων. Τσικρικάς // έστω και ένας αν είναι ελεγμένος, έχω θέμα αβασίμου.

Δευτεροβάθμιο δικαστήριο είναι το εφετείο [19 ΚΠολΔ] είτε το μονομελές είτε το τριμελές. Εφέσεις κατά αποφάσεων ειρηνοδικείου, πάνε στο μονομελές πρωτοδικείο = εκ νέου κρίση από μονομελές δικαιοδοτικό όργανο. Προσβολή αποφάσεων μονομελούς πρωτοδικείου, πάνε στο μονομελές εφετείο.

Προσβαλλόμενες αποφάσεις. Ποιες αποφάσεις μπορούν να εκκληθούν; [1^ο στάδιο παραδεκτού ενδίκου μέσου]

Α) Αποφάσεις πρωτοβάθμιων δικαστηρίων

1. Το μονομελές πρωτοδικείο είναι μονομελές όργανο αλλά και δευτεροβάθμιο. Άρα μόνο όταν αποφαινόνται επί αγωγής είναι εκκλητές.
2. Αποφάσεις ειρηνοδικείου, επί μικροδιαφορών = κάτω του ορίου των 5 χιλιάδων ευρώ, δεν προσβάλλονται με εφέσεις, είναι ανέκκλητες. Πότε μια απόφαση είναι ανέκκλητη αλλά όχι τελεσίδικη; Μια απόφαση που δεν υπόκειται σε έφεση αλλά υπόκειται σε ανακοπή ερημοδικίας. Υπόκεινται όμως σε αναίρεση [560] για περιορισμένους λόγους.
3. Αποφάσεις πρωτοβάθμιες ερήμην, προσβάλλονται με έφεση. Κατά ερήμην αποφάσεων, **αν επιδοθεί η απόφαση**, συντρέχουν οι προθεσμίες. Μπορώ να εγκαταλείψω την ανακοπή ερημοδικίας και ασκώ έφεση μόνο με το 528. Διασφαλίζει μια νέα ολοκληρωμένη εκδίκαση της αγωγής του. Επί εφέσεως κατά ερήμην αποφάσεων, **δεν χρειάζεται επίκληση σφαλμάτων** [λόγοι εφέσεως]. Αυτό το κάνω, αν δεν μπορώ να επικαλεστώ τους λόγους του 501, πχ αν χωρίς λόγο δεν κατέθεσα προτάσεις. Θα δικαστώ επί της ουσίας ξανά με το 528.

4. Αν ασκηθεί ανακοπή ερημοδικίας και επικουρικός έφεση, ισχύει το ίδιο. Κύριο ένδικο μέσο η ανακοπή ερημοδικίας και έφεση επικουρικά. Όχι στο ίδιο δικόγραφο φυσικά. Η έφεση μόνο στην περίπτωση που απορριφθεί η ανακοπή ερημοδικίας. **Και στην περίπτωση αυτή, δεν χρειάζονται συγκεκριμένες πλημμέλειες και η επίκληση σφαλμάτων.**

Β) Οριστικές αποφάσεις, 513

1. Οι μη οριστικές δεν υπόκεινται. Ανακαλούνται μόνο κατά το 309 ΚΠολΔ.
 - a. Οριστική λοιπόν που μπορεί να απορρίπτει την αγωγή ως απαράδεκτη. Αν η αγωγή απορρίπτεται, το πρωτοβάθμιο δικαστήριο έχει απεκδυθεί των εξουσιών του. Συχνά, κηρύσσονται αποφάσεις προσωρινά εκτελεστές και δεν επισπεύδει ο ενάγων γιατί ξέρει ότι μπορεί να ανατραπεί η απόφαση.
 - b. Δεδικασμένο και εκτελεστότητα μπορούν να ανατραπούν με έκτακτα ένδικα μέσα, όχι όπως οι οριστικές με την έφεση. Άρα αφού δυσκολεύει η ανατροπή τότε προσδίδουμε τις συνέπειες του δεδικασμένου και της εκτελεστότητας.
2. ΑΡΑ: **Πρωτόδικες οριστικές που είτε απορρίπτουν ως απαράδεκτη είτε ως νόμω ή ουσία αβάσιμη, είτε την κάνουν δεκτή ως ουσία αβάσιμη** [παραδοχή της αγωγής].
3. ΕΠΙΣΗΣ: **και οι παραπεμπτικές αποφάσεις** που παραπέμπουν από αρμόδιο σε αρμόδιο δικαστήριο. Το δικαστήριο παραπέμπει στο αρμόδιο δικαστήριο. Παραμένει η εκκρεμοδικία της και η παραπεμπτική απόφαση προσβάλλεται και δεσμεύεται το δικαστήριο της παραπομπής αν τελεσιδικήσει. Προσοχή λοιπόν στο 46 ΚΠολΔ, προσβάλλονται και οι παραπεμπτικές αποφάσεις με την εξαίρεση του 47.
4. **Εν μέρει οριστική απόφαση.** Περισσότερα αγωγικά αιτήματα και περισσότερες βάσεις της αγωγής. Αν έχω περισσότερα αγωγικά αιτήματα και κριθούν στο σύνολό τους. Εάν το δικαστήριο είτε απορρίψει είτε τα κάνει δεκτά εν όλω ή εν μέρει, έχουμε περισσότερα **κεφάλαια**. Οριστική κρίση για το σύνολο.
 - a. Όμως ότι παραμένει απρόσβλητο, τελεσιδικεί. Αν γίνει δεκτό το ένα αλλά το άλλο απορριφθεί, τότε, έχω εν μέρει οριστική απόφαση. Πχ διαταχθεί πραγματογνωμοσύνη ή εκδίδει απόφαση που αναστέλλει λόγω εκκρεμοδικίας. Άρα ανακύπτει το θέμα των μη οριστικών. Ο εναγόμενος έχει έννομο συμφέρον για το οριστικό μέρος.
 - b. Ο Α ενάγει τον Β και ζητά 100. Αν γίνει δεκτή η κύρια βάση, δεν πάμε στην επικουρική και έχω 1 κεφάλαιο. Αν απορριφθεί η κύρια, τότε πάμε στην επικουρική. 2 κεφάλαια⁴¹. Υπάρχει το ενδεχόμενο να γίνει δεκτή η κύρια και για την επικουρική να διαταχθούν αποδείξεις// μη οριστική για την επικουρική.
 - c. Υποκειμενικά σύνθετες:
 - i. Ομοδικία: μπορεί να έχω οριστική κρίση για όλους τους ομοδίκους, απλούς και αναγκαίους. Τότε έχω περισσότερα κεφάλαια.

⁴¹ Απόρριψη κύριας βάσης και κρίση επί επικουρικής = 2 κεφάλαια.

- ii. Αναγκαία ομοδικία: **κάθε κεφάλαιο για τον κάθε ομόδικο.**
- iii. Εάν κριθεί οριστική για τον έναν και όχι για τους λοιπούς, θα θεμελιωθεί το ζήτημα με τις οριστικές αποφάσεις. Περαιτέρω αν έχω αγωγή και ανταγωγή, αν κριθεί οριστικά μόνο η αγωγή και διατάξεις για την ανταγωγή, έχω οριστική αλλά όχι τελειωτική απόφαση.
- iv. Ζήτημα κύριας παρέμβασης: απορρίπτεται η κύρια παρέμβαση και εκδίδεται μια απόφαση για την αγωγή. Δεν είναι τελειωτική.
- d. Εάν όλα τα αγωγικά αιτήματα και οι βάσεις κριθούν οριστικά είναι τελειωτική. Θα μας απασχολεί τότε το εύρος της μεταβίβασης. Εάν κριθούν ορισμένα από τα αγωγικά αιτήματα οριστικά και για τα λοιπά εκδοθεί μια μη οριστική απόφαση, έχουμε το θέμα της προσβολής της οριστικής αλλά μη τελειωτικής κρίσης.
- e. 513// γράμμα διατάξεως δεν επιτρέπει έφεση.

24/05/2023

Έφεση⁴²

ΟΡΙΣΤΙΚΕΣ ΑΠΟΦΑΣΕΙΣ

Μη οριστικές αποφάσεις δεν προσβάλλονται και μόνο ανακαλούνται -309 ΚΠολΔ. Άρα εάν έχουμε μια αγωγή αποζημίωσης με διάφορα κονδύλια [πχ για υλικές ζημιές, για αποκατάσταση οχήματος, για αποκατάσταση άλλων ζημιών] εκεί μπορεί να υπάρξει απόφαση για ορισμένα κονδύλια ενώ για άλλα μπορεί να διαταχθεί πραγματογνωμοσύνη. Αν έχουμε ορισμένες διατάξεις για ορισμένα κονδύλια [αναφέρονται στο ίδιο αίτημα/ κεφάλαιο και δεν είναι από μόνα τους κεφάλαια] δεν είναι οριστική η απόφαση και δεν προσβάλλεται με έφεση. Ακόμα λοιπόν και να περιέχουν ορισμένες διατάξεις δεν προσβάλλονται με έφεση.

Εάν έχουμε αποφάσεις που είναι **παραπεμπτικές**, προσβάλλονται με ένδικα μέσα και έφεση και για τον λόγο αυτό, εάν τελεσιδικήσουν **δεσμεύουν ως προς το ζήτημα της παραπομπής** και θεωρούνται παραπεμπτικές. Δεσμεύουν για το ζήτημα της **αρμοδιότητας**. Έχω λοιπόν δεδικασμένο το οποίο και καλύπτει το θέμα που κρίθηκε. Προσέχω όμως το ΚΠολΔ 47 για αποφάσεις δικαστηρίου που δεν προσβάλλεται με έφεση αν κριθεί πως αρμόδιο είναι δικαστήριο κατώτερο. Εάν εσφαλμένα το μονομελές ή πολυμελές κρατήσουν μια αγωγή της καθύλην αρμοδιότητας του ειρηνοδικείου, δεν υπόκειται σε ένδικα μέσα. Στην συντριπτική πλειοψηφία, τα δικαστήρια παραπέμπουν. Εάν όμως κρατήσει και δικάσει, η απόφασή του δεν υπόκειται σε ένδικα μέσα.

513

Απαιτεί **οριστικές αποφάσεις** για όλο το εύρος των αγωγικών βάσεων που υποβάλλονται προς δικαιοδοτική κρίση. Εάν έχω περισσότερα αιτήματα ή αγωγικές βάσεις, η απόφαση έχει τόσα κεφάλαια όσα είναι τα αιτήματα που κρίθηκαν οριστικά ή τόσα κεφάλαια όσες είναι οι βάσεις. Προσοχή!

- Ένα αίτημα αποζημίωσης με περισσότερα κονδύλια [πχ και για αποζημίωση του σασμάν και για τα τζάμια]. Εκεί έχω ένα κεφάλαιο.

⁴² Οι αποφάσεις μικροδιαφορών προσβάλλονται με ανακοπή ερημοδικίας και αναίρεση για εξαιρετικούς λόγους αλλά όχι με έφεση.

- Το κεφάλαιο αντιστοιχεί σε αγωγικά αιτήματα. Αν έχω **αντικειμενική σόρευση κατά το 218**, αν το σύνολο των αγωγικών αιτημάτων κριθεί οριστικά, έχω περισσότερα κεφάλαια. Κεφάλαιο για το αίτημα καταβολής του τιμήματος αλλά και για αποζημίωση. Επίσης κύρια αγωγή και κύρια παρέμβαση // διαφορετικά κεφάλαια αυτά! Επίσης το ίδιο ισχύει [έχω διαφορετικά κεφάλαια] στην περίπτωση αγωγής και ανταγωγής. Για κάθε αίτημα έχουμε κεφάλαιο.
 - ο Επίσης αν έχουμε κύρια αγωγή και προσεπίκληση δικονομικού εγγυητή: αναγωγικό δικαίωμα και μπορεί να προσεπικαλέσει τον δικονομικό εγγυητή. Αυτή η προσεπίκληση εμπεριέχει αίτημα διαγνώσεως της ευθύνης του δικονομικού εγγυητή. Σημειώνεται εδώ πως για να έχω δικονομικό εγγυητή θέλω να υπάρχει αναγωγικό δκμ [πχ μόνο ο εγγυητής προσεπικαλεί τον πρωτοφειλέτη⁴³. Το ίδιο ισχύει και για αυτό έχουμε δικονομικό εγγυητή και στην περίπτωση της ασφαλιστικής εταιρείας στα τροχαία]
- Άρα η διαφορά είναι ότι τα κονδύλια είναι μέρη του ενιαίου αιτήματος.
- Αγωγικό αίτημα στηριζόμενο τόσο στην παράβαση της σύμβασης και ταυτόχρονα και σωρευτικά ζητεί και στηρίζει το ίδιο αίτημα λόγω αδιοπρακτικής ευθύνης. Υποστηρίζει ότι η παράβαση του συμβατικού όρου έγινε **εκ προθέσεως** και άρα ισχυρίζεται πως έχουμε το 919 που θεμελιώνει αδιοπρακτική ευθύνη. → αν η αγωγή απορριφθεί στο σύνολό της και κρίνει ότι δεν συντρέχει τίποτα από τα δύο, έχουμε ένα αίτημα μεν αλλά στηριζόμενο σε διαφορετικές βάσεις // αυτό σημαίνει ότι έχουμε 2 κεφάλαια [περισσότερες αγωγικές βάσεις]. Σημειώνεται πως εφόσον το επιτρέπει το ουσιαστικό δίκαιο [δεν είναι αντιφατικό] σωρεύονται αντικειμενικά και όχι επικουρικά.
 - ο Αλήθεια, γιατί κάποιος να σωρεύσει και τα δύο; Και ενδοσυμβατική και αδιοπρακτική; Γιατί επιπροσθέτως όταν στηρίζει στην αδιοπρακτική ευθύνη, μπορεί να ζητήσει και εύλογη χρηματική αποζημίωση λόγω ηθικής βλάβης.

Αν η αγωγή απορριφθεί στο σύνολό της ή γίνει δεκτή, έχει σημασία το πόσα κεφάλαια έχω, αφού αν θέλω να προσβάλλω την απόφαση, πρέπει να προσβάλλω όλα τα κεφάλαια επειδή ό,τι δεν προσβάλλω τελεσιδικεί. Πχ στο πιο πάνω παράδειγμα έχω 3 κεφάλαια μαζί με την ηθική αποζημίωση.

Απαραίτητο είναι να μην αλληλοαποκλείονται οι βάσεις κατά το ουσιαστικό δίκαιο. → Στην περίπτωση αυτή, έχω επικουρική σόρευση. Πχ αδικαιολόγητος πλουτισμός σε συρροή με ενδοσυμβατική. Πχ σκέφτεται ότι ενδεχομένως είναι άκυρη ως εικονικής σύμβαση πώλησης. Εφόσον η ύπαρξη ενδοσυμβατική αποκλείει τον αδικαιολόγητο πλουτισμό, εδώ θα ασκηθούν οι δύο αγωγικές βάσεις επικουρικά και όχι σωρευτικά. Κύρια βάση θα είναι η ενδοσυμβατική και επικουρική η άλλη. Εάν η κύρια βάση γίνει δεκτή έχουμε ένα κεφάλαιο, αφού το δικαστήριο δεν μπορεί να εξετάσει και την επόμενη βάση [**αρχή της διαθέσεως!** Δεν εξετάζει τα επικουρικά αιτήματα- δεν επιτρέπεται να εξετάσει την επικουρική και αν το κάνει έχω **559.8**]. αν απορριφθεί η κύρια και εξεταστεί και η επικουρική έχω 2 βάσεις που εξετάζονται και έτσι δύο κεφάλαια.

⁴³ ΚΑΙ ΟΧΙ ΤΟ ΑΝΤΙΣΤΡΟΦΟ, αφού ο πρωτοφειλέτης δεν έχει αναγωγικό δκμ κατά του εγγυητή! Μόνο ο εγγυητής έχει αναγωγικό δκμ κατά του πρωτοφειλέτη

Το 513 θέλει να αποκλείσει το ενδεχόμενο έκδοσης αντιφατικών αποφάσεων. Πάντως νομολογία και θεωρία ερμηνεύουν τελεολογικά και συσταλτικά που οδηγούν στον περιορισμό του αποκλεισμού της εφέσεως. Δέχεται ότι αποκλείεται η έφεση όταν ενυπάρχει ο κίνδυνος απόφασης, όταν δηλαδή τα αιτήματα είναι περισσότερα. Ο κίνδυνος της αντίφασης υπάρχει μόνο όταν τα αιτήματα που κρίθηκαν είναι συναφή μεταξύ τους και απορρέουν από το ίδιο βιωτικό συμβάν. Αν μεταξύ τους είναι ανεξάρτητα και στηρίζονται σε διαφορετικά πραγματικά περιστατικά, δεν υπάρχει ο κίνδυνος της αντιφάσεως.

Άρα αν έχουμε **απλή ομοδικία** [εκεί έχουμε παράλληλες δίκες], μπορώ να έχω διαφορετικές κρίσεις για καθέναν από τους απλούς ομοδίκους. **Εδώ, μπορεί να εκδοθεί οριστική απόφαση για τον έναν απλό ομόδικο και μη οριστική για τον άλλον.** Έφεση επιτρέπεται. Αυτό πρέπει να το δεχτούμε γιατί εάν δεν είναι δυνατόν να ασκήσει έφεση ο απλός ομόδικος για το σύνολο των απλών ομοδίκων, αυτό θα οδηγούσε σε παράλογα λόγω των προθεσμιών και της αδράνειας που θα θεωρούνταν ότι θα υπήρχε. Αν υπάρχει προσωρινή εκτέλεση μπορεί να προβάλλει το 907 και 912 αφού για να προβληθεί αναστολή εκτέλεσης πρέπει να μπορεί να προβάλλει και έφεση.

Επί **αναγκαίας ομοδικίας**; Θα πρέπει να είναι τελειωτική και οριστική για όλους γιατί η κρίση είναι ενιαία για όλους τους ομοδίκους. Γίνεται δεκτό πως πρέπει να υπάρχει **τελειωτική απόφαση για όλους για να μπορεί να ασκηθεί έφεση**⁴⁴.

ΕΝΝΟΜΟ ΣΥΜΦΕΡΟΝ

Προσοχή πάντα χρειάζεται!

2/6/2023

Επίδοσης του απογράφου με επιταγή προς εκτέλεση = επίδοση της απόφασης

Πρακτικό αντίκρουσμα του δεδिकाσμένου και της έφεσης στην εκτέλεση

Η τελεσιδικία της απόφασης είναι καταλυτική για την πορεία της εκτέλεσης – αποκτά δεδικασμένο και επομένως αυτό **επηρεάζει τους λόγους ανακοπής που μπορούν να προβληθούν στο 933**. Αυτό είναι το 933.4 ➔ ισχυρισμοί που αφορούν την απαίτηση ΜΟΝΟ δεν μπορούν να προβληθούν πια ως λόγους ανακοπής. Αυτό όμως δεν ισχύει αυτό για τις γνήσιες μη αυτοτελείς. Όχι όμως παραγραφή, κατάχρηση δικαιώματος, εξόφληση ή ένσταση συνυπαιτιότητας [επειδή είναι καταχρηστική ένσταση] πχ. Υπόκειται σε αναγκαστική εκτέλεση αλλά ένας τίτλος χωρίς δεδικασμένο δεν φέρει τις συνέπειες του δεδικασμένου, πχ συμβολαιογραφικό έγγραφο.

Πρέπει λοιπόν πάντα να ασκείται έφεση. Ασκείται έφεση και επηρεάζει την επέλευση του δεδικασμένου. Το 519 και 521 **[ανασταλτικό αποτέλεσμα εφέσεως]** σημειώνει πως τόσο η προθεσμία όσο και η άσκηση έχει ανασταλτικό αποτέλεσμα. Εξαίρεση είναι οι **προσωρινές δικαστικές αποφάσεις**. Εκεί, δεν έχω **ΠΟΤΕ**

⁴⁴ Αλλιώς απαράδεκτη, αφού δεν θα συντρέχει η πρώτη προϋπόθεση του παραδεκτού = απόφαση δεκτική εφέσεως

αυτεπάγγελτη αναστολή αλλά πρέπει πάντα να συνδυάζεται με αίτημα του 912. Μόνο τότε αναστέλλεται η εκτελεστότητα⁴⁵.

Δεδικασμένο όσο διαρκεί η προθεσμία εφέσεως δεν τελεσιδικεί αφού η απόφαση δεν έχει δεδικασμένο. Αν ασκηθεί εκπρόθεσμα έφεση, η απόφαση τελεσιδικήσει! = η εκπρόθεσμη έφεση δεν έχει ούτε ανασταλτικό αποτέλεσμα [όσον αφορά την εκτελεστότητα]. Αν χάσω την προθεσμία μπορώ να επικαλεστώ λόγους ανωτέρας βίας που εμπόδισαν την τήρηση δικονομικής προθεσμίας. Από την στιγμή που παρήλθε η προθεσμία έχω μπροστά μου μια τελεσίδικη απόφαση. → **ΑΣΚΩ ΑΝΑΙΡΕΣΗ!** Βρίσκομαι λοιπόν σε περίοδο αναίρεσης και θα προσπαθήσω να **σώσω ό,τι σώζεται**. Ξεχνώ την έφεση και δεν έχει νόημα να την ασκήσω αφού πια έχω τελεσίδικη απόφαση.

Αν ο τίτλος είναι ελαττωματικός και εσφαλμένα έχει κηρυχθεί προσωρινά εκτελεστός, μπορώ να το επικαλεστώ αυτό με λόγο ανακοπής; Ο τίτλος είναι ελαττωματικός. Όταν έχω ελαττωματικό τίτλο, τι κάνω; Τον προσβάλλω με έφεση. Άρα αυτό είναι σφάλμα του δικαστηρίου που εξέδωσε την απόφαση και εσφαλμένα την κήρυξε προσωρινά εκτελεστή, τότε με έφεση. → **με άλλα λόγια αν λανθασμένα κηρυχθεί προσωρινά εκτελεστή μια απόφαση, έχω σφάλμα του δικαιοδοτικού οργάνου, τότε θα πλήξω την εσφαλμένη κήρυξη αυτή με έφεση.** Με λόγο ανακοπής δεν μπορώ – τι θα πώ; Δεν υπάρχει τίτλος; Μα υπάρχει! Απλά είναι σφάλμα του δικαστηρίου. **Τα σφάλματα του δικαστηρίου τα διορθώνω με ένδικα μέσα, με έφεση και ΟΧΙ με ανακοπή.**

2^η ώρα:

Ερωτήσεις και απαντήσεις:

Όσο διαρκεί η 2ετής καταχρηστική προθεσμία σημαίνει ότι δεν γίνεται επίδοση απόφασης. Αν γίνει τώρα κάποια στιγμή (έστω και με αντίγραφο του απογράφου με επιταγή προς εκτέλεση) τότε πέφτω σε άλλη προθεσμία, την γνήσια. Αρχίζει να ξεκινά η προθεσμία της έφεσης όσο δεν έχει περάσει η προθεσμία η καταχρηστική των 2 ετών.

Μεταβιβαστικό αποτέλεσμα

Το κύριο αποτέλεσμα και το πλέον σημαντικό – μεταβιβάζεται εντός των ορίων της προσβολής κατά την έκταση που προσεβλήθη η απόφαση. Προσοχή τα κεφάλαια της εκκαλουμένης λέμε προσβάλλονται και όχι μεταβιβάζονται. Κρίνεται αίτημα αγωγής ή η αγωγική βάση⁴⁶. Αν ο αιτηθείς αφήνει αδίκαστη, το δευτεροβάθμιο έχει δκμ να κρίνει μόνο το αίτημα και δεν μπορεί να κρίνει άλλα. Αν το πράξει όμως, δεν θα πάμε κατευθείαν στο 16, αφού αυτός ο ισχυρισμός πρέπει να έχει προβληθεί

⁴⁵ ΕΦΕΣΗ σε οριστική απόφαση= ανασταλτικό αποτέλεσμα – έφεση σε οριστική και προσωρινώς εκτελεστή απόφαση= ποτέ κατευθείαν ανασταλτικό αποτέλεσμα αλλά θέλουμε και 912.

⁴⁶ ΣΟΣ: 1 αίτημα / κεφάλαιο = όσες βάσεις για παροχή προστασίας. Τα κονδύλια ενός ενιαίου αιτήματος ΔΕΝ κρίνονται με κεφάλαια αλλά με διατάξεις. Αγωγικά και αδικοπρακτική ευθύνη

ήδη στο δευτεροβάθμιο. Σωστός είναι ο λόγος 9 ο οποίος και αναφέρεται σε αίτημα όπου και παραβιάζεται η αρχή της διαθέσεως⁴⁷.

Λόγοι εφέσεως= είναι επίκληση κάθε πλημμέλειας της αποφάσεως. Οι λόγοι εφέσεως υπερβαίνουν τους λόγους αναιρέσεως και ό,τι στοιχειοθετεί λόγο αναιρέσεως στοιχειοθετεί και λόγο εφέσεως. Θέλω τουλάχιστον έναν ορισμένο λόγο έφεσης για να μπορώ να ασκήσω πρόσθετους λόγους. Οι πρόσθετοι λόγοι κατά το 520 πρέπει να αφορούν είτε τα **εκκληθέντα είτε τα αναγκαία συνεχόμενα κεφάλαια**. Αναγκαίως συνεχόμενα= σχέση κυρίου προς παρεπόμενο ή να προέρχονται από κοινό βιοτικό συμβάν.

- Πχ1: το πραγματικό ελάττωμα – υπαναχωρεί και ζητεί αποζημίωση: είναι συναφή αυτά τα δύο. Πχ2: Κρίση περί κυριότητας συμβάσεως εργασίας και επιδίκαση μισθών υπερημερίας – κεφάλαια που είναι συναφή και αναγκαίως συνεχόμενα αφού το ένα είναι προηγούμενο του άλλου.
- Νομολογία για 932 για περιουσιακή ζημία και αίτημα καταβολής χρηματικής ικανοποίησης λόγω ηθικής βλάβης → η νομολογία λέει παγίως πως δεν έχω αναγκαίως συνεχόμενα κεφάλαια- φυσικά μπορεί να ασκηθεί κριτική σε αυτό -μα από το ίδιο συμβάν προκλήθηκαν!- όμως δεν μπορώ να πλήξω μόνο το κεφάλαιο της περιουσιακής ζημίας και να μην πλήξω αυτό της ηθικής βλάβης. Γιατί κατά την νομολογία δεν είναι αναγκαίως συνεχόμενα και δεν μπορώ να τα προσβάλλω με πρόσθετους λόγους.

Αν κάπου στην μέση συνειδητοποιήσω πως για τα ανωτέρω δεν μπορεί να ασκήσει πρόσθετους λόγους μπορεί να παραιτηθεί και να ασκήσει άλλη; Ναι αλλά ενέχει κινδύνους. → Κανόνας άπαξ ασκήσεως; Προσοχή στην προθεσμία – αν παραιτηθώ μέσα στην προθεσμία μπορώ. Σημασία έχει η επίδοση η της απόφασης.

Οι πρόσθετοι λόγοι εφέσεως σε αντίθεση με τους πρόσθετους λόγους αναίρεσης **δεν έχουν αυτοτέλεια**. Αν το κύριο δικόγραφο είναι απαράδεκτο, τότε και το δικόγραφο των πρόσθετων λόγων είναι απαράδεκτο. Τέλος, και οι πρόσθετοι λόγοι ανακοπής του 933 προϋποθέτουν έστω και έναν παραδεκτό λόγο ανακοπής του 933. Οι πρόσθετοι λόγοι εξαρτώνται από το αρχικό δικόγραφο – **μόνο οι λόγοι αναίρεσης έχουν μια κάποια αυτοτέλεια και στέκονται αυτοτελώς**.

Επί απορρίψεως εφέσεως ως αβάσιμου, προσβάλλεται ΜΟΝΟ η δευτεροβάθμια⁴⁸ ενώ αν απορριφθεί ως απαράδεκτη έχω 2 τελεσίδικες αποφάσεις και μπορώ να επιλέξω ποια απόφαση θα προσβάλλω δεδομένου ότι είναι τελεσίδικη δευτεροβάθμια αλλά έχει απορριφθεί για τυπικούς λόγους. Για την δεύτερη απόφαση αυτή μπορώ να ασκήσω αναίρεση μόνο με 14 ενώ για την πρωτόδικη και για άλλους λόγους. Αν απορριφθούν όλοι οι λόγοι εφέσεως είναι τυπική απόρριψη [απαράδεκτη έφεση] ενώ άλλοι λένε πως αν τότε είναι απόρριψη ως αβάσιμη και προσβάλλεται η δευτεροβάθμια. **Θέση τσιρκικά:** εάν τουλάχιστον ένας λόγος είναι ορισμένος και κριθεί ως αβάσιμος, τότε έχω απόρριψη ως αβάσιμου.

⁴⁷ Σημειώνεται πως στην περίπτωση της προσβολής του συζητητικού συστήματος έχουμε τον αναιρετικός λόγο νούμερο 8

⁴⁸ Γιατί έχω κρίση επί της ουσίας και θεωρείται πως έχει ενσωματωθεί η πρωτοβάθμια στην 2βάθμια.

Ένα αίτημα αποζημίωσης με 2 βάσεις αδικοπρακτική και ενδοσυμβατική = 2 κεφάλαια. Έφεση μόνο για ενδοσυμβατική το κεφάλαιο της αδικοπρακτικής τελεσιδικεί. Αν το εξετάσει το 2βάθμιο παρά ταύτα → αναιρετική πλημμέλεια 8. Εάν έχω επικουρική σόρευση βάσεων και γίνει δεκτή η κύρια και δεν εξετασθεί η επικουρική και γίνει έφεση για την κριθείσα μεταβιβάζεται και η επικουρική → μεταβιβάζεται και αυτή σε 2° βαθμό.

Έννοια των κεφαλαίων της απόφασης για την άσκηση προσθέτων λόγων εφέσεως και αναιρέσεως και την άσκηση αντεφέσεως

Ορισμός Κεφάλαια της απόφασης είναι οι οριστικές διατάξεις της απόφασης με τις οποίες αποφαινεται το δικαστήριο για κάθε μία από τις αυτοτελείς αιτήσεις παροχής έννομης προστασίας.

Πότε πρόκειται για διαφορετικά – ξεχωριστά κεφάλαια:

- Όταν η απόφαση αποφαινεται ταυτόχρονα ως προς το παραδεκτό ή βάσιμο της αγωγής
- Της κύριας παρέμβασης
- Γνώσης ενστάσεως που στηρίζεται σε αυτοτελές δικαίωμα
- Της ένστασης συμψηφισμού
- Αγωγής και ανταγωγής, εκτός αν η παραδοχή της μίας αποκλείει την παραδοχή της άλλης (οπότε αναγκάως συνεχόμενα)
- Χρηματικής ικανοποίησης λόγω ηθικής βλάβης και αποζημίωσης για υλική ζημία (κρατούσα νομολογία)
- Χρηματικής ικανοποίησης λόγω ηθικής βλάβης και ενδο-συμβατική ευθύνη
- Επιμέλεια και διατροφή
- Κτήσεως του ακινήτου με πρωτότυπο τρόπο και του ιδίου ακινήτου με νόμιμο τίτλο

Αναγκάως συνεχόμενα κεφάλαια θεωρούνται:

- Των τόκων ως προς το κεφάλαιο
- Θετική και αποθετική ζημία
- Ουσία της υποθέσεως και δικαστικά έξοδα (αν όμως εξαφανισθεί η εκκαλουμένη, η αντέφεση για τα έξοδα είναι αλυσιτελής)
- Παράδοση του μισθίου και αποζημίωση λόγω μη έγκαιρης παράδοσης της χρήσης του μισθίου

Εκκληθέν κεφάλαιο είναι: Ένα μέρος της αγωγής γίνεται δεκτό, ένα άλλο μέρος της απορρίπτεται, μερική επιδίκαση αποδοχών από σύμβαση εργασίας και ένσταση εξοφλήσεως. Επί αγωγής αποζημίωσης από αδικοπραξία, αν ο εκκαλών προσβάλλει την απόφαση ως προς την υπαιτιότητα, μπορεί ο εφεσίβλητος να ασκήσει αντέφεση για υλικές ζημίες και για χρηματική ικανοποίηση λόγω ηθικής βλάβης. Και αυτό γιατί στο εκκληθέν κεφάλαιο της υπαιτιότητας περιλαμβάνεται και το κεφάλαιο της αποζημίωσης. Δεν ισχύει όμως και το αντίθετο. Δηλαδή, αν εκκαλείται μόνο το κεφάλαιο της αποζημίωσης και μόνο αυτό μεταβιβάζεται στο Εφετείο, δεν συνεχεται αναγκαστικά με το κεφάλαιο της υπαιτιότητας.

7/6/2023

Μεταβιβαστικό αποτέλεσμα έφεσης [=ό,τι δεν μεταβιβάζεται δεν εξετάζεται]

Αξίζει στο μεταβιβαστικό αποτέλεσμα της έφεσης να θυμηθούμε τον παραλληλισμό των 2 ασανσέρ που λέει ο δεληκωστόπουλος. Όταν ασκώ μια έφεση, δίνω την εντολή ουσιαστικά για να «ανέβουν» 2 ασανσέρ στο δευτεροβάθμιο δικαστήριο. Ένα που ανεβαίνει από μόνο του και αυτεπαγγέλτως και ένα άλλο που ανεβαίνει εφόσον εγώ του δώσω την εντολή. Αυτό που ανεβαίνει μόνο του, είτε δηλαδή εγώ το πω είτε όχι, είναι αυτό του νόμου βασιμίου και του παραδεκτού, ενώ αυτό που ανεβάζω εγώ σαν εκκαλών είναι το ουσία βάσιμο σχετικά με τα κεφάλαια που έχω εκκαλέσει.

Εξουσία αυτεπάγγελτου ελέγχου σε ό,τι μεταβιβαστεί. Ότι μπορούσε να ελέγξει το πρωτοβάθμιο μπορεί να το ελέγξει καιρό το δευτεροβάθμιο. → **το παραδεκτό ελέγχεται αυτεπαγγέλτως** και από το δευτεροβάθμιο ακόμα και αν δεν έχουν προβληθεί σχετικοί λόγοι.

Πχ η αγωγή απορρίπτεται ως ουσία αβάσιμη σε πρώτο βαθμό επειδή ο ενάγων δεν απέδειξε τα πραγματικά γεγονότα. Το δικαστήριο αμφιβάλλει για αυτά // αντικειμενικό βάρος απόδειξης // απόρριψη της αγωγής ως ουσία αβάσιμης. Ασκήει έφεση ο ενάγων. Μεταβιβάζεται σε 2^ο βαθμό. Ο εφεσίβλητος και εναγόμενος σε πρώτο βαθμό αντικρούει και προβάλλει ισχυρισμούς για εκτίμηση των αποδεικτικών μέσων. Το δικαστήριο βλέπει αυτεπαγγέλτως πως η αγωγή είναι αόριστη και αυτό είναι κάτι που δεν έχει προτείνει ο εναγόμενος-εφεσίβλητος. Μπορεί να την απορρίψει ως αόριστη, αφού ελέγχεται αυτεπαγγέλτως το παραδεκτό, χωρίς να υπάρχει ισχυρισμός του εφεσιβλήτου.

Το ίδιο και σε περίπτωση του νόμου αβάσιμου. Ασκήει έφεση ο ενάγων και πριν εξετάσει το ουσία βάσιμο, διαπιστώνει ότι τα πραγματικά περιστατικά δεν είναι πρόσφορα [πχ κτήση με ιδιωτικό έγγραφο ενός ακινήτου] – η αγωγή είναι νόμων αβάσιμη αφού τα πραγματικά περιστατικά δεν είναι πρόσφορα για να αποκτήσει έτσι κυριότητα. Αν κανείς στην έφεση δεν μιλά για το βάσιμο της αγωγής [το νόμων βάσιμο] το ελέγχει αυτεπαγγέλτως και μπορεί να απορρίψει την αγωγή σαν νόμων αβάσιμη.

Εξουσία αυτεπάγγελη για να ελέγξει το παραδεκτό και νόμω βάσιμο της αγωγής. → **όλα αυτά απαιτούν να έχουμε μεταβιβαστικό αποτέλεσμα και άσκηση έφεσης.** Αυτό ισχύει για τους αγωγικούς ισχυρισμούς και τις ενστάσεις.

Όρια του μεταβιβαστικού αποτελέσματος

Α. Απόρριψη αγωγής ως απαράδεκτης ενώ το 2^ο βάθμιο εντοπίζει ότι είναι νόμω αβάσιμη - έφεση από τον ενάγοντα

526 και μη χειροτέρευση της δικονομικής θέσης του εκκαλούντος. Πχ η αγωγή απορρίπτεται σε πρώτο βαθμό ως απαράδεκτη. Εκεί, ποιος έχει έννομο συμφέρον και ενεργητική νομιμοποίηση; Και οι δύο μπορούν να ασκήσουν, ο ενάγων σαν ηττηθείς

και ο εναγόμενος γιατί θέλει ένα ισχυρότερο και επί της ουσίας δεδουλευμένο. σε αυτή την περίπτωση, ασκεί έφεση ο ενάγων και προσβάλλει σε όλη την έκταση → μεταβιβάζεται → το δικαστήριο εντοπίζει ότι η αγωγή είναι νόμω αβάσιμη [γιατί αυτό είναι κάτι που μάλιστα εξετάζεται αυτεπαγγέλτως!]. Μπορεί να την απορρίψει ως νόμων αβάσιμη; Όχι, γιατί χειροτερεύει η θέση επειδή έχουμε πια κρίση επί της ουσίας. Το 526.1 λέει όχι στην χειροτέρευση. Τι θα κάνει; → θα κάνει δεκτό έναν λόγο έφεση και ΑΦΟΥ ΕΞΑΦΑΝΙΣΕΙ την εκκαλουμένη, θα κρατήσει και θα δικάσει εκ νέου την υπόθεση. Τότε και μόνο μπορούμε με έχουμε χειροτέρευση// ΜΕΤΑ ΤΗΝ ΕΞΑΦΑΝΙΣΗ ΤΗΣ ΕΚΚΑΛΟΥΜΕΝΗΣ.

Πρέπει να κάνει πρώτα λοιπόν έναν λόγο έφεσης δεκτό και μετά → εξαφάνιση πρωτόδικης → απόρριψη της αγωγής ως νόμω αβάσιμης.

Β. Απόρριψη αγωγής ως απαράδεκτης ενώ το 2βάθμιο εντοπίζει ότι είναι νόμω αβάσιμη - έφεση από τον εναγόμενο

Ασκεί έφεση ο εναγόμενος. Το δικαστήριο διαπιστώνει ότι είναι νόμω αβάσιμη αυτεπαγγέλτως. Μπορεί να την εξαφανίσει ως νόμω αβάσιμη; Εδώ, έχουμε βελτίωση της θέσης του εκκαλούντος! Μην ξεχνάμε δηλαδή ότι αυτός ήταν ο εναγόμενος!

Αντίθετα εδώ, αν ασκεί έφεση ο εναγόμενος → δεν υπάρχει κίνδυνος χειροτέρευση της θέσης → δεν χρειάζεται να εξαφανίσει πρώτα.

Γ. Νόμω αβάσιμη και εν μέρει ηττηθέντες διάδικοι

Η αγωγή δίνεται εν μέρει δεκτή = εν μέρει ηττηθέντες και οι δύο. Αν ασκήσει ο ενάγων έφεση, αν το δευτεροβάθμιο διαπιστώσει αυτεπαγγέλτως ότι η αγωγή είναι νόμω αβάσιμη, μπορεί να απορρίψει την αγωγή πριν την εξαφάνιση της εκκαλουμένης; Σε πρώτο βαθμό πχ ζητήθηκαν 100 και επιδικάστηκαν 50 – και οι 2 μπορούν να ασκήσουν έφεση. Μπορεί να την απορρίψει λοιπόν; Επί μερικής επιδικάσεως σε πρώτο βαθμό είναι χειροτέρευση. Τα ίδια σχετικά με αυτά που είπαμε πριν [διαφοροποίηση του αν ζητά την έφεση ο ενάγων ή ο εναγόμενος] ισχύουν και εδώ.

⇒ *Ερώτημα εδώ που μας ενδιαφέρει: πρέπει πρώτα να εξαφανίσει την πρωτόδικη ή μπορεί να απορρίψει νόμω αβασίμως πριν να εξαφανίσει;*

Δ. Εξαίρεση:

Αν έχουμε αντίθετη έφεση ΠΡΟΦΑΝΩΣ και μπορεί να υπάρξει χειροτέρευση της θέσης του εκκαλούντος. *Χρειάζεται η χειροτέρευση να οφείλεται σε αυτή ακριβώς την έφεση αντίθετη ή την αντέφεση.* Αυτή ασκείται από τον εφεσίβλητο, ο οποίος δεν ζητά την απόρριψη της εφέσεως απλά αμύνεται καταθέτοντας προτάσεις και προσβάλλοντας εκκληθέντα κεφάλαια και όσα συνεχονται αναγκαία. αυτή ασκείται από τον εφεσίβλητο [= αντεκαλλών] και στρέφεται κατά του εκκαλούντος [που στην έφεση γίνεται αντεφεσίβλητος].

Έφεση από τον ενάγοντα:

ΠΡΩΤΟΒΑΘΜΙΟ	ΔΕΥΤΕΡΟΒΑΘΜΙΟ	Χειροτέρευση της θέσης;	Απόφαση 2βαθμίου
Απόρριψη αγωγής ως απαράδεκτης	Εντοπίζει ότι είναι νόμω αβάσιμη (μια και το εξετάζει αυτεπαγγέλτως)	Δεν μπορεί να την απορρίψει ως νόμω αβάσιμη γιατί χειροτερεύει η θέση του εκκαλούντος, 536	Θα εξαφανίσει την εκκαλουμένη, θα κρατήσει και θα δικάσει. ΜΟΝΟ ΕΤΣΙ μπορούμε να έχουμε χειροτέρευση
Απόρριψη εν μέρει/ ηττηθείς εν μέρει	Διαπιστώνει ότι η αγωγή είναι νόμω αβάσιμη	Χειροτέρευση του 536	Το ίδιο

Έφεση από εναγόμενο

ΠΡΩΤΟΒΑΘΜΙΟ	ΔΕΥΤΕΡΟΒΑΘΜΙΟ	Χειροτέρευση της θέσης;	Απόφαση 2βαθμίου
Απαράδεκτη	Νόμω αβάσιμη	Βελτίωση έχουμε εδώ, τον ωφελεί τον εναγόμενο η αγωγή να απορριφθεί ως νόμω αβάσιμη αντί για απαράδεκτη	Δεν χρειάζεται να εξαφανίσει πρώτα αλλά μπορεί να την απορρίψει ως νόμω αβάσιμη
Απόρριψη εν μέρει/ νικητής εν μέρει	Ίδιο	Ίδιο	Ίδιο

Αυτά δεν ισχύουν αν έχουμε αντίθετη έφεση από εφεσίβλητο αφού εκεί προφανώς μπορούμε να έχουμε χειροτέρευση της θέσης του εκκαλούντος.

Η αντέφεση

Θέλω **έννομο συμφέρον** για να ασκηθεί αντέφεση. Οποίος έχει έννομο συμφέρον να ασκήσει έφεση⁴⁹ έχει δικαίωμα να ασκήσει και αντέφεση. Πρέπει η πρωτόδικη απόφαση να μας θίγει και να μας προσβάλλει. Με την αντέφεση προσβάλλουμε την ΑΠΟΦΑΣΗ, **δεν είναι [ΟΧΙ] ΑΜΥΝΑ** κατά της εφέσεως- πλήττει την απόφαση, με αίτημα την εξαφάνισή της, με σκοπό να υπάρχει και για τον αντεκκαλούντα μια ευνοϊκή απόφαση. Η προθεσμία της αντεφέσεως είναι μεταγενέστερη και είναι 30 μέρες πριν από την δικάσιμο της εφέσεως.

Σημειώνεται πως δεν είναι ένδικο μέσο και για αυτό δεν ισχύει το 514 και η μόνη φορά άσκησής της. Τέλος **ασκείται με κατάθεση ΚΑΙ ΕΠΙΔΟΣΗ** ενώ η **έφεση μόνο με κατάθεση**. Η αντέφεση και οι πρόσθετοι λόγοι της επιδίδονται στο 2βάθμιο δικαστήριο. Αν ασκηθούν όμως στην γραμματεία του πρωτοβάθμιου δικαστηρίου, λογίζονται σαν 2 κύριες και αντίθετες εφέσεις.

Αν απορριφθεί η κύρια έφεση ως απαράδεκτη, απορρίπτεται και η αντέφεση // εξαρτάται από την παραδεκτή⁵⁰ άσκηση της κύριας έφεσης [παρά το ότι αυτή είναι παραδεκτή σαν αντέφεση] εκτός εάν ασκείται εντός της προθεσμίας άσκησης έφεσης και έτσι θεωρείται σαν έφεση αυτοτελής. Αν είμαστε

Αξίζει να σημειωθεί το εξής: έννομο συμφέρον έχουν και οι δύο διάδικοι στην περίπτωση της εν μέρει απόρριψη της αγωγής [ή στην απόρριψη ως απαράδεκτης]. Αν είναι ουσία ή νόμω αβάσιμη, δεν έχουν και οι δύο.

⁴⁹ Μπορεί για διάφορους λόγους να επιλέγει να μην ασκήσει έφεση, όπως πχ για λόγους οικονομικούς ή επειδή δεν πρόλαβε τις προθεσμίες. Πχ με ικανοποιούσε η κρίση της πρωτόδικης απόφασης. Βλέποντας όμως την επιθετική ενέργεια του αντιδίκου μου επιλέγω και εγώ να επιτεθώ.

⁵⁰ Λέει ο νομοθέτης σου το δίνω για να σε προστατεύσω από μία έφεση- αν είναι απαράδεκτη αυτή, τι την θες και την αντέφεση;

εντός καταχρηστικής προθεσμίας, αυτή θα είναι εμπρόθεσμη και ως έφεση, ακόμα και αν απορριφθεί η έφεση ως απαράδεκτη.

Οι διάδικοι και οι εφέσεις – ΟΙ ΙΣΧΥΡΙΣΜΟΙ ΤΩΝ ΔΙΑΔΙΚΩΝ

528: προβολή ΧΩΡΙΣ περιορισμούς όλους τους περιορισμούς που θα προέβαλε αν δεν είχε ερημοδικήσει, είτε η έφεση ασκείται μόνη της ή επικουρικά. Απλά έχουμε χάσει έναν βαθμό δικαιοδοσίας. Το 528 είναι η ΕΥΚΟΛΗ ΕΦΕΣΗ.

527: δίκη κατ' αντιμωλίαν και οι ισχυρισμοί των διαδίκων στην δευτεροβάθμια δίκη. Αφορά τις ενστάσεις, αντενστάσεις και γενικά τους αυτοτελείς ισχυρισμούς. Αυτό ας το συνδέσουμε και το 559.8 που αναφέρεται σε πράγματα επίσης, δηλαδή σε αυτοτελείς πραγματικούς ισχυρισμούς.

- Αν έχουν κριθεί στην ουσία τους και έχουν απορριφθεί, για να μπορούν να προβληθούν σε 2^ο βαθμό πρέπει να αφορούν το κεφάλαιο που προσβάλλεται. Αν απορριφθούν ως αβάσιμες, θα πρέπει να διατυπωθεί λόγος έφεσης και να ασκήσει έφεση και να προσβάλλει τα οικεία κεφάλαια, παραπονούμενος ότι εσφαλμένα εφαρμόστηκαν πχ τα άρθρα περί εικονικότητας ή ότι εσφαλμένα αξιολογήθηκαν τα αποδεικτικά στοιχεία. Θα πρέπει όμως για την απόρριψη ενστάσεως, να επικαλεστώ νομικό ή πραγματικό λόγο! Για ό,τι κρίθηκε και απορρίφθηκε ως αβάσιμο, ΔΕΝ ΕΦΑΡΜΟΖΕΤΑΙ ΤΟ 527.

Το 527 αφορά τους **αυτοτελείς ισχυρισμούς και κυρίως τις ενστάσεις**, δεδομένου ότι δεν μπορεί ο διάδικος να αλλάξει την βάση της αγωγής σε 2^ο βαθμό. Εφαρμόζεται αν δεν προβλήθηκαν σε 1^ο βαθμό ή αν προβλήθηκαν απαραδέκτως.

9/6/2023

Οι ισχυρισμοί των διαδίκων στις εφέσεις τους, 527,528

Καταρχήν είναι λάθος εννοείται να απαντήσουμε κάτι του τύπου δεν μπορούν να προβληθούν γιατί έχουμε δεδικασμένο! Όχι βέβαια είμαστε στην έφεση δεν έχουμε δεδικασμένο!! Μόνο αν προβάλλουμε εκπρόθεσμα και καθυστερημένα, τότε μόνο έχω δεδικασμένο!!!

Το 527:

Το 527 αφορά τους νέους και αυτοτελείς ισχυρισμούς. Λέγοντας αυτοτελείς, αποκλείουμε τις αρνήσεις. Το πεδίο εφαρμογής λοιπόν είναι οι **ενστάσεις** και αντενστάσεις.

Καλύπτει ισχυρισμούς που είτε δεν προβλήθηκαν ΚΑΘΟΛΟΥ, είτε ενστάσεις που προβλήθηκαν αλλά κρίθηκαν ΑΠΑΡΑΔΕΚΤΕΣ⁵¹ ή που η αγωγή πρωτοβαίμως απορρίφθηκε ως απαράδεκτη ή ως νόμω αβάσιμη και το δικαστήριο δεν ασχολήθηκε με την ουσία των ενστάσεων [πχ προβολή ενστάσεων με την προσθήκη και όχι με τις προτάσεις (σημειώνεται ότι είναι απαραδέκτοι εκτός αν είναι οψιγενείς

⁵¹ Για αυτό λέγεται το άρθρο και ΝΕΟΙ πραγματικοί ισχυρισμοί

κατά 237.5 και αποδεικνύονται παρά χρήμα) – αν δεν συντρέχει αυτή η περίπτωση είναι απαράδεκτες αν προβληθούν πρωτοβαθμίως].

Το παραδεκτό της προβολής σε 2^ο βαθμό: ελέγχουμε:

- **Ποιος τον προβάλλει:** εκκαλών και εφεσίβλητος αλλά και τα πρόσωπα που συμμετέχουν σε 2^ο βαθμό και έχουν παρέμβει υπέρ ενός από τους δύο. Σχετικά με τον προσθέτως παρεμβαίνων θα διακρίνουμε. [προσθέτως παρεμβαίνων σε 2^ο βαθμό]
 - ο Ο **εφεσίβλητος**: δεν έχει περιορισμούς! Πχ ο α ενάγει τον β- ο β δεν προβάλλει κάποια ένσταση και αρνείται αιτιολογημένα την ιστορική βάση της αγωγής. Για καλή του τύχη η αγωγή απορρίπτεται ως απαράδεκτη ή ως νόμω αβάσιμη και ΟΧΙ ως ουσία [= δεν έχουν εξεταστεί οι ενστάσεις αφού αυτές ελέγχονται στο στάδιο του ουσία βάσιμου]. *Το δικαστήριο δεν ασχολείται καν με το αν οι ενστάσεις είναι παραδεκτές ή απαράδεκτες. Εδώ ας πούμε ότι ασκεί ένσταση ο ενάγων του οποίου και η αγωγή απορρίφθηκε. Ο εναγόμενος είναι εφεσίβλητος και μπορεί να προβάλλει όλες τις ενστάσεις του στον 2^ο βαθμό.*
 - Ο εφεσίβλητος προβάλλει νέους πραγματικούς ισχυρισμούς χωρίς περιορισμούς!
 - ο Ο **εκκαλών** δεν μπορεί ωστόσο. Αυτός είναι ο βασικός κανόνας. Στο 527 αναφέρονται οι εξαιρέσεις.
 - ο Οι παρεμβαίνων στον 2^ο βαθμό:
 - **Απλή πρόσθετη**: δεν μπορεί να υπερβεί την δικονομική θέση του διαδίκου εκείνου υπέρ του οποίου παρεμβαίνει. Άρα αυτός έχει τις δυνατότητες του κυρίου διαδίκου υπέρ του οποίου παρεμβαίνει.
 - Έχει τους ίδιους περιορισμούς με τον διάδικο: κάποιος συνοφειλέτης δεν παρεμβαίνει σε πρώτο βαθμό γιατί πιστεύει ότι η αγωγή θα απορριφθεί. Ο εναγόμενος συνοφειλέτης ασκεί έφεση (και άρα είναι και εκκαλών) και τότε ο άλλος συνοφειλέτης σκέφτεται ότι πρέπει να παρέμβει τώρα! Επεμβαίνει σε 2^ο βαθμό. Ένσταση καταχρηστικότητας, παραγραφής και εικονικότητας: αν τα προτείνει αυτά ο προσθέτως παρεμβαίνων σε δεύτερο βαθμό// ΥΠΟΚΕΙΤΑΙ ΣΤΟΥΣ ΠΕΡΙΟΡΙΣΜΟΥΣ ΤΟΥ ΕΚΚΑΛΟΥΝΤΟΣ ο απλώς προσθέτως παρεμβαίνων
 - Αν ασκήσει έφεση όμως ο εφεσίβλητος, μπορεί και ο απλώς προσθέτως παρεμβαίνων να προβάλλει όποιον ισχυρισμό θέλει αφού ΟΥΤΕ ΚΑΙ Ο ΕΦΕΣΙΒΛΗΤΟΣ ΔΕΣΜΕΥΕΤΑΙ
 - Ο απλώς προσθέτως παρεμβαίνων υπόκειται λοιπόν στους περιορισμούς εκείνου υπέρ του οποίου παρεμβαίνει.
 - **Αυτοτελής πρόσθετη παρέμβαση**: αυτός ας μην ξεχνάμε ότι επειδή δεσμεύεται από το δεδικασμένο και τις έννομες συνέπειες, έχει αυξημένες εξουσίες άμυνας και μπορεί να

προβάλλει ό,τι θέλει και δεν δεσμεύεται ακόμα και αν παρεμβαίνει υπέρ του εκκαλούντος. Αξίζει να αναφέρουμε και να θυμηθούμε ότι στους αναγκαίους ομοδίκους έχουμε αντικειμενική ενέργεια των διαδικαστικών πράξεων- αν οι ενστάσεις του γίνουν δεκτές τότε θα οδηγήσουν στην βελτίωση της θέσης του πρωτοφειλέτη.

- Πχ α δανειστής ενάγει τον β πρωτοφειλέτη- η αγωγή γίνεται δεκτή και ο πρωτοφειλέτης ασκεί έφεση. Παρεμβαίνει ο αστικός εγγυητής για πρώτη φορά υπέρ του εναγομένου και εκκαλούντος οφειλέτη. **Μπορεί να προβάλλει ό,τι θέλει; Ναι αφού** ο εγγυητής θα δεσμεύεται από την κρίση του δικαστηρίου και έτσι είναι αναγκαίος ομοδίκος. Και έτσι **ασκεί αυτοτελή πρόσθετη παρέμβαση**. Για αυτό μπορεί να προβάλλει ισχυρισμούς που δεν μπορεί ο εκκαλών.
 - ο Το ίδιο ισχύει και αν παρέμβει ο πρωτοφειλέτης όταν έχει εναχθεί και ο εγγυητής και παρεμβαίνει ο πρωτοφειλέτης. ~ 328.
- Ένα ακόμα παράδειγμα: ο ομόρρυθμος εταίρος κατά το 329
- **Άρα ο αυτοτελώς προσθέτως παρεμβαίνων ΔΕΝ περιορίζεται είτε παρεμβαίνει υπέρ του εκκαλούντος είτε παρεμβαίνει υπέρ του εφεσιβλήτου!!!**

- **Τι προβάλλεται και ανήκει στις εξαιρέσεις:**

~Οι εξαιρέσεις δεν συντρέχουν σωρευτικά

- ο **Οψιγενείς ισχυρισμοί:** στην τακτική διαδικασία ό,τι γεννηθεί μετά την πάροδο προθεσμίας προτάσεων είναι οψιγενές. Προσοχή στο 237.5: ισχυρισμοί μετά το 237.1 και την περίοδο προτάσεων μπορούν να προβληθούν το αργότερο 20 μέρες πριν την τυπική δικάσιμο. Το αργότερο λοιπόν τότε. **Άρα το οψιγενές μετατίθεται σε μεταγενέστερο χρόνο. Αν λοιπόν μπορεί να προβληθεί 20 μέρες πριν την τυπική δικάσιμο, δεν είναι οψιγενές.** Άρα θέλουμε μετά το 20ήμερο. Το οψιγενές έχει την έννοια του δεν μπορούσε να προβληθεί κάτι.

- Για το οψιγενές κρίσιμο είναι η θεμελίωση ή η άσκηση του δικαιώματος; Επί διαπλαστικών δικαιωμάτων κρίσιμος είναι ο χρόνος που οδηγεί στην γέννηση του δικαιώματος. **Κρίσιμος γενικά είναι όχι ο χρόνος που ασκείται το δικαίωμα αλλά πότε γεννήθηκαν τα πραγματικά περιστατικά που το στηρίζουν.**
- Δικαιοανασταλτικές ενστάσεις ή δικαιοφθόρες= εξόφληση, άφεση χρέους, καταχρηστικότητα, παραγραφή ΑΛΛΑ ΟΧΙ δικαιοπολιτικές πχ εικονικότητας
- Τα οψιφανή; ΟΧΙ. Δεν τα μεταχειρίζεται κανείς προνομιακά. Πχ ότι αγνοούσε ότι είχε εξοφληθεί η απαίτηση. Που υπήρχαν αλλά δεν τα γνώριζε. Εκεί η δυνατότητα προβολής τους εξαρτάται

από το εάν ή όχι μπορούσε να τα προβάλει από δικαιολογημένη αιτία = ανυπαίτια (αμέλεια κυρίως) δεν τις προέβαλε/ 527.4. ~ άρα πρέπει να βρούμε αυτή την άλλη εξαίρεση

ο **Ισχυρισμοί προνομιακοί – που μπορούν να προβληθούν σε κάθε στάση της δίκης:**

- Ενστάσεις που δεν αναφέρονται στην ουσιαστική αξίωση αλλά **κυρίως δικονομικές: εκκρεμοδικία, δεδικασμένο**
- + αυτεπαγγέλτως που εξετάζονται για **ουσιαστικού** δικαίου. [**αυτεπαγγέλτως: οι καταχρηστικές ενστάσεις** → *Λαμβάνονται υπόψη αυτεπαγγέλτως!!! = να έχουν εισαχθεί στην δίκη!*]

- Παράδειγμα: η απόσβεση ενός διαπλαστικού δικαιώματος και η πάροδος μιας αποσβεστικής προθεσμίας είναι μια καταχρηστική ένσταση. Οι καταχρηστικές που είναι επίκληση πραγματικών γεγονότων λαμβάνονται υπόψη αυτεπαγγέλτως **και όποιος και αν τα επικαλεστεί, εφόσον εισφερθεί το πραγματικό υλικό στην δίκη και υπάρχει στον φάκελο της δικογραφίας μπορεί να ληφθεί υπόψη αυτεπαγγέλτως** → απόρριψη ως ουσία αβάσιμη η ένσταση

- Θυμήσου το παράδειγμα με την μητέρα και τον πλανημένο πατέρα που αναγνώρισε πλανημένα το τέκνο. Αν από την γνώση ως την επίδοση της αγωγής πέρασε η 2ετία λαμβάνεται υπόψη αυτεπαγγέλτως [αυτή η νομολογία είναι παλιά περίπου μια δεκαετία πριν].

- ο **Όμως πια, η νομολογία λέει πως χρειάζεται κατά το 262 να έχει προβληθεί συγκεκριμένο αίτημα** και ιστορικής αιτίας. Αυτό έχει περιορίσει πάρα πολύ τις αυτεπάγγελτες ενστάσεις.

▪ **Σε ό,τι αφορά τις ουσιαστικές ενστάσεις που προβάλλονται σε κάθε στάση της δίκης: ΑΚ 442**

- Επικουρικότητα αυτής της ένστασης – λέμε στο τέλος-εντάξει αν απορρίπτεις τους ισχυρισμούς μου τουλάχιστον δέξου ότι έχω συμψηφισμό!
- Από το αμέσως του 442 καταλαβαίνουμε ότι πρέπει να είναι παρά χρήμα η απόδειξη- έγγραφο συνήθως αφού η δικαστική ομολογία είναι δύσκολο. ΟΧΙ ένορκη βεβαίωση. Δεν είναι έγγραφο η ένορκη βεβαίωση απλά ενσωματώνει στο έγγραφο ένα άλλο αποδεικτικό που είναι σαν εμμάρτυρη απόδειξη.
- Έγγραφο= δημόσιο ή ιδιωτικό που να φέρει έγκυρη υπογραφή. Πρέπει πάντως να το προσκομίζει ο αντίδικος αφού **το έγγραφο ΔΕΝ αποδεικνύει υπέρ του εκδότη!!** πχ η προσκόμιση δικής του αποστολής προς τον ενάγοντα

που του έλεγε ότι σας εξόφλησα. Δεν αποδεικνύει το έγγραφο υπέρ του εκδότη εκτός αν την προσκομίζει την αποστολή αυτή ο ενάγων!!!!

ο **Παρά χρήμα** = 527.6

- Έγγραφο ή δικαστική ομολογία. Για το έγγραφο δεξ πιο πάνω. Το έγκυρο έγγραφο μας αρκεί. Για να τον μεταχειριστούμε προνομιακά. Το αυτό ισχύει και στο πεδίο της αναγκαστικής εκτέλεσης με το 933.5.

ο Παραδείγματα: **εικονικότητα: η εικονικότητα δεν μπορεί να είναι οψιγενής**, προφανώς και το ήξερες. Έφυγε και η αδυναμία προβολής. Επίσης δεν αποδεικνύεται με έγγραφο. Κατά κανόνα απαιτεί. Προσωπικά αποδεικτικά μέσα και άρα είναι σπάνια.

529 αποδεικτικά μέσα:

- Ναι μπορούμε και από τις 2 πλευρές αρκεί να μην έχουμε βαριά αμέλεια ή στρεψοδικία. Επικαλούμαι επιβοηθητικά. Και άλλα έγγραφα και άλλες ένορκες βεβαιώσεις.

Διαδικασία κατ' έφεση δίκη

- Δεν έχουμε προδικασία
- Προτάσεις στο ακροατήριο με προθεσμία 3 ημερών για κατάθεση αντικρούσεως
- **Αν ο εκκαλών είναι δικονομικά απών: απορρίπτεται η έφεση ως ανυποστήρικτη και ως αβάσιμη** [ΕΦΟΣΟΝ είναι παραδεκτή. Αλλιώς θα απορριφθεί ως απαράδεκτη] **ανυποστήρικτη σημαίνει αβάσιμη**.
- Απουσία εφεσιβλήτου // ωσεί παρών.
- Η δευτεροβάθμια απόφαση προσβάλλεται με ανακοπή ερημοδικίας.
- Αν η έφεση **κριθεί παραδεκτή και οι λόγοι της παραδεκτοί και βάσιμη// 535 //** **εξαφάνιση και εκδίκαση εντός των ορίων του μεταβιβαστικού αποτελέσματος**
- Το 537 δεν ισχύει στην αναγκαία ομοδικία αφού έχουμε το 76.4 και. Αντικειμενική ενέργεια της εφέσεως.

ΕΝΔΕΙΚΤΙΚΑ ΠΡΑΚΤΙΚΑ ΜΑΘΗΜΑΤΟΣ:

31/5/2023, Δεληκωστόπουλος

Πρακτικά Φεβρουαρίου 2022

ΠΡΑΚΤΙΚΟ

Προσωρινή εκτελεστή απόφαση = απόφαση εκτελεστή αλλά χωρίς δεδικασμένο. Την χτυπώ με έφεση και αναστολή εκτελεστότητας του 912.

Αναγκαστική εκτέλεση: είναι 904; Τηρήθηκε η προθεσμία των 3 ημερών; Επιταγή κατάσχεση. Τι είναι ; Άμεση ή έμμεση [άμεση σε ακίνητο πχ όταν έχω κάνει ήδη αγωγή για διεκδικητική αγωγή ακινήτου έμμεση είναι ο πλειστηριασμός];

- 1) Εκτελεστός τίτλος;
- 2) Προδικασία – επιταγή προς εκτέλεση και 3 μέρες
- 3) Υποκειμενικά όρια οποιός και κατά ποιου
- 4) Ανακοπή του 933, αναστολή του 938
- 5) Προσοχή! 933.4 και 933.5 – **σνομπάρουμε ένορκη βεβαίωση θέλουμε έγγραφα**
- 6) Προσοχή επίσης στις προθεσμίες του 934!! Πρέπει να πεις από την αρχή αν υπάρχει κάποιο πρόβλημα! Οι προθεσμίες του 934.1 διαφέρουν για άμεση και έμμεση.

ΘΕΜΑ ΔΕΥΤΕΡΟ

Ο Α άσκησε αγωγή κατά των Β και Γ στο Μονομελές Πρωτοδικείο Αθηνών και ζήτησε να υποχρεωθούν να του καταβάλουν εις ολόκληρο το ποσό των 50.000 ευρώ από ενδοσυμβατική ευθύνη. Το Δικαστήριο, δικάζοντας αντιμωλία των διαδίκων, διέταξε τη χωριστή συζήτηση της αγωγής ως προς τους Β και Γ (άρθρο 247 παρ. 2 ΚΠολΔ) και με την υπ' αριθμ. 5/2021 απόφασή του, που δημοσιεύτηκε στις 5-1-2021, απέρριψε ως αόριστη την αγωγή του Α ως προς τον Β. Στη συνέχεια, το ίδιο δικαστήριο, με την υπ' αριθμ. 300/2021 απόφασή του, που δημοσιεύτηκε στις 30-6-2021, δέχθηκε εν μέρει την αγωγή του Α κατά του Γ ως ουσία βάσιμη, υποχρεώνοντας τον Γ να καταβάλει στον Α το ποσό των 40.000 ευρώ. Η εν λόγω απόφαση κηρύχθηκε προσωρινώς εκτελεστή, όπως είχε ζητηθεί από τον Α, για το ποσό των 30.000 ευρώ. Ο Α άσκησε έφεση κατά της υπ' αριθμ. 5/2021 αποφάσεως του ΜΠρΑθ, επικαλούμενος εσφαλμένη κρίση αυτής ως προς το ορισμένο της αγωγής του, ενώ παράλληλα πρόβαλε με την έφεση τον ισχυρισμό ότι δικαιούται το συγκεκριμένο ποσό (50.000 ευρώ) και από αδικοπραξία. Ο Β προς αντίκρουση της εφέσεως του Α υποστηρίζει με το δικόγραφο των προτάσεών του ότι η έφεση είναι απαράδεκτη, διότι η προσβαλλόμενη απόφαση δεν είχε περιλάβει οριστική διάταξη και ως προς τον Γ. Ο Α επέσπευσε κατά του Γ αναγκαστική εκτέλεση με την επίδοση στον τελευταίο, στις 2-7-2021, αντιγράφου του απογράφου της υπ' αριθμ. 300/2021 πρωτόδικης αποφάσεως με επιταγή προς εκτέλεση για το επιδικασθέν με αυτήν ποσό των 40.000 ευρώ και την αναγκαστική κατάσχεση ενός ακινήτου του (διαμερίσματος) στις 4-7-2021. Το ακίνητο ήταν ήδη εκμισθωμένο στον Μ, από την 5-3-2021, με βάση έγγραφο που έφερε σφραγίδα της αρμόδιας ΔΟΥ της ίδιας ημέρας.

Ερωτάται:

α) Είναι βάσιμος ο ισχυρισμός του Β περί απαραδέκτου της εφέσεως του Α; β) Προβάλλεται παραδεκτός ο ισχυρισμός του Α περί αδικοπραξίας ενώπιον του δευτεροβάθμιου δικαστηρίου; γ) Νομίμως επισπεύδεται η αναγκαστική εκτέλεση κατά του Γ και πώς θα μπορούσε αυτός να προστατευθεί; δ) Σωστά συμβουλεύει ο δικηγόρος Δ τον υποψήφιο πλειοδότη Υ, ότι ο τελευταίος, αν υπερθεματίσει στον πλειστηριασμό, θα δικαιούται να καταγγείλει την προϋπάρχουσα σύμβαση μισθώσεως μετά τη μεταγραφή της περιλήψεως της κατακυρωτικής εκθέσεως;

Α) «διότι η προσβαλλόμενη με έφεση απόφαση δεν περιελάμβανε οριστική διάταξη και για τον άλλον, αρχικά απλό ομοδίκου»: Αρχικά είναι απλή ομοδικία και για αυτό δεν χρειάζεται η έφεση να επιδοθεί και στον β και στον γ. **Αν και κανονικά λοιπόν βάσει του 513 θέλουμε για όλους να είναι οριστική, η νομολογία δέχεται πως αν περατώνεται η δίκη για κάποιους από τους απλούς ομοδίκους, αυτό αρκεί για να ασκήσουν αυτοί μόνο έφεση.** – 513.1.β., δεκτό

Β) «δικαιούται το ποσό ΚΑΙ από αδικοπραξία» : αυτό είναι μια μεταβολή του αιτήματος. Απαράδεκτα προβάλλεται γιατί μεταβάλλεται η βάση της αγωγής, 526 [223 + 224 = 526 στην έφεση].

Γ) 933 ανακοπή με αίτημα ακυρωτικό της υπ' αριθμού τάδε πράξης εκτέλεσης και κατά του επισπεύδοντα δανειστή. Σημειώνεται πως στην κατάσχεση εις χείρας τρίτου ο δικαστικός επιμελητής λειτουργεί σαν όχι όργανο κατασχέσεως αλλά σαν όργανο επιδόσεως. 933 στην εκτέλεση.+ 938 – αν είμαστε στην κατάσχεση εις χείρας τρίτου 986

Όταν έχουμε προσωρινά εκτελεστή απόφαση → έφεση και 912

Δ) 1009. Αν και ο υπερθεματιστής παίρνει χωρίς βάρη το ακίνητο [άρα και ωρίμανσης προσημειώσεις]. Κατατάσσεται τυχαία μεν αλλά προνομιακά. Το 1009 μας λέει για την μίσθωση. Θα μπορούσαμε να το προσεγγίσουμε και με το 997; Για το τι γίνεται στην μίσθωση μετά την κατάσχεση θα κοιτάξω τα 997 και το 1009. Μπορεί να τον πετάξει έξω αλλά θέλουμε προθεσμία.

ΘΕΜΑ ΤΡΙΤΟ

Ο Α άσκησε αγωγή κατά του Β με αίτημα την καταδίκη του εναγομένου στην καταβολή ποσού 100.000 ευρώ ως αποζημίωση, λόγω μη εκπλήρωσης της οφειλόμενης από τη μεταξύ τους σύμβαση παροχής, και επικουρικά με βάση τις διατάξεις του αδικαιολόγητου πλουτισμού. Το πρωτοβάθμιο δικαστήριο έκανε δεκτή την αγωγή του Α από την επικουρική της βάση. Ο Α επέδωσε την απόφαση την 1/3/2021. Ο Β άσκησε εμπρόθεσμα έφεση κατά της απόφασης επικαλούμενος εσφαλμένη κρίση του δικαστηρίου ως προς τη νομική βασιμότητα της αγωγής και εσφαλμένη εκτίμηση των αποδείξεων. Η συζήτηση της έφεσης ορίστηκε την 3/2/2022.

Ο Α άσκησε νομότυπα αντέφεση, την οποία επέδωσε στον Β στις 28/12/2021, ισχυριζόμενος ότι το πρωτοβάθμιο δικαστήριο εσφαλμένα εκτίμησε τα αποδεικτικά μέσα και γι' αυτό απέρριψε την κύρια βάση της αγωγής του από τη σύμβαση.

Κατά την ορισθείσα δικάσιμο για τη συζήτηση της έφεσης και της αντέφεσης, ο Β παρέστη στο ακροατήριο χωρίς να καταθέσει προτάσεις, θεωρώντας ότι δεν έχει να προσθέσει κάτι στο δικόγραφο της έφεσής του. Ο Α παρέστη και κατέθεσε προτάσεις. **Ερωτάται:**

1. Τι θα αποφασίσει το δικαστήριο ως προς την έφεση του Β;
2. Επηρεάζει η δικονομική συμπεριφορά του Β (δηλαδή ότι παρέστη αλλά δεν κατέθεσε προτάσεις) την αντέφεση του Α;
3. Ανεξάρτητα από την απάντηση στο ανωτέρω ερώτημα, είναι παραδεκτή η άσκηση αντέφεσης από τον Α;
4. Αν το δικαστήριο απέρριπτε την αγωγή εσφαλμένως, επειδή δήθεν ο ενάγων δεν ανέφερε τα απαιτούμενα κατά νόμο στοιχεία, ποιον λόγο αναίρεσης θα μπορούσε να επικαλεστεί ο Α ;

Από τα τρία θέματα, να απαντηθούν αιτιολογημένα τα δύο. Καλή επιτυχία !

Α) εδώ ο Β αν και αρχικά εναγόμενος έχει την θέση του εκκαλούντος στην έφεση. Το να μην καταθέσει κάποιος προτάσεις ισοδυναμεί με ερημοδικία στην τακτική δίκη. Άρα έχουμε ερημοδικία εκκαλούντος και πάμε στο 524.3. ➔ Απορρίπτεται, όχι όμως αν είναι απαράδεκτη, αφού το 524 λέει πως εφόσον είναι παραδεκτή τότε απορρίπτεται ως ανυποστήρικτη, δηλαδή κατ' ουσίαν.

Β) 524.4 ➔ Όταν έχουμε ερημοδικία του εκκαλούντος, η αντέφεση θα δικαστεί σαν να ήταν και αυτός παρών. Αν ερημοδικαστεί δηλαδή ο εφεσίβλητος. Η απάντηση είναι όχι, η συζήτηση της αντέφεσης ερήμην ωσει παρόντος του αντεφεσιβλήτου.

Γ) παραδεκτή η άσκηση αντέφεσης; **Για ποιο θέμα ασκήθηκε έφεση και για ποιο αντέφεση;** Έχουμε κύρια βάση την σύμβαση και επικουρική τον αδικαιολόγητο πλουτισμό. **Σημαντικά είναι το «εκκληθέντα και αναγκαίως συνεχόμενα» κεφάλαια.** Σημειώνεται πως η εσφαλμένη εκτίμηση των αποδείξεων αρκεί για να είναι οκ για την έφεση ενώ δεν αρκεί να επικληθεί γενικά έτσι για νόμο αφού θέλουμε ορισμένη αναφορά σε ορισμένο νόμο.

ΣΧΕΣΗ ΕΦΕΣΗΣ- ΕΚΚΛΗΘΕΝΤΟΣ ΚΑΙ ΑΝΤΕΦΕΣΗΣ: απορρίπτεται ως απαράδεκτη η αντέφεση αν αναφέρεται σε κεφάλαιο διαφορετικό από το εκκληθέν. Η επικουρική βάση δεν μεταβιβάζεται και έτσι για αυτό δεν είναι εκκληθέν.

Δ) **τα απαιτούμενα κατά τον νόμο στοιχεία:** 559.1: νομική αοριστία. Έχουμε νομική αοριστία και 559.1. Υπάρχουν περιπτώσεις γενικά αλληλοεπικάλυψης του 8 και 14 αναιρετικού λόγου; Πράγματα – αυτοτελείς ισχυρισμοί: παρά βάση του συζητητικού.

Στον 14 όλα τα απαράδεκτα. Μπορεί να υπάρχει αλληλοεπικάλυψη μεταξύ 8 και 14; Υπάρχει ένας μικρός βαθμός αλληλοεπικάλυψης.

Πρακτικό εφαρμογών και πολιτικής 2:

Πρακτικό νο.1:

Ο Α άσκησε αγωγή κατά των Β και Γ με αίτημα την καταδίκη τους εις ολόκληρον στην καταβολή ποσού 300.000 ευρώ λόγω αδιοπραξίας. Ο Β με τις προτάσεις του ισχυρίσθηκε ότι αποκλειστικά υπαίτιος της ζημίας είναι ο ίδιος ο Α, ενώ ο Γ ερημοδίκησε. Το δικαστήριο, συνεπεία της ερημοδικίας του Γ έκανε δεκτή την αγωγή και ως προς τους δύο εναγομένους. **Η απόφαση δημοσιεύθηκε 20-06-2020.** Κανένας από τους διαδίκους δεν επέδωσε την απόφαση.

Ο Β άσκησε έφεση κατά του Α παραπονούμενος για εσφαλμένη εκτίμηση των αποδείξεων λόγω της οποίας κρίθηκε αποκλειστικά υπαίτιος της ζημίας και, επικουρικά, προέβαλε τον ισχυρισμό ότι ο Α είναι συνυπαίτιος κατά ποσοστό τουλάχιστον 70%. Το Εφετείο δέχθηκε ως εν μέρει βάσιμο τον ισχυρισμό του Β και ως εκ τούτου μείωσε το ποσό της αποζημίωσης κατά 30%. Ο Α θεωρεί ότι το Εφετείο δεν αξιολόγησε ορθά τα αποδεικτικά μέσα, συγκεκριμένα ότι αξιολόγησε ως πιο αξιόπιστη την ένορκη βεβαίωση που προσκόμισε ο Β προς απόδειξη του ισχυρισμού του για την συνυπαιτιότητα σε σύγκριση με την έκθεση του τεχνικού συμβούλου που ο ίδιος (ο Α) προσκόμισε στο δευτεροβάθμιο δικαστήριο, **το περιεχόμενο της οποίας παραμόρφωσε, και σκέφτεται να ασκήσει αναίρεση** κατά της απόφασης για τον λόγο αυτόν.

Ο Α στις 10-06-2022, επιδίδει αυτήν στον Γ, ο οποίος ασκεί έφεση στις 27.06.2022. Στη συνέχεια ο Α επιδίδει στον Γ επιταγή προς εκτέλεση και επιβάλλει κατάσχεση σε ακίνητό του.

Ο Α με εκτελεστό τίτλο την απόφαση του Εφετείου επισπεύδει αναγκαστική εκτέλεση κατά του Β και κατάσχει εις χείρας του εργοδότη του Ε την απαίτηση των μισθών του.

Ερωτάται:

- 1) Είναι ορθή η απόφαση του πρωτοβάθμιου δικαστηρίου ως προς τον Β;
- 2) Προβλήθηκε παραδεκτά στο Εφετείο από τον Β ο ισχυρισμός περί συνυπαιτιότητας;
- 3) Είναι νόμιμος ο λόγος για τον οποίο ο Β σκέφτεται να ασκήσει αναίρεση; Θα μπορούσε να θεμελιωθεί άλλος λόγος αναίρεσης;
- 4) Είναι παραδεκτή η έφεση που ασκήθηκε από τον Γ;
- 5) Με ποιο ένδικο βοήθημα, για ποιο λόγο και εντός ποιας προθεσμίας μπορεί να αμυνθεί ο Γ κατά της επισπευδόμενης εναντίον του διαδικασίας αναγκαστικής εκτέλεσης;
- 6) Νομιμοποιείται ο Ε να ζητήσει ακύρωση της επιβληθείσας εις χείρας του αναγκαστικής κατάσχεσης;

Απαντήσεις:

1) Περιπτώσεις ομοδικίας: έχουμε απλή ομοδικία εδώ[74ΚΠολΔ]. Στην απλή ομοδικία υπάρχουν 2 παράλληλες δίκες και οι πράξεις του ενός ούτε οφελούν ούτε βλάπτουν τον άλλον. Βέβαια ήταν άρνηση, ανεξάρτητα από την ερημοδικία του Γ.

Απλή ομοδικία + ερημοδικία → ναι πράγματι αν ερημοδικήσει ο εναγόμενος ενώ έχει ορθά κλητευτεί, οι ισχυρισμοί του αντιδίκου του θεωρούνται ομολογημένοι κατά το 271. Όμως όταν έχουμε απλή ομοδικία, θεωρούνται ομολογημένοι οι ισχυρισμοί ΜΟΝΟ ως προς το σκέλος εκείνου του διαδίκου που ερημοδίκησε. Έτσι, οι ισχυρισμοί του ενός (εδώ η ερημοδικία του ενός) δεν επηρεάζει την θέση του άλλου. Ο Β δεν επηρεάζεται από την ερημοδικία του Γ και έτσι το πρωτοβάθμιο δικαστήριο δεν έπρεπε να κάνει δεκτή την αγωγή ΚΑΙ ως προς αυτόν.

2) ΚΠολΔ 527- προβολή νέων ισχυρισμών; Συντρέχει κάποια από τις περιπτώσεις του άρθρου 527; Μόνο το 4 θα μπορούσαμε να δεχθούμε. Διαφορετικά, είναι απαράδεκτη.

- ο τι εννοεί το 527 με νέο πραγματικό ισχυρισμό; Διακρίνονται σε αγωγικούς ισχυρισμούς που έχει ο ενάγων, και αυτά που ισχυρίζεται ο εναγόμενος που ονομάζονται ενστάσεις ή άρνηση. Άρα το 527, σε ποιους πραγματικούς νέους ισχυρισμούς αναφέρεται; ΣΤΙΣ ΕΝΣΤΑΣΕΙΣ, διότι δεν μπορεί να αναφέρεται στους αγωγικούς, αφού δεν μπορεί να μεταβληθεί η βάση της αγωγής [224 για τον 1° βαθμό και στο α. 526 είναι απαράδεκτη κάθε μεταβολή της βάσης της αγωγής]. Άρα δεν μπορεί να αναφέρεται στους αγωγικούς ισχυρισμούς. Επίσης δεν μπορεί να αναφέρεται στην άρνηση. Δεν μπορεί ο εναγόμενος για πρώτη φορά στο εφετείο να προβάλει άρνηση-261 ΚΠολΔ. Αν αυτός δεν μιλήσει στον πρώτο βαθμό, κινδυνεύει να θεωρηθεί από το δικαστήριο ότι ομολογεί την ιστορική βάση της αγωγής. Άρα το 527, δεν μπορεί να αφορά αγωγικούς και άρνηση αλλά ενστάσεις και αντενστάσεις. Όταν οι πραγματικοί ισχυρισμοί έχουν αυτοτέλεια, θεωρούνται ενστάσεις, αλλιώς άρνηση. → ΑΥΤΟ έχει τεράστια σημασία σχετικά με την ΑΝΑΙΠΕΣΗ.

Ουσιαστικά η απάντηση στο ερώτημα αυτό είναι η εξής: η ένσταση συνυπαιτιότητας δεν μπορεί να προβληθεί δευτεροβαθμώς αν δεν έχει προβληθεί στο πρωτοβάθμιο δικαστήριο. Στο δευτεροβάθμιο μπορεί να προβάλλει ΝΕΟΥΣ ισχυρισμούς μόνο ο εφεσίβλητος χωρίς περιορισμό (και άρα όχι ο εκκαλών που έχουμε εδώ) αλλά και ο εκκαλών μόνο αν πρόκειται για οψιγενές περιστατικό, για προνομιακό, μη προβληθέντες από δικαιολογημένη αιτία ή αν αποδεικνύονται παραχρήμα. Η ένσταση συνυπαιτιότητας δεν ανήκει κάπου εδώ και μάλιστα αποτελεί νέο αγωγικό ισχυρισμό που ενέχει κίνδυνο μεταβολής της αγωγής και έτσι είναι απαράδεκτος.

- ΠΑΡΑΛΛΑΓΗ: Συμπληρωματικό ερώτημα: πχ. και προσκόμισε αποδεικτικά μέσα που αποδεικνύουν τον ισχυρισμό του αυτό: θα άλλαζε η απάντηση στο ερώτημα; → το 529 που αναφέρεται σε νέα αποδεικτικά ΜΕΣΑ.
 - ο Πρώτα πρέπει να δώ αν μπορώ παραδεκτώς να προβάλλω έναν ισχυρισμό και ΜΕΤΑ θα δώ αν μπορώ να προσκομίσω νέα αποδεικτικά μέσα στο εφετείο που δεν είχα προσβάλλει στον πρώτο βαθμό. Εξαίρεση του 527, αν αποδεικνύεται εγγράφως μπορεί να αποδειχθεί και στον 2° βαθμό. Άλλο πραγματικοί ισχυρισμοί, ΑΛΛΟ αποδεικτικά

μέσα με τα οποία αποδεικνύονται αυτοί. **Πρώτα αν μπορώ να έχω έναν νέο ισχυρισμό και μετά πώς θα τον αποδείξω.** Πρώτα ερευνώ αν είναι παραδεκτός ο ισχυρισμός [ΠΑΡΑΔΕΚΤΟ (527 ΚΠολΔ)→ ΒΑΣΙΜΟ (529 ΚΠολΔ)]

Αν ταυτόχρονα έφερνα έγγραφα που αποδείκνυε αυτόν τον ισχυρισμό, τότε θα είχαμε την περίπτωση του 527.6 και έτσι θα ήταν παραδεκτό να προβληθεί.

3) Ο Β σκέφτεται να ασκήσει αναίρεση. Ο λόγος αυτός αναίρεσης, θα ήταν νόμιμος λόγος αναίρεσης; Εδώ θα πιάσω τους λόγους αναίρεσης. Οι λόγοι που θα ζητηθούν θα είναι οι σος, δεν θα είναι πολύ εξειδικευμένοι, αλλά οι βασικοί. **559 ΚΠολΔ.** Περίπτωση 12. Το δικαστήριο εκτιμά ελεύθερα τα αποδεικτικά μέσα, εκτός από την ομολογία και ορισμένα δημόσια έγγραφα. Είναι αυτό που ζητάνε εδώ; ΕΔΩ: **δεν αξιολόγησε ορθά τα αποδεικτικά μέσα** – λόγοι αναίρεσης που αφορούν την απόδειξη είναι 2 – η περίπτωση 12 και 13, ΔΕΝ έχει να κάνει με την **αξιολόγηση** των αποδείξεων. Αυτό αντιβαίνει στην φύση του αναιρετικού ελέγχου. → εξαρχής δεν μπορεί να θεμελιωθεί λόγος αναίρεσης.

Αυτό όμως για την παραμόρφωση που λέει; **το περιεχόμενο της οποίας παραμόρφωσε.** Εδώ μας το λέει αυτό, για να δει αν ξέρουμε την περίπτωση 20. Όμως, δεν πάμε εδώ. Γιατί να χρησιμοποιηθεί επίτηδες η λέξη παραμόρφωση; Γιατί να ΜΗΝ είναι το 20; Η περίπτωση 20 λέει: «αν το δικαστήριο παραμόρφωσε το περιεχόμενο εγγράφου με το να δεχτεί πραγματικά γεγονότα προφανώς διαφορετικά από εκείνα που αναφέρονται στο έγγραφο αυτό». Είναι έγγραφο η έκθεση του τεχνικού συμβούλου; Όταν λέει έγγραφο, αναφέρεται σε αποδεικτικά έγγραφα, ως αποδεικτικά μέσα όπως αναφέρονται στα 432 επ. Εννοεί τα έγγραφα ως αποδεικτικά μέσα με την έννοια του 432.

Η εσφαλμένη αξιολόγηση των αποδείξεων δεν είναι λόγος αναιρέσεως. Όσον αφορά τον ισχυρισμό για παραμόρφωση, ούτε και με βάση αυτόν, διότι ο αρ.20 προϋποθέτει παραμόρφωση εγγράφου ως αποδεικτικού μέσου ΚΑΙ ΟΧΙ κάθε αποδεικτικού μέσου που αποτυπώνεται εγγράφως.

Θα μπορούσε να θεμελιωθεί άλλος λόγος αναίρεσης; Περίπτωση 14 → παραβίαση διατάξεων δικονομικού δικαίου. Δεν θα ήταν τελείως λάθος και η περίπτωση 8, αλλά το 14 είναι ο λόγος που έχει πρώτη εφαρμογή στην περίπτωσή μας.

4) Είναι παραδεκτή η έφεση; Μας προβληματίζουν οι ημερομηνίες. 20/6/2020 δημοσιεύθηκε η απόφαση που δεν επιδόθηκε και 20/6/22 θα είχε καταστεί ανέκκλητη. Δέκα μέρες πριν από αυτό την επιδίδει στον Γ, ο οποίος ασκεί έφεση μετά την πάροδο της 2τίας, **αλλά πριν από την πάροδο των 30 ημερών.** Πλησιάζει η 2ετία και αν αυτός δεν ασκήσει τίποτα, εάν ασκείται η έφεση **μετά την πάροδο της 2τίας αλλά εντός της 30μερης προθεσμίας μετά την επίδοση, σώζεται το δικαίωμά του; Ο ΑΠ είπε ναι.** → Ήθελε να ακούσει τον προβληματισμό, για το αν τίθεται νέα 30ημερη προθεσμία με την επίδοση.

5) ποιες είναι τελεσιδικες αποφάσεις; Αυτές που δεν υπόκεινται σε τακτικά ένδικα μέσα (έφεση & ανακοπή ερημοδικίας). **Οι ερήμην δεν τελεσιδικούν πριν επιδοθούν, ποτέ!**

Για να μπορώ να επισπεύσω αναγκαστική εκτέλεση χρειάζομαι έναν εκτελεστό τίτλο. Αυτός ο εκτελεστός τίτλος, προφανώς δεν είναι άλλος εδώ από την κατανηφιστική

απόφαση. Ωστόσο, αυτή ΔΕΝ έχει ακόμα τελεσιδικήσει αφού υπόκειται ακόμα σε ανακοπή ερημοδικίας. Πιο συγκεκριμένα ο Γ ερημοδίκησε και έτσι ο Α δεν μπορεί να επισπεύσει πριν του επιδόσει την απόφαση και περιμένει να περάσουν 15 μέρες (καταχρηστικής προθεσμία για την ανακοπή ερημοδικίας δεν νοείται).

Ουσιαστικά θα πρέπει να ασκήσει ανακοπή λόγω της εγκυρότητας του τίτλου μέσα στην προθεσμία του 934.1.α. (ακυρωτικό αίτημα ανακοπής)

6) Ο Α εδώ θέλει να επισπεύσει αναγκαστική εκτέλεση κατά του Β και ουσιαστικά να πάρει τους μισθούς που δικαιούται από τον εργοδότη του. Οι μισθοί είναι κάτι που ανήκουν δικαιωματικά σε αυτόν και αν θέλει ο επισπεύδων να τους κατασχέσει, θα το κάνει βάσει των διατάξεων σχετικά με την κατάσχεση εις χείρας τρίτου. Οι απαιτήσεις των μισθών εξαιρούνται κατά το 982.2.δ και αυτό είναι κάτι που ο τρίτος πρέπει να το πει.

Ερωτήσεις ενδίκων μέσων για εξετάσεις:

Ανακοπή ερημοδικίας

1. Είναι παραδεκτή η άσκηση ανακοπής ερημοδικίας από τον Γ;
2. Τι θα αποφασίσει το δικαστήριο ως προς το παραδεκτό και βάσιμο της ανακοπής ερημοδικίας του Γ;
3. Είναι νόμιμος ο λόγος ανακοπής ερημοδικίας του Γ;

Έφεση

1. Είναι παραδεκτή η έφεση του Β;
2. Είναι ορισμένος ο λόγος εφέσεως;
3. Αν ασκήσει έφεση ο Β κατά της απόφασης, εναντίον ποιών προσώπων πρέπει να την απευθύνει;
4. Μπορεί να επικαλεστεί ο Β για πρώτη φορά στο Εφετείο **ότι η απαίτηση του Α έχει παραγραφεί;**
5. Ποια προθεσμία κατάθεσης των προτάσεων τους πρέπει να τηρήσουν οι διάδικοι στο Εφετείο;
6. Παραδεκτός ασκείται ο πρόσθετος λόγος έφεσης; / Είναι παραδεκτό το δικόγραφο των πρόσθετων λόγων του Γ;
7. Έχει το δευτεροβάθμιο δικαστήριο τη δυνατότητα να απορρίψει την αγωγή ως νόμω αβάσιμη χωρίς να προβληθεί σχετικώς ισχυρισμός από τον Β, εάν υποτεθεί ότι η αγωγή ήταν νόμω αβάσιμη; [ΑΥΤΕΠΑΓΓΕΛΤΩΣ ΑΥΤΟ- 2 ασανσέρ]
8. Έχουν έννομο συμφέρον για την άσκηση των εφέσεων οι Α και Β και γιατί;
9. Αν το πρωτοβάθμιο δικαστήριο δεχόταν την αγωγή του Α κατά την κύρια βάση της και εξαφανιζόταν η απόφαση αυτή ύστερα από έφεση του Β, το δευτεροβάθμιο δικαστήριο μπορεί να εξετάσει την επικουρική βάση της αγωγής;
10. [1 φορά] α. Μπορεί ο Α να ασκήσει έφεση καταβάλλοντας για πρώτη φορά το δικαστικό ένσημο που αναλογεί στο αντίστοιχο κονδύλιο της αγωγής;
11. Είναι παραδεκτή **η επίκληση της εικονικότητας** ενώπιον του δευτεροβάθμιου δικαστηρίου με το δικόγραφο των προτάσεων;
12. Παραδεκτός προβλήθηκε ως λόγος εφέσεως από το Β **ο πραγματικός ισχυρισμός για τη μη διάσωση του πλουτισμού;**
13. Παραδεκτά ο Β επαναφέρει με τις προτάσεις του στο δευτεροβάθμιο **δικαστήριο τον ισχυρισμό του περί συνυπαιτιότητας;**
14. Μπορεί το δευτεροβάθμιο δικαστήριο να λάβει υπόψη του έγγραφα που επικαλέστηκε ο Α για πρώτη φορά ενώπιον του;
15. Θα μπορούσε το Εφετείο να λάβει υπόψη του τον περιεχόμενο στην αγωγή ισχυρισμό για προηγούμενη εκχώρηση της απαίτησης από τη Ε στην Υ και να απορρίψει την αγωγή γι' αυτόν τον λόγο (αν και κανένας από τους διαδίκους δεν προέβαλε σχετικό λόγω αγωγής);
16. Είναι παραδεκτός ο λόγος **περί παραγραφής** της απαίτησης του Α, που επικαλείται ο προσθέτως παρεμβαίνων στο δευτεροβάθμιο δικαστήριο;

17. Θα μπορούσε ο Α να παραιτηθεί από το δικόγραφο της έφεσης του στο δευτεροβάθμιο δικαστήριο, επειδή έμαθε πως ο Β, ως ιατρός είχε σώσει τον πατέρα του Α από βαριά αρρώστια;

Αντέφεση

1. Είναι παραδεκτή η αντέφεση του Β;
2. Μπορεί η Χ να ασκήσει αντέφεση κατά της απόφασης; Σε περίπτωση θετικής απάντησης, **με ποιό τρόπο και ως προς ποιά κεφάλαια;** // Η αντέφεση είναι απαράδεκτη, διότι προσβάλλει άλλο κεφάλαιο της απόφασης, που δεν έχει προσβληθεί με την έφεση (άρθρο 523 ΚΠολΔ)
3. Τι συνέπειες θα έχει για την αντέφεση της Χ, τυχόν απόρριψη της έφεσης του Α;

Αναψηλάφηση

[1 φορά] Παραδεκτός ασκείται η αναψηλάφηση; Είναι νόμιμος ο λόγος αναψηλάφησης του Β,

Αίτηση αναιρέσεως

1. Ασκείται παραδεκτά η αναίρεση του Β; (τελεσιδικία πρωτοβάθμιας αποφάσεως;)
2. Σε ποιόν λόγο στηρίζεται η αίτηση αναιρέσεως του Β;
3. Εάν υποτεθεί ότι το Εφετείο **απορρίπτει τον περιορισμό του αιτήματος της αγωγής σε αναγνωριστικό** ως προς το κονδύλιο της αγωγής των 50.000 ευρώ, **ποιο λόγο αναίρεσης θα επικαλεστεί ο διάδικος** για να προσβάλλει την απόφαση του Εφετείου ενώπιον του Αρείου Πάγου;
4. Μπορούσε να ασκήσει ο Β αναίρεση απευθείας κατά της απόφασης του πρωτοβάθμιου δικαστηρίου και με ποιες προϋποθέσεις;
5. Εάν υποτεθεί ότι ο Β παραιτείται από το δικαίωμα του προς άσκηση αδικων μέσων, έχει δικαίωμα προς άσκηση αίτησης αναίρεσης ο Μ; [ο Β είναι εκμισθωτής]
6. Είναι νόμιμος / παραδεκτός ο χ λόγος αναίρεσης;